

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-3-21

Druk nr 909
Warszawa, 19 stycznia 2021 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, 875, 1086 i 2320) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku do tytułu ustawy pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43 oraz Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 155);”;
- 2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa:

 - 1) zasady i tryb przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
 - 2) warunki wykonywania działalności gospodarczej przez niektóre instytucje obowiązane.”;

¹⁾ Niniejsza ustawa:

- 1) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE (Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43);
- 2) uzupełnia wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43 oraz Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 155).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, ustawę z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych oraz ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

- 3) użyte w art. 2 w ust. 1 w pkt 8, w art. 44 w ust. 2 w pkt 3, w art. 47 w ust. 4 w pkt 2, w art. 111 w ust. 1, 2 i 7 i w art. 112 w ust. 3, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „państwo członkowskie Unii Europejskiej” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „państwo członkowskie”;
- 4) w art. 2:
- a) w ust. 1:
- po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:
„15a) przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424 i 1086), których podstawową działalnością gospodarczą jest świadczenie usług polegających na sporządzaniu deklaracji, prowadzeniu ksiąg podatkowych, udzielaniu porad, opinii lub wyjaśnień z zakresu przepisów prawa podatkowego lub celnego, niebędący innymi instytucjami obowiązany;”;
 - w pkt 16 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424)”;
 - pkt 18 otrzymuje brzmienie:
„18) pośrednicy w obrocie nieruchomościami w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1990 oraz z 2021 r. poz. 11 i ...);”;
 - po pkt 24 dodaje się pkt 24a w brzmieniu:
„24a) przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców prowadzący działalność polegającą na:
a) obrocie lub pośrednictwie w obrocie dziełami sztuki, przedmiotami kolekcjonerskimi oraz antykami w rozumieniu art. 120 ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106, z późn. zm.³⁾), w tym gdy działalność taka jest prowadzona:
 - w galeriach sztuki lub domach aukcyjnych, lub
 - z wykorzystaniem wolnego portu, rozumianego jako strefa lub pomieszczenie, na obszarze których towary są traktowane jako

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 2020 r. poz. 568, 1065, 1106, 1747, 2320 i 2419.

nieznajdujące się na obszarze celnym państw członkowskich lub państw trzecich, w tym z wykorzystaniem wolnego obszaru celnego,

- b) przechowywaniu dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich oraz antyków w rozumieniu art. 120 ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, gdy działalność taka jest prowadzona z wykorzystaniem wolnego portu, o którym mowa w lit. a tiret drugie

– w zakresie transakcji o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się ze sobą powiązane;”

- b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) beneficjencie rzeczywistym – rozumie się przez to każdą osobę fizyczną sprawującą bezpośrednio lub pośrednio kontrolę nad klientem poprzez posiadane uprawnienia, które wynikają z okoliczności prawnych lub faktycznych, umożliwiające wywieranie decydującego wpływu na czynności lub działania podejmowane przez klienta, lub każdą osobę fizyczną, w imieniu której są nawiązywane stosunki gospodarcze lub jest przeprowadzana transakcja okazjonalna, w tym:

- a) w przypadku osoby prawnej innej niż spółka, której papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym podlegającym wymogom ujawniania informacji wynikającym z przepisów prawa Unii Europejskiej lub odpowiadającym im przepisom prawa państwa trzeciego:

- osobę fizyczną będącą udziałowcem lub akcjonariuszem, której przysługuje prawo własności więcej niż 25% ogólnej liczby udziałów lub akcji tej osoby prawnej,
- osobę fizyczną dysponującą więcej niż 25% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym tej osoby prawnej, także jako zastawnik albo użytkownik, lub na podstawie porozumień z innymi uprawnionymi do głosu,

- osobę fizyczną sprawującą kontrolę nad osobą prawną lub osobami prawnymi, którym łącznie przysługuje prawo własności więcej niż 25% ogólnej liczby udziałów lub akcji, lub które łącznie dysponują więcej niż 25% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym tej osoby prawnej, także jako zastawnik albo użytkownik, lub na podstawie porozumień z innymi uprawnionymi do głosu,
 - osobę fizyczną sprawującą kontrolę nad osobą prawną poprzez posiadanie uprawnień, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 37 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351, z późn. zm.⁴⁾), lub
 - osobę fizyczną zajmującą wyższe stanowisko kierownicze w przypadku udokumentowanego braku możliwości ustalenia lub wątpliwości co do tożsamości osób fizycznych określonych w tiret pierwsze–czwarte oraz w przypadku niestwierdzenia podejrzeń prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu,
- b) w przypadku trustu:
- założyciela,
 - powiernika,
 - nadzorcę, jeżeli został ustanowiony,
 - beneficjenta lub – w przypadku gdy osoby fizyczne czerpiące korzyści z danego trustu nie zostały jeszcze określone – grupę osób, w których głównym interesie powstał lub działa trust,
 - inną osobę sprawującą kontrolę nad trustem,
 - inną osobę fizyczną o uprawnieniach lub obowiązkach równoważnych do określonych w tiret pierwsze–piąte,
- c) w przypadku osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, wobec której nie stwierdzono przesłanek lub okoliczności mogących wskazywać na fakt sprawowania kontroli nad nią przez inną osobę fizyczną lub osoby fizyczne, przyjmuje się, że taka osoba fizyczna jest jednocześnie beneficjentem rzeczywistym;”

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1495, 1571, 1655 i 1680 oraz z 2020 r. poz. 568, 2122 i 2123.

- pkt 7 otrzymuje brzmienie:
 - „7) grupie – rozumie się przez to jednostkę dominującą wraz z jej jednostkami zależnymi oraz podmiotami, w których jednostki te posiadają udziały, oraz jednostkami powiązаныmi ze sobą jednym ze związków, o których mowa w przepisach państw członkowskich wydanych na podstawie art. 22 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylającej dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz. Urz. UE L 182 z 29.06.2013, str. 19, z późn. zm.⁵⁾);”
- pkt 11 otrzymuje brzmienie:
 - „11) osobach zajmujących eksponowane stanowiska polityczne – rozumie się przez to, z wyłączeniem grup stanowisk średniego i niższego szczebla, osoby pełniące znaczące funkcje publiczne lub zajmujące znaczące stanowiska publiczne, w tym:
 - a) szefów państw, szefów rządów, ministrów, wiceministrów, sekretarzy stanu,
 - b) członków parlamentu lub podobnych organów ustawodawczych,
 - c) członków organów zarządzających partii politycznych,
 - d) członków sądów najwyższych, trybunałów konstytucyjnych oraz innych organów sądowych wysokiego szczebla, których decyzje nie podlegają zaskarżeniu, z wyjątkiem trybów nadzwyczajnych,
 - e) członków trybunałów obrachunkowych lub zarządów banków centralnych,
 - f) ambasadorów, *chargés d'affaires* oraz wyższych oficerów sił zbrojnych,
 - g) członków organów administracyjnych, zarządczych lub nadzorczych przedsiębiorstw państwowych, spółek z udziałem Skarbu Państwa, w

⁵⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 330 z 15.11.2014, str. 1 i Dz. Urz. UE L 334 z 21.11.2014, str. 86.

których ponad połowa akcji albo udziałów należy do Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych,

- h) dyrektorów, zastępców dyrektorów oraz członków organów organizacji międzynarodowych lub osoby pełniące równoważne funkcje w tych organizacjach,
- i) dyrektorów generalnych w urzędach naczelnych i centralnych organów państwowych, dyrektorów generalnych urzędów wojewódzkich,
- j) inne osoby pełniące funkcje lub stanowiska publiczne w organach państwa lub centralnych organach administracji rządowej;”

– po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;”

– po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:

„19a) rozporządzeniu 910/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73);”

5) w art. 12:

a) w ust. 1 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) wymiana informacji z zagranicznymi jednostkami analityki finansowej, w tym prowadzenie punktu kontaktowego na potrzeby tej wymiany;”

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Generalny Inspektor realizuje zadania jednostki analityki finansowej w rozumieniu dyrektywy 2015/849.”;

6) w art. 14:

a) w ust. 2:

– pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) liczbie wniosków o udzielenie informacji, które zostały przekazane przez zagraniczne jednostki analityki finansowej, w tym wniosków

rozpatrzonych przez Generalnego Inspektora, wraz z informacją o sposobie ich rozpatrzenia, w podziale na państwa, z których wnioski zostały przekazane;”;

– po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) liczbie wniosków o udzielenie informacji skierowanych przez Generalnego Inspektora do zagranicznych jednostek analityki finansowej, wraz z informacją o sposobie ich rozpatrzenia, w podziale na państwa, do których wnioski zostały skierowane;”;

– pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) liczbie kontroli instytucji obowiązków przeprowadzonych na podstawie przepisów ustawy wraz z liczbą stwierdzonych nieprawidłowości;”;

– w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) działalności Generalnego Inspektora oraz podmiotów, o których mowa w art. 130 ust. 2, w zakresie zadań związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności z uwzględnieniem danych na temat zasobów ludzkich i finansowych zaangażowanych w realizację tych zadań.”;

b) ust. 4 wyrazy „w ust. 2 pkt 1” zastępuje się wyrazami „w ust. 2 pkt 1 i 16”;

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, po przekazaniu Prezesowi Rady Ministrów, Generalny Inspektor udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz przekazuje Komisji Europejskiej.”;

7) w art. 25:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Generalny Inspektor weryfikuje aktualność krajowej oceny ryzyka i w razie potrzeby, nie rzadziej jednak niż co 2 lata, opracowuje krajową ocenę ryzyka.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Informacje zawarte w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 14 ust. 1, są uwzględniane przez Generalnego Inspektora przy opracowywaniu krajowej oceny ryzyka.”;

- 8) w art. 29 w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7–9 w brzmieniu:
- „7) wnioski wynikające z danych statystycznych gromadzonych na potrzeby sprawozdania, o którym mowa w art. 14 ust. 1;
 - 8) wskazanie organu realizującego zadania jednostki analityki finansowej oraz jednostek współpracujących wykonujących zadania określone w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w tym organów oraz podmiotów, o których mowa w art. 104, art. 105 i art. 130, oraz opis procedur wynikających z przepisów, w tym przepisów wewnętrznych regulujących wykonywanie tych zadań, w zakresie w jakim informacje te są dostępne;
 - 9) informacje o zaangażowanych przez organy i podmioty, o których mowa w pkt 8, zasobach ludzkich oraz środkach przeznaczonych przez te organy i podmioty do wykonywania zadań określonych w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w zakresie w jakim informacje te są dostępne.”;
- 9) w art. 30 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
- „3. Generalny Inspektor po akceptacji, o której mowa w ust. 1, przekazuje krajową ocenę ryzyka Komisji Europejskiej, państwom członkowskim oraz europejskim urzędом nadzoru.
 - 4. Generalny Inspektor może przekazywać państwom członkowskim posiadane informacje mające znaczenie dla ich krajowych ocen ryzyka.”;
- 10) w art. 34 w ust. 1 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:
- „b) ustalenia struktury własności i kontroli – w przypadku klienta będącego osobą prawną, jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej lub trustem;”;
- 11) w art. 35:
- a) w ust. 1:
 - w pkt 2 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:
„c) z wykorzystaniem waluty wirtualnej o równowartości 1000 euro lub większej – w przypadku instytucji obowiązyanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12;”;
 - w pkt 3 wyrazy „w art. 2 ust. 1 pkt 23” zastępuje się wyrazami „w art. 2 ust. 1 pkt 21–23”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Instytucje obowiązane stosują środki bezpieczeństwa finansowego również w odniesieniu do klientów, z którymi utrzymują stosunki gospodarcze, z uwzględnieniem rozpoznanego ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, w szczególności gdy:

- 1) doszło do zmiany uprzednio ustalonego charakteru lub okoliczności stosunków gospodarczych;
- 2) doszło do zmiany uprzednio ustalonych danych dotyczących klienta lub beneficjenta rzeczywistego;
- 3) instytucja obowiązana była w ciągu danego roku kalendarzowego zobowiązana na podstawie przepisów prawa do skontaktowania się z klientem w celu weryfikacji informacji dotyczących beneficjentów rzeczywistych, w szczególności gdy obowiązek taki wynikał z przepisów ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. z 2020 r. poz. 343 i 1106).”;

12) w art. 36:

a) w ust. 1 w pkt 2 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) NIP, a w przypadku braku takiego numeru – państwa rejestracji, nazwy właściwego rejestru oraz numeru i daty rejestracji,”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Identyfikacja beneficjenta rzeczywistego obejmuje ustalenie danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, w przypadku posiadania informacji przez instytucję obowiązaną – również danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b–e.”;

13) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. 1. Weryfikacja tożsamości klienta, osoby upoważnionej do działania w jego imieniu oraz beneficjenta rzeczywistego polega na potwierdzeniu ustalonych danych identyfikacyjnych na podstawie dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby fizycznej, dokumentu zawierającego aktualne dane z wyciągu z właściwego rejestru lub innych dokumentów, danych lub informacji pochodzących z wiarygodnego i niezależnego źródła, w tym, o ile są dostępne, środków identyfikacji elektronicznej lub odpowiednich usług zaufania określonych w rozporządzeniu 910/2014.

2. W przypadku identyfikacji beneficjenta rzeczywistego będącego osobą, o której mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. a tiret piąte, instytucje obowiązane dokumentują:

- 1) wszystkie utrudnienia powodujące brak możliwości ustalenia lub wątpliwości co do tożsamości osób fizycznych określonych w art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. a tiret pierwsze–czwarte;
- 2) wszystkie utrudnienia związane z uzasadnionymi czynnościami podejmowanymi w celu weryfikacji tożsamości beneficjenta rzeczywistego.

3. Instytucje obowiązane, stosując środek bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 2, nie polegają wyłącznie na informacjach pochodzących z rejestru, o którym mowa w art. 55, lub rejestru, o którym mowa w art. 30 lub art. 31 dyrektywy 2015/849, prowadzonego we właściwym państwie członkowskim.”;

14) w art. 38:

a) w ust. 1:

- w pkt 1 wyrazy „50 euro” zastępuje się wyrazami „150 euro”,
- w pkt 2 wyrazy „50 euro” zastępuje się wyrazami „150 euro”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku:

- 1) wykupu pieniądza elektronicznego lub podjęcia w gotówce wartości pieniądza elektronicznego, gdy kwota podlegająca wykupowi lub podjęta w gotówce przekracza równowartość 50 euro;
- 2) gdy transakcja płatnicza zainicjowana jest za pośrednictwem Internetu lub urządzenia, które może być wykorzystywane do porozumiewania się na odległość, i gdy wysokość pojedynczej transakcji przekracza równowartość 50 euro.”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Organizacje kartowe w rozumieniu art. 2 pkt 19b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych umożliwiają potwierdzenie, że anonimowa przedpłacona karta płatnicza wydana w państwie trzecim spełnia warunki określone w ust. 1 i 2. Instytucje obowiązane, będące agentami rozliczeniowymi w rozumieniu art. 2 pkt 1a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, nie akceptują płatności dokonywanych za pomocą anonimowych przedpłaconych kart płatniczych wydanych w państwie trzecim nie spełniających warunków, o których mowa w ust. 1 i 2.”;

15) w art. 39 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku nawiązywania stosunków gospodarczych lub przeprowadzania transakcji okazjonalnej z klientem będącym podmiotem, o którym mowa w art. 58, lub podmiotem podlegającym obowiązkowi rejestracji informacji o beneficjentach rzeczywistych wynikającemu z przepisów państwa członkowskiego wydanych na podstawie art. 30 lub art. 31 dyrektywy 2015/849, instytucje obowiązane uzyskują potwierdzenie rejestracji albo odpis z rejestru, o którym mowa w art. 55, lub rejestru prowadzonego we właściwym państwie członkowskim. Podmioty te, na żądanie instytucji obowiązanej stosującej wobec nich środki bezpieczeństwa finansowego, udostępniają informacje lub dokumenty pozwalające na identyfikację tożsamości ich beneficjentów rzeczywistych.”;

16) w art. 42 w ust. 2:

a) w pkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) rezydentem państwa członkowskiego,”;

b) w pkt 6 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) państwem członkowskim,”;

17) w art. 43:

a) w ust. 2:

– w pkt 2 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) rezydentem państwa, o którym mowa w pkt 10;”;

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) nawiązywanie albo utrzymywanie stosunków gospodarczych lub przeprowadzanie transakcji okazjonalnej bez fizycznej obecności klienta – w przypadku gdy związane z tym wyższe ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu nie zostało ograniczone w inny sposób, w tym przez użycie środków identyfikacji elektronicznej oraz usług zaufania umożliwiających identyfikację elektroniczną w rozumieniu rozporządzenia 910/2014;”;

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) objęcie stosunkami gospodarczymi lub transakcjami nowych produktów lub usług albo oferowanie produktów lub usług przy wykorzystaniu nowych kanałów dystrybucji lub nowych rozwiązań technologicznych;”;

- w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu:
 - „11) powiązanie stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej z ropą naftową, bronią, metalami szlachetnymi, produktami tytoniowymi, artefaktami kulturowymi, kością słoniową, gatunkami chronionymi lub innymi przedmiotami o znaczeniu archeologicznym, historycznym, kulturowym i religijnym lub o szczególnej wartości naukowej;
 - 12) powiązanie stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej z klientem będącym obywatelem państwa trzeciego i ubiegającym się o prawo pobytu lub obywatelstwo w państwie członkowskim w zamian za transfery kapitałowe, nabycie nieruchomości lub obligacji skarbowych lub inwestycje w podmioty o charakterze korporacyjnym w danym państwie członkowskim.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku ujawnienia transakcji:

- 1) skomplikowanych lub
- 2) opiewających na wysokie kwoty, które nie są uzasadnione okolicznościami przeprowadzenia transakcji, lub
- 3) przeprowadzanych w nietypowy sposób, lub
- 4) wydających się nie mieć uzasadnienia prawnego lub gospodarczego

– instytucje obowiązane podejmują działania w celu wyjaśnienia okoliczności, w jakich przeprowadzono te transakcje, oraz, w przypadku transakcji przeprowadzanych w ramach stosunków gospodarczych, intensyfikują stosowanie środka bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 4, w odniesieniu do stosunków gospodarczych, w ramach których te transakcje zostały przeprowadzone.”;

18) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucje obowiązane stosują wzmożone środki bezpieczeństwa finansowego w przypadkach stosunków gospodarczych lub transakcji związanych z państwem trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849, w ramach których podejmują co najmniej następujące działania:

- 1) uzyskują dodatkowe informacje o:
 - a) kliencie oraz beneficjencie rzeczywistym,

- b) zamierzonym charakterze stosunków gospodarczych;
 - 2) uzyskują informacje o źródle majątku klienta oraz beneficjenta rzeczywistego i źródle pochodzenia wartości majątkowych pozostających w dyspozycji klienta oraz beneficjenta rzeczywistego w ramach stosunków gospodarczych lub transakcji;
 - 3) uzyskują informacje o przyczynach i okolicznościach zamierzonych lub przeprowadzonych transakcji;
 - 4) uzyskują akceptację kadry kierowniczej wyższego szczebla na nawiązanie lub kontynuację stosunków gospodarczych;
 - 5) intensyfikują stosowanie środka bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 4, przez zwiększenie liczby oraz częstotliwości monitorowania stosunków gospodarczych oraz zwiększenie liczby transakcji typowanych do dalszej analizy.”;
- 19) po art. 44 dodaje się art. 44a–44e w brzmieniu:

„Art. 44a. W przypadku transakcji związanej z państwem trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849, przeprowadzanej przez osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, instytucje obowiązane, oprócz stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 44 ust. 1, podejmują co najmniej jedno z następujących działań ograniczających ryzyko związane z taką transakcją:

- 1) podejmują dodatkowe czynności w ramach stosowanych wzmoczonych środków bezpieczeństwa finansowego;
- 2) wprowadzają zintensyfikowane obowiązki związane z przekazywaniem informacji lub raportowaniem transakcji;
- 3) ograniczają zakres stosunków gospodarczych lub transakcji.

Art. 44b. 1. Utworzenie przez instytucję obowiązaną oddziału lub przedstawicielstwa w państwie trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849, wymaga uzyskania zezwolenia:

- 1) Generalnego Inspektora albo
- 2) KNF – w przypadku instytucji obowiązanym przez nią nadzorowanych.

2. Instytucja obowiązana składa odpowiednio do Generalnego Inspektora albo KNF wniosek o zezwolenie na utworzenie oddziału lub przedstawicielstwa w państwie trzecim

wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i formę organizacyjną instytucji obowiązanej;
- 2) określenie państwa trzeciego wysokiego ryzyka, w którym ma zostać utworzony oddział lub przedstawicielstwo;
- 3) informację o rozwiązaniach zapewniających przestrzeganie przez oddział lub przedstawicielstwo obowiązków z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu odpowiadających wymogom wynikającym z przepisów Unii Europejskiej.

4. W przypadku ustalenia, że przedstawione przez instytucję obowiązaną rozwiązania, o których mowa w ust. 3 pkt 3, nie zapewniają przestrzegania przez oddział lub przedstawicielstwo obowiązków z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu odpowiadających wymogom wynikającym z przepisów Unii Europejskiej, odpowiednio Generalny Inspektor albo KNF wydaje decyzję o odmowie zezwolenia na utworzenie oddziału lub przedstawicielstwa w państwie trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849.

5. Wydając decyzję o zezwoleniu na utworzenie oddziału lub przedstawicielstwa w państwie trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849, odpowiednio Generalny Inspektor albo KNF może zobowiązać instytucję obowiązaną do wprowadzenia zaostrzonych wymogów w zakresie ich nadzoru lub audytu zewnętrznego.

6. Wydając decyzje, o których mowa w ust. 4 i 5, odpowiednio Generalny Inspektor oraz KNF uwzględniają międzynarodowe zobowiązania Unii Europejskiej oraz informacje pochodzące z ewaluacji, ocen lub raportów sporządzanych przez organy lub organizacje międzynarodowe zajmujące się przeciwdziałaniem praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu.

Art. 44c. 1. Generalny Inspektor albo KNF – w zakresie instytucji obowiązanych przez nią nadzorowanych, może wydać decyzję nakazującą zmianę zakresu albo zakończenie relacji korespondenckich przez instytucję obowiązaną, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–11, 24 i 25, z instytucją będącą respondentem z siedzibą w państwie

trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849.

2. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, odpowiednio Generalny Inspektor albo KNF nakazuje instytucji obowiązanej, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–11, 24 i 25, przeprowadzenie we wskazanym terminie, nie krótszym niż 30 dni, przeglądu zakresu relacji korespondenckich z instytucjami będącymi respondentami z siedzibą w państwie trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849. W przypadku nieprzeprowadzenia przez instytucję obowiązaną takiego przeglądu we wskazanym terminie, odpowiednio Generalny Inspektor albo KNF wydaje decyzję nakazującą zakończenie relacji korespondenckich, o której mowa w ust. 1.

3. Instytucja obowiązana niezwłocznie po przeprowadzeniu przeglądu, o którym mowa w ust. 2, informuje Generalnego Inspektora albo KNF o jego wynikach.

4. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, odpowiednio Generalny Inspektor albo KNF uwzględniają międzynarodowe zobowiązania Unii Europejskiej oraz informacje pochodzące z ewaluacji, ocen lub raportów sporządzanych przez organy lub organizacje międzynarodowe zajmujące się przeciwdziałaniem praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu.

Art. 44d. Do decyzji, o których mowa w art. 44b ust. 4 i 5 oraz art. 44c ust. 1 i 2, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695, 1298 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54).

Art. 44e. Generalny Inspektor oraz KNF informują Komisję Europejską o wydaniu decyzji, o których mowa w art. 44b ust. 4 i 5 oraz art. 44c ust. 1. Informację skierowaną do Komisji Europejskiej KNF przesyła do wiadomości Generalnemu Inspektorowi.”;

20) w art. 45 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku transgranicznych relacji korespondenckich obejmujących realizację transferu w ramach zawartej umowy z instytucją będącą respondentem z państwa trzeciego instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–11, 24 i 25, będące instytucją korespondentem, stosują środki bezpieczeństwa finansowego oraz podejmują następujące działania:”;

21) po art. 46 dodaje się art. 46a–46c w brzmieniu:

„Art. 46a. Generalny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej wykaz krajowych stanowisk i funkcji publicznych będących eksponowanymi stanowiskami politycznymi, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 11 lit. a–g, i oraz lit. j.

Art. 46b. Organizacje międzynarodowe z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przekazują Komisji Europejskiej oraz podają do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej aktualne stanowiska oraz funkcje w tych organizacjach międzynarodowych będące eksponowanymi stanowiskami politycznymi, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 11 lit. h.

Art. 46c. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz krajowych stanowisk i funkcji publicznych będących eksponowanymi stanowiskami politycznymi, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 11 lit. a–g, i oraz lit. j, mając na uwadze charakter wykonywanych zadań oraz ich znaczenie dla przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.”;

22) w art. 47 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucje obowiązane mogą korzystać z usług podmiotu trzeciego przy stosowaniu środków bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 1–3, pod warunkiem niezwłocznego przekazywania przez ten podmiot, na żądanie instytucji obowiązanej, niezbędnych informacji oraz dokumentów dotyczących zastosowanych środków bezpieczeństwa finansowego, w tym kopii dokumentów uzyskanych podczas stosowania środków bezpieczeństwa finansowego polegających na identyfikacji klienta i beneficjenta rzeczywistego oraz weryfikacji ich tożsamości w szczególności za pomocą środków identyfikacji elektronicznej oraz usług zaufania umożliwiających identyfikację elektroniczną w rozumieniu rozporządzenia 910/2014.”;

23) w art. 49:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Instytucje obowiązane przechowują przez okres 5 lat, licząc od dnia zakończenia stosunków gospodarczych z klientem lub od dnia przeprowadzenia transakcji okazjonalnej”;

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) uzyskane w wyniku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego kopie dokumentów i informacje, w tym informacje uzyskane za pomocą

środków identyfikacji elektronicznej oraz usług zaufania umożliwiających identyfikację elektroniczną w rozumieniu rozporządzenia 910/2014;”;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Instytucje obowiązane przechowują wyniki analiz, o których mowa w art. 34 ust. 3, przez okres 5 lat, licząc od dnia ich przeprowadzenia.

3. Przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1 i 2, po dokonaniu oceny konieczności i proporcjonalności dalszego przechowywania, Generalny Inspektor może zażądać przechowywania dokumentacji, o której mowa w ust. 1 i 2, przez kolejny okres nie dłuższy niż 5 lat, licząc od dnia, w którym upływa okres, o którym mowa w ust. 1 i 2, jeżeli jest to konieczne w celu zapewnienia prawidłowości prowadzonych postępowań w sprawach dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu lub na potrzeby postępowania karnego.”;

24) w art. 50:

a) w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Wewnętrzna procedura instytucji obowiązanej podlega bieżącej weryfikacji oraz w razie potrzeby aktualizacji.”;

b) w ust. 2 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 i 11 w brzmieniu:

„10) zasad odnotowywania rozbieżności między informacjami zgromadzonymi w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych a informacjami o beneficjentach rzeczywistych klienta ustalonymi w związku ze stosowaniem ustawy;

11) zasad dokumentowania utrudnień stwierdzonych w związku z weryfikacją tożsamości beneficjenta rzeczywistego oraz czynności podejmowanych w związku z identyfikacją jako beneficjenta rzeczywistego osoby fizycznej zajmującej wyższe stanowisko kierownicze.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wewnętrzna procedura instytucji obowiązanej lub jej aktualizacja, przed wprowadzeniem do stosowania, podlega akceptacji przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla.”;

25) w art. 51 w ust. 5 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Dokonując oceny przyczyn braku wdrożenia procedury grupowej, Generalny Inspektor bierze pod uwagę ograniczenia prawne mogące stać na przeszkodzie prawidłowemu

wdrożeniu procedury grupowej, w tym obowiązek zachowania tajemnicy, ochronę danych i inne ograniczenia mogące mieć znaczenie w zakresie wymiany informacji.”;

26) w art. 52 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucje obowiązane zapewniają udział osób wykonujących obowiązki związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w programach szkoleniowych dotyczących realizacji tych obowiązków, uwzględniających zagrożenia związane z ochroną danych osobowych.”;

27) w art. 53:

a) w ust. 2 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) sposób ochrony pracownika lub innej osoby wykonującej czynności na rzecz instytucji obowiązanej, dokonujących zgłoszenia, zapewniający co najmniej ochronę przed działaniami o charakterze represyjnym lub wpływającymi na pogorszenie ich sytuacji prawnej lub faktycznej, lub polegającymi na kierowaniu gróźb;

4) sposób ochrony danych osobowych pracownika lub innej osoby wykonującej czynności na rzecz instytucji obowiązanej, dokonujących zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się dokonanie naruszenia, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych;”;

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Instytucje obowiązane zapewniają pracownikom oraz innym osobom wykonującym czynności na rzecz instytucji obowiązanych, o których mowa w ust. 1, ochronę przed podejmowaniem wobec nich działań o charakterze represyjnym lub wpływających na pogorszenie ich sytuacji prawnej lub faktycznej, lub polegających na kierowaniu gróźb.

4. Instytucje obowiązane, ich pracownicy oraz inne osoby wykonujące czynności na rzecz instytucji obowiązanej nie podejmują wobec osób i pracowników, o których mowa w ust. 1, działań o charakterze represyjnym lub wpływających na pogorszenie ich sytuacji prawnej lub faktycznej, lub polegających na kierowaniu wobec nich gróźb, w szczególności działań negatywnie wpływających na ich warunki pracy lub zatrudnienia.”;

28) po art. 53 dodaje się art. 53a w brzmieniu:

„Art. 53a. 1. Instytucje obowiązane zapewniają pracownikom oraz innym osobom działającym na ich rzecz, wykonującym czynności związane z realizacją przez instytucje

obowiązane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90, ochronę przed podejmowaniem wobec tych osób działań o charakterze represyjnym lub wpływających na pogorszenie ich sytuacji prawnej lub faktycznej, lub polegających na kierowaniu grózb.

2. Instytucje obowiązane, ich pracownicy oraz inne osoby wykonujące czynności na rzecz instytucji obowiązanej nie podejmują wobec osób, o których mowa w ust. 1, działań o charakterze represyjnym lub wpływających na pogorszenie ich sytuacji prawnej lub faktycznej, lub polegających na kierowaniu wobec nich grózb, w szczególności działań negatywnie wpływających na ich warunki pracy lub zatrudnienia.

3. Pracownicy oraz inne osoby wykonujące czynności na rzecz instytucji obowiązanej narażone na działania, o których mowa w ust. 1 i 2, są uprawnieni do zgłoszenia Generalnemu Inspektorowi przypadków takich działań. Przepisy art. 80 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób odbierania zgłoszeń, o których mowa w ust. 3, postępowania ze zgłoszeniami i ich przechowywania, a także informowania o działaniach, jakie mogą być podejmowane po przyjęciu zgłoszenia, mając na względzie zapewnienie odpowiedniej ochrony, w tym ochrony danych osobowych, osoby dokonującej zgłoszenia.”;

29) w art. 54:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucje obowiązane, ich pracownicy oraz inne osoby działające w imieniu i na rzecz instytucji obowiązanych zachowują w tajemnicy:

- 1) fakt przekazania Generalnemu Inspektorowi lub innym właściwym organom informacji, określonych w rozdziałach 7 i 8;
- 2) informacje o planowaniu wszczęcia oraz o prowadzeniu analizy dotyczącej prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.”,

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) instytucjami kredytowymi i finansowymi w rozumieniu art. 3 pkt 1 i 2 dyrektywy 2015/849 z siedzibą w państwach członkowskich należącymi do tej samej grupy oraz pomiędzy tymi instytucjami a ich oddziałami i jednostkami zależnymi z większościowym udziałem tych instytucji mającymi siedzibę w państwie trzecim, wchodzącymi w skład grupy, pod

warunkiem stosowania przez te oddziały i jednostki zależne strategii oraz procedur przyjętych do stosowania w grupie zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 45 dyrektywy 2015/849 oraz pod warunkiem, że przyjęte strategie oraz procedury są zgodne z wymogami określonymi w dyrektywie 2015/849;”;

- w pkt 2 wyrazy „w art. 2 ust. 1 pkt 13–15 i 17” zastępuje się wyrazami „w art. 2 ust. 1 pkt 13–15a i 17”;
- w pkt 3 wyrazy „w art. 2 ust. 1 pkt 13–15 i 17” zastępuje się wyrazami „w art. 2 ust. 1 pkt 13–15a i 17”;
- w pkt 4 wyrazy „w art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–11, 13–15, 17, 24 i 25” zastępuje się wyrazami „w art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–11, 13–15a, 17, 24 i 25”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informacje o powzięciu podejrzenia, że określone wartości majątkowe mogą pochodzić z działalności o charakterze przestępczym lub mieć związek z finansowaniem terroryzmu, są przekazywane pomiędzy podmiotami wchodzącymi w skład grupy. Generalny Inspektor może nakazać instytucji obowiązanej wchodzącej w skład grupy zachowanie w tajemnicy faktu powzięcia takiego podejrzenia.”;

30) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych, zwany dalej „Rejestrem”, jest prowadzony przy użyciu systemu teleinformatycznego i służy do przetwarzania informacji o beneficjentach rzeczywistych podmiotów wymienionych w art. 58 oraz informacji o osobach, o których mowa w art. 61 ust. 1.”;

31) w art. 57:

a) w ust. 1 wyraz „zgromadzonych” zastępuje się wyrazem „przetwarzanych”;

b) w ust. 2:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przetwarzanie informacji o beneficjentach rzeczywistych podmiotów wymienionych w art. 58 oraz informacji o osobach, o których mowa w art. 61 ust. 1;”;

- w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) nakładanie w drodze decyzji kar pieniężnych, o których mowa w art. 153;

5) podejmowanie działań w celu zapewnienia prawidłowości oraz aktualizacji informacji zawartych w Rejestrze.”;

- c) uchyla się ust. 3;
- 32) w art. 58 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6–13 w brzmieniu:
- „6) trusty, których powiernicy lub osoby zajmujące stanowiska równoważne:
 - a) mają miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
 - b) nawiązują stosunki gospodarcze lub nabywają nieruchomość na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w imieniu lub na rzecz trustu;
 - 7) spółki partnerskie;
 - 8) europejskie zgrupowania interesów gospodarczych;
 - 9) spółki europejskie;
 - 10) spółdzielnie;
 - 11) spółdzielnie europejskie;
 - 12) stowarzyszenia podlegające wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego;
 - 13) fundacje.”;
- 33) w art. 59:
- a) w pkt 1:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „spółek” zastępuje się wyrazem „podmiotów”,
 - lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) nazwę (firmę) lub w przypadku trustu inne dane pozwalające zidentyfikować trust,”
 - lit. c–e otrzymują brzmienie:
 - „c) siedzibę lub w przypadku trustu miejsce zamieszkania lub siedzibę powiernika trustu lub osoby zajmującej stanowisko równoważne,
 - d) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub w przypadku trustu nazwę właściwego rejestru wraz z numerem, o ile został wpisany do rejestru,
 - e) NIP, o ile został nadany;”
 - b) w pkt 2:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„dane identyfikacyjne beneficjenta rzeczywistego podmiotów, o których mowa w art. 58 pkt 1–5 i 7–13:”
 - lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) każde posiadane obywatelstwo,”

- c) w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) dane identyfikacyjne beneficjenta rzeczywistego trustu, o którym mowa w art. 58 pkt 6:
- a) imię i nazwisko,
 - b) każde posiadane obywatelstwo,
 - c) państwo zamieszkania,
 - d) numer PESEL albo datę urodzenia – w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL,
 - e) informację o uprawnieniach przysługujących beneficjentowi rzeczywistemu,
 - f) w przypadku, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. b tiret czwarte, informacje o grupie osób, w których głównym interesie powstał lub działa trust.”;

34) w art. 60:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Informacje, o których mowa w art. 59, są zgłaszane do Rejestru w przypadku podmiotów, o których mowa w:
- 1) art. 58 pkt 1–5 i 7–13, w terminie 7 dni od dnia wpisu tych podmiotów do Krajowego Rejestru Sądowego;
 - 2) art. 58 pkt 6, w terminie 7 dni od dnia:
 - a) utworzenia trustu,
 - b) przeniesienia siedziby lub miejsca zamieszkania przez powiernika trustu lub osobę zajmującą równoważne stanowisko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - c) nawiązania stosunków gospodarczych lub nabycia nieruchomości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w imieniu lub na rzecz trustu, przez powiernika trustu lub osobę zajmującą równoważne stanowisko.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
- „1a. Informacje zgłoszone do Rejestru są aktualizowane w przypadku podmiotów, o których mowa w:
- 1) art. 58 pkt 1–5 i 7–13, w terminie 7 dni od ich zmiany w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku zmian, dla których skuteczności nie jest wymagany

wpis do Krajowego Rejestru Sądowego, w terminie 7 dni od dnia ich dokonania;

2) art. 58 pkt 6, w terminie 7 dni od dnia dokonania ich zmiany.

1b. Podmioty, o których mowa w art. 58 pkt 6, są obowiązane do aktualizacji informacji zgłoszonych do Rejestru w okresie utrzymywania przez trust stosunków gospodarczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w okresie, w którym powiernik lub osoba zajmująca równoważne stanowisko, działając w imieniu lub na rzecz trustu, jest właścicielem lub posiadaczem nieruchomości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”

c) w ust. 2 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „i 1a”;

d) w ust. 3 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „i 1a”;

35) po art. 60 dodaje się art. 60a w brzmieniu:

„Art. 60a. Beneficjent rzeczywisty jest obowiązany dostarczyć podmiotowi, o którym mowa w art. 58 pkt 1–5 i 7–13, lub osobie, o której mowa w art. 58 pkt 6, wszystkie informacje oraz dokumenty niezbędne do zgłoszenia informacji o beneficjencie rzeczywistym i jej aktualizacji w terminach określonych w art. 60 ust. 1 i 1a.”;

36) w art. 61:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgłoszenia do Rejestru dokonuje osoba ustawowo uprawniona do reprezentacji podmiotu wymienionego w art. 58 pkt 1–5 i 7–13 albo powiernik lub osoba zajmująca stanowisko równoważne w podmiocie, o którym mowa w art. 58 pkt 6.”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Osoba, o której mowa w ust. 1, dokonując zgłoszenia, podaje:

1) imię i nazwisko;

2) obywatelstwo;

3) państwo zamieszkania;

4) numer PESEL albo datę urodzenia – w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL;

5) funkcję uprawniającą do dokonania zgłoszenia.”;

37) po art. 61 dodaje się art. 61a i art. 61b w brzmieniu:

„Art. 61a. 1. Instytucja obowiązana odnotowuje rozbieżności między informacjami zgromadzonymi w Rejestrze a ustalonymi przez nią informacjami o beneficjencie

rzeczywistym klienta i podejmuje czynności w celu wyjaśnienia przyczyn tych rozbieżności.

2. W przypadku potwierdzenia odnotowanych rozbieżności instytucja obowiązana przekazuje organowi właściwemu w sprawach Rejestru zweryfikowaną informację o tych rozbieżnościach wraz z uzasadnieniem i dokumentacją dotyczącą odnotowanych rozbieżności.

3. Jednostki współpracujące mogą informować o odnotowanych rozbieżnościach między informacjami zgromadzonymi w Rejestrze a posiadanymi informacjami o beneficjentach rzeczywistych. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, mogą być przekazywane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 55.

5. Organ właściwy w sprawach Rejestru po uzyskaniu informacji o rozbieżnościach, o których mowa w ust. 2 lub 3, podejmuje czynności zmierzające do ich wyjaśnienia.

Art. 61b. 1. Organ właściwy w sprawach Rejestru może wszcząć postępowanie w celu wyjaśnienia, czy informacje zgromadzone w Rejestrze są prawidłowe i aktualne. Informację o wszczęciu oraz zakończeniu postępowania zamieszcza się w Rejestrze.

2. Organ właściwy w sprawach Rejestru może wydać decyzję o sprostowaniu danych w Rejestrze. Decyzja zastępuje zgłoszenie informacji, o których mowa w art. 59.

3. Do postępowania w pierwszej instancji w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów art. 9, art. 11, art. 13, art. 31, art. 61 § 4, art. 73, art. 78 i art. 79 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”;

38) w art. 63 po wyrazach „art. 59” dodaje się wyrazy „i art. 61 ust. 1a”;

39) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art 64. Informacje, o których mowa w art. 59 i art. 61 ust. 1a, dotyczące podmiotów, o których mowa w art. 58:

1) pkt 1–5 i 7–13 – są przechowywane przez okres 10 lat, licząc od dnia, w którym dokonano wykreślenia informacji o tych podmiotach z Krajowego Rejestru Sądowego;

2) pkt 6 – są przechowywane przez okres 10 lat, licząc od dnia, w którym ustał obowiązek zgłoszenia danych do Rejestru lub ich aktualizacji.”;

40) uchyla się art. 65;

41) art. 68 otrzymuje brzmienie:

„Art. 68. Domniemywa się, że dane wprowadzone do Rejestru są prawdziwe. Osoba dokonująca zgłoszenia lub aktualizacji informacji, o których mowa w art. 59, i zgłoszenia informacji, o których mowa w art. 61 ust. 1a, ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną zgłoszeniem do Rejestru nieprawdziwych danych, a także niezgłoszeniem w ustawowym terminie danych i zmian danych objętych wpisem do Rejestru, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą osoba dokonująca zgłoszenia informacji o beneficjentach rzeczywistych i ich aktualizacji nie ponosi odpowiedzialności.”;

42) w art. 69 wyrazy „o beneficjentach rzeczywistych” zastępuje się wyrazami „, , o których mowa w art. 59,”;

43) w art. 70 wyrazy „o beneficjentach rzeczywistych” zastępuje się wyrazami „, , o których mowa w art. 59,”;

44) po art. 71 dodaje się art. 71a w brzmieniu:

„Art. 71a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, organ Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania zadań organu właściwego w sprawach Rejestru, określając zakres tych zadań, mając na względzie przygotowanie techniczne i organizacyjne urzędu obsługującego ten organ.”;

45) w art. 72 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „w art. 2 ust. 1 pkt 11, 13–15 i 18” zastępuje się wyrazami „w art. 2 ust. 1 pkt 11, 13–15a i 18”;

46) w art. 97 uchyla się ust. 8;

47) w art. 98:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Generalny Inspektor przekazuje Sądowi Okręgowemu w Warszawie, w okresach półrocznych, informacje o liczbie wystąpień do instytucji obowiązanych z żądaniem przekazania lub udostępnienia posiadanych informacji lub dokumentów zawierających dane telekomunikacyjne, o których mowa w art. 76 ust. 1 pkt 5.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do informacji przekazywanych na podstawie ust. 2 i 3 przepisu art. 99 ust. 7 nie stosuje się, z wyjątkiem przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 742).”;

48) w art. 102 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) osób fizycznych dokonujących w imieniu instytucji obowiązanych zawiadomień, o których mowa w art. 74, art. 86 ust. 1, art. 89 ust. 1 i art. 90 ust. 1,”;

49) w art. 104 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Generalny Inspektor może odmówić udzielenia informacji lub udostępnienia dokumentów, o których mowa w ust. 1, w przypadku stwierdzenia, że udzielenie informacji lub udostępnienie dokumentów:

- 1) mogłyby negatywnie wpłynąć na proces analizowania przez Generalnego Inspektora informacji dotyczących wartości majątkowych, co do których powzięto podejrzenie, że mogą mieć związek z przestępstwem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu;
- 2) mogłyby narazić na niewspółmierną szkodę osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej;
- 3) byłyby nieistotne z punktu widzenia celów, których dotyczy wnioski lub żądanie.”;

50) w art. 105:

a) w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej – na warunkach określonych w art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.”;

b) w ust. 5 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2019 r. poz. 742)”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Generalny Inspektor może odmówić udostępnienia posiadanych informacji podmiotom, o których mowa w ust. 1–4, jeżeli ich udostępnienie:

- 1) mogłyby negatywnie wpłynąć na proces analizowania przez Generalnego Inspektora informacji dotyczących wartości majątkowych, co do których powzięto podejrzenie, że mogą mieć związek z przestępstwem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu;
- 2) mogłyby narazić na niewspółmierną szkodę osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej;
- 3) byłyby nieistotne z uwagi na cel, dla którego złożono wnioski.”;

51) w art. 111:

- a) w ust. 4 wyrazy „może pozyskiwać” zastępuje się wyrazem „pozyskuje”,
- b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Generalny Inspektor udostępnia informacje lub dokumenty na wniosek:

- 1) jednostki analityki finansowej państwa członkowskiego – niezwłocznie;
- 2) innych niż określone w pkt 1 jednostek analityki finansowej – w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.”;

52) w art. 113 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Generalny Inspektor, udostępniając informacje lub dokumenty zagranicznej jednostce analityki finansowej, z zastrzeżeniem art. 114, zezwala na przekazanie udostępnionych informacji lub dokumentów innym organom lub jednostkom analityki finansowej lub na wykorzystanie tych informacji lub dokumentów do celów innych niż określone w art. 110 ust. 2. Generalny Inspektor wskazuje organy lub jednostki analityki finansowej, którym mogą być przekazane udostępnione informacje lub dokumenty, oraz określa cele, do jakich te informacje lub dokumenty mogą być wykorzystane.

2. Generalny Inspektor, w przypadku braku zgody zagranicznej jednostki analityki finansowej na przekazanie pozyskanych od niej informacji sądom, jednostkom współpracującym, innym jednostkom analityki finansowej lub na wykorzystanie takich informacji do celów innych niż wykonywanie swoich zadań, występuje do tej jednostki o wyrażenie takiej zgody. Generalny Inspektor przekazuje lub wykorzystuje informacje pozyskane od zagranicznej jednostki analityki finansowej wyłącznie w zakresie i w celach wskazanych przez nią w tej zgodzie.”;

53) w art. 114 w ust. 1:

- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Generalny Inspektor odmawia udostępnienia informacji lub dokumentów zagranicznej jednostce analityki finansowej albo odmawia przekazania informacji lub dokumentów innym organom lub jednostkom analityki finansowej lub odmawia wykorzystania tych informacji lub dokumentów do celów innych niż określone w art. 110 ust. 2, jeżeli:”;

- b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wniosek tej jednostki o udostępnienie informacji nie dotyczy informacji, o których mowa w art. 110 ust. 1;”;

54) po art. 115 dodaje się art. 115a w brzmieniu:

„Art. 115a. 1. Odpowiednio Generalny Inspektor i KNF w zakresie nadzorowanych instytucji obowiązanych współpracują z właściwymi organami państw członkowskich sprawującymi nadzór lub kontrolę przestrzegania przez podmioty przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu wydanych na podstawie dyrektywy 2015/849, w tym udostępniają i pozyskują informacje od tych organów, oraz stanowią punkty kontaktowe na potrzeby tej współpracy.

2. KNF stanowi punkt kontaktowy dla europejskich urzędów nadzoru w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu wydanych na podstawie dyrektywy 2015/849.

3. Generalny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej aktualne dane kontaktowe organów uprawnionych do współpracy z właściwymi organami państw członkowskich sprawujących nadzór lub kontrolę przestrzegania przez podmioty przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu wydanych na podstawie dyrektywy 2015/849.

4. Do udostępniania i pozyskiwania informacji w ramach współpracy, o której mowa w ust. 1 i 2, przepisu art. 99 ust. 7 nie stosuje się, z wyjątkiem przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych.”;

55) po art. 116 dodaje się art. 116a w brzmieniu:

„Art. 116a. 1. W celu wykonywania zadań związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu organy, o których mowa w art. 105 ust. 1 i 4 oraz w art. 130 ust. 2 pkt 1 lit. a i b, współpracują oraz wymieniają informacje lub dokumenty z właściwymi organami państw członkowskich. Wymiana informacji lub dokumentów przez organy, o których mowa w art. 105 ust. 1 i 4, następuje zgodnie z przepisami odrębnymi określającymi sposób działania tych organów.

2. Organy, o których mowa w art. 105 ust. 1 i 4 oraz w art. 130 ust. 2 pkt 1 lit. a i b, nie mogą odmówić udostępniania informacji lub dokumentów na potrzeby przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, gdy wniosek właściwego organu państwa członkowskiego:

- 1) dotyczy realizacji obowiązku podatkowego;
- 2) dotyczy tajemnicy prawnie chronionej, z wyjątkiem tajemnicy wynikającej z wykonywania zawodów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14;

- 3) dotyczy prowadzonego postępowania, z wyjątkiem przypadku, gdy udostępnienie informacji lub dokumentów mogłoby utrudnić prowadzenie tego postępowania;
- 4) został złożony przez organ, którego zakres zadań lub pozycja nie odpowiada zakresowi zadań lub pozycji organu, do którego ten wniosek został skierowany.

3. Do wymiany informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 1, przepisów dotyczących tajemnic prawnie chronionych nie stosuje się, z wyjątkiem przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych.”;

- 56) w art. 120 w ust. 8 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 695)”;
57) uchyla się rozdział 11;
58) po rozdziale 11 dodaje się rozdział 11a w brzmieniu:

„Rozdział 11a

Działalność na rzecz spółek lub trustów oraz działalność w zakresie walut wirtualnych

Art. 129a. 1. Działalność gospodarcza obejmująca świadczenie usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 16, zwana dalej „działalnością na rzecz spółek lub trustów”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców i może być wykonywana po uzyskaniu wpisu do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów.

2. Obowiązek uzyskania wpisu do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów nie obejmuje radców prawnych, adwokatów oraz spółek, o których mowa w art. 8 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych i art. 4a ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1651 i 2320).

Art. 129b. 1. Działalność na rzecz spółek lub trustów może być wykonywana przez:

- 1) osobę fizyczną, która nie została prawomocnie skazana za umyślne przestępstwo przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego, przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo, o którym mowa w art. 165a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 2) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, w której wspólnicy, którym powierzono prowadzenie spraw spółki, lub uprawnieni do

reprezentacji spółki lub członkowie organów zarządzających, nie zostali prawomocnie skazani za przestępstwo, o którym mowa w pkt 1, lub umyślne przestępstwo skarbowe.

2. Wymóg niekaralności, o którym mowa w ust. 1, stosuje się również do osób kierujących wykonywaniem czynności związanych z prowadzeniem działalności, o której mowa w art. 129a ust. 1, oraz do beneficjenta rzeczywistego podmiotu prowadzącego taką działalność.

Art. 129c. 1. Osoby fizyczne, o których mowa w art. 129b, są obowiązane posiadać wiedzę lub doświadczenie związane z działalnością na rzecz spółek lub trustów.

2. Warunek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony w przypadku:

- 1) ukończenia szkolenia lub kursu obejmujących prawne lub praktyczne zagadnienia związane z działalnością na rzecz spółek lub trustów, lub
- 2) wykonywania, przez okres co najmniej roku, czynności związanych z działalnością na rzecz spółek lub trustów

– potwierdzonych odpowiednimi dokumentami.

Art. 129d. Organem właściwym w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Art. 129e. 1. Do zadań organu właściwego w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów należy:

- 1) prowadzenie tego rejestru oraz określanie organizacyjnych warunków i technicznych sposobów jego prowadzenia;
- 2) przetwarzanie informacji o podmiotach wpisanych do tego rejestru;
- 3) rozpatrywanie wniosków o wpis do tego rejestru, dokonywanie aktualizacji wpisów oraz wykreślanie podmiotów z tego rejestru;
- 4) nakładanie kar pieniężnych, o których mowa w art. 153a, na podmioty prowadzące działalność na rzecz spółek lub trustów, które nie dopełniły obowiązku uzyskania wpisu do tego rejestru.

2. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów jest administratorem danych przetwarzanych w tym rejestrze.

Art. 129f. 1. Wpisu do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów dokonuje się na podstawie wniosku przedsiębiorcy wniesionego w formie elektronicznej, zawierającego:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę);

- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile taki numer został nadany, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) wskazanie usług świadczonych na rzecz spółek lub trustów;
- 4) kwalifikowany podpis elektroniczny, podpis zaufany albo podpis osobisty składającego wniosek.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się oświadczenie przedsiębiorcy następującej treści: „Oświadczam, że dane zawarte we wniosku są kompletne i zgodne z prawdą. Znam mi są warunki wykonywania działalności na rzecz spółek lub trustów, o której mowa w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, z późn. zm.). W szczególności oświadczam, że spełnione są warunki, o których mowa w art. 129b i art. 129c wymienionej ustawy.”. Składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

3. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów dokonuje wpisu do tego rejestru w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia wzór formularza wniosku o wpis, o którym mowa w ust. 1, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb składania wniosku o wpis, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpiecznego i sprawnego składania tego wniosku.

Art. 129g. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów odmawia, w drodze decyzji, dokonania wpisu do tego rejestru, jeżeli:

- 1) wniosek jest niekompletny i nie został uzupełniony w wyznaczonym terminie;
- 2) dane zawarte we wniosku są niezgodne ze stanem faktycznym.

Art. 129h. Rejestr działalności na rzecz spółek lub trustów zawiera:

- 1) numer i datę wpisu do rejestru;
- 2) imię, nazwisko albo nazwę (firmę);
- 3) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile został nadany, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);

- 4) wskazanie świadczonych usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 16;
- 5) informacje o zawieszeniu działalności;
- 6) informacje o zakończeniu działalności na rzecz spółek lub trustów.

Art. 129i. 1. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów prostuje z urzędu wpis do tego rejestru zawierający oczywiste błędy lub omyłki.

2. W przypadku zmiany danych wpisanych do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów podmiot, o którym mowa w art. 129b ust. 1, składa wniosek o zmianę wpisu w rejestrze w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych.

Art. 129j. Podmiot wpisany do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, wykonujący działalność na rzecz spółek lub trustów zawiadamia pisemnie organ właściwy w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów o zawieszeniu wykonywania działalności w terminie 14 dni od dnia zawieszenia jej wykonywania.

Art. 129k. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek i trustów wykreśla, w drodze decyzji, podmiot wykonujący działalność na rzecz spółek lub trustów, z tego rejestru:

- 1) na wniosek podmiotu;
- 2) po uzyskaniu informacji o wykreśleniu podmiotu z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego;
- 3) w przypadku stwierdzenia:
 - a) niespełniania przez podmiot warunków wymaganych prawem do wykonywania działalności na rzecz spółek lub trustów,
 - b) że podmiot złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 129f ust. 2, niezgodne ze stanem faktycznym.

Art. 129l. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, organ Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania zadań organu właściwego do prowadzenia rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów, określając zakres tych zadań, mając na względzie przygotowanie techniczne i organizacyjne urzędu obsługującego ten organ.

Art. 129m. Działalność gospodarcza obejmująca świadczenie usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12, zwana dalej „działalnością w zakresie walut wirtualnych”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo

przedsiębiorców i może być wykonywana po uzyskaniu wpisu do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych.

Art. 129n. 1. Działalność w zakresie walut wirtualnych może być wykonywana przez:

- 1) osobę fizyczną, która nie została prawomocnie skazana za umyślne przestępstwo przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego, przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo, o którym mowa w art. 165a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 2) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, w której wspólnicy, którym powierzono prowadzenie spraw spółki lub uprawnieni do reprezentacji spółki lub członkowie organów zarządzających, nie zostali prawomocnie skazani za przestępstwo, o którym mowa w pkt 1, lub umyślne przestępstwo skarbowe.

2. Wymóg niekaralności, o którym mowa w ust. 1, stosuje się również do osób kierujących wykonywaniem czynności związanych z prowadzeniem działalności, o której mowa w art. 129m, oraz do beneficjenta rzeczywistego podmiotu prowadzącego taką działalność.

Art. 129o. 1. Osoby fizyczne, o których mowa w art. 129n, są obowiązane posiadać wiedzę lub doświadczenie związane z działalnością w zakresie walut wirtualnych.

2. Warunek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony w przypadku:

- 1) ukończenia szkolenia lub kursu obejmujących prawne lub praktyczne zagadnienia związane z działalnością w zakresie walut wirtualnych lub
- 2) wykonywania, przez okres co najmniej roku, czynności związanych z działalnością w zakresie walut wirtualnych

– potwierdzonych odpowiednimi dokumentami.

Art. 129p. Organem właściwym w sprawach rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Art. 129q. 1. Do zadań organu właściwego w sprawach rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych należy:

- 1) prowadzenie tego rejestru oraz określanie organizacyjnych warunków i technicznych sposobów jego prowadzenia;
- 2) przetwarzanie informacji o podmiotach wpisanych do tego rejestru;
- 3) rozpatrywanie wniosków o wpis do tego rejestru, dokonywanie aktualizacji wpisów oraz wykreślanie podmiotów z tego rejestru;
- 4) nakładanie kar pieniężnych, o których mowa w art. 153b, na podmioty prowadzące działalność w zakresie walut wirtualnych, które nie dopełniły obowiązku uzyskania wpisu do tego rejestru.

2. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych jest administratorem danych przetwarzanych w tym rejestrze.

Art. 129r. 1. Wpisu do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych dokonuje się na podstawie wniosku przedsiębiorcy wniesionego w formie elektronicznej, zawierającego:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę);
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile taki numer został nadany, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) wskazanie świadczonych usług w zakresie walut wirtualnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12;
- 4) kwalifikowany podpis elektroniczny, podpis zaufany albo podpis osobisty składającego wniosek.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się oświadczenie przedsiębiorcy następującej treści: „Oświadczam, że dane zawarte we wniosku są kompletne i zgodne z prawdą. Znane mi są warunki wykonywania działalności w zakresie walut wirtualnych, o której mowa w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, z późn. zm.). W szczególności oświadczam, że spełnione są warunki, o których mowa w art. 129n i art. 129o wymienionej ustawy.”. Składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

3. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych dokonuje wpisu do tego rejestru w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia wzór formularza wniosku o wpis, o którym mowa w ust. 1, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb składania wniosku o wpis, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpiecznego i sprawnego składania tego wniosku.

Art. 129s. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych odmawia, w drodze decyzji, dokonania wpisu do tego rejestru, jeżeli:

- 1) wniosek jest niekompletny i nie został uzupełniony w wyznaczonym terminie;
- 2) dane zawarte we wniosku są niezgodne ze stanem faktycznym.

Art. 129t. Rejestr działalności w zakresie walut wirtualnych zawiera:

- 1) numer i datę wpisu do rejestru;
- 2) imię, nazwisko albo nazwę (firmę);
- 3) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile został nadany, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 4) wskazanie świadczonych usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12;
- 5) informacje o zawieszeniu działalności;
- 6) informacje o zakończeniu działalności w zakresie walut wirtualnych.

Art. 129u. 1. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych prostuje z urzędu wpis do tego rejestru zawierający oczywiste błędy lub omyłki.

2. W przypadku zmiany danych wpisanych do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych podmiot, o którym mowa w art. 129n, składa wniosek o zmianę wpisu w tym rejestrze w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych.

Art. 129v. Podmiot wpisany do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, wykonujący działalność w zakresie walut wirtualnych, zawiadamia pisemnie organ właściwy w sprawach rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych o zawieszeniu wykonywania działalności w terminie 14 dni od dnia zawieszenia jej wykonywania.

Art. 129w. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych wykreśla, w drodze decyzji, podmiot wykonujący działalność w zakresie walut wirtualnych, z tego rejestru:

- 1) na wniosek podmiotu;
- 2) po uzyskaniu informacji o wykreśleniu podmiotu z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego;
- 3) w przypadku stwierdzenia:
 - a) niespełniania przez podmiot warunków wymaganych prawem do wykonywania działalności w zakresie walut wirtualnych,
 - b) że podmiot złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 129r ust. 2, niezgodne ze stanem faktycznym.

Art. 129x. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, organ Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania zadań organu właściwego do prowadzenia rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, określając zakres tych zadań, mając na względzie przygotowanie techniczne i organizacyjne urzędu obsługującego ten organ.

Art. 129y. Dane, o których mowa w art. 129h i art. 129t, są przechowywane przez okres 5 lat, licząc od dnia, w którym dokonano wykreślenia podmiotu odpowiednio z rejestru działalności na rzecz spółek i trustów albo rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych.

Art. 129z. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.”;

- 59) w art. 130 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W podmiotach, o których mowa w ust. 1 i 2, zadania związane bezpośrednio ze sprawowaniem nadzoru lub kontroli mogą być powierzone wyłącznie osobie, która posiada niezbędną wiedzę i kwalifikacje wymagane na stanowisku związanym ze sprawowaniem nadzoru lub kontroli oraz daje rękojmię należytego wykonywania powierzonych obowiązków.”;

- 60) art. 145 otrzymuje brzmienie:

„Art. 145. 1. Podmioty, o których mowa w art. 130 ust. 1 i 2, mogą przeprowadzić kontrolę przestrzegania przepisów ustawy przez działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jednostki organizacyjne podmiotów z państw członkowskich podlegających obowiązkowi wynikającemu z przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, wydanych na podstawie dyrektywy 2015/849. W celu zapewnienia przestrzegania przepisów ustawy przez te jednostki organizacyjne organy, o których mowa w art. 115a ust. 1, współpracują oraz wymieniają informacje lub

dokumenty z właściwymi organami z państw członkowskich, w których podmioty te mają swoją siedzibę.

2. Organy, o których mowa w art. 115a ust. 1, w celu zapewnienia przestrzegania przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu wydanych na podstawie dyrektywy 2015/849 przez wchodzące w skład grupy jednostki organizacyjne instytucji obowiązanych będące instytucjami kredytowymi i finansowymi w rozumieniu art. 3 pkt 1 i 2 dyrektywy 2015/849, działające na terytorium państw członkowskich, współpracują oraz wymieniają informacje lub dokumenty z właściwymi organami z tych państw członkowskich.

3. Podmioty, o których mowa w art. 130 ust. 1 i 2, są uprawnione do kontrolowania wdrażania procedury grupowej w jednostkach zależnych oraz podmiotach będących instytucjami kredytowymi i finansowymi w rozumieniu art. 3 pkt 1 i 2 dyrektywy 2015/849 wchodzących w skład grupy, dla której jednostką dominującą jest instytucja obowiązana.”;

61) w art. 147:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wyznaczenia osoby odpowiedzialnej za wykonanie obowiązków określonych w ustawie, o którym mowa w art. 7 i art. 8,”

b) w pkt 13 dodaje się przecinek oraz dodaje się pkt 14–17 w brzmieniu:

„14) zachowania w tajemnicy informacji o planowanym wszczęciu oraz o prowadzeniu analiz dotyczących prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, o którym mowa w art. 54 ust. 1,

15) wykonania zaleceń pokontrolnych wydanych przez Generalnego Inspektora,

16) uzyskania zezwolenia na utworzenie oddziału lub przedstawicielstwa w państwie trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849, o którym mowa w art. 44b ust. 1,

17) zastosowania się do decyzji Generalnego Inspektora albo KNF, o której mowa w art. 44b ust. 4 i 5 oraz art. 44c ust. 1”;

62) w art. 152:

a) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ogranicza się terminowo lub bezterminowo zakres publikowanej informacji, w szczególności w zakresie danych osobowych.”

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Informacje, o których mowa w ust. 1, usuwa się z Biuletynu Informacji Publicznej po upływie 5 lat od dnia ich opublikowania, z tym że informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, usuwa się z chwilą, gdy ich publikacja przestała być niezbędna, jednak nie później niż po upływie roku od dnia ich opublikowania.”;

63) w art. 153:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty wymienione w art. 58 pkt 1–5 i 7–13 lub osoby, o których mowa w art. 58 pkt 6, które nie dopełniły obowiązku zgłoszenia lub aktualizacji informacji, o których mowa w art. 59, w terminie wskazanym w ustawie lub podały informacje niezgodne ze stanem faktycznym, podlegają karze pieniężnej do wysokości 1 000 000 zł.”;

b) uchyla się ust. 2;

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Beneficjent rzeczywisty, który nie dopełnił obowiązku, o którym mowa w art. 60a, wskutek czego podmiot wymieniony w art. 58 pkt 1–5 i 7–13 lub osoba, o której mowa w art. 58 pkt 6, nie dokonały zgłoszenia lub aktualizacji informacji, o których mowa w art. 59, w terminie wskazanym w ustawie lub podały informacje niezgodne ze stanem faktycznym, podlega karze pieniężnej do wysokości 50 000 zł.”;

64) po art. 153 dodaje się art. 153a i art. 153b w brzmieniu:

„Art. 153a. Podmiot prowadzący działalność na rzecz spółek lub trustów, który wykonuje tę działalność bez uzyskania wpisu do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów, podlega karze pieniężnej do wysokości 100 000 zł.

Art. 153b. Podmiot prowadzący działalność w zakresie walut wirtualnych, który wykonuje tę działalność bez uzyskania wpisu do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, podlega karze pieniężnej do wysokości 100 000 zł.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1990 oraz z 2021 r. poz. 11) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 180 dodaje się art. 180a w brzmieniu:

„Art. 180a. 1. Działalność w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami może być wykonywana przez:

- 1) osobę fizyczną, która nie została prawomocnie skazana za umyślne przestępstwo przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego, przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo, o którym mowa w art. 165a Kodeksu karnego, przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 2) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, w której wspólnicy, którym powierzono prowadzenie spraw spółki, lub uprawnieni do reprezentacji spółki lub członkowie organów zarządzających, nie zostali prawomocnie skazani za przestępstwo, o którym mowa w pkt 1, lub umyślne przestępstwo skarbowe.

2. Wymóg niekaralności, o którym mowa w ust. 1, stosuje się również do osób kierujących wykonywaniem czynności związanych z prowadzeniem działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami oraz do beneficjenta rzeczywistego, w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, 875, 1086, 2320 i ...), podmiotu prowadzącego taką działalność.”;

- 2) w art. 198b w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) wykonuje czynności określone w umowie pośrednictwa, o której mowa w art. 180 ust. 3, z naruszeniem warunku, o którym mowa w art. 180a.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1708) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Działalność kantorowa może być wykonywana przez:

- 1) osobę fizyczną, która nie została prawomocnie skazana za przestępstwo skarbowe albo za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej;
- 2) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, w której wspólnicy, którym powierzono prowadzenie spraw spółki, lub uprawnieni do reprezentacji spółki lub członkowie organów zarządzających, nie zostali prawomocnie skazani za przestępstwo, o którym mowa w pkt 1, lub umyślne przestępstwo skarbowe.

2. Wymóg niekaralności, o którym mowa w ust. 1, stosuje się również do osób kierujących wykonywaniem czynności związanych z prowadzeniem działalności kantorowej oraz do beneficjentów rzeczywistych, w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, 875, 1086, 2320 i ...), podmiotów prowadzących taką działalność.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2059) po art. 17d dodaje się art. 17e i art. 17f w brzmieniu:

„Art. 17e. 1. Komisja współpracuje z właściwymi organami nadzoru nad rynkiem finansowym oraz z jednostkami analityki finansowej z państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w zakresie niezbędnym do realizacji celów określonych w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

2. Komisja udostępnia na wniosek lub z urzędu podmiotom określonym w ust. 1 oraz pozyskuje od tych podmiotów informacje lub dokumenty związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu.

3. Udostępnienie i pozyskiwanie informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 2, następuje w celu ich wykorzystania przez Komisję oraz właściwe organy nadzoru nad rynkiem finansowym oraz jednostki analityki finansowej do wykonywania zadań określonych w art. 57a ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, z późn. zm.⁶⁾).

Art. 17f. 1. Komisja współpracuje z właściwymi organami nadzoru nad rynkiem finansowym oraz z właściwymi jednostkami analityki finansowej z państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim

⁶⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43 oraz Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 155.

Obszarze Gospodarczym w zakresie niezbędnym do realizacji celów określonych w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

2. Komisja udostępnia posiadane informacje lub dokumenty związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu podmiotom określonym w ust. 1 na zasadzie wzajemności.

3. Udostępnienie informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 2, następuje w celu ich wykorzystania przez właściwe organy nadzoru nad rynkiem finansowym oraz jednostki analityki finansowej z państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym do wykonywania zadań związanych z zapobieganiem wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2094) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby fizyczne będące wspólnikami (akcjonariuszami) spółki prowadzącej działalność w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1–3, reprezentujące co najmniej 10% kapitału zakładowego, oraz członkowie zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej lub prokurenci, lub beneficjenci rzeczywiści w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, 875, 1086, 2320 i ...) takiej spółki powinni posiadać nienaganną opinię, w szczególności nie mogą być osobami skazanymi za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 796) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, Szef ABW koordynuje czynności analityczno-informacyjne podejmowane przez służby specjalne, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, oraz wymianę informacji przekazywanych przez Policję, Straż Graniczną, Straż Marszałkowską, Służbę Ochrony Państwa, Państwową Straż Pożarną, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Krajową Administrację Skarbową, Żandarmerię Wojskową i Rządowe Centrum Bezpieczeństwa, dotyczących zdarzeń o

charakterze terrorystycznym oraz danych o osobach, o których mowa w art. 6 ust. 1, przez ich gromadzenie, przetwarzanie i analizowanie.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505, 568, 695, 1087, 1106 i 2320) w art. 46 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Administrator zbioru danych, o którym mowa w ust. 2, udostępnia organom KAS w drodze teletransmisji informacje zgromadzone w zbiorze danych bez konieczności składania każdorazowo pisemnych wniosków o udostępnienie danych, jeżeli organ KAS będący odbiorcą informacji spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
- 2) posiada zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) specyfika lub zakres wykonywanych zadań uzasadnia takie udostępnienie.”.

Art. 8. Tworzy się:

- 1) rejestr działalności na rzecz spółek lub trustów;
- 2) rejestr działalności w zakresie walut wirtualnych.

Art. 9. Informacje, o których mowa w art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zamieszcza się po raz pierwszy w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, za rok 2021.

Art.10. Pierwszym rokiem kalendarzowym, za który podmioty, o których mowa w art. 130 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, przekazują do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej posiadane informacje, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 16 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest rok 2021.

Art. 11. Generalny Inspektor Informacji Finansowej przekazuje Komisji Europejskiej po raz pierwszy sprawozdanie, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, sporządzone za rok 2020.

Art. 12. Generalny Inspektor Informacji Finansowej przekazuje krajową ocenę ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu Komisji Europejskiej, państwom członkowskim oraz europejskim urzędом nadzoru, po akceptacji, o której mowa w art. 30 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. Pierwszym rokiem kalendarzowym, o którym mowa w art. 35 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest rok 2021.

Art. 14. Podmioty, o których mowa w art. 58 pkt 6–13 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zgłaszają informacje o beneficjentach rzeczywistych do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych w terminie 3 miesiące od dnia wejścia w życie art. 1 pkt 32.

Art. 15. W przypadku gdy beneficjent rzeczywisty lub członek organu, lub wspólnik uprawniony do reprezentowania spółek, o których mowa w art. 58 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, posiada obywatelstwo, które nie zostało zgłoszone do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych, właściwa spółka zgłasza taką informację do tego Rejestru w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 1 pkt 33.

Art. 16. Przedsiębiorcy, którzy w dniu wejścia w życie art. 1 pkt 58, wykonują działalność, która nie wymagała przed dniem wejścia w życie art. 1 pkt 58 uzyskania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 129a lub art. 129m ustawy zmienianej w art. 1, są obowiązani dostosować swoją działalność odpowiednio do wymogów określonych w art. 129a–129c ustawy zmienianej w art. 1 albo do wymogów określonych w art. 129m–129o ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 1 pkt 58.

Art. 17. Przedsiębiorcy, którzy w dniu wejścia w życie art. 2 prowadzą działalność w zakresie określonym w art. 179a ustawy zmienianej w art. 2, są obowiązani dostosować swoją działalność do wymogów określonych w art. 180a ustawy zmienianej w art. 2 w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 2.

Art. 18. Przedsiębiorcy, którzy w dniu wejścia w życie art. 3 prowadzą działalność w zakresie określonym w art. 11 ustawy zmienianej w art. 3, są obowiązani dostosować swoją działalność do wymogów określonych w art. 12 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 3.

Art. 19. Przedsiębiorcy, którzy w dniu wejścia w życie art. 5 prowadzą działalność w zakresie określonym w art. 6 ust. 1–3 ustawy zmienianej w art. 5, są obowiązani dostosować swoją działalność do wymogów określonych w art. 12 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 5.

Art. 20. 1. Obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy umowy o prowadzenie anonimowych skrytek sejfowych wygasają z mocy prawa po upływie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Warunkiem dostępu do anonimowych skrytek sejfowych jest zastosowanie przez instytucje obowiązane środków bezpieczeństwa, o których mowa w art. 34 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 21. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 46 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 7 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 46 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 7, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 22. 1. W latach 2021–2030 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi 6 220 tys. zł, w tym w:

- 1) 2021 r. – 1 903 tys. zł;
- 2) 2022 r. – 2 327 tys. zł;
- 3) 2023 r. – 323 tys. zł;
- 4) 2024 r. – 221 tys. zł;
- 5) 2025 r. – 226 tys. zł;
- 6) 2026 r. – 232 tys. zł;
- 7) 2027 r. – 238 tys. zł;
- 8) 2028 r. – 244 tys. zł;
- 9) 2029 r. – 250 tys. zł;
- 10) 2030 r. – 256 tys. zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, stosuje się mechanizm korygujący, polegający na ograniczeniu wydatków na koszty związane z obsługą Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Art. 23. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 4 lit. a tiret pierwsze, trzecie i czwarte, pkt 29 lit. b tiret drugie–czwarte, pkt 45 i pkt 51–55, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;

- 2) art. 1 pkt 2, pkt 10–28, pkt 29 lit. a i lit. b tiret pierwsze, pkt 32–39, pkt 41 i pkt 57–64 oraz art. 2–5, art. 8 i art. 14–19, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

W dniu 19 czerwca 2018 r. w Dzienniku Urzędowym UE opublikowana została dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. *zmieniająca dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniająca dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE* (dalej, jako dyrektywa 2018/843 lub 5AMLD). Ramy prawne Unii Europejskiej w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oparte są przede wszystkim na dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. *w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE* (dalej, jako dyrektywa 2015/849 lub 4AMLD).

Impulsem do podjęcia inicjatywy związanej z nowelizacją dyrektywy 2015/849 była m.in. analiza działań podjętych w celu sfinansowania zamachów terrorystycznych, które miały miejsce we Francji oraz Belgii. Komisja Europejska w Komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 2 lutego 2016 r. *w sprawie planu działania na rzecz skuteczniejszego zwalczania finansowania terroryzmu* zobowiązała się do przedstawienia inicjatywy dotyczącej nowelizacji 4AMLD, jako kluczowego elementu planu na rzecz poprawy zwalczania finansowania terroryzmu. Asumpt do nowelizacji dyrektywy 2015/849 dały również informacje ujawnione w tzw. „dokumentach panamskich”, wskazujące na słabe punkty światowego systemu finansowego. Celem dyrektywy 2018/843 jest taka modyfikacja unijnych ram prawnych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, która pozwoli na zwiększenie transparentności przepływów finansowych dokonywanych w systemie finansowym, a co za tym idzie na skuteczniejsze funkcjonowanie organów odpowiedzialnych za detekcję środków finansowych pochodzących z działalności o charakterze przestępczym lub służących finansowaniu działalności terrorystycznej.

Rozwiązania zawarte w 5AMLD, służące realizacji tego celu obejmują: (1) doprecyzowanie przepisów dotyczących działań podejmowanych przez podmioty zobowiązane w odniesieniu do relacji związanych z państwami trzecimi wysokiego ryzyka; (2) poprawę wykrywania transakcji podejrzanych wykonywanych przy użyciu walut wirtualnych; (3) ograniczenie wykorzystania anonimowych instrumentów przedpłaconych; (4) poprawę dostępu jednostek analityki finansowej do informacji pozostających w dyspozycji podmiotów zobowiązanych oraz zwiększenie możliwości wymiany tych informacji; (5) stworzenie uprawnionym organom

możliwości szybkiego dostępu do informacji o tożsamości posiadaczy rachunków bankowych oraz płatniczych; (6) zwiększenie transparentności informacji o beneficjentach rzeczywistych podmiotów o charakterze korporacyjnym oraz porozumień prawnych.

Obecnie priorytetem Komisji Europejskiej jest zapewnienie, że aktualnie obowiązujące unijne przepisy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu są w pełni i w sposób właściwy implementowane. W tym celu, w odniesieniu do transpozycji dyrektywy 2015/849 Komisja Europejska przyjęła politykę „zerowej tolerancji” i wszczęła postępowania naruszeniowe w stosunku do wszystkich państw członkowskich, które chociażby częściowo naruszyły obowiązek implementacji 4AMLD. Postępowanie naruszeniowe wszczęte przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej zostało zamknięte po przekazaniu przez stronę polską kilkuset stron szczegółowych wyjaśnień, dokonaniu nowelizacji szeregu przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, z późn. zm.) (dalej, jako ustawa o p.p.p.f.t.) oraz zobowiązaniu się do dokonania kolejnych zmian w przepisach. Z doświadczeń związanych z wspomnianym postępowaniem naruszeniowym wynika, że Komisja Europejska interpretuje przepisy prawa europejskiego oraz odpowiednie przepisy krajowe w sposób restrykcyjny. Brak posłużenia się w przepisach krajowych zwrotem analogicznym do zwrotu używanego w 4AMLD lub niezachowanie układu jednostek redakcyjnych dyrektywy kwalifikowane było jako brak implementacji. Zasadne argumenty ze strony Rzeczypospolitej Polskiej, odwołujące się do polskiej kultury prawnej, zasad wykładni przepisów czy zasad techniki legislacyjnej nie spotykały się ze zrozumieniem. Podobne, rygorystyczne działania Komisja Europejska podjęła już w stosunku do państw członkowskich, które dotychczas nie poinformowały, o chociażby częściowej implementacji przepisów dyrektywy 5AMLD. W związku z powyższym, w odniesieniu do obecnie procedowanego projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw (dalej, jako projekt), intencją projektodawcy jest opracowanie projektu, który poza nadrzędnym celem w postaci prawidłowej transpozycji do krajowego porządku prawnego wymogów wynikających z dyrektywy 2018/843, jednocześnie w sposób możliwie zbliżony oddaje układ jednostek redakcyjnych oraz siatkę pojęciową 5AMLD.

Przepisy krajowe regulujące przeciwdziałanie praniu pieniędzy zawarte są przede wszystkim w ustawie o p.p.p.f.t.. Prawidłowa transpozycja do krajowego porządku prawnego wymogów prawa unijnego wynikających ze zmienionej przez 5AMLD, dyrektywy 2015/849 wymaga nowelizacji ustawy o p.p.p.f.t., a także niektórych innych ustaw, czemu dedykowany jest przedmiotowy projekt. Projekt zawiera również przepisy o charakterze doprecyzowującym,

modyfikujące treść obecnie obowiązujących przepisów ustawy o p.p.p.f.t. transponujących dyrektywę 2015/849 (w jej pierwotnym brzmieniu). Zmiana redakcji powyższych przepisów jest zabiegiem o charakterze technicznym lub podyktowana jest potrzebą wyeliminowania pewnych wątpliwości o charakterze interpretacyjnym ale nie przesądza w swojej istocie o wdrożeniu przepisów dyrektywy 2015/849.

W związku z dodaniem do przepisów ustawy o p.p.p.f.t. rozdziału 11a zawierającego przepisy regulujące reglamentacje wykonywania działalności gospodarczej przez instytucje obowiązane wykonujące działalność na rzecz spółek lub trustów oraz działalność w zakresie walut wirtualnych uszczegółowiony zostanie art. 1 ustawy o p.p.p.f.t., określający zakres przedmiotowy ustawy.

Art. 1 pkt 1 lit. a dyrektywy 2018/843 nadający nowe brzmienie art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a dyrektywy 2015/849 zostanie transponowany do krajowego porządku prawnego poprzez dodanie **pkt 15a do art. 2 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t.** Zgodnie ze znowelizowanym przepisem dyrektywy 2015/849 obowiązki związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu ciążyć powinny nie tylko na biegłych rewidentach, zewnętrznych księgowych oraz doradcach podatkowych, ale również na innych osobach świadczących w ramach prowadzonej podstawowej działalności gospodarczej lub zawodowej usługi obejmujące świadczenie porad w sprawach podatkowych. Przepis dyrektywy 2015/849 wymaga nadania statusu instytucji obowiązanej „*jakiegokolwiek innej osobie, która zobowiązuje się udzielić, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób, z którymi ta inna osoba jest powiązana, pomocy materialnej, wsparcia lub porad w sprawach podatkowych w ramach podstawowej działalności gospodarczej lub zawodowej*”. Prawidłowa transpozycja przepisu dyrektywy 2015/849 oprócz czynności obejmujących udzielenie porad w sprawach podatkowych wymaga uwzględnienia również pomocy materialnej lub wsparcia w sprawach podatkowych obejmujących sporządzanie deklaracji podatkowych lub prowadzenie ksiąg podatkowych. Księgi podatkowe to księgi rachunkowe, podatkowa księga przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci, natomiast deklaracje to zeznania, wykazy, zestawienia oraz informacje, do których składania obowiązani są, na podstawie przepisów prawa podatkowego, podatnicy, płatnicy i inkasenci (art. 3 pkt 4 oraz art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – *Ordynacja podatkowa* – Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.). W ocenie projektodawcy, prowadzenie ksiąg podatkowych oraz sporządzanie deklaracji należy uznać za udzielenie pomocy materialnej lub wsparcia w sprawach podatkowych. Ponadto wskazać należy, że pojęcie „księgi podatkowe” jest pojęciem

szerszym od regulowanego w przepisach o rachunkowości pojęcia „księgi rachunkowe”. Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 17 ustawy o p.p.p.f.t. instytucjami obowiązany są podmioty prowadzące działalność w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych. Należy zauważyć, że zakres usług, których świadczenie powodować będzie nabycie statusu instytucji obowiązanej mieści się w zakresie czynności doradztwa podatkowego, określonym w art. 2 ust. 1 pkt 1–5 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. *o doradztwie podatkowym* (Dz. U. z 2020 r. poz. 130, z późn. zm.). Niemniej czynności wskazane w art. 2 ust. 1 pkt 2–3 ustawy o doradztwie podatkowym nie zostały zastrzeżone jedynie dla doradców podatkowych. Prawidłowa implementacja dyrektywy 2018/849 nie może zatem ograniczać się do uznania za instytucje obowiązane jedynie doradców podatkowych, a musi również uwzględniać wszelkie inne osoby wykonujące czynności mieszczące się w granicach czynności doradztwa podatkowego, dla których wykonywania nie jest wymagany wpis na listę doradców podatkowych. Zauważyć ponadto należy, iż art. 138d Ordynacji podatkowej dopuszcza możliwość złożenia przez stronę postępowania podatkowego pełnomocnictwa ogólnego upoważniającego do działania we wszystkich sprawach podatkowych oraz w innych sprawach należących do właściwości organów podatkowych. Przedsiębiorca, który został ustanowiony pełnomocnikiem ogólnym na podstawie art. 138d Ordynacji podatkowej, w związku z czym zobowiązał się do udzielenia w jakiegokolwiek formie wsparcia w sprawach podatkowych, musi zostać uznany za instytucję obowiązaną zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 15a ustawy o p.p.p.f.t. (co wynika ze znowelizowanego art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a dyrektywy 2015/849). Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym, czynności doradztwa podatkowego mogą być wykonywane również przez takie podmioty jak stowarzyszenia, spółdzielnie, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, czy spółki akcyjne (na warunkach określonych w tej ustawie). Jednocześnie zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy o doradztwie podatkowym, dopuszczalne jest wykonywanie przez takie podmioty działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie doradztwa podatkowego, z udziałem osób niebędących doradcami podatkowymi. Prawidłowa transpozycja przepisów dyrektywy 2018/843 nie może zatem ograniczać się do uznania za instytucje obowiązane jedynie doradców podatkowych, a musi również uwzględniać wszelkie inne osoby wykonujące czynności polegające na udzielaniu wsparcia lub porad w sprawach podatkowych (jak wynika ze znowelizowanego art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a dyrektywy 2015/849), co znajduje odzwierciedlenie w art. 1 ust. 2 pkt 15a ustawy o p.p.p.f.t.

Zmiana w **art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o p.p.p.f.t.** jest zmianą o charakterze technicznym. Pośrednicy nieruchomości są instytucjami obowiązany na podstawie obecnie obowiązujących przepisów, zgodnie z którymi status pośredników nieruchomości dotyczy

wszystkich czynności pośrednictwa w obrocie nieruchomościami i nie jest ograniczony kwotowo. Zmiana obejmuje jedynie, zgodnie z zasadami techniki legislacyjnej, przywołanie pełnego tytułu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. *o gospodarce nieruchomościami*.

Transpozycja do prawa krajowego art. 2 ust. 1 lit. c dyrektywy 2018/843, modyfikującego art. 2 ust. 1 pkt 3 4AMLD, poprzez dodanie do niego liter „i” oraz „j” nastąpi poprzez nowelizację **art. 2 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t.** polegającą na dodaniu **pkt 24a**. Przepis 5AMLD zakłada nadanie statusu podmiotu zobowiązanego osobom prowadzącym handel dziełami sztuki lub występującym w charakterze pośredników w handlu dziełami sztuki, w tym gdy handel taki jest prowadzony przez galerie sztuki i domy aukcyjne, jeżeli wartość transakcji lub szeregu powiązanych transakcji wynosi co najmniej 10 000 EUR oraz osobom przechowującym dzieła sztuki, prowadzącym handel dziełami sztuki lub występującym w charakterze pośredników w handlu dziełami sztuki, gdy działalność taka prowadzona jest przez wolne porty, jeżeli wartość transakcji lub szeregu powiązanych transakcji wynosi co najmniej 10 000 EUR. Prawodawca unijny nie zdecydował się na ujęcie w przepisach dyrektywy 2015/849 pojęcia dzieł sztuki, pozostawiając zdefiniowanie tego pojęcia przepisom prawa krajowego. Niemniej, w trakcie prac grupy roboczej Komisji Europejskiej ds. ISIL stwierdzono, że antyki i artefakty o charakterze archeologicznym były istotnym źródłem finansowania ISIL. Komisja Europejska rozważa utworzenie grupy roboczej ds. zwalczania przemytu dóbr kultury i związanych z tym ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu. Z raportów organizacji międzynarodowych zajmujących się przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu wynika, że dzieła sztuki, antyki, przedmioty o charakterze kolekcjonerskim są obecnie powszechnie wykorzystywane w procedurze prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, jako nośniki wartości. Potwierdza to chociażby treść – modyfikowanego przez art. 1 pkt 44 lit. b ppkt ii dyrektywy 2018/843 – pkt 2 lit. f Załącznika III dyrektywy 2015/849, który jako sytuacje potencjalnie związane z wyższym ryzykiem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu każe traktować m.in. transakcje związane z metalami szlachetnymi, artefaktami kulturowymi i innymi przedmiotami o znaczeniu archeologicznym, historycznym, kulturowym i religijnym lub o szczególnej wartości naukowej, a także kością słoniową i gatunkami chronionymi. W celu precyzyjnego określenia zakresu podmiotowego art. 2 ust. 1 pkt 24a ustawy o p.p.p.f.t. w projekcie zdecydowano się na odwołanie do przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. *o podatku od towarów i usług* (Dz. U. z 2020 r. poz. 106, z późn. zm.) i precyzyjne wskazanie przedmiotów, kwalifikowanych jako dzieła sztuki na potrzeby określenia statusu danego przedsiębiorcy, jako instytucji obowiązanej. W prawie krajowym brak jest uniwersalnej definicji pojęcia dzieł sztuki. Definicja dzieł sztuki zawarta w art. 120 ust. 1 pkt 1

ustawy o podatku od towarów i usług jest definicją sformułowaną wyłącznie na potrzeby podatku do towarów i usług. Nie ulega jednak wątpliwości, że również z obrotem, określonymi w art. 120 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o podatku od towarów i usług przedmiotami kolekcjonerskimi oraz antykami wiąże się podobny poziom ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu. W związku z powyższym, należy uznać, że zakres podmiotowy instytucji obowiązanych został określony w art. 2 ust. 1 pkt 24a ustawy o p.p.p.f.t. prawidłowo, w granicach wskazanych przez cel przepisów implementujących dyrektywę 2015/849, jakim jest przeciwdziałanie popełnianiu przestępstw prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu. Ograniczenie zakresu podmiotowego tych instytucji obowiązanych wyłącznie do przedsiębiorców prowadzących obrót dziełami sztuki w rozumieniu przepisów podatkowych, spowodowałoby, że cel przepisów implementujących dyrektywę 2015/849 nie zostałby osiągnięty w stosunku do obarczonego tożsamym ryzykiem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu obrotu antykami i przedmiotami kolekcjonerskimi. Ponadto, podjęto próbę doprecyzowania, wskazanego, lecz niezdefiniowanego w dyrektywie 2018/843 pojęcia „wolne porty”. Wolne porty to rodzaj strefy wolnocłowej, gdzie towary, w tym towary o znacznej wartości takie jak dzieła sztuki mogą być przechowywane przez nielimitowany okres, bez obowiązku uiszczenia podatków lub ceł. Najbardziej znane wolne porty zlokalizowane są na terytorium Szwajcarii. Financial Action Task Force (dalej, jako FATF) w opublikowanym w 2010 r. raporcie stwierdziła, że wolne porty ze względu na niedostateczne przepisy bezpieczeństwa, słabe inspekcje i nadzór mogą być wykorzystywane do prania pieniędzy oraz finansowania działalności o charakterze terrorystycznym. Zauważyć przy tym należy, iż wprowadzony przepis zmierza do objęcia regulacją między innymi przedsiębiorców, którzy oferują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi pośrednictwa w obrocie dziełami sztuki, które znajdują się na terenie wolnych portów zlokalizowanych przykładowo w Szwajcarii, Luksemburgu czy Szanghaju. Jednocześnie zdefiniowanie wolnego portu jedynie poprzez odniesienie do mającego zbliżony zakres znaczeniowy, funkcjonującego w prawie unijnym terminu „wolnego obszaru celnego”, byłoby w tym zakresie niewystarczające. Dyrektywa 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, odnosząc się do działalności prowadzonej z wykorzystaniem wolnego portu, nie ogranicza zakresu tej działalności do wolnych portów funkcjonujących na terytorium Unii Europejskiej. Ograniczenie takie byłoby wręcz sprzeczne z celami dyrektywy. Tymczasem pojęcie wolnego obszaru celnego, jako uregulowane w art. 243 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r., ustanawiającego unijny kodeks celny, odnosi się do obszaru wyznaczonego z obszaru celnego Unii Europejskiej. Tym samym konieczne było w art. 2 ust. 1 pkt 24a ustawy o p.p.p.f.t. opisanie zakresu znaczeniowego wolnego portu, tak by nie

ograniczać jego rozumienia jedynie do obszarów o specjalnym statusie celnym, znajdujących się na terytorium Unii Europejskiej.

Art. 3 ust. 6 lit. b dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, rozszerzył zakres definicji *beneficjenta rzeczywistego trustu*, wprost wskazując, iż za beneficjentów rzeczywistych uznać należy wszystkie osoby wskazane w pkt (i) – (v). Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy o p.p.p.f.t., beneficjentem rzeczywistym jest osoba fizyczna lub osoby fizyczne spełniające kryteria w tym punkcie wskazane, co poprzez zastosowanie liczby mnogiej („*osoby fizyczne*”), nakazywało ustalanie wszystkich osób spełniających w danym podmiocie kryteria uznania za beneficjenta rzeczywistego. Reguła ta miała zastosowanie również w odniesieniu do beneficjentów rzeczywistych trustu. Niemniej należy zauważyć, iż w praktyce pojawiają się wątpliwości, czy wystarczające jest poprzestanie na zidentyfikowaniu jednego beneficjenta rzeczywistego przez instytucję obowiązana. W związku z powyższym zasadne stało się wprowadzenie przepisu, który w sposób przejrzysty oddawałby cele dyrektywy 2015/849, sprowadzające się do prawidłowego i pełnego ustalenia wszystkich beneficjentów rzeczywistych. Co za tym idzie w **art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy o p.p.p.f.t.** zmieniono definicję *beneficjenta rzeczywistego*, poprzez kategoryczne wskazanie, iż za beneficjenta rzeczywistego uznaje się „*każdą osobę fizyczną*” spełniającą kryteria wskazane w tym punkcie.

Jednocześnie w art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy o p.p.p.f.t. zmieniono tiret czwarte, poprzez dodanie rozwinięcia, zgodnie z którym jako beneficjenta rzeczywistego trustu, poza beneficjentem (osobą czerpiącą korzyści z trustu), rozumie się również grupę osób, w których głównym interesie powstał lub działa trust (gdy nie można określić osób fizycznych czerpiących korzyści z danego trustu). Nowelizacja art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. b tiret czwarte ustawy o p.p.p.f.t. wynika z dostosowania treści tego artykułu do treści art. 3 ust. 6 lit. b pkt (iv) dyrektywy 2015/849. Wskazać należy, iż trusty, jako porozumienia prawne nieuregulowane w prawie polskim, jednocześnie występujące w regulacjach innych państw, mogą przybierać wiele form, niejednokrotnie istotnie się od siebie różniących. Konsekwencją tego jest możliwość powołania trustu, dla którego nie wskazano żadnych osób fizycznych czerpiących z niego korzyści, nie można zatem wskazać osób fizycznych będących beneficjentami trustu. W takim przypadku mogą zostać przewidziane zapisy regulujące, na rzecz jakiej grupy osób mogą zostać przekazane fundusze czy też korzyści z trustu. Przykładowo wskazać można trust, zgodnie z którym korzyści płynące z działalności prowadzonej przez trust będą wypłacone na rzecz pełnoletnich dzieci założyciela trustu. W przypadku gdy założyciel ma pięcioro dzieci w wieku poniżej 10 roku życia, nie ma możliwości jednoznacznego wskazania beneficjentów

trustu, ponieważ liczba osób czerpiących korzyści z trustu może ulec zmianie, ze względu na śmierć dziecka przed osiągnięciem pełnoletności lub z uwagi na urodzenie się kolejnych dzieci, które po osiągnięciu pełnoletności staną się beneficjentami. W takiej sytuacji jako beneficjenta rzeczywistego wskazać należy grupę osób, w których głównym interesie powstał lub działa trust, co zostało przewidziane w znowelizowanym art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. b tiret czwarte ustawy o p.p.p.f.t.

W związku ze zmianą treści definicji beneficjenta rzeczywistego uznano za zasadne dostosowanie treści art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy o p.p.p.f.t. do brzmienia art. 3 ust. 6 lit. c dyrektywy 2015/849, poprzez **dodanie tiret szóstego**. Art. 3 ust. 6 lit. c dyrektywy 2015/849 wskazuje osoby uznawane za beneficjentów rzeczywistych porozumień prawnych podobnych do trustów, poprzez określenie ich jako osoby fizyczne zajmujące stanowiska równoważne ze stanowiskami, o których mowa w lit. b tego ustępu (odnoszącej się do beneficjentów rzeczywistych trustów). Zauważyć należy, iż w polskim porządku prawnym nie zostały uregulowane trusty, w związku z czym definicja trustu znajdująca się w art. 2 ust. 2 pkt 24 ustawy o p.p.p.f.t. ma charakter opisowy. Jednocześnie ze względu na brak możliwości utworzenia trustu na gruncie polskiego porządku prawnego, definiowanie porozumień prawnych podobnych do trustów musiałoby się wiązać z koniecznością oparcia definicji takiego porozumienia na opisowej definicji trustu. W związku z przedstawionym problemem definicyjnym, podczas prac nad ustawą o p.p.p.f.t. postanowiono nie definiować osobno porozumień prawnych podobnych do trustów, tworząc jednocześnie szeroką pojęciowo definicję trustu, tak by potencjalne porozumienia prawne podobne do trustów (w rozumieniu dyrektywy 2015/849) objęte były definicją trustu. W konsekwencji takiego stanu rzeczy, uwzględnienie w ustawie o p.p.p.f.t. postanowień art. 3 ust. 6 lit. c dyrektywy 2015/849 wiązało się z koniecznością dodania tiret szóstego do art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy o p.p.p.f.t., wskazującego na możliwość uznania za beneficjenta rzeczywistego trustu osoby fizycznej „o *uprawnieniach lub obowiązkach równoważnych do określonych w tiret od pierwsze do piąte*”. Wprowadzenie tego zapisu jest konieczne ze względu na szeroki katalog regulowanych prawem obcym trustów lub porozumień prawnych podobnych do trustów, w których niejednokrotnie nie będzie stanowiska „powiernika”, ale będzie stanowisko o równoważnych uprawnieniach. W celu uniknięcia wątpliwości co do prawidłowości uznania za beneficjenta rzeczywistego osoby zajmującej takie stanowisko, konieczne było wprowadzenie art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. b tiret szóste ustawy o p.p.p.f.t.

Jednocześnie w ramach nowelizacji art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy o p.p.p.f.t., podjęto decyzję o *zmianie definicji beneficjenta rzeczywistego*, poprzez **usunięcie z lit. a – c zwrotów wiążących**

beneficjenta rzeczywistego z pojęciem „klienta”. Ścisłe związanie pojęcia beneficjenta rzeczywistego z pojęciem klienta zostało uznane za niepożądane ze względu na możliwość przyjęcia interpretacji zakładającej, iż dany podmiot nie ma beneficjenta rzeczywistego do momentu skorzystania z usług instytucji obowiązanej (w którym to momencie stałby się klientem tej instytucji zgodnie z definicją z art. 2 ust. 2 pkt 10 ustawy o p.p.p.f.t.). Zmiana definicji beneficjenta rzeczywistego wpłynie na lepsze dostosowanie prawa polskiego do postanowień art. 3 ust. 6 lit. a–c dyrektywy 2015/849, które nie posługują się zwrotem „klient”.

Nowelizacja definicji „grupy” zawartej w art. 2 ust. 2 pkt 7 ustawy o p.p.p.f.t. zmierza do usprawnienia wymiany informacji pomiędzy poszczególnymi członkami grupy w rozumieniu art. 3 pkt 15 dyrektywy 2015/849. Dotychczasowa wersja definicji grupy zawarta w ustawie o p.p.p.f.t., odnosząca się do ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, nie znajdowała pełnego zastosowania do członków grup mających siedzibę w różnych państwach członkowskich. Dyrektywa 2015/849 w definicji grupy znajdującej się w art. 3 pkt 15, odnosi się do związków zachodzących pomiędzy członkami grupy, opisanych w art. 22 dyrektywy 2013/34/UE. Implementacja art. 22 dyrektywy 2013/34/UE przez poszczególne państwa członkowskie każdorazowo sprowadza się do stworzenia definicji grupy na gruncie porządku prawnego danego państwa, co nie gwarantuje zapewnienia pełnej wymiany informacji pomiędzy członkami grupy w ramach celów określonych przez dyrektywę 2015/849. Konieczne stało się zatem odesłanie do art. 22 dyrektywy 2013/34/UE wprost w definicji zawartej w art. 2 ust. 2 pkt 7 ustawy o p.p.p.f.t. Tym sposobem przyjęto definicję gwarantującą uznanie za członków grupy wszystkich podmiotów objętych definicją znajdującą się w dyrektywie 2015/849.

Uzasadnienie zmian wprowadzonych do określonej w art. 2 ust. 2 pkt 11 ustawy o p.p.p.f.t. definicji „osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne” zostało zawarte w dalszej części dokumentu, wraz z uzasadnieniem odnoszącym się do pozostających w związku z tym przepisem, art. 46a–46c.

Art. 2 ust. 2 pkt 12a ustawy o p.p.p.f.t.. Uzupełnienie słownika wyrażeń ustawowych o definicję państwa członkowskiego obejmującego oprócz państw członkowskich Unii Europejskiej również państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a więc Islandię, Lichtenstein i Norwegię wynika z faktu, że dyrektywa 2015/849 jest tekstem mającym znaczenie dla EOG.

Art. 54 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, wprowadził obowiązek wyznaczenia osoby kontaktowej lub punktu kontaktowego, odpowiedzialnego za

przyjmowanie wniosków o udzielenie informacji od jednostek analityki finansowej z innych państw członkowskich. W **art. 12 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t.** dodano pkt 9a, zgodnie z którym do zadań Generalnego Inspektora Informacji Finansowej należy wymiana informacji z zagranicznymi jednostkami analityki finansowej, w tym prowadzenie punktu kontaktowego na potrzeby tej wymiany. Zauważyć należy, iż w dotychczasowym stanie prawnym, zadania te były faktycznie realizowane przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, przy czym wprowadzenie odpowiedniego przepisu wprost regulującego omawiane kwestie jest konieczne ze względu na wynikający z art. 54 dyrektywy obowiązek wskazania właściwego punktu kontaktowego. Należy również podkreślić, iż zadania Generalnego Inspektora Informacji Finansowej obejmują wymianę informacji z zagranicznymi jednostkami analityki finansowej, przez co należy rozumieć zarówno jednostki z państw członkowskich Unii Europejskiej, jak i jednostki z państw trzecich. W ramach nowelizacji do art. 12 ustawy o p.p.p.f.t. dodano ust. 5, w którym wprost wskazano, iż Generalny Inspektor Informacji Finansowej realizuje zadania jednostki analityki finansowej w rozumieniu dyrektywy 2015/849. Zapis ten czyni zadość wymaganiom bezpośredniego wskazania jednostki analityki finansowej, wynikającym z dyrektywy 2015/849. Ponadto zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t., organami informacji finansowej są minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz Generalny Inspektor Informacji Finansowej. Wskazanie wprost w art. 12 ust. 5 ustawy o p.p.p.f.t., iż to Generalny Inspektor Informacji Finansowej realizuje zadania jednostki analityki finansowej, było konieczne dla uniknięcia potencjalnych wątpliwości interpretacyjnych, co byłoby szczególnie niepożądane ze względu na międzynarodowy charakter działań realizowanych przez jednostki analityki finansowej.

Wymogi wynikające z art. 44 dyrektywy 2015/849, dotyczące nałożonego na państwa członkowskie obowiązku prowadzenia statystyk dotyczących funkcjonowania kluczowych elementów systemów przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu zostały implementowane w **art. 14 ustawy o p.p.p.f.t.** Art. 1 pkt 27 5AMLD rozszerza zakres istotnych elementów takich systemów, dla których należy prowadzić stosowne statystyki. Transpozycja nowego brzmienia art. 44 dyrektywy 2015/849 zostanie przeprowadzona poprzez zmianę redakcji art. 14 ust. 2 pkt 13 (art. 44 ust. 2 lit. f dyrektywy 2015/849) oraz dodanie art. 14 ust. 2 pkt 16 ustawy o p.p.p.f.t. (art. 44 ust. 2 lit. e dyrektywy 2015/849). W wyniku dodania punktu szesnastego zakres sprawozdań przedstawianych corocznie przez Generalnego Inspektora zawierać będzie również informacje o środkach finansowych oraz zasobach ludzkich pozostających w dyspozycji Generalnego Inspektora oraz innych organów odpowiedzialnych za kontrolę przestrzegania przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu

terroryzmu. Ponadto, w celu konkretyzacji zakresu zestawień statystycznych dotyczących wymiany informacji prowadzonej przez Generalnego Inspektora z zagranicznymi jednostkami analityki finansowej (art. 44 ust. 2 lit. d dyrektywy 2015/849) doprecyzowano redakcję art. 14 ust. 2 pkt 12 ustawy o p.p.p.f.t. oraz dodano art. 14 ust. 2 pkt 12a. W celu wdrożenia do krajowego porządku prawnego wymogu wynikającego z art. 44 ust. 4 dyrektywy 2015/849 w nowym brzmieniu, znowelizowano art. 14 ust. 7 ustawy o p.p.p.f.t., w którym oprócz obowiązku publikacji sprawozdania, zawierającego wymagane dane statystyczne przewidziano obowiązek przekazania tego dokumentu Komisji Europejskiej. Obowiązek przekazania przez Generalnego Inspektora sprawozdania Komisji Europejskiej zgodnie ze znowelizowanym art. 14 ust. 7 ustawy o p.p.p.f.t. powstanie po raz pierwszy w odniesieniu do sprawozdania za rok 2020, co zostało wyartykułowane wprost w art. 11 ustawy zmieniającej.

Ponadto, w celu dokładnego oddania brzmienia art. 44 ust. 1 dyrektywy 2015/849 do art. 25 ustawy o p.p.p.f.t. dodano ustęp czwarty, zgodnie z którym informacje statystyczne zawarte w sprawozdaniu sporządzanym przez Generalnego Inspektora uwzględniane będą przy opracowywaniu krajowej oceny ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu. Jednocześnie postanowiono zmodyfikować brzmienie art. 25 ust. 3 ustawy o p.p.p.f.t., poprzez wskazanie, iż Generalny Inspektor opracowuje krajową ocenę ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu nie rzadziej niż co dwa lata. Dotychczasowe brzmienie przepisu wskazywało na sporządzanie aktualizacji krajowej oceny ryzyka, niemniej brzmienie pozostałych przepisów ustawy nie było adekwatne do procedowania aktualizacji krajowej oceny ryzyka. Tym samym aktualizacja krajowej oceny ryzyka zostanie zastąpiona nową (uaktualnioną) krajową oceną ryzyka.

Zmiany przewidziane w **art. 29 ust. 1 pkt 8 i 9** ustawy o p.p.p.f.t. znajdują swoje źródło w przepisach art. 7 ust. 4 lit f oraz g dodanych do 4AMLD przez art. 1 pkt 4 lit. a dyrektywy 2018/843. Przepis ten rozszerza zakres przedmiotowy krajowej oceny ryzyka i wymaga uwzględnienia w tym akcie również informacji o strukturze instytucjonalnej krajowego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, a także informacji o procedurach stosowanych w ramach tego systemu, a także informacji o zasobach ludzkich oraz środkach finansowych dedykowanych na poziomie krajowym na potrzeby przeciwdziałania praniu pieniędzy. Wymóg wskazania organów dedykowanych przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz obowiązujących je procedur zrealizowany został poprzez dodanie punktu ósmego, informacje dotyczące zasobów ludzkich oraz środków finansowych pozostających w dyspozycji tych organów gromadzone będą na podstawie punktu dziewiątego. Przepis **art. 29 ust. 1 pkt 7** ustawy o p.p.p.f.t. wynika z art. 44 ust. 1 4AMLD i precyzuje, że informacje o

charakterze statystycznym dotyczące skuteczności funkcjonowania krajowego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, gromadzone zgodnie z art. 14 ustawy o p.p.p.f.t. wykorzystywane są na potrzeby krajowej oceny ryzyka.

Art. 30 ust. 3 i 4 ustawy o p.p.p.f.t. wdraża do krajowego porządku prawnego przepisy art. 7 ust. 5 4AMLD w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 4 lit. b. dyrektywy 2018/843. Zgodnie z dotychczas obowiązującymi przepisami krajowa ocena ryzyka podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie Ministerstwa Finansów, w związku z czym dokument jest powszechnie dostępny. Pomimo tego, w celu precyzyjnej realizacji przepisów art. 7 ust. 5 dyrektywy 2015/849 nałożono na Generalnego Inspektora Informacji Finansowej obowiązek przekazania krajowej oceny ryzyka Komisji Europejskiej, państwom członkowskim oraz europejskim urzędom nadzoru. W przypadku, w którym krajowa ocena ryzyka zawierać będzie informacje niejawne, procedura jej przekazania przeprowadzona zostanie z zachowaniem wymogów określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych. Projektowany przepis, w odróżnieniu od wskazanego powyżej przepisu dyrektywy nie odnosi obowiązku przekazania do aktualizacji krajowej oceny ryzyka, gdyż z punktu widzenia przepisów ustawy o p.p.p.f.t. zaktualizowana ocena ryzyka stanowić będzie odrębną, nową krajową ocenę ryzyka. Należy podkreślić, że obowiązek publikacyjny przewidziany w przepisach ustawy o p.p.p.f.t. jest szerszy niż ten wynikający z przepisów prawa europejskiego. Publikacji podlega bowiem ocena ryzyka, z wyłączeniem części zawierającej informacje niejawne, a nie tylko jej streszczenie.

Art. 7 ust. 5 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843 przewiduje również opcję przekazywania przez państwo członkowskie stosownych informacji do innego państwa członkowskiego prowadzącego ocenę ryzyka. Implementacja tego przepisu została przewidziana w **art. 30 ust. 4 ustawy o p.p.p.f.t.**, w którym umocowano Generalnego Inspektora Informacji Finansowej do przekazywania państwom członkowskim informacji mających znaczenie dla ich krajowych ocen ryzyka. Sytuacja taka dotyczyć może przykładowo informacji na temat wykorzystywaniu danego segmentu rynku finansowego państwa członkowskiego w procedurze prania pieniędzy, o czym Generalny Inspektor Informacji Finansowej uzyskał wiedzę w związku z prowadzonymi sprawami.

Nowelizacja **art. 34 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o p.p.p.f.t.** polegająca na dodaniu bezpośredniego odesłania do trustu, wiąże się z potrzebą uwzględnienia w przepisie wszelkich form działania podmiotów zbiorowych. Dotychczasowe brzmienie art. 34 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o p.p.p.f.t. co do zasady prawidłowo regulowało obowiązek ustalania przez instytucje obowiązkane struktury własności i kontroli klientów. Zauważyć niemniej należy, iż nieznan

prawu polskiemu instytucje „trustu”, w różnych krajach przyjmują różne formy. Celem regulacji obejmujących przeciwdziałanie praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu jest między innymi zapewnienie, by instytucje obowiązane znały swoich klientów, w szczególności posiadały wiedzę o ich strukturze własności i kontroli. Co za tym idzie zasadnym było bezpośrednie uwzględnienie w art. 34 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o p.p.p.f.t. trustów, które mogą funkcjonować jako umowa lub porozumienie (zgodnie z definicją z art. 2 ust. 2 pkt 24 ustawy o p.p.p.f.t.), i które mogły w szczególnych sytuacjach nie być objęte dotychczasową regulacją art. 34 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o p.p.p.f.t. Jednocześnie należy zwrócić uwagę na fakt, iż zgodnie z doświadczeniami Generalnego Inspektora, podmioty zbiorczo zdefiniowane w ustawie jako trusty, rzadko stają się klientami krajowych instytucji obowiązanych. Niemniej co do zasady obowiązek ustalania struktury własności i kontroli klienta będącego trustem istniał już na gruncie dotychczas obowiązującego art. 34 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o p.p.p.f.t. (wobec trustów będących osobami prawnymi lub jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej). Tym samym bezpośrednie wskazanie trustów w art. 34 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o p.p.p.f.t. nie wpłynie w sposób zauważalny na zakres obowiązków instytucji obowiązanych. Zgodnie z art. 35 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t., instytucje obowiązane stosują środki bezpieczeństwa finansowego również w odniesieniu do klientów, z którymi utrzymują stosunki gospodarcze. Tym samym ewentualna potrzeba zaktualizowania informacji dotyczących struktury własności i kontroli klienta będącego trustem funkcjonującym jako umowa lub porozumienie, wiąże się z potrzebą zastosowania przez instytucję obowiązaną środków bezpieczeństwa finansowego wobec takiego klienta. Stosowanie środków bezpieczeństwa finansowego zgodnie z art. 35 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t. następuje z uwzględnieniem rozpoznanego ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu. Jednocześnie zasady stosowania środków bezpieczeństwa finansowego przez instytucję obowiązaną, z uwzględnieniem ryzyka przypisanego do danego klienta, powinny zostać określone w wewnętrznej procedurze instytucji obowiązanej, co wynika wprost z art. 50 ust. 2 pkt 4 ustawy o p.p.p.f.t. W związku z powyższym nie zachodzi potrzeba osobnego regulowania kwestii aktualizacji informacji o kliencie w przepisach przejściowych.

Nowelizacja **art. 35 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t.** polegająca na dodaniu lit. c do pkt 2, wiąże się z potrzebą dostosowania przepisów krajowych do wytycznych wynikających ze znowelizowanych zaleceń FATF. W przepisie art. 35 ust. 1 pkt 2 lit. c nałożono na instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o p.p.p.f.t., a więc na podmioty prowadzące działalność związaną z obrotem walutami wirtualnymi obowiązek stosowania środków bezpieczeństwa finansowego również w odniesieniu do transakcji okazjonalnych o

równowartości 1000 euro lub większej przeprowadzanych z wykorzystaniem waluty wirtualnej. Przepis został wprowadzony w celu dostosowania przepisów ustawy o p.p.p.f.t. do wymagań wynikających ze znowelizowanych zaleceń FATF, a konkretnie do zapisów pkt 7(a) noty interpretacyjnej do zalecenia FATF nr 15, wskazującego sytuacje, w których na „dostawcach walut wirtualnych” ciążyć powinien obowiązek zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego. FATF w swoich analizach dostrzega ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu związane z wykorzystaniem innowacyjnych instrumentów, jakimi są waluty wirtualne i rekomenduje próg 1000 EUR, jako właściwy do stosowania środków bezpieczeństwa finansowego w odniesieniu do transakcji okazjonalnych przeprowadzanych z wykorzystaniem waluty wirtualnej. Nowelizacja art. 35 ust. 1 pkt 3 ustawy o p.p.p.f.t. doprecyzowuje przypadki, w których instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 21 i 22 mają obowiązek zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego. Zmiana ta ma charakter techniczny i uwzględnia zakres w jakim na tych instytucjach obowiązanych ciąży obowiązeki związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Zmiana **art. 35 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t.** wynika z art. 14 ust. 5 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym mu przez art. 1 pkt 9 dyrektywy 2018/843 i sprowadza się do rozszerzania obowiązku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego wobec dotychczasowych klientów instytucji obowiązanych do sytuacji, w których na instytucjach obowiązanych ciążył wynikający z przepisów ustawy z dnia 9 marca 2017 r. *o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami* (Dz. U. z 2020 r. poz. 343, z późn. zm.) obowiązek nawiązania kontaktu z takim klientem. Art. 1 pkt 9 lit. b dyrektywy 2018/843 modyfikuje brzmienie art. 14 ust. 5 dyrektywy 2015/849, zgodnie z którym na podmiotach zobowiązanych ciąży obowiązek stosowania środków należytej staranności nie tylko wobec nowych klientów, ale również wobec obecnych klientów. Art. 14 ust. 5 4AMLD został transponowany do krajowego porządku prawnego w art. 35 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t., zgodnie z którym instytucje obowiązane stosują środki bezpieczeństwa finansowego również w odniesieniu do klientów, z którym utrzymują stosunki gospodarcze, w szczególności gdy doszło do zmiany uprzednio ustalonego charakteru lub okoliczności stosunków gospodarczych. Przepis art. 35 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t. zostanie uzupełniony o nową przesłankę, obligującą instytucje obowiązane do zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego, w przypadkach, gdy ciąży na nich wynikające z przepisów prawa zobowiązanie do skontaktowania się z klientem, w szczególności, gdy zobowiązanie takie wynika z przepisów ustawy *o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami*. Odniesienie się do zobowiązania mającego swoje źródło w przepisach prawa jest konieczne, by

uniknąć wątpliwości dotyczących aktualizacji obowiązku w przypadku wystąpienia obowiązku skontaktowania się z klientem wynikającego z postanowień regulaminów wewnętrznych lub z zawartych umów cywilnoprawnych.

Przepis art. 13 ust. 1 lit. a 4AMLD w brzmieniu nadanym mu przez art. 1 pkt 8 dyrektywy 2018/843 konkretyzuje pojęcie rzetelnego i niezależnego źródła, z którego mają pochodzić dane, dokumenty lub informacje, na podstawie których podmiot zobowiązany stosuje wobec klienta środki należytej staranności obejmujące identyfikację klienta i weryfikację jego tożsamości. Przepisy prawa europejskiego, jako takie źródło uznają środki identyfikacji elektronicznej oraz odpowiednie usługi zaufania określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w *sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE* (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73, z późn. zm.), a także wszelkie, inne bezpieczne, zdalne lub elektroniczne procesy identyfikacji regulowane, uznane, zatwierdzone lub przyjęte przez właściwe organy krajowe. Przepis ten zostanie wdrożony do krajowego porządku prawnego poprzez nowelizację **art. 37 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t.** Część przepisu odwołująca się do środków identyfikacji elektronicznej oraz usług zaufania określonych w przepisach rozporządzenia 910/2014 zostanie wprost przeniesiona do przepisów ustawy o p.p.p.f.t. W związku z faktem, że nie tylko art. 13 ust. 1 lit. a dyrektywy 2015/849, ale również przepisy art. 27 ust. 2, art. 40 ust. 1 lit. a oraz załącznik III pkt 2 lit. c dyrektywy 2015/849 zostały znowelizowane o identyczne sformułowanie odsyłające do przepisów rozporządzenia 910/2014 **wyjaśnienia poczynione w odniesieniu do zmian wprowadzanych do art. 37 ust. 1** ustawy o p.p.p.f.t. będą aktualne w stosunku do przepisów ustawy o p.p.p.f.t. implementujących przepisy 4AMLD – **odpowiednio art. 43 ust. 2 pkt 7, art. 47 ust. 1 oraz art. 49 ust. 1 pkt 1** ustawy o p.p.p.f.t.

Zmiana redakcji **art. 36 ust. 2** wynika z obserwacji dotychczasowych doświadczeń instytucji obowiązanych, z których wynika, iż w wielu przypadkach kontrola nad osobami prawnymi nawiązującymi stosunki gospodarcze z krajowymi instytucjami obowiązanymi sprawowana jest w sposób pośredni przez osoby fizyczne, w stosunku do których instytucje obowiązane nie są w stanie ustalić informacji o posiadanym przez nie obywatelstwie. Obecna redakcja art. 36 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t., bezwzględnie wymagająca ustalenia obywatelstwa beneficjenta rzeczywistego w takich przypadkach znacznie utrudniała prawidłowe zastosowanie przedmiotowego środka bezpieczeństwa finansowego. W związku z powyższym uznano, że identyfikacja beneficjenta rzeczywistego obejmować będzie dane dotyczące jego obywatelstwa w przypadkach, w których instytucja obowiązana będzie w posiadaniu tego rodzaju informacji.

Zakres danych identyfikacyjnych podlegających następnie obowiązkowi weryfikacji nie został określony w przepisach prawa europejskiego, a co za tym idzie wprowadzane ograniczenie zakresu danych beneficjentów rzeczywistych, podlegających obowiązkowej weryfikacji nie wpływa na zgodność przepisów projektu z wymogami wynikającymi z dyrektywy 2015/849. Zmiana redakcji art. 36 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t. dotycząca zakresu danych zbieranych obligatoryjnie w przypadku beneficjenta rzeczywistego, mimo iż odnosi się do ust. 1 pkt 1 tego artykułu, nie wiąże się z koniecznością wprowadzania zmian w tym przepisie (dotyczącym danych zbieranych w ramach identyfikacji tożsamości klienta będącego osobą fizyczną).

W art. 36 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy o p.p.p.f.t., wprowadza się zmianę polegającą na zamianie gromadzonych informacji o „*rejestrze handlowym*” na informacje o „*nazwie właściwego rejestru*”. Zmiana ta wynika z faktu, iż dotychczasowe brzmienie przepisu nie było wystarczająco precyzyjne.

Uzupełnienie redakcji **art. 37 ustawy o p.p.p.f.t.** o ustęp drugi wynika z konieczności transpozycji do krajowego porządku prawnego wymogów wynikających z art. 13 ust. 1 lit. b dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 8 dyrektywy 2018/843. Zgodnie z definicją beneficjenta rzeczywistego, zawartą w art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. a tiret piąte ustawy o p.p.p.f.t., w przypadku braku możliwości identyfikacji, jako beneficjenta rzeczywistego osób wskazanych w innych jednostkach redakcyjnych art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy o p.p.p.f.t. oraz niestwierdzenia podejrzeń prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, instytucja obowiązana jako beneficjenta rzeczywistego identyfikuje osobę zajmującą wyższe stanowisko kierownicze. Ze względu na fakt, że identyfikacja jako beneficjenta rzeczywistego osoby zajmującej wyższe stanowisko kierownicze powinna nastąpić w ostateczności, w przypadku braku możliwości identyfikacji innych osób, w art. 37 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t. na instytucje obowiązane nałożony został obowiązek udokumentowania wszelkich utrudnień powodujących brak możliwości ustalenia lub wątpliwości co do tożsamości osób fizycznych określonych w tiret pierwsze, drugie, trzecie i czwarte art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. a. Jednocześnie przewidziano obowiązek udokumentowania wszelkich utrudnień związanych z uzasadnionymi czynnościami podejmowanymi przez instytucje obowiązane w celu weryfikacji tożsamości beneficjenta rzeczywistego. Obowiązek udokumentowania czynności podjętych w celu weryfikacji tożsamości osoby zajmującej wyższe stanowisko kierownicze, jako beneficjenta rzeczywistego, co do zasady wynika z dyspozycji art. 34 ust. 3 ustawy o p.p.p.f.t., nakazującego instytucjom obowiązany udokumentowanie zastosowanych środków bezpieczeństwa finansowego. Niemniej w celu zapewnienia prawidłowej implementacji przepisów 4AMLD, w art. 37 ust. 2 został wyartykułowany wprost obowiązek udokumentowania utrudnień

występujących w związku z weryfikacją tożsamości beneficjenta rzeczywistego. Zauważyć należy, iż art. 13 ust. 1 lit. b dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, wskazując na obowiązki państw członkowskich, posługuje się zwrotem „*prowadzą rejestry podejmowanych działań*”. W polskim porządku prawnym rejestry stanowią co do zasady sformalizowane, uregulowane odrębnymi przepisami zbiory danych. Anglojęzyczna wersja dyrektywy 2015/849 posługuje się zwrotem „*shall keep records of the actions*”, co może być tłumaczone jako prowadzenie rejestrów działań. Uznać jednak należy, iż dopuszczalna w tym kontekście jest również wersja tłumaczenia wskazująca na obowiązek „*dokumentowania działań*”, na co wskazuje znaczenie zwrotu „*records*”. Tłumaczenie odnoszące się do dokumentowania działań zdaje się również lepiej oddawać potrzebę odnotowywania stwierdzonych przez instytucje obowiązane trudności, co w przypadku wprowadzenia osobnych rejestrów zdaje się być zbyt daleko idące i nakładające obowiązki nie mające oparcia w dyrektywie 2015/849.

Dodanie do art. 37 ustępu trzeciego ma na celu wdrożenie do krajowego porządku prawnego regulacji art. 30 ust. 8 dyrektywy, zgodnie z którą instytucja obowiązana stosując wobec swojego klienta środki bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 2 ustawy o p.p.p.f.t. nie może bazować wyłącznie na informacjach zawartych w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych lub odpowiednim rejestrze prowadzonym w innym państwie członkowskim. Identyfikacja beneficjenta rzeczywistego powinna nastąpić zgodnie z wynikającym z art. 33 ustawy o p.p.p.f.t. podejściem opartym o ocenę ryzyka.

Zmiana redakcji **art. 38 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o p.p.p.f.t.** wynika z nowelizacji art. 12 ust. 1 lit. a i b dyrektywy 2015/849. Obecnie warunki pozwalające na odstępianie od stosowania środków bezpieczeństwa finansowego w odniesieniu do pieniądza elektronicznego dopuszczają, aby kwota przechowywana elektronicznie nie przekraczała równowartości 50 euro oraz przewidują limit miesięcznych transakcji płatniczych również w wysokości równowartości 50 euro. Kwota 50 euro jest niższa niż limity 250 euro przewidziane przez przepisy art. 12 ust. 1 lit a i b 4AMLD, które obecnie na mocy art. 1 pkt 7 dyrektywy 2018/843 uległy obniżeniu do kwoty 150 euro. W związku z faktem, że państwa członkowskie przyjmują w przepisach krajowych limity kwotowe transakcji zgodne z limitami wynikającymi z art. 12 ust. 1 lit a i b 4AMLD, zasadnym jest dostosowanie wymogów ustawy o p.p.p.f.t. w tym zakresie do przepisów dyrektywy 2015/849. Ponadto, na podstawie dotychczasowych doświadczeń z funkcjonowaniem przepisu art. 38 ustawy o p.p.p.f.t. brak jest podstaw do stwierdzenia, że podwyższenie przewidzianych w tym przepisie limitów do kwoty 150 euro mogłoby w sposób zasadniczy zwiększyć możliwość wykorzystania tego rodzaju instrumentów

pieniądza elektronicznego w procederze prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Nowelizacja art. 38 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t. wynika z przepisu art. 1 lit. b dyrektywy 2018/843 i wprowadza dodatkową przesłankę ograniczającą możliwość odstąpienia od stosowania środków bezpieczeństwa finansowego w przypadku zdalnych transakcji płatniczych, o równowartości przekraczającej 50 euro. Regulacja, dodanego art. 38 ust. 3 ustawy o p.p.p.f.t. ma na celu wdrożenie do krajowego porządku prawnego wymogów wynikających z art. 12 ust. 3 dyrektywy 2015/849 dodanego przez art. 1 pkt 7 lit. c dyrektywy 2018/843. Zgodnie z postanowieniami preambuły dyrektywy 2018/843 anonimowe karty przedpłacone stanowią łatwe w użyciu narzędzie służące finansowaniu ataków terrorystycznych i przygotowań do nich, dlatego istotne jest zapewnienie, aby korzystanie na terytorium Unii Europejskiej z anonimowych kart przedpłaconych wydanych w państwach trzecich było możliwe tylko wówczas, gdy spełniają one wymogi równoważne z wymogami określonymi w prawie unijnym. Brak jest podstaw do przyjęcia, by celowym było wdrożenie do prawa polskiego możliwości przewidzianej w art. 12 ust. 3 zd. ostatnie dyrektywy 2015/849 tj. wprowadzenie całkowitego zakazu akceptowania na terytorium RP płatności dokonywanych z wykorzystaniem anonimowych kart przedpłaconych. W związku z powyższym, przepis art. 38 ust. 3 ustawy o p.p.p.f.t. odwzorowuje regulację art. 12 ust. 3 dyrektywy 2015/849 uzupełniając ją o zobowiązanie organizacji kartowych w rozumieniu art. 2 pkt 19b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. *o usługach płatniczych* do dostarczenia możliwości technologicznych pozwalających instytucjom obowiązany, będącym agentami rozliczeniowymi w rozumieniu art. 2 pkt 1a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. *o usługach płatniczych* na wywiązywanie się z obowiązków, których źródłem są przepisy prawa europejskiego. Przewidziany dla art. 39 ust. 3 ustawy o p.p.p.f.t. okres *vacatio legis* zagwarantuje niezbędny czas do dostosowania się przez instytucje obowiązane do wymogów ustawy, tym samym nie ma potrzeby wprowadzania w tym zakresie przepisu przejściowego.

Art. 39 ust. 1a ustawy o p.p.p.f.t. implementuje zmiany wprowadzone do art. 14 ust. 1 dyrektywy 2015/849 przez dyrektywę 2018/843, zgodnie z którymi podmioty zobowiązane podczas ustanawiania nowych stosunków gospodarczych są zobowiązane do uzyskiwania potwierdzenia rejestracji potencjalnego klienta we właściwym rejestrze beneficjentów rzeczywistych lub do uzyskania odpisu z takiego rejestru. Obowiązek identyfikacji i weryfikacji tożsamości beneficjenta rzeczywistego, jako środek bezpieczeństwa finansowego wskazany w art. 34 ust. 1 pkt 2 ustawy o p.p.p.f.t. , stanowi jeden z podstawowych obowiązków instytucji obowiązanych. Dotychczasowe zapisy ustawy o p.p.p.f.t. nie precyzowały sposobu ustalania beneficjenta rzeczywistego, komentowany artykuł uszczegóławia tą kwestię. Zauważyć należy,

iż art. 14 ust. 1 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, nakłada obowiązki w zakresie uzyskania przez podmioty zobowiązane informacji z właściwego rejestru beneficjentów rzeczywistych niezależnie od tego, czy potencjalny klient podlega obowiązkowi rejestracji w państwie, w którym dochodzi do nawiązania stosunków gospodarczych. Tym samym prawidłowa implementacja dyrektywy wymaga, by krajowe instytucje obowiązane były zobowiązane do uzyskania danych z Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych, lub z odpowiedniego rejestru prowadzonego we właściwym dla danego klienta państwie członkowskim. Stan powyższy wpłynął na konieczność odniesienia się w art. 39 ust. 1a ustawy o p.p.p.f.t. do rejestrów informacji o beneficjentach rzeczywistych prowadzonych w państwach członkowskich UE, których obowiązek prowadzenia wynika z art. 30 lub art. 31 dyrektywy 2015/849. W uzupełnieniu implementacji art. 14 ust. 1 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, wprowadzany jest art. 39 ust. 1a zdanie drugie, który z jednej strony upoważnia instytucje obowiązane do żądania od klientów udostępnienia informacji lub dokumentów dotyczących ich beneficjentów rzeczywistych, a z drugiej strony zobowiązuje klientów do przedkładania takich informacji lub dokumentów do instytucji obowiązanych.

Art. 31 ust. 2 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843 zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia, by powiernicy trustów, lub osoby zajmujące równoważne stanowiska w podobnych porozumieniach prawnych ujawniali podmiotom zobowiązanym informacje na temat swojego statusu. Jednocześnie przepis zobowiązuje te osoby do przedstawienia podmiotom zobowiązanym informacji na temat beneficjentów rzeczywistych trustu lub podobnego porozumienia prawnego, zauważyć przy tym należy, że postanowienia te aktualizują się w momencie nawiązywania w charakterze powiernika trustu stosunków gospodarczych lub przeprowadzania transakcji okazjonalnej o wartości przekraczającej progi kwotowe wskazane w dyrektywie 2015/849. Zakres obowiązków instytucji obowiązanych wynikający z art. 14 ust. 1 oraz art. 31 ust. 2 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843 częściowo się pokrywa, tym samym zasadne jest implementowanie tych przepisów w jednej jednostce redakcyjnej ustawy. Wskazanie w art. 39 ust. 1a, iż obowiązek uzyskania potwierdzenia rejestracji albo odpisu z rejestru aktualizuje się przy nawiązywaniu stosunków gospodarczych oraz przy przeprowadzaniu transakcji okazjonalnych jest konieczne dla prawidłowej implementacji art. 31 ust. 2 dyrektywy 2015/849. Jednocześnie postanowienia art. 31 ust. 2 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, w zakresie dotyczącym obowiązku ujawniania stosownych informacji przez osoby reprezentujące trusty, wdrożone zostały w art.

39 ust. 1a zdanie drugie ustawy o p.p.p.f.t., który zobowiązuje osoby reprezentujące trusty do przedłożenia odpowiednich informacji lub dokumentów na żądanie instytucji obowiązanej.

Do **art. 43 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t.**, zawierającego katalog okoliczności mogących wskazywać na wyższe ryzyko prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, dodano punkt 11, dotyczący powiązania stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej z wymienionymi w tym punkcie towarami, charakteryzującymi się wysoką wartością lub potencjalnym pochodzeniem z czynu zabronionego (przykładowo kość słoniowa). Przesłanka wskazana w art. 43 ust. 2 pkt 11 w pełni oddaje treść pkt 2 lit. f załącznika nr III do dyrektywy 2018/843. Art. 18 ust. 3 dyrektywy 2015/849 bezpośrednio nakazuje uwzględnianie podczas oceny ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, okoliczności wskazanych w załączniku nr III do dyrektywy. Postanowienia te wprost przełożyły się na konieczność znowelizowania art. 43 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t.

Art. 43 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t. zawiera niewyczerpujące wyliczenie okoliczności, które mogą świadczyć o wyższym ryzyku prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, wynikające z załącznika III dyrektywy 2015/849. Art. 1 pkt 44 dyrektywy 2018/843 dodał do punktu pierwszego załącznika III literę g, wskazując, jako czynnik ryzyka klienta będącego obywatelem państwa trzeciego ubiegającego się o prawo pobytu lub obywatelstwo w państwie członkowskim w zamian za „*transfery kapitałowe, nabycie własności lub obligacji skarbowych bądź inwestycje w podmioty o charakterze korporacyjnym w danym państwie członkowskim*”. Zauważyć należy, iż polskie tłumaczenie dyrektywy wskazuje na „*nabycie własności*”, przy czym wersja angielska dyrektywy posługuje się zwrotem „*purchase of property*”, który w swym podstawowym znaczeniu odnosi się do nabywania nieruchomości. Takie znaczenie tego zapisu wynika również z innych wersji językowych dyrektywy. Tym samym uznać należy, iż prawidłowa implementacja dyrektywy powinna odnosić się do nabycia obywatelstwa państwa członkowskiego w zamian za „*nabycie nieruchomości*”. Art. 1 pkt 44 dyrektywy 2018/843 został wdrożony poprzez dodanie do ustawy o p.p.p.f.t. art. 43 ust. 2 pkt 12. Pomimo faktu, że przepisy ustawy z dnia 2 kwietnia 2009 r. *o obywatelstwie polskim* (Dz. U. z 2020 r. poz. 347) oraz ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. *o cudzoziemcach* (Dz. U. z 2020 r. poz. 35, z późn. zm.) nie przewidują nabycia obywatelstwa polskiego lub prawa do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zamian za transfery kapitałowe, nabycie nieruchomości lub obligacji skarbowych lub inwestycje w podmioty o charakterze korporacyjnym, jest to dopuszczalne na podstawie przepisów niektórych państw członkowskich Unii Europejskiej, w związku z czym prawidłowa implementacja przepisów dyrektywy 2018/843 wymaga rozszerzenia katalogu przypadków przewidzianego w art. 43 ust. 2 p.p.p.f.t. W związku z

powyższym zgodnie z art. 43 ust. 2 pkt 12 p.p.p.f.t. o wyższym ryzyku prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu może świadczyć w szczególności: powiązanie stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej z klientem będącym obywatelem państwa trzeciego i ubiegającym się o prawo pobytu lub obywatelstwo w państwie członkowskim w zamian za transfery kapitałowe, nabycie nieruchomości lub obligacji skarbowych lub inwestycje w podmioty o charakterze korporacyjnym w danym państwie członkowskim.

W ramach nowelizacji art. 43 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t. zasadne jest ponadto dodanie lit. c do pkt 2, wskazującej, iż o wyższym ryzyku prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu świadczyć może fakt, iż klient jest rezydentem jednego z państw o których mowa w pkt 10 tego przepisu. Konieczność uwzględnienia faktu pochodzenia klienta z jednego z państw wymienionych w art. 43 ust. 2 pkt 10 ustawy o p.p.p.f.t. jako okoliczności mogącej wskazywać na wyższe ryzyko prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, wynika z pkt 1 lit. b załącznika nr III do dyrektywy 2015/849. Zasadniczo przesłanka uznania transakcji z udziałem klienta będącego rezydentem państwa o którym mowa w pkt 10 tego przepisu, wynika z samej treści pkt 10, odnoszącego się do powiązania stosunków gospodarczych z takim państwem, czyli pośrednio z klientami będącymi rezydentami takiego państwa. Niemniej w celu zapewnienia prawidłowego i pełnego stosowania przepisów ustawy przez instytucje obowiązane, dążąc jednocześnie do zapewnienia spójności przepisów prawa polskiego z prawem unijnym, zasadne jest sprecyzowanie przepisów poprzez odniesienie się wprost w art. 43 ust. 2 pkt 2 ustawy o p.p.p.f.t. do klienta instytucji obowiązanej będącego rezydentem jednego z państw o których mowa w pkt 10 omawianego przepisu.

W odniesieniu do całości zmian wprowadzonych nowelizacją art. 43 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t. należy wskazać, iż okoliczności przytoczone w tym przepisie mają być uwzględniane przez instytucje obowiązane podczas stosowania środków bezpieczeństwa finansowego wobec klientów. Podkreślić należy, iż wystąpienie okoliczności wymienionych w art. 43 ust. 2 nie świadczy automatycznie o wyższym ryzyku prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, przykładowo zatem obrót przez klienta instytucji obowiązanej jednym z towarów wymienionych w art. 43 ust. 2 pkt 11, nie świadczy automatycznie o wyższym ryzyku prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu przez taki podmiot.

Zmiany redakcji art. 18 ust. 2 dyrektywy 2015/849 wprowadzone przez art. 1 pkt 10 lit. b dyrektywy 2018/843 nie modyfikują w sposób zasadniczy treści normatywnej tego przepisu, który został transponowany do krajowego porządku prawnego w **art. 43 ust. 4 ustawy o p.p.p.f.t.** Nowa redakcja przedmiotowego przepisu ustawy również w sposób zasadniczy nie

zmienia obowiązków nałożonych na instytucje obowiązane w związku z ujawnieniem transakcji o właściwościach wskazanych w tym przepisie. W celu zapewnienia przepisowi art. 43 ust. 4 ustawy o p.p.p.f.t. większej klarowności, cechy transakcji, których ujawnienie wymaga podjęcia przez instytucje obowiązane określonych w tym artykule działań, zostały wskazane w odrębnych jednostkach redakcyjnych.

Dyrektywa 2018/843 wprowadziła do dyrektywy 2015/849 nowy artykuł 18a, stanowiący ramy wspólnej polityki państw członkowskich wobec państw trzecich wysokiego ryzyka. Znowelizowany **art. 44 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t.** ma na celu dostosowanie prawa krajowego do wymogów art. 18a ust. 1 dyrektywy, wskazując katalog działań podejmowanych przez instytucje obowiązane w przypadku nawiązania stosunków gospodarczych lub przeprowadzenia transakcji związanej z państwem trzecim wysokiego ryzyka. Zgodnie z tym przepisem, każdorazowo gdy stosunki gospodarcze lub pojedyncza transakcja będą miały jakiegokolwiek powiązanie z państwem trzecim wysokiego ryzyka zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849, instytucje obowiązane będą musiały podjąć działania wyszczególnione w punktach od 1 do 5 ustępu 1. Zauważyć należy, iż nowelizowany art. 44 ust. 1 w pkt 1–5 wprost implementuje postanowienia art. 18a ust. 1 dyrektywy, co zmierza do zapewnienia skutecznych metod zabezpieczania krajowego systemu finansowego przed działaniami podmiotów z państw trzecich wysokiego ryzyka, usiłujących wykorzystać krajowe instytucje obowiązane w procedurze prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Jednym z działań, które mogą zostać podjęte przez instytucję obowiązaną w celu ograniczenia ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu wynikającego ze stosunków gospodarczych lub transakcji związanych z państwem trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849 jest uzyskanie dodatkowych informacji m.in. o kliencie, jego beneficjencie rzeczywistym, czy o przyczynach i okolicznościach zamierzonych lub przeprowadzonych transakcji. W związku z charakterem stosowanych wobec klienta przez instytucję obowiązaną środków bezpieczeństwa finansowego nie jest wskazane ustalenie zamkniętego katalogu dodatkowych informacji. W zależności od konkretnego stanu faktycznego mogą to być informacje różnego rodzaju. W zależności od rozpoznanego ryzyka ilość i rodzaje informacji jest zmienna i zależy od intensywności stosowania przez instytucję środków bezpieczeństwa finansowego. Poczynione wyjaśnienia dotyczące zakresu dodatkowych informacji, których uzyskanie pozwoli na skuteczne ograniczenie wysokiego ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu zachowują swoją aktualność również w odniesieniu do art. 44a ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t.

Art. 44a ustawy o p.p.p.f.t. wprowadza obowiązek zastosowania przez instytucje obowiązane co najmniej jednego działania spośród wymienionych w punktach 1–3 tego artykułu, w każdej sytuacji przeprowadzania transakcji związanej z państwem trzecim wysokiego ryzyka zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849. Wybór działania właściwego w danej sytuacji pozostawiony zostanie instytucji obowiązanej przeprowadzającej transakcję związaną z państwem trzecim wysokiego ryzyka. Instytucja obowiązana będzie mogła zdecydować o zastosowaniu wybranego działania, jak również będzie miała prawo do zastosowania wszystkich działań wymienionych w tym artykule. Instytucje obowiązane rozpoczną stosowanie działań ograniczających ryzyko, wskazanych w art. 44a ustawy o p.p.p.f.t., od wejścia w życie tego przepisu. W odniesieniu do obowiązków wprowadzanych w omawianym przepisie nie zachodzi potrzeba wprowadzenia przepisów przejściowych.

Art. 18a ust. 3 dyrektywy 2015/849, dodany dyrektywą 2018/843 wymienia działania jakie mogą zostać podjęte wobec państw trzecich wysokiego ryzyka zidentyfikowanych zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy 2015/849. Przepis przewiduje zastosowanie co najmniej jednego spośród wymienionych działań, w związku z czym projektodawca zaproponował wprowadzenie **art. 44b–44e ustawy o p.p.p.f.t.**, które implementują postanowienia art. 18a ust. 3 lit. b, c oraz e dyrektywy 2015/849. Projektowane rozwiązania nakładają nowe obowiązki na Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, a także na Komisję Nadzoru Finansowego (w przypadku podmiotów nadzorowanych przez ten organ). Zgodnie z **art. 44b ustawy o p.p.p.f.t.**, Generalny Inspektor Informacji Finansowej albo Komisja Nadzoru Finansowego będzie zobowiązana do dokonania oceny przedstawionych przez instytucje obowiązane rozwiązań zapewniających przestrzeganie przez ich oddziały lub przedstawicielstwa, obowiązków z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu odpowiadających wymogom wynikającym z przepisów Unii Europejskiej, przedłożonych wraz z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na utworzenie takiego oddziału lub przedstawicielstwa. W przypadku ustalenia, że przedstawione rozwiązania nie zapewniają przestrzegania przez oddziały lub przedstawicielstwa obowiązków z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, Generalny Inspektor albo Komisja Nadzoru Finansowego może odmówić utworzenia oddziału lub przedstawicielstwa w państwie trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849. Przepis ten wdraża art. 18a ust. 3 lit. b dyrektywy 2015/849. Wydając na podstawie art. 44b ust. 4 decyzję o wyrażeniu zgody na utworzenie oddziału lub przedstawicielstwa przez instytucję obowiązaną, Generalny Inspektor Informacji Finansowej

albo Komisja Nadzoru Finansowego może zobowiązać instytucję obowiązaną do wprowadzenia zastrzonych wymogów w zakresie nadzoru lub audytu zewnętrznego oddziałów lub przedstawicielstw utworzonych w państwach trzecich wysokiego ryzyka, co stanowi implementację art. 18a ust. 3 lit. c. Wskazać należy, iż obowiązek uzyskania zgody przez instytucje obowiązane na utworzenie oddziału lub przedstawicielstwa w państwie trzecim wysokiego ryzyka powstanie od momentu wejścia w życie ustawy i nie będzie odnosił się do oddziałów i przedstawicielstw do tego czasu utworzonych. Tym samym nie zachodzi potrzeba wprowadzania przepisów przejściowych regulujących kwestię uzyskiwania zgody na kontynuację prowadzenia oddziałów lub przedstawicielstw utworzonych przed wejściem w życie ustawy. Konieczność wprowadzenia do przepisów ustawy o p.p.p.f.t. przepisów art. 44b–44e stanowi obowiązek państwa członkowskiego. Przepisy te, pomimo potencjalnie restrykcyjnego charakteru, umożliwiają jednak prowadzenie działalności gospodarczej instytucjom obowiązanim w krajach zidentyfikowanych przez Komisję Europejską jako kraje związane z wyższym ryzykiem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Prowadzenie działalności gospodarczej w tego typu jurysdykcjach wymaga od przedsiębiorcy podjęcia dodatkowych czynności w celu uniknięcia wykorzystania jego działalności do celów przestępczych. Wydaje się, że podejmowanie tego rodzaju dodatkowych czynności nie powinno być postrzegane wyłącznie jako ciężar o charakterze administracyjnym, ale również jako środek służący instytucji obowiązanej do zapewnienia prawidłowości prowadzenia przez nią działalności w kraju trzecim wysokiego ryzyka. Należy także dodać, że biorąc pod uwagę państwa, które aktualnie znajdują się na liście stanowiącej załącznik do rozporządzenia delegowanego KE, nie wydaje się, aby jurysdykcje te stanowiły kraje, w których instytucje obowiązane prowadzą intensywną działalność gospodarczą.

Art. 18a ust. 3 lit. e dyrektywy 2015/849 wprowadził możliwość nałożenia na instytucje finansowe i kredytowe wymogu dokonania przeglądu i zmiany lub zakończenia relacji korespondenckich z instytucjami będącymi respondentami w państwie trzecim wysokiego ryzyka. Regulacja ta została wprowadzona do polskiego porządku prawnego w **art. 44c ustawy o p.p.p.f.t.**, zgodnie z którym Generalny Inspektor Informacji Finansowej albo Komisja Nadzoru Finansowego będzie mogła zwrócić się do instytucji obowiązanych będących instytucjami finansowymi i kredytowymi, z żądaniem dokonania przeglądu relacji korespondenckich z instytucjami będącymi respondentami z siedzibą w państwach trzecich wysokiego ryzyka, zidentyfikowanych przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849. Możliwość wystąpienia przez organ z żądaniem wykonania określonych działań jest rozwiązaniem powszechnie występującym w

aktach prawnych regulujących różne sfery życia społeczno-gospodarczego. Przykładowo wskazać można art. 27 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t., art. 198 ust. 1 oraz art. 258 ust. 7 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 895, z późn. zm.), art. 61 ust. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 483, z późn. zm.). Implementując art. 18a ust. 3 lit. e dyrektywy 2015/849, wprowadzono art. 44c ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t., zgodnie z którym Generalny Inspektor Informacji Finansowej albo Komisja Nadzoru Finansowego uzyska uprawnienie do wydania decyzji nakazującej zmianę zakresu lub zakończenie relacji korespondenckich z respondentem z państwa trzeciego wysokiego ryzyka. Brak wykonania przez instytucje obowiązane będące instytucjami finansowymi i kredytowymi przeglądu relacji korespondenckich, w ramach realizacji żądania wyrażonego przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej albo Komisję Nadzoru Finansowego, wiązać się będzie z wydaniem decyzji nakazującej zakończenie relacji korespondenckich z respondentem z państwa trzeciego wysokiego ryzyka.

Zgodnie z **art. 44d** do decyzji, o których mowa w art. 44b ust. 4 i 5 oraz art. 44c ust. 1 i 2, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Podkreślić należy, iż przepis nie przewiduje w tym zakresie ograniczeń, tym samym przykładowo w odniesieniu do decyzji o której mowa w art. 44b ust. 5, przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego będą miały zastosowanie do decyzji o zezwoleniu na utworzenie oddziału zarówno w zakresie w jakim decyzja będzie wskazywała na zezwolenie na utworzenia oddziału, jak i w zakresie, w jakim decyzja będzie zobowiązywała do wprowadzenia zaostrzonych wymogów w zakresie nadzoru lub audytu zewnętrznego takiego oddziału.

Proponowany **art. 44e ustawy o p.p.p.f.t.** wprowadza wynikający z art. 18a ust. 5 dyrektywy 2015/849 obowiązek informowania Komisji Europejskiej o zastosowaniu środków przewidzianych w art. 18a ust. 3 dyrektywy.

Korekta brzmienia **art. 45 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t.** znajduje swoje źródło w art. 19 dyrektywy 2015/849, którego część wprowadzająca została zmodyfikowana przez art. 1 pkt 19 dyrektywy 2018/843, zgodnie z którym obowiązek zastosowania wzmożonych środków bezpieczeństwa finansowego przez instytucje obowiązane stanowiące instytucje finansowe i kredytowe aktualny będzie jedynie w odniesieniu do transgranicznych relacji korespondenckich obejmujących realizację płatności.

Dodane do ustawy o p.p.p.f.t. przepisy **art. 46a–46c** implementują do krajowego porządku prawnego wymogi wynikające z dodanego do 4AMLD art. 20a ust. 1, zgodnie z którym każde państwo członkowskie zobowiązane zostało do opracowania oraz publikacji listy tzw. „krajowych PEP-ów”, a więc osób, które zgodnie z przepisami krajowymi kwalifikowane są, jako osoby zajmujące eksponowane stanowiska polityczne. Wykaz stanowisk i funkcji publicznych, które są eksponowanymi stanowiskami politycznym, zostanie określony w formie rozporządzenia ministra właściwego ds. finansów publicznych. W związku z faktem, że wyczerpujące wyliczenie „krajowych PEP-ów” zawarte zostanie w ww. rozporządzeniu, w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych dokonano korekty, zawartej w **art. 2 ust. 2 pkt 11 ustawy o p.p.p.f.t.** definicji „osób zajmujących eksponowane stanowisko polityczne” polegającej na usunięciu z poszczególnych jednostek redakcyjnych tego przepisu wskazań stanowisk oraz funkcji określonych w polskim porządku prawnym. Z tych samych przyczyn, tj. w celu wyczerpującego określenia katalogu „krajowych PEP-ów” w akcie wykonawczym, konieczne było rozszerzenie ustawowej definicji osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne o wskazane w art. 2 ust. 2 pkt 11 lit. j ustawy o p.p.p.f.t. „inne osoby pełniące funkcje lub stanowiska publiczne w organach państwa lub centralnych organach administracji rządowej”. Brak uwzględnienia tego rodzaju zbiorczej kategorii w ustawowej definicji uniemożliwiłoby ujęcie szeregu funkcji i stanowisk w wykazie określonym przez ministra właściwego ds. finansów publicznych w rozporządzeniu. W związku z faktem, że w akcie wykonawczym do ustawy zostanie określony wyczerpujący katalog „krajowych PEP-ów” wyeliminowane zostanie ryzyko ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych w odniesieniu do zakresu podmiotowego art. 2 ust. 2 pkt 11 lit. j ustawy o p.p.p.f.t. Z uwagi na fakt, iż art. 2 ust. 2 pkt 11 lit. j ustawy o p.p.p.f.t. stanowi rozwinięcie wstępu do wyliczenia, przepis ten należy czytać całościowo. Tym samym wskazane na podstawie lit. j stanowiska i funkcje muszą być „znaczące”, a ponadto przepis nie dotyczy grup stanowisk średniego i niższego szczebla.

W porównaniu do aktualnego stanu prawnego statusu „PEP-a” pozbawieni zostali „kierownicy urzędów terenowych organów rządowej administracji specjalnej”. Powyższa zmiana wynika z pogłębionej analizy przepisów ustawy o p.p.p.f.t. Uznano, że uwzględnienie ww. kategorii urzędników w definicji osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne stanowiło niepotrzebną „nadregulację” w stosunku do przepisów dyrektywy 2015/849, które wyraźnie wskazują, że definicja „PEP-a” nie obejmuje urzędników średniego lub niższego szczebla. Ponadto, wprowadzenie do definicji uzupełniono o zawarte w art. 3 pkt 9 zd. ostatnie dyrektywy 2015/849 doprecyzowanie wskazujące, że osoby będące „urzędnikami średniego lub niższego szczebla” nie powinny być kwalifikowane jako osoby zajmujące eksponowane stanowiska

polityczne. Informacja o stanowiskach oraz funkcjach publicznych uznanych na gruncie prawa polskiego za eksponowane stanowiska polityczne zostanie na podstawie art. 46a przekazana Komisji Europejskiej. Art. 46b ustawy o p.p.p.f.t. stanowi realizację wymogów określonych w art. 20a ust. 1 zd. drugie dyrektywy 2015/849 i nakłada na organizacje międzynarodowe z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązek publikacji aktualnego wykazu stanowisk oraz funkcji w tych organizacjach międzynarodowych, które są eksponowanymi stanowiskami politycznymi. Organizacje te zostały również zobowiązane do przekazania stosownych informacji Komisji Europejskiej. Zgodnie z projektowanym art. 46a ustawy o p.p.p.f.t., Generalny Inspektor Informacji Finansowej przekazuje Komisji Europejskiej wykaz krajowych stanowisk i funkcji publicznych będących eksponowanymi stanowiskami politycznymi, z wyłączeniem stanowisk oraz funkcji w organizacjach międzynarodowych. Obowiązek przekazania Komisji Europejskiej stosownych informacji zgodnie z projektowanym art. 46b ustawy o p.p.p.f.t. spoczywał będzie bezpośrednio na organizacji międzynarodowej. Okoliczność ta wynika z faktu, iż zgłoszenie przekazywane Komisji Europejskiej przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej opierać się będzie na wykazie określonym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w drodze rozporządzenia, wydanego na podstawie art. 46c ustawy o p.p.p.f.t. Wydając rozporządzenie, minister właściwy do spraw finansów publicznych może oprzeć się na informacjach dotyczących funkcjonowania poszczególnych organów administracji. W przypadku organizacji międzynarodowych, to charakter struktury organizacyjnej i podział zadań w ramach organizacji będzie decydujący dla uznania, że określone stanowisko lub funkcja jest eksponowanym stanowiskiem politycznym. Tym samym zasadnym jest, by to organizacja międzynarodowa podawała do publicznej wiadomości oraz przekazywała Komisji Europejskiej informacje na temat funkcji i stanowisk, które w jej strukturze powinny zostać zakwalifikowane jako eksponowane stanowiska polityczne.

Nowelizacja **art. 49 ustawy o p.p.p.f.t.** zmierza do pełnego dostosowania przepisów dotyczących przechowywania dokumentacji do wymogów wynikających z art. 40 ust. 1 dyrektywy 2015/849 i sprowadza się do wskazania „konieczności” oraz „proporcjonalności”, jako przesłanek, przez pryzmat których Generalny Inspektorowi oceniać będzie możliwość dalszego przechowywania przez instytucje obowiązane dokumentacji, o której mowa w art. 49 ust. 1 i 2 ustawy o p.p.p.f.t. Wystosowanie przez Generalnego Inspektora do instytucji obowiązanej żądania dalszego przechowywania informacji możliwe będzie tylko wtedy, gdy takie dalsze przechowywanie będzie niezbędne dla zapewnienia prawidłowości postępowań w sprawach dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu lub

postępowań karnych. Art. 49 ustawy o p.p.p.f.t. w dotychczasowym brzmieniu obowiązuje przez okres krótszy niż 5 lat, co za tym idzie nie upłynęły jeszcze terminy dla przechowywania dokumentacji określone na podstawie obecnie obowiązujących przepisów. Nie ma również możliwości, aby terminy takie upłynęły w okresie *vacatio legis* art. 49 w projektowanym brzmieniu. Nie ma zatem, potrzeby wprowadzania przepisów przejściowych ani dostosowujących. Z dniem wejścia w życie przepis art. 49 ustawy o p.p.p.f.t. w nowym brzmieniu znajdzie zastosowanie również do dokumentów, których przechowywanie rozpoczęło się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Zmiany wprowadzone do **art. 50 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t.**, określającym minimalny zakres przedmiotowy wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej są pochodną nowych obowiązków nałożonych na instytucje obowiązane tj. wynikającego z art. 61a ustawy o p.p.p.f.t. obowiązku odnotowywania rozbieżności pomiędzy informacjami zgromadzonymi w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych a informacjami o beneficjentach rzeczywistych klienta ustalonymi w związku ze stosowaniem ustawy oraz obowiązku dokumentowania trudności napotkanych przez instytucję obowiązaną w związku ze stosowaniem środka bezpieczeństwa finansowego obejmującego identyfikację tożsamości beneficjenta rzeczywistego. Ponadto, w **art. 50 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t.** wyartykułowano wprost, wynikający z art. 8 ust. 5 dyrektywy 2015/849 obowiązek bieżącej weryfikacji oraz w razie potrzeby aktualizacji wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej. Wprowadzenie art. 50 ust. 2 pkt 10 i 11 ustawy o p.p.p.f.t. wiąże się z potrzebą aktualizacji procedur wewnętrznych instytucji obowiązanych, ze względu na nowe obowiązkowe elementy procedury. Zauważyć przy tym należy, iż zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t., instytucje obowiązane w razie potrzeby dokonują aktualizacji wewnętrznej procedury. Wprowadzenie nowych elementów obowiązkowych procedury wewnętrznej niewątpliwie stanowi element świadczący o potrzebie aktualizacji procedury wewnętrznej. Jednocześnie okres od wejścia w życie ustawy nowelizującej do wejścia w życie art. 50 ust. 2 pkt 10 i 11 należy uznać za wystarczający do podjęcia przez instytucje obowiązane działań zmierzających do zaktualizowania procedur wewnętrznych. Tym samym w związku z wprowadzeniem art. 50 ust. 2 pkt 10 i 11 ustawy o p.p.p.f.t. nie zachodzi potrzeba wprowadzenia przepisów przejściowych.

Art. 45 ust. 4 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843 wskazuje kryteria uwzględniane podczas dokonywania oceny prawa państwa trzeciego, w kontekście ustalenia możliwości wdrożenia strategii i procedur dotyczących wymiany informacji w obrębie grupy do celów przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Wdrożenie omawianego przepisu do prawa polskiego nastąpiło w **art. 51 ust. 5 ustawy o**

p.p.p.f.t., w którym wskazano na konieczność uwzględnienia przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej okoliczności wymienionych w art. 45 ust. 4 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843.

Zmiana redakcji **art. 52 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t.** ma na celu precyzyjniejsze oddanie treści art. 46 ust. 1 dyrektywy 2015/849, który wprost wskazuje, że programy szkoleniowe realizowane w instytucjach obowiązanych powinny obejmować również zagadnienia związane z ochroną danych osobowych.

Zmiana redakcji **art. 53 ust. 2 pkt 3 i 4** ustawy o p.p.p.f.t. ma na celu rozszerzenie obowiązku zapewnienia ochrony również na osoby, które nie są związane z instytucją obowiązana umową o pracę, ale działają na jej rzecz, np. osoby wykonujące czynności na rzecz instytucji obowiązanej na podstawie umowy cywilnoprawnej. Ponadto, zgodnie z przepisami dyrektywy 2015/849 instytucja obowiązana powinna zapewnić stosowną ochronę nie tylko osobie dokonującej zgłoszenia, ale również osobie, której zgłoszenie dotyczy. Regulacja dodanych do art. 53 ust. 3 i 4 wynikają z nowelizacji art. 38 dyrektywy 2015/849, który przewiduje konieczność zapewnienia ochrony przed „narażeniem na groźby lub odwetowe lub wrogie działania”. Instytucje obowiązane będą zobowiązane do takiej organizacji pracy, czy też przyjęcia takich procedur, by zminimalizować ryzyko wystąpienia niepożądanych zjawisk w odniesieniu do swoich pracowników lub innych osób działających na ich rzecz. Ochrona, jaką ma zapewnić instytucja obowiązana swoim pracownikom, wiąże się między innymi z koniecznością zapewnienia odpowiednich procedur, czy też ochroną informacji w zakresie danych osób dokonujących zgłoszeń, by zneutralizować ryzyka wystąpienia działań o charakterze represyjnym. W tym zakresie art. 53 ustawy o p.p.p.f.t. uzupełnia zakres ochrony danych osobowych pracowników oraz innych osób działających na rzecz instytucji obowiązanych, wynikający z art. 102 ustawy o p.p.p.f.t.

Art. 53a ustawy o p.p.p.f.t. wdraża do przepisów krajowych wymogi wynikające z art. 38 4AMLD w brzmieniu nadanym mu przez art. 1 pkt 23 dyrektywy 2018/843. Przepis art. 53a ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t. obliguje instytucje obowiązane do zapewnienia swoim pracownikom oraz osobom działającym na rzecz instytucji obowiązanych i wykonującym czynności związane z raportowaniem Generalnemu Inspektorowi lub właściwemu prokuratorowi podejrzeń popełniania przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu albo innych przestępstw lub przestępstw skarbowych odpowiedniego stopnia ochrony przed negatywnymi działaniami, w tym w szczególności działaniami o charakterze represyjnym lub polegającymi na kierowaniu gróźb pod adresem takich osób. Ustęp pierwszy dotyczy sytuacji, w których

działania o charakterze negatywnym są podejmowane wobec pracowników instytucji obowiązanej przez podmioty zewnętrzne np. klientów, których dane zostały przekazane uprawnionym organom w związku z wykonywaniem obowiązków przewidzianych w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy o p.p.p.f.t. Art. 53a ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t. uzupełniany jest przez regulację ustępu drugiego, nakazującą instytucjom obowiązanych zapewnić osobom wskazanym w tym przepisie ochrony przed działaniami o charakterze negatywnym podejmowanymi wobec nich nie przez podmioty zewnętrzne, ale przez osoby funkcjonujące w strukturze instytucji obowiązanej. W tym kontekście szczególnie istotne jest zapewnienie, że prawidłowa realizacja przez pracowników obowiązków przewidzianych w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy o p.p.p.f.t. nie narazi ich na pogorszenie ich warunków pracy lub zatrudnienia. Zakres podmiotowy art. 53a ustawy o p.p.p.f.t. obejmuje nie tylko pracowników właściwych komórek organizacyjnych instytucji obowiązanych dedykowanych wykonywaniu obowiązków związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, ale również inne osoby, które w konkretnych przypadkach wykonują czynności związane z realizacją obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy o p.p.p.f.t., np. pracowników „*front office*” lub komórek audytu wewnętrznego przekazujących w ramach struktury wewnętrznej instytucji obowiązanej informacje pozwalające na realizację ww. obowiązków. Obowiązek zapewnienia ochrony osobom wskazanym w przepisie art. 53a ustawy o p.p.p.f.t. ma istotne znaczenie dla prawidłowości realizacji przez instytucje obowiązane ich obowiązków związanych z raportowaniem podejrzeń popełnienia przestępstwa prania pieniędzy, finansowania terroryzmu i innych przestępstw lub przestępstw skarbowych. . Ochrona jaką ma zapewnić instytucja obowiązana swoim pracownikom oraz innym osobom działającym na jej rzecz wiąże się między innymi z koniecznością zapewnienia odpowiednich procedur, czy też ochroną informacji w zakresie danych osób dokonujących zgłoszeń, by zneutralizować ryzyka wystąpienia działań o charakterze represyjnym. W tym zakresie art. 53a ustawy o p.p.p.f.t. uzupełnia zakres ochrony danych osobowych pracowników oraz innych osób działających na rzecz instytucji obowiązanych, wynikający z art. 102 ustawy o p.p.p.f.t. Art. 53a ust. 3 ustawy o p.p.p.f.t. stwarza pracownikom oraz innym osobom działającym na rzecz instytucji obowiązanych przy wykonywaniu obowiązków przewidzianych w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy o p.p.p.f.t., którym nie zapewniono właściwej ochrony przed działaniami o charakterze negatywnym, podstawę prawną do zgłaszania takich przypadków bezpośrednio Generalnemu Inspektorowi. W przepisie tym znalazło się również odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 80 ust. 1 i 2 ustawy o p.p.p.f.t., wskazującego sposób postępowania Generalnego Inspektora z wpływającymi do niego zgłoszeniami. W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony osób dokonujących zgłoszenia, w tym danych osobowych

tych osób, w art. 53a ust. 4 ustawy o p.p.p.f.t. zawarto przepis upoważniający ministra właściwego ds. finansów publicznych do wydania rozporządzenia określającego sposób postępowania ze zgłoszeniami i ich przechowywania, a także informowania o działaniach, jakie mogą być podejmowane w wyniku ich przyjęcia.

Zmiana redakcji **art. 54 ust. 2 pkt 1** ustawy o p.p.p.f.t. wynika z nowego brzmienia art. 39 ust. 3 dyrektywy 2015/849. Przepis ten określa jeden z wyjątków od zasady zachowania w tajemnicy informacji przekazywanych przez instytucje obowiązane uprawnionym organom oraz prowadzenia przez te instytucje analiz związanych z podejrzeniami prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu. Przewidziany w **art. 54 ust. 2 pkt 1** ustawy o p.p.p.f.t. wyjątek dotyczy wymiany informacji pomiędzy wchodzącymi w skład grupy instytucjami finansowymi i kredytowymi z siedzibą w państwach członkowskich oraz ich oddziałami oraz jednostkami zależnymi. Ze względu na fakt, że przepis ten dopuszcza wymianę informacji nie tylko pomiędzy instytucjami finansowymi oraz kredytowymi stanowiącymi instytucje obowiązane w rozumieniu ustawy o p.p.p.f.t., ale również z instytucjami finansowymi oraz kredytowymi z siedzibą w innych państwach członkowskich posłużono się odwołaniem do definicji instytucji finansowej i kredytowej w rozumieniu dyrektywy 2015/849. Stosowanie przez oddziały oraz jednostki zależne strategii oraz procedur związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, przyjętych do stosowania w grupie zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 45 dyrektywy 2015/849 jest warunkiem, pod którym taka wymiana informacji będzie dopuszczalna. Podkreślić przy tym należy, iż art. 54 ust. 2 pkt 1 ustawy o p.p.p.f.t. stanowi implementację art. 39 ust. 3 dyrektywy 2015/849, w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843. Zwolnienie z obowiązku zachowania tajemnicy, określone w art. 39 ust. 3 dyrektywy odnosi się bezpośrednio do instytucji kredytowych i finansowych oraz ich oddziałów i jednostek zależnych z państw trzecich, należących do tej samej grupy. Wymiana informacji jest dopuszczalna pod warunkiem, iż oddziały i jednostki zależne „w pełni stosują się do strategii i procedur obejmujących całą grupę”, łącznie z procedurami dotyczącymi wymiany informacji w obrębie grupy, zgodnie z art. 45 dyrektywy. Art. 45 ust. 1 dyrektywy 2015/849 nakłada obowiązek ustanowienia **strategii i procedur** obejmujących całą grupę, przy czym w art. 45 ust. 7 oraz 11 dyrektywy 2015/849 przewidziano podstawę do wydania przez Komisję Europejską regulacyjnych standardów technicznych. Art. 54 ust. 2 pkt 1 ustawy wprost odnosi się do **strategii i procedur** przyjętych do stosowania w grupie zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 45 dyrektywy 2015/849. Odniesienie się w art. 54 ust. 2 pkt 1 ustawy do „strategii i procedur” przesądza zatem, iż wskazanie na przepisy wydane na podstawie art. 45 dyrektywy 2015/849 nie dotyczy regulacyjnych standardów technicznych, o

których mowa w ust. 7 oraz 11 tego przepisu. Zmiana redakcji **art. 54 ust. 1** ustawy o p.p.p.f.t. jest zmianą o charakterze technicznym i ma na celu precyzyjne określenie zakresu przedmiotowego informacji objętych zakazem ujawniania.

Art. 54 ust. 3 ustawy o p.p.p.f.t. implementuje do krajowego porządku prawnego wymogi wynikające z art. 45 ust. 8 dyrektywy 2015/849, który wprost nakazuje, aby określone w tym przepisie informacje dotyczące podejrzeń prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu były wymieniane pomiędzy podmiotami wchodzącymi w skład grupy. W przepisie przewidziano kompetencję dla Generalnego Inspektora do wydania instytucji obowiązanej nakazu zachowania w tajemnicy faktu powzięcia podejrzenia dotyczącego prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.

Zmiana redakcji **art. 55** ustawy o p.p.p.f.t. jest wynikiem rozszerzania zakresu podmiotów, których dane gromadzone są w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych, o dane powierników trustów.

Zmiana **art. 57 ust. 1** ustawy o p.p.p.f.t. polegająca na zastąpieniu sformułowania „zgromadzonych” wyrazem „przetwarzanych” jest zmianą o charakterze technicznym, podobnie jak zmiana **art. 57 ust. 2 pkt 2** ustawy o p.p.p.f.t. doprecyzowująca zakres danych przetwarzanych w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych.

W **art. 57** ustawy o p.p.p.f.t., w ust. 2 dodano pkt 4, zgodnie z którym do zadań organu właściwego w sprawach Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych, dodano uprawnienie do nakładania kar na podmioty wymienione w art. 58 pkt 1–5 oraz 7–13 ustawy o p.p.p.f.t. (spółki jawne, spółki komandytowe, spółki komandytowo-akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, proste spółki akcyjne, spółki akcyjne, spółki partnerskie, europejskie zgrupowania interesów gospodarczych, spółki europejskie, spółdzielnie, spółdzielnie europejskie, stowarzyszenia podlegające wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego, fundacje) oraz na osoby, o których mowa w art. 58 pkt 6 ustawy o p.p.p.f.t. (powiernicy lub osoby zajmujące stanowiska równoważne, którzy mają miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub nawiązują stosunki gospodarcze lub nabywają nieruchomości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na rzecz trustu), które nie dopełniły obowiązku zgłoszenia lub aktualizacji danych do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych. Przepis ten jest konieczny dla zapewnienia możliwości nakładania sankcji na podmioty i osoby niewypełniające obowiązków dotyczących zgłaszania danych, co jest konieczne dla prawidłowej implementacji art. 30 ust. 4 i art. 31 ust. 5 dyrektywy, w zakresie zapewnienia przez państwo członkowskie, by dane zawarte w rejestrze były

dokładne oraz aktualne. Ponadto, w art. 57 ust. 2 pkt 4 ustawy o p.p.p.f.t. przewidziano uprawnienie dla organu właściwego ws. Rejestru do nałożenia kary pieniężnej na beneficjenta rzeczywistego, który nie dopełnił obowiązku, o którym mowa w art. 60a, a więc dostarczenia stosownych informacji podmiotowi obowiązkanemu do dokonania wpisu do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych.

Zmiana redakcji **art. 58 ustawy o p.p.p.f.t.** wynika z nowego brzmienia art. 31 ust. 1 i 3a dyrektywy 2015/849. Zmiana polega na rozszerzeniu katalogu podmiotów, które są zobowiązane do zgłaszania informacji o beneficjentach rzeczywistych o trusty, których powiernicy lub osoby zajmujące stanowiska równoważne mają miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz o trusty, których powiernicy lub osoby zajmujące równoważne stanowiska w imieniu lub na rzecz trustu nawiązują stosunki gospodarcze lub nabywają nieruchomości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W wyniku przeglądu rozwiązań prawnych przyjętych w innych państwach członkowskich rozszerzony został również katalog podmiotów „o charakterze korporacyjnym oraz innych podmiotów prawnych” (art. 30 ust. 1 dyrektywy 2015/849) zobowiązanych do zgłoszenia informacji do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych. Obowiązkiem tym objęte zostały: spółki partnerskie, europejskie zgrupowania interesów gospodarczych, spółki europejskie, spółdzielnie, spółdzielnie europejskie, stowarzyszenia podlegające wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego oraz fundacje.

W **art. 59 pkt 1** następuje zmiana redakcji wprowadzenia do wyliczenia. Ze względu na konieczność poszerzenia katalogu podmiotów obowiązanych do zgłaszania informacji w rejestrze o podmioty niebędące spółkami, konieczna stała się zamiana słowa „spółki” na „podmioty”. Zmiany w katalogu danych przewidzianych w **art. 59 pkt 2 i 3 ustawy o p.p.p.f.t.** są konsekwencją rozszerzania zakresu podmiotów objętych obowiązkami rejestracyjnymi i koniecznością dostosowania zakresu danych przetwarzanych w rejestrze do specyfiki tych podmiotów. W wyniku nowelizacji art. 59 pkt 2 lit. b ustawy o p.p.p.f.t. w przypadku beneficjentów rzeczywistych posiadających obywatelstwo więcej niż jednego państwa konieczne będzie zgłoszenie do rejestru informacji o wszystkich posiadanych obywatelstwach. Projektowana regulacja nie wpłynie na zakres przepisu upoważniającego, o którym mowa w art. 71 ustawy, gdyż dotyczy on sposobu sporządzania i składania wniosków o udostępnienie informacji z Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych oraz trybu składania tych wniosków. Tym samym nie dojdzie do pośredniego uchylecia obowiązującego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 maja 2018 r w sprawie wniosków o udostępnienie informacji o beneficjentach rzeczywistych oraz udostępniania tych informacji (Dz.U. poz. 965).

Nowa regulacja **art. 60 ustawy o p.p.p.f.t.** precyzyjnie określa rozpoczęcie biegu terminu 7 dni na dopełnienie obowiązku zgłoszenia informacji do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych lub ich aktualizacji. Sama długość terminu nie uległa zmianie w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów.

Zgodnie z **art. 60a ustawy o p.p.p.f.t.**, beneficjenci rzeczywiści zostali zobligowani do dostarczania podmiotom, o których mowa w art. 58 pkt 1–5 i 7–13, oraz osobom, o których mowa w art. 58 pkt 6 ustawy o p.p.p.f.t., wszelkich informacji niezbędnych do wypełnienia przez te podmioty obowiązków zgłoszenia informacji do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych. Tym samym poprzez zapisy art. 60a ustawy o p.p.p.f.t., podmioty korporacyjne i inne podmioty prawne, wskazane w art. 30 ust. 1 oraz powiernicy trustów wskazani w art. 31 ust. 1 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, uzyskają uprawnienie do żądania od beneficjentów rzeczywistych informacji niezbędnych do spełnienia przez te podmioty obowiązków rejestracyjnych. Przepis ten ma za zadanie ułatwienie uzyskiwania przez podmioty zobowiązane do zgłoszenia informacji do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych, wszelkich niezbędnych do wykonania obowiązku danych. Obowiązek wyrażony w art. 60a ustawy o p.p.p.f.t. co do zasady był już przez beneficjentów rzeczywistych realizowany, mimo braku wyraźnego zobowiązania ustawowego. Termin do wprowadzenia danych do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych zgodnie z art. 60 ust. 1 oraz 1a wynosi co do zasady 7 dni. Od dnia wejścia w życie art. 60a ustawy o p.p.p.f.t. beneficjenci rzeczywiści będą zobligowani do przekazywania stosownych informacji w sposób umożliwiający dochowanie przez podmioty o których mowa w art. 58 terminów wskazanych w art. 60 ustawy o p.p.p.f.t. Co za tym idzie, wprowadzanie przepisów przejściowych dla beneficjentów rzeczywistych w związku z wprowadzeniem art. 60a ustawy o p.p.p.f.t. nie jest konieczne.

Zmiana redakcji **art. 61 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t.** ma na celu precyzyjne określenie kategorii osób zobowiązanych do dokonania zgłoszenia informacji do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych. W dodanym do art. 61 ustawy o p.p.p.f.t. ust. 1a określono zakres danych identyfikacyjnych, które osoba dokonująca zgłoszenia do rejestru obowiązana jest podać. Projektowana regulacja nie wpłynie na zakres przepisu upoważniającego, o którym mowa w art. 62 ustawy, gdyż dotyczy on sposobu i trybu składania zgłoszenia do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych. Tym samym nie dojdzie do pośredniego uchylecia obowiązującego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 maja 2018 r. w sprawie zgłaszania informacji o beneficjentach rzeczywistych (Dz.U. poz. 968). Z uwagi na fakt, że wprowadzanie danych do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych następuje

automatycznie (wraz z przekazaniem zgłoszenia), nie zachodzi potrzeba wprowadzenia przepisów przejściowych.

Art. 61a ustawy o p.p.p.f.t. wprowadza mechanizm weryfikacji prawidłowości i prawdziwości informacji znajdujących się w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych. Art. 61a ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t. nakłada na instytucje obowiązane obowiązek odnotowywania wszelkich rozbieżności pomiędzy stanem faktycznym dotyczącym klienta, ustalonym przez tą instytucję obowiązaną, a danymi dostępnymi w centralnym rejestrze beneficjentów rzeczywistych. Jednocześnie instytucja obowiązana będzie musiała podjąć odpowiednie czynności w celu wyjaśnienia ustalonych rozbieżności, a w przypadku potwierdzenia rozbieżności, przekazać organowi właściwemu w sprawie rejestru informacje o stwierdzonych rozbieżnościach, wraz z uzasadnieniem (art. 61a ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t.). Wprowadzane przepisy mają na celu zapewnienie po stronie instytucji obowiązanych minimalnego poziomu zaangażowania w wyjaśnienie ustalonych rozbieżności, co ma za zadanie odseparowanie przypadków rozbieżności faktycznych, wynikających z występowania w centralnym rejestrze beneficjentów rzeczywistych danych nieprawidłowych, od rozbieżności pozornych. Rozbieżność pozorna wystąpić może na przykład w sytuacji dokonania prawidłowego wpisu do centralnego rejestru beneficjentów rzeczywistych, wskazującego na zmianę właściciela osoby prawnej, w sytuacji gdy zmiana taka nie została jeszcze odnotowana w Krajowym Rejestrze Sądowym. Zgłaszanie przez instytucje obowiązane rozbieżności pozornych byłoby niepożądane, ponieważ mogłoby istotnie wpłynąć na wydłużenie czasu rozpatrywania zgłoszeń dotyczących faktycznych rozbieżności w centralnym rejestrze beneficjentów rzeczywistych. Ustalenie sposobu odnotowywania rozbieżności, o którym mowa w art. 61a ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t. powinno nastąpić w procedurze wewnętrznej instytucji obowiązanej, co znalazło odzwierciedlenie w brzmieniu art. 50 ust. 2 pkt 10 ustawy o p.p.p.f.t. Przepis implementuje art. 30 ust. 4 dyrektywy 2015/849 w zakresie nałożenia na podmioty zobowiązane obowiązku informowania o rozbieżnościach. Uprawnienie do przekazywania informacji o odnotowanych rozbieżnościach pomiędzy informacjami znajdującymi się w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych, a posiadanymi informacjami przyznane zostało również jednostkom współpracującym (art. 61a ust. 3 ustawy o p.p.p.f.t.). Do przekazania informacji przez jednostkę współpracującą odpowiednie zastosowanie znajdzie art. 61a ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t., a więc także w przypadku przekazywania informacji przez jednostkę współpracującą konieczne będzie załączenie uzasadnienia oraz odpowiedniej dokumentacji. W celu usprawnienia procesu przekazywania informacji przewidziano możliwość wykorzystania w tym celu infrastruktury systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 55 ustawy o

p.p.p.f.t. (art. 61a ust. 4 ustawy o p.p.p.f.t.). Organ właściwy w sprawach rejestru, zgodnie z art. 61a ust. 5 ustawy o p.p.p.f.t., podjęcie czynności zmierzające do wyjaśnienia rozbieżności zgłoszonych na podstawie art. 61a ust. 2–3 ustawy o p.p.p.f.t., przy czym w ramach przedmiotowych czynności organ może podjąć działania inne niż wymienione w art. 61b ust. 1. Zgodnie z art. 61b ust. 1 organ właściwy w sprawach rejestru będzie mógł wszcząć postępowanie, w celu zapewnienia, aby informacje zgromadzone w rejestrze były prawidłowe i aktualne. Wszczęcie postępowania powinno być poprzedzone podejmowanymi na podstawie art. 61a ust. 5 ustawy o p.p.p.f.t. czynnościami zmierzającymi do wyjaśnienia rozbieżności zgłoszonych na podstawie art. 61a ust. 2–3 ustawy o p.p.p.f.t. Czynności, o których mowa w art. 61a ust. 5, mogą polegać na ustaleniu, czy zgłoszone rozbieżności mają charakter faktyczny czy pozorny (działania analogiczne do podejmowanych przez instytucje obowiązane zgodnie z ust. 2). W przypadku braku wyjaśnienia rozbieżności na podstawie podjętych działań, organ właściwy w sprawach Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych uzyska uprawnienie do wszczęcia postępowania w sprawie zapewnienia zgodności danych zapisanych w rejestrze ze stanem faktycznym, co wynika z art. 61b ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t. Zauważyć należy, iż wskazanie w art. 61b ust. 1, iż organ właściwy „może” wszcząć postępowanie, nie oznacza uznaniowości organu przy podejmowaniu działań, a oznacza jedynie uprawnienie do działania. Jednocześnie należy podkreślić, iż nie byłoby zasadne posłużenie się w art. 61b ust. 1 zwrotem wskazującym, iż organ właściwy „wszczyna postępowanie” w każdym przypadku wystąpienia podejrzenia co do prawidłowości danych zawartych w rejestrze, ponieważ zapis ten całkowicie pomijałby możliwość wyjaśnienia takiego podejrzenia w ramach czynności, o których mowa w art. 61a ust. 5 ustawy o p.p.p.f.t. W związku z powyższym, jako optymalne przyjęto rozwiązanie zakładające, iż organ właściwy „może” wszcząć postępowanie, mając na uwadze, iż zwrot ten wskazuje na uprawnienie organu do wszczęcia postępowania, gdy działania podejmowane na podstawie art. 61a ust. 5 ustawy o p.p.p.f.t. nie pozwoliły wyjaśnić wątpliwości w zakresie prawidłowości wpisu. Zgodnie z art. 61b ust. 1, odpowiednia informacja na temat wszczęcia oraz zakończenia postępowania zostanie zamieszczona w rejestrze. Przepis ten zapewnia implementację art. 30 ust. 4 dyrektywy, przewidującego konieczność umieszczenia wzmianki w rejestrze, w stosownych przypadkach dotyczących zgłoszonych rozbieżności. Organ właściwy w sprawach rejestru będzie mógł na podstawie art. 61b ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t. wydać decyzję w przedmiocie sprostowania danych w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych. W art. 61b ust. 3 ustawy o p.p.p.f.t. wskazano przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, które nie znajdują zastosowania w postępowaniu administracyjnym wszczętym na podstawie art. 61b ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t. Przepis powiela regulację art. 126 ustawy o p.p.p.f.t. Należy domniemywać,

że przynajmniej część postępowań administracyjnych wszczętych w celu wyjaśnienia, czy informacje zgromadzone w Rejestrze są prawidłowe i aktualne toczyć się będzie bez aktywnego udziału strony. Wyłączenie stosowania wskazanych w ustępie 3 przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego pozwoli na efektywne prowadzenie tego rodzaju postępowań, przy jednoczesnym zachowaniu praw strony postępowania.

Art. 64 ustawy o p.p.p.f.t. określa okres retencji danych przetwarzanych w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych. Dyrektywa 2015/849 w art. 30 ust. 10 oraz w art. 31 ust. 9 reguluje okres przechowywania informacji w rejestrach beneficjentów rzeczywistych państw członkowskich. Art. 64 pkt 1 ustawy o p.p.p.f.t. reguluje okres przechowywania informacji dotyczących podmiotów podlegających wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego, natomiast pkt 2 reguluje okres przechowywania informacji dotyczących trustów, które jako podmioty lub porozumienia prawne regulowane prawem obcym, nie podlegają wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego. W obu przypadkach przewidziano okres przechowywania informacji nieprzekraczający 10 lat od momentu ustania obowiązku zgłoszenia danych do rejestru, co odpowiada wymogom nałożonym przez art. 30 ust. 10 oraz w art. 31 ust. 9 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843. Art. 64 ustawy o p.p.p.f.t. w dotychczasowym brzmieniu znajdował zastosowanie do danych wprowadzanych do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych od października 2019 r., do wprowadzenia ustawy nowelizującej nie upłynął zatem okres przechowywania tych informacji. Nie ma również możliwości, aby terminy przechowywania upłynęły w okresie *vacatio legis* art. 64 ustawy o p.p.p.f.t. w projektowanym brzmieniu. Co za tym idzie w odniesieniu do informacji przechowywanych w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych zgodnie z dotychczas obowiązującą ustawą nie ma potrzeby wprowadzania przepisów przejściowych ani dostosowujących. Z dniem wejścia w życie przepis art. 64 ustawy o p.p.p.f.t. w nowym brzmieniu znajdzie zastosowanie również do informacji wprowadzonych do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych przed wejściem w życie nowelizacji.

Uchylenie **art. 65 ustawy o p.p.p.f.t.** ma na celu wyeliminowanie przepis duplikującego przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (RODO).

Zmiany wprowadzone do **art. 68, art. 69 oraz art. 70 ustawy o p.p.p.f.t.** są zmianami o charakterze technicznym nie mającymi wpływu na treść normatywną tych przepisów.

Dodanie **art. 71a ustawy o p.p.p.f.t.** stanowi zmianę mającą na celu prawidłowe umiejscowienie uprawnienia dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wyznaczenia organu Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania zadań organu właściwego. W dotychczasowym brzmieniu ustawy, przepis umożliwiający upoważnienie organu Krajowej Administracji Skarbowej znajdował się w art. 57 ust. 3 ustawy o p.p.p.f.t., niemniej ze względu na nowe brzmienie rozdziału 6 ustawy, zgodnie z którym zmienił się między innymi zakres zadań organu właściwego w sprawach rejestru, zasadne stało się przeniesienie uprawnienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wyznaczenia organu Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania zadań organu właściwego do odrębnej jednostki redakcyjnej. Ponadto poszerzenie zakresu zadań realizowanych przez organ właściwy zgodnie z nowym brzmieniem rozdziału 6 ustawy wiąże się z koniecznością przyjęcia, iż wyznaczenie organu Krajowej Administracji Skarbowej powinno nastąpić w formie rozporządzenia. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w art. 71a ustawy o p.p.p.f.t., minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć organ Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania wszystkich zadań przewidzianych w rozdziale 6 ustawy o p.p.p.f.t. dla organu właściwego, może również wskazać poszczególne zadania, do wykonywania których będzie wyznaczony ten organ. Wraz z wydaniem rozporządzenia, o którym mowa w art. 71a ustawy o p.p.p.f.t., zostanie uchylone zarządzenie wydane na podstawie art. 57 ust. 3 ustawy o p.p.p.f.t.

W art. 97 ustawy o p.p.p.f.t. projektodawca proponuje uchylić ust. 8. Zgodnie ze stanowiskiem Biura Legislacyjnego Kancelarii Sejmu zgłoszonym w związku z opracowywaniem jednolitego tekstu ustawy o p.p.p.f.t. oraz stanowiskiem Rządowego Centrum Legislacji zawartym w piśmie z dnia 1 marca 2019 r. znak RCL.DDUTJ.5570.5/2019 stosownie do którego cyt. „Analizując przepis art. 97 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. *o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu* (Dz. U. poz. 723, z późn. zm.), można przychylić się do stanowiska Biura Legislacyjnego Kancelarii Sejmu z którego wynika, że polecenie nowelizacyjne zawarte w art. 96 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. *o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości*, dotyczące uchylecia ust. 8, odnosi się do art. 97 powyższej ustawy, niemniej rozstrzygające stanowisko w tym zakresie powinien zająć projektodawca ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. *o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości*. Natomiast w opinii Rządowego Centrum Legislacji jednoznaczne rozstrzygnięcie obecnego brzmienia art. 97 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. *o przeciwdziałaniu*

praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu powinno nastąpić w drodze kolejnej nowelizacji ustawy.”.

Dodanie do treści **art. 98 ustawy o p.p.p.f.t.** ustępu 5, a także idąca za tym zmiana treści ustępu 2, nie modyfikują zasad na jakich Sąd Okręgowy w Warszawie sprawuje kontrolę nad uzyskiwaniem przez Generalnego Inspektora objętych tajemnicą telekomunikacyjną informacji o adresach IP, z których następowało połączenie z systemem teleinformatycznym instytucji obowiązanej, oraz czasów połączeń z tym systemem. Celem zmian w art. 98 ustawy o p.p.p.f.t. jest ujednoczenie redakcji przepisów ustawy regulujących obowiązki związane z zachowaniem tajemnic prawnie chronionych. Wymóg stosowania przepisów o ochronie informacji niejawnych w odniesieniu do ust. 2, zostanie zachowany w związku z wprowadzeniem ust. 5. Z uwagi na powyższe nie zachodzi potrzeba wprowadzania przepisów przejściowych.

Zmiana redakcji **art. 102 ust. 1 pkt 1 ustawy o p.p.p.f.t.** ma na celu precyzyjniejsze wyrażanie wymogów wynikających z dyrektywy 2015/849 poprzez zwiększenie zakresu ochrony przewidzianej dla osób dokonujących w imieniu instytucji obowiązanych również na przypadki dokonywania zgłoszeń o, których mowa w art. 89 ust. 1 i art. 90 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t.

W ramach nowelizacji **dodano do art. 104 ust. 4** ustawy o p.p.p.f.t., a także nadano **nowe brzmienie art. 105 ust. 6** ustawy o p.p.p.f.t. Obie zmiany wynikają z potrzeby pełniejszego oddania w przepisach krajowych wymogów art. 32 ust. 4 i 5 dyrektywy 2015/849, wskazującego przesłanki odmowy udzielenia przez jednostkę analityki finansowej informacji organom właściwym. Zgodnie z przyjętymi na gruncie prawa polskiego rozwiązaniami, krajowe organy uprawnione do uzyskiwania informacji finansowej zostały wymienione w art. 104 i 105 ustawy o p.p.p.f.t., dlatego też to w tych przepisach zostały wyszczególnione przesłanki odmowy udzielenia informacji. Przywołany przepis dyrektywy 2015/849 wskazuje przesłanki odmowy udzielenia przez jednostkę analityki finansowej informacji organom właściwym. W świetle art. 32 ust. 4 zd. 2 dyrektywy 2015/849 Generalny Inspektor Informacji Finansowej (działając jako krajowa jednostka analityki finansowej) musi być w stanie odpowiadać na wnioski o informacje składane przez właściwe organy, gdy podstawą tych wniosków są przestępstwa źródłowe powiązane z praniem pieniędzy lub kwestie związane z finansowaniem terroryzmu. Decyzja o przeprowadzeniu analizy lub rozpowszechnieniu informacji w świetle art. 32 ust. 4 zd. 3 dyrektywy 2015/849 powinna jednak pozostawać w gestii Generalnego Inspektora Informacji Finansowej (działającego jako krajowa jednostka analityki finansowej). Wymaga podkreślenia, że w tym zakresie dyrektywa nie przewiduje żadnych wyjątków. W związku z tym zgodnie z dyrektywą 2015/849 Generalny Inspektor

Informacji Finansowej musi być wyposażony w kompetencję odmowy udzielenia informacji każdemu organowi bez względu na jego uprawnienia wynikające z przepisów polskiego prawa. W świetle art. 32 ust. 5 dyrektywy 2015/849 w sytuacji gdy istnieją obiektywne przesłanki, aby zakładać, że udzielenie takich informacji miałyby negatywny wpływ na trwające dochodzenia lub analizy, lub w wyjątkowych okolicznościach, gdy ujawnienie takich informacji byłoby wyraźnie nieproporcjonalne do uzasadnionych interesów osoby fizycznej lub prawnej lub nieistotne z punktu widzenia celów, dla których złożono wnioski o ich udzielenie Generalny Inspektor Informacji Finansowej (działając jako polska jednostka analityki finansowej) nie powinien mieć obowiązku przychylenia się do takiego wniosku o informacje. Wymaga podkreślenia, że dyrektywa 2015/849 nie wiąże przesłanek odmowy udostępnienia informacji z konkretnymi podmiotami. W związku z tym zgodnie z dyrektywą 2015/849 wszystkie powyżej wskazane przesłanki muszą znaleźć zastosowanie do wszystkich kierowanych do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej wniosków, w tym również składanych przez organy prowadzące postępowanie karne. Wskazać należy również na motyw 37 preambuły dyrektywy 2015/849, zgodnie z którym „wszystkie państwa członkowskie ustanowiły lub powinny ustanowić niezależne i autonomiczne pod względem operacyjnym jednostki analityki finansowej odpowiedzialne za gromadzenie i analizowanie informacji przez nie otrzymywanych w celu ustalenia powiązań między podejrzanymi transakcjami a leżącą u ich podstaw działalnością przestępczą w celu zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz ich zwalczania. Niezależna i autonomiczna pod względem operacyjnym jednostka analityki finansowej powinna oznaczać jednostkę posiadającą uprawnienia i możliwości, by swobodnie wykonywać swoje funkcje, w tym podejmować autonomiczne decyzje w zakresie analizowania, żądania i rozpowszechniania określonych informacji.” Projektodawca podkreśla, że konieczność zmiany treści art. 104 ust. 4 ustawy o p.p.p.f.t. została wyraźnie wskazana przez Komisję Europejską w dodatkowej uzasadnionej opinii wystosowanej do Rzeczypospolitej Polskiej w toku postępowania nr 2017/0401. Komisja Europejska przedstawiła uwagi do sposobu implementacji art. 32 ust. 4 i 5 dyrektywy 2015/849, zgodnie z którymi „podczas gdy art. 104 zapewnia, że na żądanie Generalny Inspektor Informacji Finansowej udziela informacji sądom i prokuratorom do celów postępowania karnego. Nie ma przepisu gwarantującego, że decyzja o przeprowadzeniu analizy lub rozpowszechnieniu informacji dla sądów i prokuratorów należy do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej. Nie zostało wyraźnie stwierdzone, że Generalny Inspektor Informacji Finansowej może odmówić udzielenia informacji, jeżeli żądane informacje są nieistotne w odniesieniu do celów, dla których zostały zawnioskowane.” W związku z powyższym projektodawca, zobowiązany jest do wzięcia pod uwagę w tym zakresie uwag i wytycznych

Komisji Europejskiej. Wydaje się jednocześnie, że sytuacja, w której wniosek o udostępnienie informacji lub dokumentów skierowany przez uprawniony do tego organ na potrzeby postępowania karnego zostałby uznany przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej za spełniający przesłanki, o których mowa w art. 104 ust. 4 ustawy o p.p.p.f.t., z założenia jest sytuacją wyjątkową. Niemniej zgodnie z postanowieniami dyrektywy, wprowadzenie art. 104 ust. 4 oraz odpowiednią modyfikację treści art. 105 ust. 6 ustawy o p.p.p.f.t. należy uznać za konieczne. Projektodawca zauważa ponadto, że przepisy ustawy o p.p.p.f.t. nie wyłączają uprawnień sądów i prokuratur do pozyskiwania materiału dowodowego na podstawie przepisów regulujących postępowanie karne. Zauważyć ponadto należy, iż w art. 104 ust. 4 ustawy o p.p.p.f.t. wskazano na podstawę do odmowy udzielenia odpowiedzi na wniosek złożony na podstawie ust. 1 tego przepisu. Odpowiedź na wniosek składany przez prokuratora na podstawie art. 104 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t. zostanie udzielona każdorazowo. Różne potraktowanie wniosków z art. 104 ust. 1 oraz ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t. wynika z faktu, iż art. 104 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t. przewiduje faktycznie możliwość złożenia wniosku o uzupełnienie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, złożonego przez Generalnego Inspektora. Tym samym sprawa, w której składany jest wniosek na podstawie art. 104 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t., została zainicjowana przez Generalnego Inspektora, który w momencie składania zawiadomienia podjął decyzję o rozpowszechnieniu informacji będących w jego posiadaniu.

Ponadto, w art. 105 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t. dodano punkt trzeci, wprowadzając możliwość udostępniania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informacji, o których mowa w art. 72, a więc informacji o tzw. „transakcjach ponadprogowych” na zasadach analogicznych do tych przewidzianych dla Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Zmiany wprowadzone do **art. 111 ust. 6** mają na celu wdrożenia regulacji wynikającej ze znowelizowanego art. 53 ust. 2 dyrektywy 2015/849, który wymaga aby jednostka analityki finansowej, do której został skierowany wniosek o udostępnienie informacji od innej jednostki analityki finansowej, była obowiązana do uzyskania danych od podmiotów zobowiązanych oraz niezwłocznego przekazania odpowiedzi.

Art. 53 ust. 2 dyrektywy wskazuje ponadto na konieczność niezwłocznego przekazywania odpowiedzi na zapytania zagranicznej jednostki analityki finansowej. W dotychczasowym brzmieniu art. 111 ust. 6 obowiązywał termin 30 dni na udzielenie odpowiedzi, jednakże należy zauważyć, iż był to termin maksymalny, w praktyce odpowiedzi były udzielane możliwie jak

najszybciej. Wskazanie terminu 30 dni wiązało się z faktem, iż nie wszystkie zagraniczne jednostki analityki finansowej korzystają z systemów elektronicznej wymiany informacji, takich jak FIU.net. Przy wykorzystaniu korespondencji tradycyjnej, zasadnym było wskazanie terminu umożliwiającego faktyczne zrealizowanie wniosku. W celu uniknięcia wątpliwości co do terminowości udzielania odpowiedzi zagranicznym jednostkom analityki finansowej, znowelizowano **art. 111 ust. 6 ustawy o p.p.p.f.t.**, poprzez wskazanie, iż w przypadku jednostek analityki finansowej państw członkowskich, informacje będą udostępniane niezwłocznie (państwa członkowskie korzystają z systemów elektronicznej wymiany informacji). W przypadku jednostek analityki finansowej z państw trzecich niebędących państwami członkowskimi, informacje będą udzielane najszybciej jak to możliwe, nie dłużej niż w terminie 30 dni (ze względu na potencjalny brak możliwości skorzystania z systemów elektronicznej wymiany informacji).

Znowelizowany **art. 113 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t.** wprowadza zmiany w zakresie przekazywania informacji zagranicznym jednostkom analityki finansowej. W dotychczasowym brzmieniu przepisu zastosowano zwrot wskazujący, iż „Generalny Inspektor Informacji Finansowej może zezwolić na przekazanie udostępnionych informacji”. Poprzez zmianę struktury przepisu oraz rezygnację z zastosowania słowa „może”, usunięto pojawiające się wątpliwości co do potencjalnej uznaniowości działań Generalnego Inspektora Informacji Finansowej w zakresie przekazywania informacji zagranicznej jednostce analityki finansowej. Art. 55 ust. 2 dyrektywy 2015/849 wskazuje, iż jednostki analityki finansowej przekazujące informacje do swoich odpowiedników w państwach członkowskich, powinny „*jak najszybciej i w jak najszerszym możliwym zakresie*” udzielać uprzedniej zgody na dalsze przekazywanie informacji właściwym organom. Wydaje się więc, że norma prawa europejskiego wymaga, aby fakt udostępnienia informacji lub dokumentów jednostce analityki finansowej państwa członkowskiego, co do zasady implikował również zgodę na przekazanie udostępnionych informacji lub dokumentów. Tym samym wypełnianie przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej omawianego obowiązku, w praktyce musi się wiązać z wyrażeniem zgody na przekazanie udostępnionych informacji lub dokumentów oraz ze wskazaniem dopuszczalnego zakresu wykorzystania informacji już na etapie udostępniania informacji lub dokumentów. Art. 55 ust. 2 dyrektywy 2015/849 dopuszcza możliwość odmowy przekazania informacji jedynie w przypadkach, które muszą wiązać się z przesłankami wskazanymi w tym artykule, a także muszą być sprecyzowane w prawie krajowym, co zostało dokonane w art. 114 ustawy o p.p.p.f.t. W celu uwzględnienia w art. 113 ustawy o p.p.p.f.t. przesłanek zobowiązujących Generalnego Inspektora Informacji Finansowej do odmowy udostępnienia

informacji wskazano, że udostępnienie to dokonywane jest z zastrzeżeniem art. 114 ustawy o p.p.p.f.t. Jednocześnie w **art. 113 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t.** wprowadzono zmianę, polegającą na wskazaniu wprost, iż wystąpienie do zagranicznej jednostki analityki finansowej o wyrażenie zgody na rozpowszechnienie otrzymanych od niej informacji, ma następować w przypadku, gdy taka zgoda nie została przez jednostkę analityki finansowej wyrażona uprzednio. W przypadku gdy zagraniczna jednostka analityki finansowej, przekazując informacje do Generalnego Inspektora, jednocześnie określiła zakres dopuszczalnej zgody na dalsze przekazanie informacji, zwracanie się do niej z wnioskiem o wyrażenie takiej zgody byłoby bezcelowe.

Art. 114 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t. w dotychczasowym brzmieniu wskazywał na przesłanki odmowy udostępnienia informacji zagranicznej jednostce analityki finansowej, natomiast art. 55 dyrektywy 2015/849 reguluje kwestię nie tylko przekazania informacji jednostkom analityki finansowej, ale również kwestie wyrażenia zgody na wykorzystanie przekazanych informacji do celów wykraczających poza cele pierwotnie zatwierdzone, czy też przekazania przez jednostkę analityki finansowej informacji do innego organu. Wskazane w art. 55 ust 2 dyrektywy 2015/849 przesłanki odmowy udzielenia informacji są wspólne dla przekazania informacji zagranicznej jednostce analityki finansowej, czy też dla następczej zgody na przekazanie przez taką jednostkę informacji do innego organu. Co za tym idzie koniecznym było znowelizowanie art. 114 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t., poprzez uszczegółowienie katalogu przypadków, w których Generalny Inspektor Informacji Finansowej może odmówić przekazania informacji lub dokumentów. Zauważyć ponadto należy, iż dyrektywa 2018/843 zmieniła art. 55 ust. 2 poprzez podkreślenie, iż wszelkie wyjątki od zasady udzielania informacji muszą być sprecyzowane w sposób zapobiegający nadużyciom i nieuzasadnionym ograniczeniom w przekazywaniu informacji. Tym samym prawidłowa implementacja przepisów unijnych wymagała sprecyzowania art. 114 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t., tak by nie było wątpliwości co do możliwości odmowy przekazania informacji, przykładowo w sytuacji zwrócenia się przez zagraniczną jednostkę analityki finansowej o zezwolenie na przekazanie informacji uzyskanej od Generalnego Inspektora Informacji Finansowej do postępowania administracyjnego niezwiązanego z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu.

Art. 115a ustawy o p.p.p.f.t. wdraża do krajowego porządku prawnego wymogi wynikające z art. 48 ust. 1a dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843. Wprowadzony przepis ma na celu ułatwienie i wspieranie współpracy Generalnego Inspektora oraz KNF z właściwymi organami państw członkowskich, odpowiedzialnymi za nadzór lub kontrolę przestrzegania przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu

terroryzmu. Ponadto, w celu realizacji wymogów dyrektywy 2015/849 oba organy zostały wskazane, jako punkty kontaktowe na potrzeby tej współpracy.

Dyrektywa 2018/843 dodała do dyrektywy 2015/849 art. 50a, regulujący zasady wymiany informacji pomiędzy właściwymi organami państw członkowskich. Art. 50a zostanie wdrożony poprzez dodanie do przepisów ustawy o p.p.p.f.t. **art. 116a**, który w ust. 1 wyszczególnia organy zobowiązane do wymiany informacji, a w ust. 2 wskazuje okoliczności które nie mogą stanowić podstawy do odmowy wymiany informacji. W celu uniknięcia wątpliwości dotyczących procedury wymiany informacji, mogących wynikać w szczególności ze specyfiki funkcjonowania organów uprawnionych do prowadzenia postępowań przygotowawczych, czy też wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, zasadne było wskazanie wprost w art. 116a ust. 1, iż wymiana informacji przez podmioty o których mowa w art. 105 ust. 1 i 4 następuje z zachowaniem procedur określających sposób działania tych organów. Zauważyć należy, iż art. 50a dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, w lit. b. odnosi się do informacji chronionych zasadą poufności wymiany informacji między prawnikiem a klientem lub tajemnicą zawodową określoną prawem, zgodnie z art. 34 ust. 2 dyrektywy 2015/849. Zauważyć należy, iż przywołany art. 34 ust. 2 dyrektywy 2015/849 znajduje zastosowanie do „*notariuszy, innych przedstawicieli wolnych zawodów prawniczych, biegłych rewidentów, zewnętrznych księgowych oraz doradców podatkowych*”, ale jedynie w zakresie, który można opisać poprzez uzyskiwanie informacji w związku z reprezentowaniem klienta w postępowaniu sądowym lub w związku z takim postępowaniem. Na gruncie polskiego porządku prawnego, ze względu na brak uprawnień do reprezentowania klienta w postępowaniu sądowym, część zawodów objętych art. 34 ust. 2 dyrektywy 2015/849, nie może zostać objęta tym wyłączeniem. W związku z powyższym, art. 116a ust. 2 pkt 2 ustawy o p.p.p.f.t. odnosi się jedynie do wolnych zawodów wskazanych w art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o p.p.p.f.t. Art. 50a lit. d dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843 został wprowadzony w art. 116a ust. 2 pkt 4, zgodnie z którym nie można odmówić udostępnienia informacji lub dokumentów, jeżeli wniosek został złożony przez organ, którego zakres zadań lub pozycja nie odpowiada zakresowi zadań lub pozycji organu, do którego ten wniosek został skierowany. Przedmiotowy przepis ma na celu usprawnienie wymiany informacji pomiędzy właściwymi organami państw członkowskich poprzez zapobieganie sytuacjom, w których przykładowo odpowiednik Prokuratury Krajowej państwa członkowskiego odmawia udzielenia odpowiednich informacji polskiemu urzędowi celno-skarbowemu, ze względu na inną pozycję w hierarchii administracji publicznej.

Przepisy **rozdziału 11a ustawy o p.p.p.f.t.** wdrażają do krajowego porządku prawnego wymogi wynikające ze znowelizowanego art. 47 ust. 1 dyrektywy 2015/849. Zgodnie z tym przepisem państwa członkowskie obowiązane są zapewnić, aby podmioty świadczące usługi wymiany walut pomiędzy walutami wirtualnymi a fiducjarnymi podlegały obowiązkowi uzyskania rejestracji, a na podmioty świadczące usługi na rzecz trustów lub spółek nałożony został obowiązek uzyskania zezwolenia lub rejestracji. Zgodnie z motywem 51 preambuły dyrektywy 2015/849 celem tego rodzaju regulacji jest zapewnienie ochrony tych podmiotów przed wykorzystywaniem ich przez osoby zarządzające nimi lub ich beneficjentów rzeczywistych do celów przestępczych. Wydaje się, że przepisy, które znajdują swoje źródło w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu Unii Europejskiej oraz regulują reglamentację wykonywania działalności gospodarczej przez określone kategorie instytucji obowiązanych, ze względu na potrzebę przeciwdziałania wykorzystaniu działalności takich podmiotów do celów przestępczych są bezpośrednio związane z materią uregulowaną w ustawie o p.p.p.f.t. W ustawodawstwie krajowym brak jest przepisów szczegółowo regulujących działalność przedsiębiorców prowadzących tego rodzaju działalność gospodarczą, w związku z powyższym przepisy reglamentujące prowadzenie tego rodzaju działalności gospodarczej ujęte zostaną w odrębnym rozdziale ustawy o p.p.p.f.t.

Prawidłowa transpozycja przepisu art. 47 ust. 1 dyrektywy 2015/849, w brzmieniu nadanym mu przez art. 1 pkt 29 dyrektywy 2018/843 wymaga objęcia działalności polegającej na świadczeniu usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o p.p.p.f.t. oraz działalności polegającej na świadczeniu usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 16 ustawy o p.p.p.f.t. jedną z form reglamentacji prowadzenia działalności gospodarczej przewidzianej przez przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – *Prawo przedsiębiorców* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.). W ocenie projektodawcy uznanie działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o p.p.p.f.t. oraz art. 2 ust. 1 pkt 16 ustawy o p.p.p.f.t. za działalność regulowaną, a co za tym idzie uzależnienie możliwości jej wykonywania od obowiązku uzyskania wpisu do właściwego rejestru czyni zadość wymogom wynikającym z przepisów dyrektywy 2015/849.

Regulacja dotycząca reglamentacji działalności gospodarczej prowadzonej przez podmioty świadczące usługi na rzecz trustów i spółek zawarta jest w przepisach **art. 129a do art. 129l ustawy o p.p.p.f.t.** Analogiczna regulacja dotycząca reglamentacji działalności gospodarczej prowadzonej przez podmioty świadczące usługi w zakresie walut wirtualnych przewidziana została w **art. 129m do art. 129x ustawy o p.p.p.f.t.** Ze względu na fakt, że część z usług świadczonych na rzecz trustów lub spółek może pokrywać się z usługami świadczonymi w

ramach świadczenia pomocy prawnej z obowiązku uzyskania wpisu do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów zwolnieni zostali radcowie prawni oraz adwokaci, a także spółki, o których mowa w art. 8 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. *o radcach prawnych* i art. 4a ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – *Prawo o adwokaturze* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1651, z późn. zm.) (art. 129a ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t.).

W przepisach **art. 129a oraz art. 129m ustawy o p.p.p.f.t.**, poprzez odwołanie do właściwych kategorii instytucji obowiązanych (odpowiednio do art. 2 ust. 1 pkt 16 oraz art.2 ust. 1 pkt 12 ustawy o p.p.p.f.t.) określono zakres usług, których świadczenie objęte będzie zakresem działalności regulowanych. Organem prowadzącym rejestr działalności regulowanej, o której mowa w art. 129a ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t. (Rejestr działalności na rzecz spółek lub trustów) oraz rejestr działalności regulowanej, o której mowa w art. 129m ustawy o p.p.p.f.t. (Rejestr działalności na rzecz spółek lub trustów), będzie minister właściwy ds. finansów publicznych.

W art. 129e ustawy o p.p.p.f.t. oraz w art. 129q ustawy o p.p.p.f.t. określono zakres zadań ministra właściwego ds. finansów publicznych, jako organu właściwego odpowiednio ws. Rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów oraz ws. Rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych. Zakres zadań obejmuje oprócz prowadzenia obu rejestrów oraz zapewnienia organizacyjnych i technicznych warunków ich prowadzenia także rozpatrywanie wniosków o wpis do rejestrów, aktualizację danych w nich zawartych oraz nakładanie kar administracyjnych za niedopełnienie obowiązku uzyskania wpisu do właściwego rejestru działalności regulowanej. Do zadań organu właściwego ws. obu rejestrów należeć będzie przetwarzanie danych w nich zawartych oraz pełnienie funkcji administratora tych danych.

Jednocześnie w art. 129l ustawy o p.p.p.f.t. oraz art. 129x przewidziano możliwość wyznaczenia organu Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania zadań organu właściwego odpowiednio w sprawach Rejestru działalności na rzecz spółek i trustów oraz Rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych. Wyznaczenie organu KAS nastąpić może na podstawie rozporządzenia wydanego przez ministra właściwego ds. finansów publicznych przy uwzględnieniu przygotowania technicznego oraz organizacyjnego urzędu obsługującego wyznaczony organ KAS.

Zakres danych zawartych w Rejestrze działalności na rzecz spółek lub trustów oraz Rejestrze działalności w zakresie walut wirtualnych określony został odpowiednio w **art. 129h** oraz **art. 129t ustawy o p.p.p.f.t.** W obu rejestrach gromadzone będą podstawowe dane identyfikacyjne przedsiębiorców wykonujących działalność regulowaną oraz informacje o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej lub zakończeniu prowadzenia działalności

gospodarczej lub działalności regulowanej. W rejestrach zawarta będzie także informacja o konkretnych usługach objętych zakresem obu działalności regulowanych świadczonych przez podlegających wpisowi przedsiębiorców. Informacje do rejestru będą zgłaszane przez przedsiębiorców zgodnie z art. 129i oraz art. 129u ustawy o p.p.p.f.t., przy czym informacje mogą być również pozyskiwane przez organ właściwy w sprawach rejestru bezpośrednio z odpowiednich zbiorów danych. Przykładowo można wskazać, że w przypadku informacji o zakończeniu działalności na rzecz spółek lub trustów, czy też działalności w zakresie walut wirtualnych, organ właściwy będzie mógł taką informację wprowadzić na podstawie informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. W szczególności należy wskazać, iż art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy, przewiduje możliwość ustalenia z ministrem właściwym do spraw gospodarki warunków udostępniania niezbędnych danych z ewidencji organom państwowym, w celu realizacji ich ustawowych zadań.

W art. 129b oraz art. 129c ustawy o p.p.p.f.t. określone zostały materialne przesłanki konieczne do spełnienia, w celu podjęcia oraz wykonywania działalności na rzecz spółek lub trustów. W odniesieniu do działalności regulowanej, o której mowa w art. 129m ustawy o p.p.p.f.t. adekwatne wymogi określone zostały w przepisach **art. 129n oraz art. 129o ustawy o p.p.p.f.t.** Dyrektywa 2015/849 w art. 47 ust. 2 nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, że osoby zajmujące kierownicze stanowiska w podmiotach świadczących usługi na rzecz trustów lub spółek oraz w podmiotach świadczących usługi w zakresie walut wirtualnych były osobami spełniającymi wymogi dotyczące kompetencji i reputacji, nie precyzując jednocześnie zakresu wymogów koniecznych do spełnienia. Jedynej wskazówki interpretacyjnej dostarcza motyw 51 preambuły 4AMLD, zgodnie z którym kryteria oceny, czy dana osoba jest osobą posiadającą odpowiednie kompetencje i odpowiednią reputację, powinny przynajmniej odzwierciedlać potrzebę ochrony tych podmiotów przed wykorzystaniem ich przez osoby zarządzające nimi lub ich beneficjentów rzeczywistych do celów przestępczych. W związku z powyższym projektodawca zdecydował się na uwarunkowanie możliwości podjęcia właściwej działalności regulowanej od spełnienia wymogu niekaralności osób wskazanych w **art. 129b oraz 129n ustawy o p.p.p.f.t.** Art. 129b ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t. wdraża wymagania wynikające z art. 47 ust. 2 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, odnoszące się do wymogów dotyczących kompetencji i reputacji osób zajmujących stanowiska kierownicze w podmiotach wymienionych w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2015/849 (w tym podmioty świadczące usługi wymiany walut pomiędzy walutami wirtualnymi a fiducyjnymi i dostawcy kont waluty wirtualnej, a także podmioty świadczące

usługi na rzecz trustów lub spółek). W polskim porządku prawnym nie ma dającej się bezpośrednio zastosować definicji osoby zajmującej stanowisko kierownicze, poza tym funkcje kierownicze są przydzielane przez pracodawców na zasadzie daleko idącej dowolności, dlatego nie byłoby prawidłowe odniesienie wymogu niekaralności na wszystkie osoby, które zajmują (niezdefiniowane) stanowisko kierownicze. Jednocześnie zauważyć należy, iż wymogi z art. 129b ust. 1 pkt 1 ustawy o p.p.p.f.t. dotyczą osób fizycznych prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą, a wymogi z pkt 2 dotyczą osób prawnych. W odniesieniu do osób fizycznych prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą, nie ma przeciwwskazań do powierzenia prowadzenia określonego zakresu działalności gospodarczej innej osobie, nie ma żadnego wymogu prawnego, by osobę taką definiować jako „osobę zajmującą stanowisko kierownicze”. Niemniej z uwagi na fakt, iż taka osoba faktycznie kieruje prowadzeniem działalności, o której mowa w art. 129a ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t., powinna spełniać wymóg niekaralności na takich samych zasadach jak przykładowo wspólnik, któremu powierzono prowadzenie spraw spółki. W związku z powyższym, w art. 129b ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t. wskazano, iż wymóg niekaralności o którym mowa w art. 129b ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t., stosuje się również do osób „kierujących wykonywaniem czynności związanych z prowadzeniem działalności”, co należy rozumieć jako wynikające z uzyskanych upoważnień lub pełnomocnictw uprawnienie do kierowania działalnością przedsiębiorcy w zakresie obejmującym działalność na rzecz spółek lub trustów (analogiczne uzasadnienie dotyczy osób uprawnionych do prowadzenia działalności w zakresie walut wirtualnych, wskazanych w art. 129n ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t.). Osoby „kierujące wykonywaniem czynności związanych z prowadzeniem działalności” będą występować zarówno przy jednoosobowej działalności gospodarczej, jak i przy osobach prawnych, takich jak spółki prawa handlowego. Przedsiębiorcy mogą łączyć prowadzenie działalności gospodarczej (przykładowo w zakresie usług płatniczych) z inną działalnością, przykładowo w zakresie walut wirtualnych, czy działalnością na rzecz spółek lub trustów. Jeśli taki przedsiębiorca, funkcjonujący jako spółka prawa handlowego, w swojej strukturze organizacyjnej wydzieli dział odpowiedzialny za prowadzenie działalności w zakresie walut wirtualnych, czy działalności na rzecz spółek lub trustów, to osoba która na mocy posiadanych upoważnień lub pełnomocnictw jest uprawniona do kierowania wykonywaniem czynności związanych z prowadzeniem spraw spółki w zakresie dotyczącym walut wirtualnych, czy działalności na rzecz spółek lub trustów w takim dziale, powinna być objęta wymogiem niekaralności. Wprowadzenie przepisów w tym zakresie wynika z art. 47 ust. 2 dyrektywy 2015/849, obejmującego swym zakresem „osoby zajmujące stanowiska kierownicze”.

Projektowane przepisy (**art. 129c oraz 129o ustawy o p.p.p.f.t.**) precyzują ponadto przesłanki, po realizacji których obowiązek posiadania wiedzy lub doświadczenia zostanie uznany za spełniony (przesłanka pierwsza – ukończenie szkolenia lub kursu obejmującego prawne lub praktyczne zagadnienia związane z taką działalnością lub przesłanka druga – wykonywanie przez okres co najmniej roku, czynności związanych z taką działalnością). Należy stwierdzić, że obowiązek posiadania wiedzy lub doświadczenia zostanie uznany za spełniony w przypadku realizacji przynajmniej jednej z przesłanek. Przesłanka wykonywania, przez okres co najmniej roku, czynności związanych z działalnością na rzecz trustów lub spółek albo wykonywania, przez okres co najmniej roku, czynności związanych z działalnością w zakresie walut wirtualnych, zostanie zrealizowana wskutek wykonywania zadań i czynności merytorycznie związanych z przedmiotem działalności gospodarczej (w tym zarządzanie działalnością, wykonywanie czynności na rzecz klientów, sporządzanie dokumentacji związanej z prowadzoną działalnością). W związku z tym należy uznać, że przesłanka nie zostanie zrealizowana w sytuacji wykonywania wyłącznie czynności usługowych, technicznych lub pomocniczych niemających merytorycznego związku z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Przepisy dotyczące przesłanek formalnych, koniecznych do spełnienia w celu podjęcia oraz wykonywania obu rodzajów działalności regulowanej, przewidzianych w rozdziale 11a ustawy o p.p.p.f.t., tj. danych zgłaszanych we wnioskach o wpis do właściwych rejestrów określone zostały w **art. 129f oraz art. 129r ustawy o p.p.p.f.t.**

Do wniosków o wpis do obu rejestrów konieczne będzie dołączenie, składanego pod rygorem odpowiedzialności karnej, oświadczenia o kompletności oraz zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku. Przewiduje się, że wniosek o wpis do ww. rejestrów wnoszony będzie w formie elektronicznej.

Wpisu do Rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów oraz do Rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych organ właściwy w sprawach obu rejestrów dokonywać będzie w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosków o wpis wraz z ww. oświadczeniami. W celu zapewnienia bezpiecznego i sprawnego składania wniosków o wpis do obu rejestrów minister właściwy ds. finansów publicznych został upoważniony do wydania rozporządzeń określających sposób i tryb składania wniosków o wpis do rejestrów oraz do udostępnienia stosownych wzorów formularzy wniosków o wpis. Organ właściwy ws. obu rejestrów został wyposażony w kompetencję do sprostowania z urzędu oczywistych błędów lub omyłek we wpisach do rejestrów (art. 129i ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t. oraz w art. 129u ust. 1 ustawy o

p.p.p.f.t.). Na przedsiębiorców podlegających obowiązkowi uzyskania wpisu do Rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów oraz do Rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych nałożony został ponadto obowiązek poinformowania organu właściwego ws. obu rejestrów o zmianie danych podlegających wpisowi do rejestru w terminie 14 dni do zajścia zmiany (art. 129i ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t. oraz w art. 129u ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t.).

W art. 129g ustawy o p.p.p.f.t. oraz w art. 129s ustawy o p.p.p.f.t. określono przesłanki do wydania przez ministra właściwego ds. finansów publicznych decyzji odmawiającej wpisu odpowiednio do Rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów oraz do Rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych. Odmowa dokonania wpisu nastąpi w przypadku niekompletności wniosku lub niezgodności danych w nim zawartych ze stanem faktycznym.

Na przedsiębiorców wpisanych do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego wykonujących oba rodzaje reglamentowanej działalności gospodarczej nałożono obowiązek zawiadomienia organu prowadzącego odpowiedni rejestr o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej (**art. 129j oraz art. 129v ustawy o p.p.p.f.t.**). W odniesieniu do przedsiębiorców podlegających wpisowi do CEIDG stosowane informacje zostaną przekazane organom właściwym w sprawach ww. regulowanych działalności gospodarczych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. *o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy*.

W art. 129k o p.p.p.f.t. oraz w art. 129w ustawy o p.p.p.f.t. określono przesłanki zobowiązujące organ właściwy odpowiednio ws. Rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów oraz ws. Rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych do wykreślenia przedsiębiorcy z właściwego rejestru działalności regulowanej. Oprócz wniosku zainteresowanego przedsiębiorcy decyzja o wykreśleniu zostanie wydana również w przypadku stwierdzenia, w szczególności w toku kontroli prowadzonej na podstawie ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, że przedsiębiorca nie spełniania warunków wymaganych prawem do wykonywania działalności regulowanej lub załączył do wniosku o wpis do odpowiedniego rejestru niezgodne ze stanem faktycznym.

Zgodnie z **art. 129y** ustawy o p.p.p.f.t., dane zgromadzone w rejestrze działalności na rzecz spółek i trustów oraz rejestrze działalności w zakresie walut wirtualnych, są przechowywane przez okres 5 lat licząc od dnia, w którym dokonano wykreślenia podmiotu z rejestru. Po upływie tego okresu, dane będą z rejestru usuwane. Uznać należy, iż okres przechowywania danych wynoszący 5 lat od dnia wykreślenia podmiotu z rejestru, będzie wystarczający dla osiągnięcia celów przechowywania, a więc zapewnienia ochrony podmiotów prowadzących

działalność na rzecz spółek i trustów oraz podmiotów prowadzących działalność w zakresie walut wirtualnych przed wykorzystywaniem ich przez osoby zarządzające nimi lub ich beneficjentów rzeczywistych do celów przestępczych. W związku z koniecznością realizacji ww. celu regulacji, w obu rejestrach działalności regulowanej przetwarzane będą wyłącznie dane niezbędne do jego osiągnięcia, a przyjęty okres retencji danych wydaje się być adekwatny w odniesieniu do konieczności realizacji celów przyjmowanych przepisów.

W zakresie nieuregulowanym w rozdziale 11a, zgodnie z art. 129z ustawy o p.p.p.f.t. odpowiednie zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – *Prawo przedsiębiorców*.

Rozszerzenie regulacji **art. 130 ustawy o p.p.p.f.t.** o ustęp trzeci, wynika z konieczności transpozycji do krajowego porządku prawnego wymogów wynikających z art. 48 ust. 2 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843. Zgodnie z dyrektywą personel m.in. organów przeprowadzających kontrolę musi cechować się wysoką etyką zawodową i odpowiednimi kwalifikacjami oraz zachowywać wysokie standardy zawodowe. Wprowadzenie art. 130 ust. 3 ma zapewnić, że osoby odpowiedzialne za kontrolę instytucji obowiązyanych z ramienia Generalnego Inspektora Informacji Finansowej oraz innych organów uprawnionych do kontroli przestrzegania obowiązków z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu wykazywać się będą odpowiednią wiedzą oraz kwalifikacjami pozwalającymi na właściwą realizacja obowiązków kontrolnych.

Zmiany przewidziane w **art. 145 ust. 1 i 2 ustawy o p.p.p.f.t.** oraz dodanie ust. 3 wynikają z treści art. 48 ust. 4 i 5 dyrektywy 2015/849. Przywołane w przepisie organy będą miały przyznane szerokie możliwości oraz uprawnienia w zakresie zapewnienia przestrzegania przepisów ustawy przez jednostki organizacyjne podmiotów z państw członkowskich oraz wchodzące w skład grupy jednostki organizacyjne instytucji obowiązyanych będące instytucjami kredytowymi i finansowymi w rozumieniu art. 3 pkt 1 i 2 dyrektywy 2015/849.

Rozszerzenie, zawartego w **art. 147 ustawy o p.p.p.f.t.** katalogu deliktów administracyjnych jest konsekwencją nałożenia na instytucje obowiązywane nowych obowiązków m.in. w zakresie nawiązywania stosunków gospodarczych lub prowadzenia działalności związanej z państwem trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849 (art. 147 pkt 16–17 ustawy o p.p.p.f.t.). Służyć ma także zwiększeniu efektywności kontroli przestrzegania przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (art. 147 pkt 15 ustawy o

p.p.p.f.t.) oraz skuteczności prowadzenia analiz dotyczących prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu (art. 147 pkt 14 ustawy o p.p.p.f.t.).

Nowelizacja **art. 152 ust. 3 pkt 2 ustawy o p.p.p.f.t.** ma na celu precyzyjniejszą transpozycję regulacji art. 60 ust. 1 akapit drugi lit. b) dyrektywy 2015/849 i wskazanie wprost, że ograniczenie zakresu publikowanej informacji o nałożonej karze administracyjnej może zostać dokonane zarówno terminowo, jak i bezterminowo i obejmować pozostające w związku z tą publikacją dane osobowe. Nowelizacja **art. 152 ust. 5 ustawy o p.p.p.f.t.** ma na celu precyzyjniejszą transpozycję regulacji art. 60 ust. 3 dyrektywy 2015/849, poprzez ujęcie wprost przesłanki umożliwiającej usunięcie informacji o nałożeniu kary administracyjnej ze stron Biuletynu Informacji Publicznej, gdy taka publikacja przestała być niezbędna. Dotychczasowe brzmienie przepisu wskazywało, że informacje zawierające dane osobowe są usuwane z Biuletynu Informacji Publicznej po roku od publikacji, obecne brzmienie umożliwia wcześniejsze usunięcie takich danych. Zauważyć należy, iż przyjęte brzmienie art. 152 ust. 5 ustawy o p.p.p.f.t. jest korzystniejsze dla osób fizycznych, których dane są publikowane w związku z nałożeniem kary administracyjnej. Tym samym znowelizowany przepis, jako względniejszy dla obywateli, powinien mieć zastosowanie również do publikacji figurujących w Biuletynie Informacji Publicznej na dzień wejścia w życie znowelizowanego art. 152 ust. 5 ustawy o p.p.p.f.t. Tym samym od dnia wejścia w życie tego przepisu, organy nakładające kary administracyjne zyskają możliwość usuwania publikacji zawierających dane osobowe z Biuletynu Informacji Publicznej, również przed okresem roku od publikacji. Tym samym nie jest zasadne wprowadzanie przepisu przejściowego regulującego odmienne stosowanie art. 152 ust. 5 w odniesieniu do publikacji figurujących w Biuletynie Informacji Publicznej na dzień wejścia w życie ustawy nowelizującej.

W **art. 153 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t.** przewidziana została sankcja dla podmiotów wymienionych w art. 58 pkt 1–5 i 7–13 ustawy o p.p.p.f.t. oraz osób, o których mowa w art. 58 pkt 6 ustawy o p.p.p.f.t, które nie dopełniły obowiązku zgłoszenia informacji do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych. Sankcja nakładana ma być za niedopełnienie obowiązku zgłoszenia danych, jak również podanie danych niezgodnych ze stanem faktycznym. Tym samym w interesie przytoczonych powyżej podmiotów i osób pozostaje uzyskiwanie aktualnych danych o swoich beneficjentach rzeczywistych, a zaniechanie tego obowiązku, ze względu na niedokonanie wymaganego wpisu w centralnym rejestrze beneficjentów rzeczywistych, wiązać się będzie z nałożeniem sankcji karnej w wysokości do 1 000 000 zł. Przepis ten uzupełnia implementację art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 5 o wymaganą sankcję karną. W art. 153 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t. przewidziana jest sankcja dla podmiotów

wymienionych w art. 58 pkt 1–5 i 7–13 ustawy o p.p.p.f.t. oraz osób, o których mowa w art. 58 pkt 6 ustawy o p.p.p.f.t, za niedopełnienie obowiązku zgłoszenia informacji do centralnego rejestru beneficjentów rzeczywistych. W dotychczasowym brzmieniu, sankcja była przewidziana jedynie dla spółek wymienionych w art. 58 ustawy o p.p.p.f.t., przy czym ze względu na konieczność poszerzenia katalogu podmiotów obowiązanych do zgłaszania informacji w rejestrze o podmioty niebędące spółkami, konieczne stało się zastąpienie słowa „spółki” na „podmioty”. Jednocześnie w art. 153 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t. w nowym brzmieniu podkreślono wprost, że sankcji podlega zarówno niedopełnienie obowiązku zgłoszenia informacji jak i podanie informacji niezgodnych ze stanem faktycznym. Biorąc pod uwagę wymogi art. 30 ust. 4 i art. 31 ust. 5 dyrektywy w zakresie zapewnienia, by dane w rejestrze były odpowiednie, dokładne i aktualne, a także zasady tworzenia przepisów o charakterze sankcyjnym, nakazujące stosowanie maksymalnie precyzyjnych określeń, konieczne stało się wprowadzenie zmiany do art. 153 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t. poprzez dodanie możliwości nałożenia kary za podanie do centralnego rejestru beneficjentów rzeczywistych danych niezgodnych ze stanem faktycznym. Jako uzupełnienie regulacji zapewniającej prawidłowość wpisów w centralnym rejestrze beneficjentów rzeczywistych do art. 153 ustawy o p.p.p.f.t. dodano ust. 3, przewidujący sankcję dla beneficjentów rzeczywistych, którzy nie dopełniają obowiązku poinformowania kontrolowanego przez siebie podmiotu o wystąpieniu okoliczności skutkujących uznaniem ich za beneficjentów rzeczywistych, który to obowiązek został wyartykułowany w art. 60a ustawy o p.p.p.f.t. Zauważyć należy, iż art. 30 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy 2015/849 nakłada na państwa członkowskie obowiązek wymagania od beneficjentów rzeczywistych, by dostarczali podmiotom, których są beneficjentami wszelkie niezbędne informacje dotyczące ich statusu. Zgodnie z art. 30 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, naruszenie tego artykułu musi podlegać odpowiednim sankcjom. Tym samym niezbędne dla zapewnienia prawidłowej implementacji dyrektywy 2018/843 jest wprowadzenie przepisu nakładającego sankcje na beneficjentów rzeczywistych, którzy nie dopełniają obowiązków informacyjnych, czego skutkiem jest utrzymywanie nieprawidłowych wpisów w centralnym rejestrze beneficjentów rzeczywistych. Art. 153 ust. 3 ustawy o p.p.p.f.t. stanowi przepis, który poprzez przyjętą karę pieniężną gwarantuje respektowanie obowiązków informacyjnych przez beneficjentów rzeczywistych podmiotów obowiązanych do dokonania zgłoszeń do centralnego rejestru beneficjentów rzeczywistych. Jednocześnie przyjęta konstrukcja art. 153 ust. 3 gwarantuje, iż sankcje nie będą nakładane w przypadku formalnego niedopełnienia obowiązków informacyjnych, które jednak nie miało negatywnego przełożenia na prawidłowość zgłoszeń do centralnego rejestru beneficjentów rzeczywistych.

Art. 153a i art. 153b ustawy o p.p.p.f.t. uzupełniają wdrożenie art. 47 ust. 1 dyrektywy 2018/843, dopuszczając możliwość nałożenia kary pieniężnej na podmioty prowadzące działalność na rzecz spółek lub trustów oraz na podmioty prowadzące działalność w zakresie walut wirtualnych w przypadku wykonywania takiej działalności bez uzyskania wpisu do właściwego rejestru działalności regulowanej. Przepisy te mają charakter gwarancyjny, a ich funkcja sprowadza się do zapewnienia wykonywania ww. działalności gospodarczej jedynie przez podmioty wpisane do właściwego rejestru.

Art. 1 pkt 6 dyrektywy 2018/843 rozszerzył regulację art. 10 ust. 1 4AMLD na anonimowe skrytki sejfowe. Zgodnie z art. 20 ustawy umowy o prowadzenie anonimowych skrytek sejfowych wygasną z mocy prawa po upływie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Ponadto skorzystanie z anonimowej skrytki sejfowej, zarówno w okresie obowiązywania umowy o jej prowadzenie, jak i już po jej wygaśnięciu uzależnione zostało od zastosowania wobec posiadacza takiej skrytki sejfowej środków bezpieczeństwa finansowego.

W **art. 2** projektu ustawy wprowadza się zmiany w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. *o gospodarce nieruchomościami*. Projektowane przepisy implementują do krajowego porządku prawnego wymogi wynikające z art. 47 ust. 3 dyrektywy 2015/849 w odniesieniu do pośredników w obrocie nieruchomościami (art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o p.p.p.f.t). Przepisy dyrektywy 2015/849, w odróżnieniu np. od działalności kantorowej, nie wymagają, aby prowadzenie działalności pośrednictwa w obrocie nieruchomościami objęte było jakąś formą reglamentacji. Na państwa członkowskie nałożony został wyłącznie obowiązek podejmowania niezbędnych środków w celu zapobiegania sytuacjom, w którym osoby karane za przestępstwa istotne w kontekście celów dyrektywy 2015/849 mogły być współnikami zajmującymi stanowiska kierownicze lub beneficjentami rzeczywistymi m.in. podmiotów prowadzących działalność w zakresie pośrednictwa nieruchomości. W tym celu do przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. *o gospodarce nieruchomościami* dodany został przepis art. 180a, ustanawiający wymóg niekaralności za wskazane w tym przepisie czyny zabronione w stosunku do osób kierujących wykonywaniem czynności związanych z prowadzeniem działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami oraz do beneficjentów rzeczywistych podmiotów prowadzącego taką działalność. Jednocześnie w art. 198b ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. *o gospodarce nieruchomościami*, po pkt 2 dodaje się pkt 2a, zgodnie z którym osoba wykonująca działalność w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami z naruszeniem warunku niekaralności, o którym mowa w art. 180a, może zostać ukarana grzywną. Wprowadzenie wymogu niekaralności dla osób wykonujących działalność z zakresu pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, bez odpowiedniego przepisu

sankcjonującego naruszenie takiego wymogu, skutkowałoby fasadowością takiego przepisu i w konsekwencji prowadziło do niepełnej implementacji art. 47 ust. 3 dyrektywy 2015/849. Wprowadzane przepisy zakładają odpowiedzialność wykroczeniową z tytułu popełnienia czynu polegającego na prowadzeniu działalności z naruszeniem art. 180a ustawy o gospodarce nieruchomościami. W związku z otwarciem dostępu do zawodu pośrednika na mocy tzw. ustawy deregulacyjnej wydaje się, że przyjęte rozwiązanie należy uznać za proporcjonalne zarówno pod kątem swobody prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa nieruchomości, jak i prawidłowej transpozycji przepisów dyrektywy 2015/849. Z uwagi na zrezygnowanie przez ustawodawcę z reglamentacji działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, egzekwowanie sankcji administracyjnych w tym wypadku byłoby zdecydowanie mniej efektywne niż w przypadku działalności na rzecz spółek i trustów, czy też działalności w zakresie walut wirtualnych, w przypadku których organ administracji będzie posiadał bieżącą wiedzę o podmiotach podlegających wpisowi do rejestru. Przyjęcie rozwiązania zakładającego postępowanie w sprawach dotyczących prowadzenia działalności z naruszeniem art. 180a ustawy o gospodarce nieruchomościami wedle procedury opisanej w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, zmierza do zapewnienia sprawnego procedowania w takich sprawach, bez konieczności ponownego reglamentowania działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami. Zauważyć należy, iż naruszenie wymogu niekaralności w odniesieniu do przedsiębiorców prowadzących działalność o której mowa w rozdziale 11a ustawy o p.p.p.f.t. będzie wiązało się z możliwością nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, podczas gdy naruszenie wymogu niekaralności w odniesieniu do pośredników w obrocie nieruchomościami będzie wiązało się z możliwością nałożenia grzywny, w wyniku stwierdzenia popełnienia wykroczenia o którym mowa w dodawanym art. 198b ustawy o gospodarce nieruchomościami. Odrębne potraktowanie przedsiębiorców znajdujących się w podobnej sytuacji (naruszających ustawowy wymóg niekaralności) może budzić wątpliwości pod kątem zachowania konstytucyjnej zasady równości wobec prawa. Niemniej należy podkreślić, iż brak równego traktowania w tym przypadku jest jedynie pozorny. Wszyscy przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie określonym w dodawanym art. 129a ustawy o p.p.p.f.t. w równym stopniu objęci zostaną wymogiem niekaralności, w równym stopniu będą również podlegać sankcji administracyjnej w przypadku naruszenia tego zakazu. Analogicznie sytuacja wygląda w przypadku przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie określonym w dodawanym art. 129m ustawy o p.p.p.f.t. Jednocześnie przedsiębiorcy zajmujący się pośrednictwem w obrocie nieruchomościami, w równym stopniu będą podlegać wymogowi niekaralności, jak i w równym stopniu będą odpowiadać za wykroczenie polegające na

wykonywaniu czynności pośrednictwa z naruszeniem wymogu niekaralności. Należy również podkreślić, iż w zakresie działalności gospodarczej objętej różnego rodzaju reglamentacją, przykładowo działalności w zakresie o którym mowa w art. 129a oraz art. 129m ustawy o p.p.p.f.t., czy też działalności w zakresie wolnych zawodów (działalność adwokatów, radców prawnych), egzekwowanie wymogów w zakresie prowadzenia działalności jest możliwe już na etapie uzyskiwania wpisu do rejestru określonej działalności (czy też wpisu na listę osób wykonujących wolny zawód), dlatego w takim wypadku wystarczające do przestrzegania wymogu niekaralności jest przyjęcie sankcji administracyjnej (jak w przypadku działalności o której mowa w art. 129a oraz art. 129m ustawy o p.p.p.f.t.), czy też przestrzeganie procedur odpowiedzialności dyscyplinarnej w ramach samorządów zawodowych (jak w przypadku wolnych zawodów). W odniesieniu do pośredników w obrocie nieruchomościami, z uwagi na deregulację zawodu, brak jest procedur umożliwiających weryfikację wymogu niekaralności w momencie rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej w przedmiotowym zakresie, jak również brak jest organu (samorządu zawodowego, czy też organu administracji publicznej), w którego zakresie zadań pozostawałoby weryfikowanie wypełniania przez pośredników w obrocie nieruchomościami ustawowych wymogów w zakresie niekaralności. W związku z powyższym, przyjęto iż osiągnięcie celu polegającego na przestrzeganiu wymogu niekaralności w odniesieniu do pośredników w obrocie nieruchomościami, będzie najefektywniejsze poprzez wprowadzenie odpowiedzialności w postaci grzywny dla osób naruszających ten wymóg. Zauważyć ponadto należy, iż sankcja administracyjna może być nakładana na osoby prawne, podczas gdy grzywna nakładana w wyniku popełnienia wykroczenia może być nakładana na osoby fizyczne. Tym samym zakres podmiotów podlegających odpowiedzialności administracyjnej z tytułu naruszenia wymogu niekaralności w zakresie działalności wskazanej w rozdziale 11a ustawy o p.p.p.f.t. będzie różny od zakresu osób podlegających odpowiedzialności na podstawie art. 198b ust. 1 pkt 2a ustawy o gospodarce nieruchomościami. Niemniej z uwagi na przedstawione powyżej argumenty dotyczące w szczególności różnic w możliwych działaniach podejmowanych wobec przedsiębiorców prowadzących działalność reglamentowaną, w odniesieniu do działań podejmowanych wobec podmiotów prowadzących działalność nieobjętą żadną formą reglamentacji, uznano projektowane rozwiązanie za adekwatne.

Zmiany, o których mowa w **art. 3** znajdują swoje źródło również w art. 47 dyrektywy 2015/849 i dotyczą ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – *Prawo dewizowe*. Polegają na doprecyzowaniu art. 12 poprzez objęcie wymogiem niekaralności również beneficjentów rzeczywistych podmiotów prowadzących działalność kantorową.

W aktualnie obowiązującym stanie prawnym zgodnie z art. 12 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – *Prawo dewizowe* działalność kantorową może wykonywać osoba fizyczna, która nie została prawomocnie skazana za przestępstwo skarbowe albo za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, a także osoba prawna oraz spółka niemająca osobowości prawnej, której żaden odpowiednio członek władz lub wspólnik nie został skazany za takie przestępstwo. Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy – *Prawo dewizowe*, czynności bezpośrednio związane z wykonywaniem działalności kantorowej mogą być wykonywane tylko przez osoby, które nie zostały skazane prawomocnie za przestępstwa skarbowe albo za przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej i które posiadają fachowe przygotowanie do wykonywania tych czynności. Za fachowe przygotowanie ustawa uznaje ukończenie kursu obejmującego prawne i praktyczne zagadnienia związane z prowadzeniem działalności kantorowej, udokumentowane świadectwem, lub pracę w banku, w okresie co najmniej rocznym, na stanowisku bezpośrednio związanym z obsługą transakcji walutowych, udokumentowaną świadectwem pracy, oraz znajomość przepisów ww. ustawy regulujących działalność kantorową, potwierdzoną złożonym oświadczeniem.

Projektowana zmiana art. 12 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – *Prawo dewizowe* ma na celu pełną implementację do krajowego porządku prawnego wymogów wynikających z art. 47 ust. 1 i 2 dyrektywy 2015/849 w odniesieniu do podmiotów o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy p.p.p.f.t. Zgodnie z art. 11 ustawy – *Prawo dewizowe* działalność kantorowa jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – *Prawo przedsiębiorców*. Przepis art. 11 nie ogranicza formy, w jakiej może być prowadzona działalność kantorowa wyłącznie do spółek. W związku z powyższym nowa redakcja art. 12 ma na celu zapewnienie stosowania przewidzianych w tym przepisie wymogu niekaralności do wszystkich przedsiębiorców prowadzących działalność kantorową, niezależnie od ich formy organizacyjnej.

W **art. 4** projektu ustawy projektodawca wprowadza zmiany w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. *o nadzorze nad rynkiem finansowym* poprzez dodanie art. 17e i art. 17f. Projektowane zmiany mają na celu implementację **art. 57a–57b** dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, które to przepisy regulują kwestię wymiany informacji oraz współpracy pomiędzy Komisją Nadzoru Finansowego a organami nadzoru nad rynkiem finansowym oraz jednostkami analityki finansowej z państw członkowskich (art. 17e), a także z państw niebędących państwami członkowskimi (art. 17f).

W **art. 5** projektu ustawy planuje się wprowadzić zmiany w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. *o grach hazardowych*. Działalność w zakresie gier hazardowych (przykładowo gier w karty, gier w kości i gier na automatach) może być prowadzona w świetle art. 11 ust. 1 ww. ustawy, między innymi pod warunkiem, że wobec spółki lub jej akcjonariuszy (wspólników) lub członków zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej lub prokurentów spółki, nie istnieją uzasadnione zastrzeżenia z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego, bezpieczeństwa interesów ekonomicznych państwa, a także przestrzegania przepisów regulujących przeciwdziałanie praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Należy podkreślić, że kategoria osób, w stosunku do których adresowane są powyższe wymogi obejmuje wspólników, akcjonariuszy, członków zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej itd. W celu dokonania pełnej transpozycji art. 47 ust. 1 dyrektywy 2015/849 do krajowego porządku prawnego projektodawca zamierza objąć wymogiem posiadania nienagannej opinii, w szczególności niekaralności również beneficjentów rzeczywistych spółek prowadzących działalność w zakresie o którym mowa w art. 6 ust. 1–3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. *o grach hazardowych*.

W **art. 6** projektu ustawy planuje się wprowadzić zmianę w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. *o działaniach antyterrorystycznych* mającą na celu uzupełnienie katalogu organów i podmiotów, z którymi Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w celu realizacji ustawowych zadań, wymienia informacje dotyczące zdarzeń o charakterze terrorystycznym o Generalnego Inspektora Informacji Finansowej. Proponowane rozwiązanie ma przywrócić regulację odnoszącą się do Generalnego Inspektora, która obowiązywała w stanie prawnym przed dniem 1 marca 2017 r. tj. przed dniem wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – *Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej* (Dz.U. poz. 1948, z późn. zm.).

W **art. 7** projektu ustawy planuje się wprowadzić zmianę w art. 46 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. *o Krajowej Administracji Skarbowej* stanowiącą podstawę prawną do pozyskiwania przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej danych zgromadzonych w zbiorach danych organów i podmiotów o których mowa w art. 46 ust. 2 tej ustawy, w tym informacji od Generalnego Inspektora o tzw. „transakcjach ponadprogowych” bez konieczności składania każdorazowo pisemnych wniosków o udostępnienie takich danych. Ponadto projektowany przepis określa warunki techniczne dla jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej niezbędne do pozyskania w drodze teletransmisji takich danych. Projektowana regulacja powiela obowiązujące w aktualnym stanie prawnym rozwiązanie przewidziane dla Centralnego Biura Antykorupcyjnego i Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Na mocy **art. 8** projektu ustawy zostaną utworzone rejestry działalności regulowanej, o których mowa odpowiednio w art. 129a i art. 129n ustawy zmienianej w art. 1 projektu tj. rejestr działalności na rzecz spółek lub trustów oraz rejestr działalności w zakresie walut wirtualnych. Dla obu tych rejestrów organem właściwym do ich prowadzenia będzie minister właściwy do spraw finansów publicznych.

W **art. 9–19** projektu ustawy określono przepisy przejściowe określające zasady funkcjonowania podmiotów prowadzących działalność w zakresie przepisów dotychczas obowiązującej ustawy, po wejściu w życie znowelizowanych przepisów.

W **art. 9** projektu ustawy przewidziano, że nowe informacje obowiązkowo uwzględniane w sprawozdaniu Generalnego Inspektora zgodnie z art. 14 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t., będą zawarte w sprawozdaniu za rok 2021.

W **art. 10** projektu ustawy wskazano, że rok 2021 będzie pierwszym rokiem kalendarzowym, za który podmioty, o których mowa w art. 130 ust. 2 ustawy będą przekazywać do Generalnego Inspektora posiadane informacje o zakresie zadań związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności uwzględniające dane na temat zasobów ludzkich i finansowych zaangażowanych w realizację przez nich tych zadań (tj. informacje o których mowa w dodawanym w art. 14 ust. 2 pkt 16 projektu ustawy).

W **art. 11** projektu ustawy wskazano, że sprawozdanie o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t., Generalny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej po raz pierwszy za rok 2020.

Zgodnie z **art. 12** projektu ustawy, przekazanie Komisji Europejskiej oraz europejskim organom nadzoru krajowej oceny ryzyka nastąpi w terminie do 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

W **art. 13** projektu ustawy przewidziano, że pierwszym rokiem kalendarzowym stosowania przez instytucje obowiązane środków bezpieczeństwa finansowego w przypadku, o którym mowa w art. 35 ust. 2 pkt 3 ustawy o p.p.p.f.t. (w znowelizowanym brzmieniu), jest rok 2021.

W **art. 14** projektu ustawy przewidziano, że podmioty, na które został nałożony obowiązek przekazania danych do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych na podstawie art. 58 pkt 6–13 ustawy o p.p.p.f.t., będą musiały dokonać pierwszego zgłoszenia do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 58 pkt 6–13 ustawy o p.p.p.f.t. Wskazać należy, iż termin 3 miesięcy będzie wystarczający dla wypełnienia obowiązku zgłoszenia do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych przez wszystkie podmioty objęte tym obowiązkiem na mocy projektu ustawy. Wprowadzenie

zgłoszenia następuje za pośrednictwem sieci Internet, rejestracja beneficjentów rzeczywistych, nawet dla podmiotów o skomplikowanej strukturze własnościowej, co do zasady nie powinna przekraczać godziny.

W **art. 15** projektu ustawy przewidziano okres przejściowy dla podmiotów, które dokonały już rejestracji w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych, ale wprowadziły do rejestru dane dotyczące tylko jednego obywatelstwa beneficjenta rzeczywistego, członka organu lub wspólnika uprawnionego do reprezentowania spółki. Zgodnie z przepisem przejściowym, podmioty takie będą miały 6 miesięcy od dnia wejścia w życie znowelizowanego art. 59 ustawy o p.p.p.f.t. na uzupełnienie danych w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych o każde posiadane obywatelstwo wymienionych osób.

Okres przejściowy, przewidziany w **art. 16** projektu ustawy mówi o tym, że podmioty które w dniu wejścia w życie rozdziału 11a ustawy o p.p.p.f.t. wykonują działalność, która nie wymagała uzyskania wpisu do rejestru działalności regulowanej są obowiązani w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 11a ustawy dostosować swoją działalność do przepisów określonych w tym rozdziale. Taki sam okres na dostosowanie prowadzonej działalności do nowych wymogów, o których mowa w projekcie ustawy nałożono na podmioty prowadzące działalność w zakresie określonym w art. 179a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. *o gospodarce nieruchomościami* tj. pośredników w obrocie nieruchomościami (**art. 17** projektu ustawy), na podmioty prowadzące działalność w zakresie określonym w art. 11 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – *Prawo dewizowe* tj. podmioty prowadzące działalność kantorową (**art. 18** projektu ustawy), a także na podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 6 ust. 1–3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. *o grach hazardowych* (**art. 19** projektu ustawy).

Art. 20 projektu ustawy zawiera przepisy transponujące wymogi art. 10 ust. 1 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez art. 1(6) dyrektywy 2018/843 w odniesieniu do anonimowych skrytek sejfowych. Projektodawca powielił rozwiązanie zastosowane przy nowelizacji poprzednio obowiązujących przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w odniesieniu do anonimowych rachunków bankowych (art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. *o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu oraz o zmianie niektórych innych ustaw*), tj. przewidział, że umowy o prowadzenie anonimowych skrytek sejfowych wygasną z mocy prawa po upływie określonego czasu od dnia wejścia w życie ustawy. Ze względu na

fakt, że szczegółowe postanowienia umów o udostępnienie skrytki sejfowej na podstawie, której banki wykonują czynność bankową, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – *Prawo bankowe* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896, z późn. zm.) zawarte są w regulaminach bankowych, charakter prawny tych umów może znacząco się od siebie różnić. W związku z powyższym, projektodawca nie zdecydował się na szczegółową regulację praw i obowiązków stron umów o udostępnienie skrytki sejfowej, wychodząc z założenia, że zastosowanie znajdą tu przede wszystkim przepisy prawa cywilnego oraz prawa bankowego. Niezależnie od powyższego, pełne i prawidłowe wdrożenie przepisów dyrektywy 2015/849 wymaga, aby w każdym przypadku, wobec klienta chcącego skorzystać z anonimowej skrytki sejfowej zastosowane zostały środki bezpieczeństwa finansowego (art. 20 ust. 2 projektu ustawy). Środki bezpieczeństwa finansowego muszą zostać zastosowane niezależnie od tego, czy będzie to miało miejsce jeszcze w czasie obowiązywania umowy o udostępnienia anonimowej skrytki sejfowej, czy już po jej wygaśnięciu na podstawie art. 20 ust.1 ustawy. Należy zauważyć, że obowiązujące przepisy w zakresie obowiązku stosowania przez instytucje obowiązkane środków bezpieczeństwa finansowego nie dopuszczają możliwości nawiązania stosunku gospodarczego lub zawarcia transakcji okazjonalnej w przypadku braku zastosowania m.in. identyfikacji i weryfikacji tożsamości klienta (tym samym nie dopuszczają możliwości zakładania anonimowych skrytek). Projektowany przepis ma zatem charakter przejściowy, dotyczy jedynie relatywnie niewielkiego wolumenu umów o prowadzenie skrytek, które zostały założone przed laty, i wobec których w międzyczasie nie zastosowano środków bezpieczeństwa finansowego.

W **art. 21** projektu przewidziano przepis wskazujący, iż przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 46 ust. 3 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tego przepisu, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Wprowadzenie art. 21 jest konieczne z uwagi na fakt, iż na podstawie art. 7 projektu dodano ust. 2a do art. 46 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, co wpłynie na treść upoważnienia ustawowego z art. 46 ust. 3 tej ustawy i będzie się wiązało z koniecznością wydania nowego aktu wykonawczego. Niemniej z uwagi na zachowanie ciągłości wymiany informacji, zasadne jest wskazanie okresu, w jakim zachowują moc dotychczasowe przepisy.

W **art. 22** projektu określono skutki finansowe związane z wejściem w życie projektowanych przepisów, które wiązać się będą z wydatkami dla budżetu państwa w latach 2021–2030.

Art. 23 projektu ustawy – przepis końcowy, dotyczy regulacji dotyczących wejścia w życie przepisów ustawy. Proponuje się, aby ustawa weszła w życie po 14 dniach od dnia jej ogłoszenia w dzienniku urzędowym, z wyjątkiem przepisów dotyczących m.in. rozszerzenia zakresu gromadzonych przez GIIF statystyk, uszczegółowienia zasad dotyczących stosowania przez instytucje obowiązane środków bezpieczeństwa finansowego, a także działań podejmowanych przez nie w zakresie relacji związanych z państwami trzecimi wysokiego ryzyka, które zgodnie z propozycją mają wejść w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia projektowanej ustawy oraz przepisów dotyczących m.in. mechanizmów weryfikacji danych zawartych w CRBR, oraz przepisów w zakresie działalności regulowanych, o których mowa rozdziale 11a dotyczących działalności na rzecz spółek lub trustów oraz działalności w zakresie walut wirtualnych, które wejdą w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia projektowanej ustawy. Powyższa regulacja ma na celu zapewnienie odpowiedniego czasu na zapoznanie się z nowymi przepisami, a także przygotowanie do zmian, jakie wynikają z ich wejścia w życie. 6 miesięczne *vacatio legis* w zakresie wprowadzanych rozwiązań dotyczących działalności regulowanej będzie, zdaniem projektodawcy, korzystne z punktu widzenia możliwości dostosowania się przez przedsiębiorców do nowych obowiązków.

Projekt będzie miał wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, gdyż nałoży na część instytucji obowiązanych nowe wymogi, od których będzie zależeć możliwość prowadzenia przez nie działalności.

Projektowane regulacje nie stoją w sprzeczności z prawem Unii Europejskiej. Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych. Projekt nie podlega obowiązkowi notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej* w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu: Ustawa o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Tadeusz Kościński – Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Marcin Stec – Dyrektor Departamentu Informacji Finansowej w Ministerstwie Finansów tel. 22-694-30-60 sekretariat.if@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 11.01.2021</p> <p>Źródło: Prawo UE</p> <p>Nr UC24 w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu ma przede wszystkim na celu wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywę 2009/138/WE i 2013/36/UE (Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43), zwanej dalej „dyrektywą 2018/843” oraz uzupełnienie wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE. L 141 z 05.06.2015, str. 73, Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43 oraz Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 155). Projekt zawiera również przepisy o charakterze doprecyzowującym, modyfikujące treść obecnie obowiązujących przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. z 2020 r. poz. 971, z późn. zm.) transponujących dyrektywę 2015/849 (w jej pierwotnym brzmieniu). Zmiana redakcji powyższych przepisów jest zabiegiem o charakterze technicznym lub podyktowana jest potrzebą wyeliminowania pewnych wątpliwości o charakterze interpretacyjnym, ale nie przesądza w swojej istocie o wdrożeniu przepisów dyrektywy 2015/849. Nałożony na państwa członkowskie Unii Europejskiej (UE) termin implementacji przepisów ww. dyrektywy 2018/843 został określony na 10 stycznia 2020 r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana regulacja przewiduje m.in.:

- doprecyzowanie listy instytucji obowiązanych, w tym poprzez dodanie do niej przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, prowadzących działalność polegającą na: obrocie lub pośrednictwie w obrocie dziełami sztuki, przedmiotami kolekcjonerskimi oraz antykami, a także przechowywaniu, obrocie lub pośrednictwie w obrocie ww. towarami (w zakresie transakcji o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się być ze sobą powiązane);
- uszczegółowienie niektórych definicji, m. in. beneficjenta rzeczywistego, państwa członkowskiego oraz grupy;
- rozszerzenie zakresu gromadzonych przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej (GIIF) statystyk;
- uszczegółowienie zasad dotyczących stosowania przez instytucje obowiązane środków bezpieczeństwa finansowego, a także działań podejmowanych przez nie w zakresie relacji związanych z państwami trzecimi wysokiego ryzyka;
- doprecyzowanie zasad przechowywania przez instytucje obowiązane dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego;
- obowiązek publikacji i aktualizacji wykazu stanowisk i funkcji publicznych, które zgodnie z prawem krajowym kwalifikują się jako eksponowane stanowiska polityczne;
- wprowadzenie mechanizmów weryfikacji danych zawartych w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych (CRBR);
- obowiązek rejestrowania „podmiotów świadczących usługi wymiany walut pomiędzy walutami wirtualnymi a fiducyjnymi” i „dostawców kont waluty wirtualnej”¹

¹ Zgodnie z art. 47 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu

- obowiązek rejestrowania „podmiotów świadczących usługi na rzecz spółek i trustów”.

Zmiany przepisów przewidziane w ww. projekcie ustawy powinny przyczynić się do lepszego dostosowania prawa krajowego do przepisów UE oraz rekomendacji międzynarodowych, które je wdrażają.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Wszystkie kraje członkowskie UE dostosowały lub są na etapie dostosowania swoich przepisów krajowych do regulacji dyrektywy 2015/849², w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
banki krajowe (w tym banki spółdzielcze), oddziały instytucji kredytowych, oddziały banków zagranicznych	613	www.knf.gov.pl (30.05.2019 r.)	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i> , w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.
spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa	35	www.knf.gov.pl (30.05.2019 r.)	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i> , w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.
instytucje finansowe mające siedzibę na terytorium RP oraz oddziały instytucji finansowych niemających siedziby na terytorium RP w rozumieniu <i>ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe</i>	-	brak danych	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i> , w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz

Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE również podmioty świadczące usługi na rzecz trustów lub spółek mają podlegać obowiązkowi rejestracji lub uzyskania zezwolenia.

² Tj. *dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE*

			przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.
firmy inwestycyjne, oddziały zagranicznych firm inwestycyjnych w rozumieniu <i>ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi</i> prowadzące działalność na terytorium RP, zagraniczne osoby prawne prowadzące na terytorium RP działalność maklerską oraz towarowe domy maklerskie	57	www.knf.gov.pl (30.05.2019 r.)	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i> , w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.
spółki prowadzące rynek regulowany – w zakresie, w jakim prowadzą platformę aukcyjną, o której mowa w art. 3 pkt 10a <i>ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi</i> .	1	wg własnych danych	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i> , w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.
zakłady ubezpieczeń wykonujące działalność, o której mowa w dziale I załącznika do <i>ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej</i> , w tym krajowe zakłady ubezpieczeń, główne oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim UE oraz oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń mających siedzibę w innym niż RP państwie członkowskim UE	34	www.knf.gov.pl (30.05.2019 r.)	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i> , w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.
pośrednicy ubezpieczeniowi wykonujący czynności pośrednictwa ubezpieczeniowego w zakresie ubezpieczeń	-	brak danych	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i> ,

wymienionych w dziale I załącznika do <i>ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej</i> oraz oddziały zagranicznych pośredników wykonujących takie czynności mające siedzibę na terytorium RP			w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.
przedsiębiorcy prowadzący działalność kantorową w rozumieniu <i>ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe</i> , inni przedsiębiorcy świadczący usługę wymiany walut lub usługę pośrednictwa w wymianie walut, niebędący innymi instytucjami obowiązany, oraz oddziały przedsiębiorców zagranicznych prowadzących taką działalność na terytorium RP	co najmniej 2 651	na podstawie danych NBP (wskazana liczba dot. przedsiębiorców prowadzących działalność kantorową wg stanu na 31.12.2018 r.)	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i> , w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.
fundusze inwestycyjne, alternatywne spółki inwestycyjne, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, zarządzający ASI, oddziały spółek zarządzających oraz oddziały zarządzających z UE znajdujące się na terytorium RP, w rozumieniu <i>ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi</i>	63 TFI, 108 zarządzający ASI + ok 900 funduszy	dane dot. TFI i zarządzających ASI – www.knf.gov.pl (30.05.2019 r.), funduszy inwestycyjnych wg stanu na 31.12.2018 r. było 878 wg danych ze <i>Sprawozdania z działalności Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego oraz Komisji Nadzoru Finansowego w 2018 roku</i>	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i> , w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.
krajowe instytucje płatnicze, krajowe instytucje pieniądza elektronicznego, oddziały unijnych instytucji płatniczych, oddziały unijnych i zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, małe instytucje płatnicze, biura usług płatniczych oraz agenci rozliczeniowi w rozumieniu <i>ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych</i>	1 431	www.knf.gov.pl (30.05.2019 r.)	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i> , w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.
Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. (KDPW) oraz spółka,	2		Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o</i>

której KDPW przekazał wykonywanie czynności z zakresu, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi			<i>przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.</i>
podmioty prowadzące działalność gospodarczą poprzez świadczenie usług w zakresie: wymiany pomiędzy walutami wirtualnymi i środkami płatniczymi, wymiany pomiędzy poszczególnymi walutami wirtualnymi, przechowywania na rachunkach w rozumieniu ustawy danych identyfikacyjnych, zapewniających klientom dostęp do jednostek walut wirtualnych oraz korzystanie z nich zgodnie z zasadami przewidzianymi dla danego rodzaju waluty wirtualnej	-	brak danych	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.</i> Przekazywanie informacji do rejestru, o którym mowa w rozdziale 11a ww. ustawy.
notariusze	3 593	https://www.krn.org.pl/1193 , 15.03.2019 r. (dane na koniec 2018 r.)	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.</i>
radcy prawni	36 492	http://kirp.pl/wyszukiwarka-radcow-prawnych/ , 18.03.2019 r. (na 18.03.2019 r.)	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji</i>

			uzyskanych w wyniku ich stosowania.
adwokaci, prawnicy zagraniczni	19 347 adwokatów wykonujących aktywnie swój zawód, a także 107 prawników zagranicznych świadczących pomoc prawną	Krajowy Rejestr Adwokatów i Aplikantów: http://rejestradwokatow.pl/adwokat/ewidencja , http://rejestradwokatow.pl/prawnikzagraniczny/ewidencja , 18.03.2019 r. (na 18.03.2019 r.)	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i> , w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.
biegły rewidenci	5 901 biegłych rewidentów oraz 1 512 firm audytorskich.	https://www.pibr.org.pl/pl/search/auditor?firmy=1 , 19.03.2019 r. (na 19.03.2019 r.)	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i> , w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.
doradcy podatkowi	8 929	https://krdp.pl/doradcy.php , 18.03.2019 r. (na 18.03.2019 r.)	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i> , w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.
przedsiębiorcy w rozumieniu <i>ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców</i> , niebędący innymi instytucjami obowiązanymi, świadczący usługi polegające na: • tworzeniu osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej,	-	brak danych	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i> , w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji

<ul style="list-style-type: none"> • pełnieniu funkcji członka zarządu lub umożliwianiu innej osobie pełnienia tej funkcji lub podobnej funkcji w osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, • zapewnianiu siedziby, adresu prowadzenia działalności lub adresu korespondencyjnego oraz innych pokrewnych usług osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, • działaniu lub umożliwieniu innej osobie działania jako powiernik trustu, który powstał w drodze czynności prawnej, • działaniu lub umożliwieniu innej osobie działania jako osoba wykonująca prawa z akcji lub udziałów na rzecz podmiotu innego niż spółka notowana na rynku regulowanym podlegającym wymogom dotyczącym ujawniania informacji zgodnie z prawem UE lub podlegająca równoważnym standardom międzynarodowym; 			uzyskanych w wyniku ich stosowania. Przekazywanie informacji do rejestru, o którym mowa w rozdziale 11a ww. ustawy.
podmioty prowadzące działalność w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych	-	brak danych	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i> , w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.
pośrednicy w obrocie nieruchomościami	18 548	Wg danych GUS dot. podmiotów wskazujących na prowadzenie działalności w	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu</i>

		zakresie określonym kodem PKD – 6831Z (na 31.12.2018 r.)	<i>pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.</i>
operatorzy pocztowi w rozumieniu <i>ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe</i>	289	https://archiwum.uke.gov.pl/marta/index.php , 18.03.2019 r. (dane na 31.12.2018 r.)	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.</i>
podmioty prowadzące działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach w rozumieniu <i>ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych</i>	158	Na podstawie: <i>Informacji o realizacji ustawy o grach hazardowych w 2018 r.</i> , opublikowanej przez Ministerstwo Finansów (na 31.12.2018 r.)	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.</i>
fundacje ustanowione na podstawie <i>ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach</i> , w zakresie, w jakim przyjmują lub dokonują płatności w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro, bez względu na to, czy płatność jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się ze sobą powiązane	-	brak danych co do liczby fundacji spełniające te kryteria (zgodnie z danymi GUS, wg stanu na 31.12. 2018 r. było 26 567 fundacji)	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.</i>
stowarzyszenia posiadające osobowość prawną, utworzone na podstawie	-	brak danych co do liczby fundacji spełniające te kryteria (zgodnie z danymi GUS, wg	Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o</i>

<p><i>ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach, w zakresie, w jakim przyjmują lub dokonują płatności w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro, bez względu na to, czy płatność jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się ze sobą powiązane</i></p>		<p>stanu na 31.12. 2018 r. było 114 687 stowarzyszeń i organizacji społecznych)</p>	<p><i>przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.</i></p>
<p>przedsiębiorcy w rozumieniu <i>ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców</i>, prowadzący działalność polegającą na udostępnianiu skrytek sejfowych oraz oddziały przedsiębiorców zagranicznych prowadzące taką działalność na terytorium RP</p>	-	brak danych	<p>Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i>, w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.</p>
<p>instytucje pożyczkowe w rozumieniu <i>ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim</i></p>	-	brak danych	<p>Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i>, w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.</p>
<p>przedsiębiorcy w rozumieniu <i>ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców</i>, w zakresie, w jakim przyjmują lub dokonują płatności za towary w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro</p>	-	brak danych	<p>Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i>, w tym stosowanie środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywanie dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.</p>

<p>Przedsiębiorcy w rozumieniu <i>ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców</i>, prowadzący działalność polegającą na:</p> <p>a) obrocie lub pośrednictwie w obrocie dziełami sztuki, przedmiotami kolekcjonerskimi oraz antykami w rozumieniu art. 120 ust 1 pkt 1–3 <i>ustawy z dnia z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług</i>, w tym gdy działalność taka prowadzona jest w galeriach sztuki lub domach aukcyjnych,</p> <p>b) przechowywaniu, obrocie lub pośrednictwie w obrocie dziełami sztuki, przedmiotami kolekcjonerskimi oraz antykami w rozumieniu art. 120 ust 1 pkt 1–3 <i>ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług</i>, gdy działalność taka prowadzona jest przez wolne porty.</p>	-	brak danych	<p>Wypełnianie obowiązków wskazanych w <i>ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i>, w tym związanych z uszczegółowieniem zasad dotyczących stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz przechowywaniem dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku ich stosowania.</p>
<p>spółki jawne, spółki komandytowe, spółki komandytowo-akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki akcyjne z wyjątkiem spółek publicznych, spółki partnerskie, spółki europejskie, europejskie zgrupowania interesów gospodarczych, spółdzielnie, spółdzielnie europejskie, fundacje oraz stowarzyszenia wpisane do KRS,</p>	ok. 591,6 tys.	<p>wg danych statystycznych dotyczących rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym na 30.06.2019 r. (uzupełnione o dane dotyczących wszystkich stowarzyszeń na podstawie Rocznika statystycznego Rzeczypospolitej Polskiej 2018)</p>	<p>Wypełnianie obowiązków wskazanych w rozdziale 6 <i>ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i>, w zakresie przekazywania danych o beneficjentach rzeczywistych do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych</p>
GIIF	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	<p>Wypełnianie zadań określonych w art. 12 ust. 1 <i>ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i>.</p>
Prezes NBP	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	<p>Stosowanie przepisów <i>ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i>, w szczególności w zakresie kontroli</p>

			przestrzegania przez przedsiębiorców prowadzących działalność kantorową obowiązków wynikających z ww. ustawy oraz prowadzenia postępowań administracyjnych dot. nałożenia kar administracyjnych.
Komisja Nadzoru Finansowego	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie kontroli przestrzegania przez nadzorowane instytucje obowiązane z sektora finansowego obowiązków wynikających z ww. ustawy oraz prowadzenia postępowań administracyjnych dot. nałożenia kar administracyjnych..
Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie kontroli przestrzegania przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe obowiązków wynikających z ww. ustawy.
Prezesi sądów apelacyjnych	11	Na podstawie danych dot. liczby sądów apelacyjnych ze strony BIP Ministerstwa Sprawiedliwości – 30.05.2019 r. (https://www.data.gov.pl/dataset/985/resource/3900)	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie kontroli przestrzegania przez notariuszy obowiązków wynikających z ww. ustawy.
naczelnicy urzędów celno-skarbowych	16	Na podstawie danych dot. liczby urzędów celno-skarbowych ze strony Ministerstwa Finansów – 30.05.2019 r. (https://www.gov.pl/web/kas/struktura-kas)	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w tym w zakresie art. 105 ww. ustawy oraz kontroli przestrzegania przez instytucje obowiązane

			obowiązków wynikających z ww. ustawy.
województwie	16	Na podstawie danych dot. liczby powiatów ze strony MSWiA – 30.50.2019 r. (http://administracja.mswia.gov.pl/adm/baza-jst/843,Samorzad-terytorialny-w-Polsce.html)	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie kontroli przestrzegania przez nadzorowane stowarzyszenia, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 22 ww. ustawy, obowiązków wynikających z ww. ustawy.
starostowie	314	Na podstawie danych dot. liczby powiatów ze strony MSWiA – 30.50.2019 r. (http://administracja.mswia.gov.pl/adm/baza-jst/843,Samorzad-terytorialny-w-Polsce.html)	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie kontroli przestrzegania przez nadzorowane fundacje, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 21 ww. ustawy, a także stowarzyszenia, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 22 ww. ustawy, obowiązków wynikających z ww. ustawy.
minister właściwy do spraw finansów publicznych	1		Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie funkcjonowania Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych oraz kontroli przestrzegania przez nadzorowane fundacje, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 21 ww. ustawy, obowiązków wynikających z ww. ustawy.
minister właściwy do spraw zagranicznych	1		Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie art. 105 ww. ustawy oraz kontroli

			przestrzegania przez nadzorowane fundacje, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 21 ww. ustawy, obowiązków wynikających z ww. ustawy.
pozostali ministrowie	17	Na podstawie danych KPRM dot. składu Rady Ministrów (liczba ministrów stojących na czele resortów) – 30.05.2019 r. (https://bip.kprm.gov.pl/kpr/bip-rady-ministrow/sklad-rady-ministrow/4574,Sklad-Rady-Ministrow.html)	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie kontroli przestrzegania przez nadzorowane fundacje, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 21 ww. ustawy, obowiązków wynikających z ww. ustawy.
sądy	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w zakresie art. 98 ww. ustawy.
prokuratorzy	5805	Dane dotyczące zatrudnienia prokuratorów na 31.12.2018 r. z <i>Małego Rocznika Statystycznego Polski 2019 r.</i> , GUS, Warszawa 2019 r., s. 79.	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie art. 104 ww. ustawy.
Komendant Główny Policji	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie art. 105 ww. ustawy.
Komendant Centralny Biura Śledczego Policji	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie art. 105 ww. ustawy.
Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie art. 105 ww. ustawy.

Komendant Główny Straży Granicznej	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie art. 105 ww. ustawy.
Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie art. 105 ww. ustawy.
Szef Agencji Wywiadu	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie art. 105 ww. ustawy.
Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie art. 105 ww. ustawy.
Szef Służby Wywiadu Wojskowego	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie art. 105 ww. ustawy.
Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie art. 105 ww. ustawy.
Inspektor Nadzoru Wewnętrznego	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie art. 105 ww. ustawy.
Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Policji	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz

			<i>finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie art. 105 ww. ustawy.</i>
Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie art. 105 ww. ustawy.
Prezes NIK	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie art. 105 ww. ustawy.
Szef Krajowej Administracji Skarbowej	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie art. 105 ww. ustawy.
dyrektorzy izb administracji skarbowej	16	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie art. 105 ww. ustawy.
krajowy administrator, o którym mowa w art. 3 pkt 22 rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiającego rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającego rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr 1193/2011.	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Stosowanie przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności w zakresie art. 105 ww. ustawy.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt został udostępniony w BIP RCL.

Projekt był przedmiotem szerokich konsultacji publicznych, w szczególności do udziału w których zaproszeni zostali przedstawiciele instytucji publicznych i organizacji przedstawicielskich z sektorów objętych zakresem planowanej regulacji oraz innych instytucji zainteresowanych niniejszą problematyką (w tym w szczególności z: Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowego Banku Polskiego, Związku Banków Polskich, Izby Zarządzającej Funduszami i Aktywami, Kasy Krajowej SKOK, Izby Domów Maklerskich, Polskiej Izby Ubezpieczeń, Krajowej Rady Notarialnej,

Krajowej Rady Komorniczej, Polskiej Organizacji Niebankowych Instytucji Płatności, Naczelnej Rady Adwokackiej, Krajowej Rady Radców Prawnych, Krajowej Izby Doradców Podatkowych, Związku Polskiego Leasingu, Polskiego Związku Faktorów) oraz reprezentatywne związki zawodowe i reprezentatywne organizacje pracodawców w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232). Konsultacje odbyły się w marcu i kwietniu 2020 r. Ponadto projekt został przekazany do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego i został przez nią pozytywnie zaopiniowany.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2020 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0 ³	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na ubezpieczenie społeczne – ZUS)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki zdrowotne – NFZ)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na FP – państwowy fundusz celowy)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Wydatki ogółem	0,0	1,9	2,3	0,3	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,3
budżet państwa	0,0	1,9	2,3	0,3	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,3
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Saldo ogółem	0,0	-1,9	-2,3	-0,3	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,3
budżet państwa	0,0	-1,9	-2,3	-0,3	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,2	-0,3
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na ubezpieczenie społeczne – ZUS)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki zdrowotne – NFZ)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na FP – państwowy fundusz celowy)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Źródła finansowania	<p>Projektowane rozwiązania będą miały wpływ na sektor finansów publicznych. Ich finansowanie będzie pochodzić z części 19 budżetu MF (budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe). Projektowane zmiany będą finansowane poza istniejącym limitem wydatków.</p> <p>Jednocześnie, koszty realizacji nowych zadań związane z zatrudnieniem pracowników, zostaną sfinansowane ze środków budżetowych pozostających w dyspozycji Ministra Finansów, w tym np. środków z oszczędności lub przesunięć środków. Oznacza to, że realizacja nowych zadań nie wiąże się z koniecznością zwiększenia odpowiedniej części budżetu państwa o wykazane w OSR kwoty dotyczące wynagrodzeń.</p>											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Dochody</p> <p>W związku z przepisami rozdziału 11a procedowanej ustawy oraz w nawiązaniu do przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1546, z późn. zm.) przewiduje się, że dochodem jednostek samorządu terytorialnego będą wpływy z opłaty skarbowej dotyczącej wpisu do rejestru prowadzonej działalności gospodarczej (opłata w wysokości 616 zł⁴) oraz wydawania z urzędu zaświadczenia o dokonaniu wpisu do rejestru (opłata w wysokości 17 zł⁵). Brak jest jednakże odpowiednio wiarygodnych informacji na temat liczby przedsiębiorców, zobowiązanych do ich wnoszenia, na której można by oprzeć ewentualne szacunki dochodów z tego tytułu.</p>											

³ Przyjęto, że 2020 r. jest rokiem „0”.

⁴ Zgodnie z ust. 36 pkt 10 w części I załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej.

⁵ Odpowiednio do art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej w związku z ust. 21 w części II załącznika do ww. ustawy.

W Krajowej ocenie ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, opublikowanej przez GIIF w lipcu 2019 r., wskazywano, że: „Z informacji ze strony <https://gielnykryptowalut.pl/najwieksze-gielly-i-kantory-kryptowalut/> (z dnia 15.03.2019 r.) oraz ze stron internetowych wymienionych tam podmiotów i UKNF wynika, że w sieci swoje usługi w języku polskim oferowało 19 kantorów i giełd kryptowalut, z czego 2 podmioty posiadają wpis do rejestru małych instytucji płatniczych prowadzonego przez KNF. Jednak tylko 9 z nich jest prowadzona przez podmioty zarejestrowane w Polsce, pozostałe są własnością podmiotów zarejestrowanych głównie w Wielkiej Brytanii (w 6 przypadkach).”⁶ Jest to relatywnie niewielka liczba podmiotów, wymienionych art. 2 ust. 1 pkt 12 *ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu*, które ewentualnie mogłyby wnosić ww. opłaty skarbowe.

O wiele trudniej jest oszacować liczbę instytucji obowiązanych, świadczących usługi na rzecz spółek i trustów, określone w *ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu*. W sprawozdaniu GIIF z realizacji przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w 2018 r. wskazano, że: „Z danych GUS zawartych w kwartalnej informacji o podmiotach gospodarki narodowej, wg stanu na 31 grudnia 2018 r., w krajowym rejestrze urzędowym gospodarki narodowej REGON (bez osób fizycznych prowadzących wyłącznie indywidualne gospodarstwa rolne), było zarejestrowanych ogółem 15 760 podmiotów wskazujących na prowadzenie działalności w zakresie określonym kodem PKD – 8211Z, tj. związanej z administracyjną obsługą biura. Podklasa ta obejmuje »działalność związaną z codzienną administracyjną obsługą biura, taką jak: recepcja, planowanie finansowe, rachunkowość, księgowość, obsługa personelu i dostarczanie poczty, wykonywaną na zlecenie«”⁷. Jednak nie wiadomo, jaki procent z tej liczby stanowią przedsiębiorcy świadczący usługi wskazane w art. 2 ust. 1 pkt 16 *ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu*.

W każdym razie należy przewidywać, że największe wpływy do budżetu jednostek samorządu terytorialnego wynikające z poboru ww. opłat skarbowych będą w pierwszym roku obowiązywania przepisów rozdziału 11a projektowanej ustawy, kiedy to działający wówczas na rynku przedsiębiorcy będą wnioskować o uzyskanie wpisu do rejestru działalności regulowanej.

Wydatki

Projektowane rozwiązania będą miały wpływ na sektor finansów publicznych. Ich finansowanie będzie pochodzić z części 19 budżetu MF (budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe).

Jednocześnie, koszty realizacji nowych zadań związane z zatrudnieniem pracowników, zostaną sfinansowane ze środków budżetowych pozostających w dyspozycji Ministra Finansów, w tym np. środków z oszczędności lub przesunięć środków. Oznacza to, że realizacja nowych zadań nie wiąże się z koniecznością zwiększenia odpowiedniej części budżetu państwa o wykazane w OSR kwoty dotyczące wynagrodzeń.

Wydatki będą ponoszone od 2021 r., tj. od 1. roku – wg nomenklatury ww. tabeli.

Dodatkowo szacuje się, że dostosowanie Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych do zmian przepisów w rozdziale 6 zmienionej *ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu*, a także utworzenie rejestrów w formie systemów teleinformatycznych, o których jest mowa w rozdziale 11a zmienionej *ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu*, będzie kosztowało ok. 3,0 mln zł (wydatkowanie rozłożone na 2 lata – w 1. roku przewiduje się wydatkowanie na poziomie ok. 0,6 mln zł), a koszty ich utrzymania przez okres począwszy od 2. roku do 10. roku wyniosą ok. 2,4 mln zł.

W ramach ww. punktów wzięto pod uwagę szacunki kosztów:

- budowy rejestrów (tj. sprzęt, oprogramowanie, pracę osób w zakresie analiz/testów, wsparcie na kolejne 3 lata) – łącznie ok. 3,0 mln zł na rejestry (rozłożone na 2 lata);
- utrzymania rejestrów – od ok. 0,2 mln zł do ok. 0,4 mln zł rocznie na każdy z rejestrów.

Do czasu utworzenia rejestrów w pełni zautomatyzowanych przewiduje się realizowanie zadań wskazanych w rozdziale 11a ustawy w oparciu o dostępne możliwości techniczne.

Również rozszerzenie zakresu podmiotowego stosowania art. 153 ust. 1 w zw. ze zmianą art. 58 *ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu*

⁶ Krajowa ocena ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, Ministerstwo Finansów, Warszawa 2019, s. 131.

⁷ Sprawozdanie Generalnego Inspektora Informacji Finansowej z realizacji ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w 2018 roku, Warszawa 2019 r., s. 23-24.

terroryzmu może mieć wpływ na dochody budżetu państwa z tytułu nakładania kar pieniężnych na ww. podmioty. Niemniej trudno jest oszacować ewentualny ich wzrost.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2019 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe (dodaj/usuń)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projekt <i>ustawy</i> uszczegóławia obowiązki instytucji obowiązyanych. Przynajmniej w części określa zakres i okoliczności stosowania środków bezpieczeństwa finansowego.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Jw. Dodatkowo projekt <i>ustawy</i> uszczegóławia też kategorię instytucji obowiązyanych wskazaną w art. 2 ust. 1 pkt 15,16 i 18 <i>ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i> oraz dodaje też nową kategorię instytucji obowiązyanych, wymienioną w art. 2 ust. 1 pkt 24a ww. <i>ustawy</i> . Projekt <i>ustawy</i> będzie miał wpływ także na instytucje obowiązywane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 i 16 <i>ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i> w kontekście przepisów projektowanego rozdziału 11a dotyczących reglamentacji działalności związanej ze świadczeniem usług na rzecz spółek i trustów oraz działalności związanej ze świadczeniem usług w zakresie walut wirtualnych.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wejście w życie projektowanej <i>ustawy</i> nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodzin, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Dot. wskazanych skutków na rodzinę, obywateli oraz gospodarstwa domowe Wejście w życie projektowanej <i>ustawy</i> nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodzin, obywateli oraz gospodarstw domowych.</p> <p>Inne informacje Przepisy projektowanego rozdziału 11a implementują do krajowego porządku prawnego art. 47 dyrektywy 2015/849 zmienionej dyrektywą 2018/843. W ust. 1 ww. przepisu dyrektywy wskazano, że „Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty świadczące usługi wymiany walut pomiędzy walutami wirtualnymi a fiducyjnymi i dostawcy kont waluty wirtualnej podlegali obowiązkowi rejestracji, aby [...] podmioty świadczące usługi na rzecz trustów lub spółek podlegały obowiązkowi uzyskania zezwolenia lub rejestracji, a podmioty świadczące usługi w zakresie gier hazardowych były regulowane ...” Dodatkowo w art. 47 ust. 2 dyrektywy 2015/849 zobligowano państwa członkowskie UE do tego, aby: „... osoby, które zajmują stanowiska kierownicze w podmiotach określonych w ust. 1 lub są beneficjentami rzeczywistymi tych podmiotów, były osobami spełniającymi wymogi dotyczące kompetencji i reputacji”. Należy zwrócić uwagę, że w obecnym stanie prawnym w odniesieniu do instytucji obowiązyanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 16 <i>ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i>, przyjęto rozwiązanie minimalne (podobne do rozwiązania dotyczącego podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 <i>ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</i>), bez wskazywania bardziej restrykcyjnego obowiązku, tj. ubiegania się o</p>							

	<p>zezwoleń, o którym jest mowa w ww. art. 47 ust.1 dyrektywy 2015/849 zmienionej dyrektywą 2018/843.</p> <p>Art. 129k i art. 129w ustawy dotyczące zakazu wykonywania działalności są uwarunkowane złożeniem przez przedsiębiorcę oświadczenia⁸, niezgodnego ze stanem faktycznym lub niespełnieniem warunków wymaganych prawem do wykonywania działalności. Przy czym – odpowiednio do art. 10 i art. 11 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r., poz. 1292, z późn. zm.) – przyjęto, że jeśli niezgodności zawarte w oświadczeniu stanowią oczywiste błędy lub omyłki, to wówczas organ może odstąpić od wydania decyzji o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności.</p> <p>Dodatkowo wskazano w art. 129z ustawy, że w zakresie nieuregulowanym w rozdziale 11a stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.</p>
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

+Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

Zwiększenie liczby procedur wynika przede wszystkim ze:

- stosowania przepisów rozdziału 11a projektu ustawy dotyczących reglamentacji działalności związanej ze świadczeniem usług na rzecz spółek i trustów oraz działalności związanej ze świadczeniem usług w zakresie walut wirtualnych;
- rozszerzenia i doprecyzowania obowiązków instytucji obowiązanych w związku ze stosowaniem środków bezpieczeństwa finansowego,
- stosowania art. 61a projektu ustawy dotyczącego stwierdzonych rozbieżności pomiędzy informacjami zgromadzonymi w rejestrze, a informacjami o beneficjencie rzeczywistym klienta ustalonymi w związku ze stosowaniem przepisów ustawy,
- nałożenia dodatkowych obowiązków na GIIF, o których mowa w art. 30 ust. 3 projektu ustawy.

9. Wpływ na rynek pracy

Nie przewiduje się, aby projektowane przepisy ustawowe mogły wpłynąć na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne: ...

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Nie dotyczy.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie po 14 dniach od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów dotyczących m.in. obowiązku zachowania przez instytucje obowiązane tajemnicy, a także przekazywania przez GIIF informacji jednostkom współpracującym, które wejdą w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia projektowanej ustawy oraz przepisów dotyczących m.in. uszczegółowienia zasad dotyczących stosowania przez instytucje obowiązane środków bezpieczeństwa finansowego, a także działań podejmowanych przez nie w zakresie relacji związanych z państwami trzecimi wysokiego ryzyka, przepisów dotyczących reglamentacji działalności związanej ze świadczeniem usług na rzecz spółek i trustów oraz działalności związanej ze świadczeniem usług w zakresie walut wirtualnych, a także

⁸ Dotyczy to zarówno oświadczenia, o którym mowa w art. 129f ust. 2, jak i w art. 129r ust. 2 procedowanej ustawy.

mechanizmów weryfikacji danych zawartych w CRBR, które wejdą w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia projektowanej ustawy.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewiduje się ewaluowania efektów wdrożenia projektu ustawy czy zastosowania mierników w tym celu. Efekty zmian wprowadzonych projektowanymi przepisami będą brane pod uwagę przy dokonywaniu aktualizacji krajowej oceny ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, o której jest mowa w przepisach rozdziału 4 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw (UC24)

Projekt projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw, pismem z dnia 3 marca 2020 r. został skierowany do konsultacji publicznych i opiniowania. Projekt został również udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Uwagi do projektu zgłosiły następujące organy i podmioty:

- 1) Komisję Nadzoru Finansowego,
- 2) Narodowy Bank Polski,
- 3) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
- 4) Rzecznik Finansowy,
- 5) Bissnes Center Club,
- 6) Izba Domów Maklerskich,
- 7) Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami,
- 8) Krajową Radę Notarialną,
- 9) Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową,
- 10) Polska Organizacja Niebankowych Instytucji Płatności Związek Pracodawców,
- 11) Piotr Jaśkiewicz Counsel Baker McKenzie Krzyżowski i Wspólnicy sp.k.,
- 12) Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji,
- 13) Polską Izbę Ubezpieczeń,
- 14) Związek Banków Polskich.

W dniu 24 marca 2020 r. zostało zgłoszone zainteresowanie pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa przez Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.

Zgłoszone zastrzeżenia dotyczyły przede wszystkim następujących kwestii:

- 1) zakresu katalogu instytucji obowiązanych,
- 2) definicji beneficjenta rzeczywistego,

- 3) zakresu stosowanych przez instytucje obowiązane środków bezpieczeństwa finansowego,
- 4) zakresu danych wymaganych przy identyfikacji i weryfikacji klienta, beneficjenta rzeczywistego,
- 5) zakresu stosowania uproszczonych i wzmożonych środków bezpieczeństwa finansowego,
- 6) katalogu podmiotów obowiązanych do zgłaszania informacji o beneficjencie rzeczywistym do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych, zakresu danych podlegających zgłoszeniu,
- 7) terminu wejścia w życie ustawy.

Zgłoszone uwagi zostały poddane szczegółowej analizie i częściowo zostały uwzględnione przy konstruowaniu nowej wersji projektu.

Zestawienie uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych wraz ze stanowiskiem Ministra Finansów zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

**ZESTAWIENIE UWAG I PROPOZYCJI ZGŁOSZONYCH W RAMACH OPINIOWANIA ORAZ KONSULTACJI PUBLICZNYCH DO
PROJEKT USTAWY O ZMIANIE USTAWY O PRZECIWDZIAŁANIU PRANIU PIENIĘDZY ORAZ FINANSOWANIU TERRORYZMU
ORAZ O ZMIANIE NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW (UC24)**

L.p.	Zgłaszający	Jednostka redakcyjna ustawy	Jednostka redakcyjna nowelizowanej ustawy	Treść uwagi	Stanowisko MF
1.	KNF		Uwaga generalna	Uwaga generalna: zdaniem UKNF, ustawa o pppift powinna uwzględnić możliwość wymiany informacji w zakresie AML/CFT pomiędzy bankami oraz zawierać katalog informacji mogących podlegać wymianie.	Uwaga nieuwzględniona
2.	KNF	art. 1 pkt 2 lit. c	art. 2 ust. 2 pkt 11	art. 2 ust. 2 pkt 11 ustawy o pppift (osobach zajmujących eksponowane stanowiska polityczne – rozumie się przez to osoby pełniące znaczące funkcje publiczne lub zajmujące znaczące stanowiska publiczne, z wyłączeniem grup stanowisk średniego i niższego szczebla, w tym: (...)) może sugerować, że wyliczenia dotyczą grup stanowisk średniego i niższego szczebla, w tym m.in. szefów państw, itd. UKNF proponuje zmianę stylistyki: „osobach zajmujących eksponowane stanowiska polityczne – rozumie się przez to, z wyłączeniem grup stanowisk średniego i niższego szczebla, osoby pełniące znaczące funkcje publiczne lub zajmujące znaczące stanowiska publiczne, w tym (...)”.	Uwaga uwzględniona
3.	KNF	art. 1 pkt 2 lit. c	art. 2 ust. 1 pkt 12	art. 2 ust. 1 pkt 12 rozszerzyć definicję podmiotów świadczących usługi w zakresie krypto walut poprzez dodanie: „pkt e) emisji walut wirtualnych.	Uwaga nieuwzględniona Dostrzegając potencjalny pozytywny wydzźwięk uznania za instytucje obowiązane podmiotów zajmujących się emisją walut wirtualnych, poproszono o uzupełnienie stanowiska KNF o

					merytoryczny wkład do projektowanej regulacji celem przyjęcia optymalnych rozwiązań legislacyjnych. W szczególności o doprecyzowanie, jaka definicja emitenta waluty wirtualnej pozwoliłaby osiągnąć zakładane przez propozycję UKNF cele
4.	BCC	art. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze	art. 2 ust. 1 pkt 15	<p>W zamyśle ustawodawcy, projektowany przepis ma na celu poszerzenie obecnie obowiązującej definicji o osoby świadczące usługi doradztwa prawnego, które nie posiadają uprawnień (nie są wpisani na listę doradców podatkowych) w myśl ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 283), a świadczą usługi doradztwa podatkowego.</p> <p>Proponujemy doprecyzowanie przepisu zgodnie z treścią Dyrektywy AML V, aby obowiązek raportowania spoczywał tylko na tych podmiotach, w przypadku których szeroko pojęte doradztwo podatkowe stanowi podstawowy przedmiot działalności, z wyłączeniem podmiotów, które incydentalnie zobowiązały się do świadczenia tego typu usług.</p> <p>Propozycja przepisu: „15) doradcy podatkowi w zakresie czynności doradztwa podatkowego innych niż wymienione w pkt 14, biegli rewidenci oraz przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495), świadczący usługi polegające na sporządzaniu deklaracji, prowadzeniu ksiąg podatkowych, udzielaniu porad, opinii lub wyjaśnień z zakresu przepisów prawa podatkowego lub celnego, w ramach podstawowej działalności gospodarczej lub zawodowej, niezależnie od posiadanych uprawnień wynikających z ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 283).</p>	Uwaga nieuwzględniona propozycja niezgodna z przepisami dyrektywy 2018/843, które wymagają nadania statusu instytucji obowiązanej „jakiegokolwiek innej osobie, która zobowiązuje się udzielić, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób, z którymi ta inna osoba jest powiązana, pomocy materialnej, wsparcia lub porad w sprawach podatkowych w ramach podstawowej działalności gospodarczej lub zawodowej”.
5.	BCC	art. 1 pkt 1 lit. a tiret trzecie	art. 2 ust. 1 pkt 18	Ustawodawca dokonał korekty technicznej przepisu poprzez przywołanie rozumienia definicji pośrednika w obrocie nieruchomościami zgodnie z ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2020 r. poz. 65).	Uwaga nieuwzględniona zmiana w art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o p.p.p.f.t. ma charakter redakcyjny i ogranicza się do

				<p>Należy się zgodzić z proponowaną zmianą, tym niemniej w ocenie opiniodawcy zgodnie z Dyrektywą AML V ustawodawca powinien zawęzić krąg instytucji obowiązanych zajmujących się pośrednictwem w wynajmowaniu nieruchomości, których miesięczny czynsz wynosi mniej niż 10 000 EUR. Wyeliminuje to konieczność weryfikacji w przypadku podmiotów zajmujących się transakcjami o drobniejszym charakterze, co spowoduje odformalizowanie wielu transakcji, a przez to pozytywnie wpłynie na obrót gospodarczy w tym zakresie, bez istotnego zwiększenia ryzyka występowania zjawisk, którym co do zasady ma przeciwdziałać regulacja AML.</p> <p>Propozycja przepisu: 18) pośrednicy w obrocie nieruchomościami w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2020 r. poz. 65), z wyłączeniem pośredników zajmujących się wynajmowaniem nieruchomości, których miesięczny czynsz wynosi mniej niż 10 000 EUR.</p>	<p>wskazania w przepisie odwołania do tytułu ustawy. Należy zauważyć status instytucji obowiązanych został nadany pośrednikom w obrocie nieruchomościami na mocy przepisów ustawy z dnia z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. 2000 Nr. 116 poz. 1216).</p>
6.	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	art. 1 pkt 1 lit. a	art. 2 ust. 2 pkt 1	<p>Mając na uwadze specyfikę produktów emerytalnych, takich jak PPE i PPK, która powoduje że z tego rodzaju formami gromadzenia oszczędności wiąże się z reguły istotnie niższe ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu niż w przypadku produktów inwestycyjnych oferowanych na ogólnych zasadach (np. nabycie jednostek uczestnictwa funduszu inwestycyjnego), jak również okoliczność że w przypadku PPK umowa o prowadzenie planu zawierana jest z instytucją finansową (np. funduszem inwestycyjnym) przez umocowany do tego na podstawie ustawy o PPK podmiot zatrudniający (tj. bez udziału osoby zatrudnionej, w tym w większości przypadków, bez potrzeby składania przez taką osobę jakiegokolwiek deklaracji dotyczącej przystąpienia do PPK ze strony osoby zatrudnionej), uzasadnione byłoby zastosowanie analogicznego rozwiązania, do tego które przewidziano w projektowanej treści art. 2 ust. 2 pkt 1) lit. c) Ustawy o AML, tj. wprowadzenie domniemania że beneficjentem rzeczywistym osoby przystępującej do PPE/PPK jest osoba przystępująca do takiego programu / planu, o ile nie stwierdzono przesłanek lub okoliczności mogących wskazywać na fakt sprawowania kontroli nad taką osobą przez inną osobę fizyczną lub osoby fizyczne. W związku z powyższym proponuje się dodanie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona propozycja nie odnosi się do treści zaproponowanych przepisów, a ponadto nie wynika z potrzeby implementacji dyrektywy 2018/843, w związku z czym nie została uwzględniona</p>

				<p>w ramach komentowanego przepisu nowej jednostki redakcyjnej o następującej treści (analogicznej do lit. c):</p> <p>„d) w przypadku osoby fizycznej przystępującej lub będącej uczestnikiem pracowniczego programu emerytalnego lub pracowniczego planu kapitałowego, wobec której nie stwierdzono przesłanek lub okoliczności mogących wskazywać na fakt sprawowania kontroli nad nią przez inną osobę fizyczną lub osoby fizyczne, przyjmuje się, że taka osoba fizyczna jest jednocześnie beneficjentem rzeczywistym;”.</p>	
7.	PIIT	art. 1 pkt 1 lit. a tiret trzecie	art. 2 ust. 1 pkt 18	<p>Proponuje się określenie zakresu instytucji obowiązanych w sposób analogiczny do dyrektywy.</p> <p>Zgodnie z przepisami 5AMLD za podmioty zobowiązane uznaje się m.in. „pośredników w obrocie nieruchomościami, w tym jeśli działają w charakterze pośredników w wynajmowaniu nieruchomości, ale tylko w odniesieniu do transakcji w przypadku których miesięczny czynsz wynosi co najmniej 10 000 EUR”. Katalog instytucji obowiązanych z art. 2 ust. 1 u.p.p.p. powinien zostać odpowiednio zmieniony w tym zakresie. Wprowadzając tę zmianę proponuje się odwołanie do treści art. 179b pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Zgodnie z treścią tego przepisu, pośrednictwo w obrocie nieruchomościami polega na odpłatnym wykonywaniu czynności zmierzających do zawarcia przez inne osoby umów najmu lub dzierżawy nieruchomości lub ich części. W konsekwencji wprowadzonej zmiany powinno się również doprecyzować na jaki dzień obliczyć kurs euro w stosunku do złotych polskich.</p> <p>Propozycja przepisu</p> <p>„18) pośrednicy w obrocie nieruchomościami w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2020 r. poz. 65 i 284), w tym podmioty, które wykonują działalność opisaną w art. 179b pkt 3 tej ustawy, ale wyłącznie odniesieniu do transakcji w przypadku których miesięczny czynsz wynosi równowartość co najmniej 10 000 euro.”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>propozycja niezgodna z art. 1(1)(b) dyrektywy 2018/843</p> <p>Zmiana w art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o p.p.p.f.t. jest zmianą o charakterze technicznym i ogranicza się do wskazania w przepisie odwołania do tytułu ustawy. Należy zauważyć status instytucji obowiązanych został nadany pośrednikom w obrocie nieruchomościami na mocy przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. 2000 Nr. 116 poz. 1216).</p>
8.	PIIT		art. 2 ust. 2 pkt 24	<p>Zgodnie z obecnym art. 2 ust. 2 pkt 24 u.p.p.p. trust oznacza regulowany przepisami prawa obcego stosunek prawny wynikający ze zdarzenia prawnego, umowy lub porozumienia, w tym zespołu takich zdarzeń lub czynności prawnych, na podstawie którego dokonuje się przeniesienia własności lub posiadania wartości majątkowych na powiernika w celu sprawowania zarządu powierniczego oraz udostępniania tych wartości</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy brak jest w aktualnym stanie prawnym podstaw do zmian treści definicji trustu.</p>

				<p>beneficjentom tego stosunku. Z kolei, zgodnie z przepisami 5AMLD Polska – jako Państwo członkowskie – ma obowiązek powiadomić Komisję Europejską o kategoriach, cechach charakterystycznych, nazwach i – w stosowanych przypadkach – podstawach prawnych trustów i podobnych porozumień prawnych.</p> <p>Obowiązek ten oznacza, że w ramach procesu implementacji 5AMLD niezbędne jest dokonanie analizy, czy występujące w prawie polskim konstrukcje prawne stanowią podobne do trustów porozumienia prawne w rozumieniu tej dyrektywy. W ocenie PIIT analiza ta powinna dotyczyć przede wszystkim kwalifikacji umów o zarząd powierniczy. Ewentualne udzielenie pozytywnej odpowiedzi w tym zakresie powinno nieść za sobą zmianę definicji trustu z art. 2 ust. 2 pkt 24 u.p.p.p.</p>	
9.	PIIT	Brak wprowadzenia w Projekcie przepisów dotyczących centralnego rejestru rachunków		<p>Proponuje się wprowadzenie do Projektu regulacji centralnego rejestru rachunków.</p> <p>Zgodnie z art. 32a ust. 1 4AMLD, dodanym przez art. 1 pkt 19 5AMLD, „Państwa członkowskie ustanawiają scentralizowane automatyczne mechanizmy, takie jak centralne rejestry lub centralne systemy wyszukiwania danych elektronicznych, które umożliwiają terminową identyfikację dowolnej osoby fizycznej lub prawnej posiadającej lub kontrolującej rachunki płatnicze oraz rachunki bankowe identyfikowane za pomocą IBAN, zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012, a także skrytki depozytowe w instytucji kredytowej na ich terytorium. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o specyfice tych mechanizmów krajowych”.</p> <p>Projekt nie zawiera jakichkolwiek przepisów dotyczących ustanowienia tego rodzaju rejestru lub systemu i jako taki wymaga uzupełnienia w tym zakresie</p>	Uwaga nieuwzględniona przepisy dyrektywy 2018/843 dotyczące centralnego rejestru rachunków zostaną implementowane do krajowego porządku prawnego odrębną ustawą
10.	BCC	art. 1 pkt 2	art. 2 ust. 2 pkt 1	<p>Z informacji, które posiada opiniujący wynika, że użycie w art. 2 ust. 2 pkt 1 pkt. a), b) i c) pojedynczej liczby „osoby fizycznej”, niezależnie od sformułowania zawartego w głównej części przepisu, w praktyce powoduje problemy interpretacyjne, albowiem instytucje obowiązane nie wiedzą, czy winny badać jednego beneficjenta rzeczywistego, czy wszystkich beneficjentów rzeczywistych oraz ilu beneficjentów rzeczywistych podlega zgłoszeniu do CRBR.</p>	Uwaga legislacyjna nieuwzględniona - do ewentualnego rozpatrzenia przez komisję prawniczą

				Wydaje się zatem, że dla rozwiania wątpliwości w tym zakresie, zgodnie z intencją wprowadzonej zmiany, zasadnym byłoby dodanie również sformułowania „każdą” do pkt. a), b) i c).	
11.	Piotr Jaskiewicz Counsel Baker McKenzie Krzyżowski i Wspólnicy sp.k.	art. 1 pkt 2	art. 2 ust. 2 pkt 1	<p>Definicja beneficjenta rzeczywistego</p> <p>a) Proszę o rozważenie usunięcia odniesienia do "klienta" również z definicji ogólnej beneficjenta rzeczywistego, w sposób analogiczny do zmian proponowanych w odniesieniu do art. 2.2.1.a-c ustawy. Zmiana spowodowałaby większą przystępność regulacji, oraz usunęła wątpliwości interpretacyjne.</p> <p>b) Proszę o rozważenie doprecyzowania relacji pomiędzy definicją ogólną beneficjenta rzeczywistego, a definicjami szczegółowymi - art. 2.2.1a-c ustawy). Zgodnie z niedawno opublikowanymi informacjami na stronie internetowej poświęconej CRBR, Minister Finansów interpretuje definicje szczegółowe jako rozszerzenie definicji ogólnej, co może być kontrowersyjne biorąc pod uwagę obecne brzmienie przepisu (przykładowo, skoro definicja beneficjenta rzeczywistego trustu odwołuje się do osób sprawujących kontrolę nad trustem, tj. do definicji ogólnej beneficjenta, racjonalna interpretacja sugeruje, że ustawodawca nie uznał, że bez dodania tej jednostki redakcyjnej definicja ogólna znajdzie zastosowanie).</p> <p>c) Proszę o rozważenie doprecyzowania relacji pomiędzy definicją beneficjenta rzeczywistego osoby prawnej oraz trustu – czy w przypadku osoby prawnej kontrolowanej pośrednio przez trust, identyfikacja beneficjenta następuje na podstawie kryteriów właściwych dla definicji dotyczącej osób prawnych (co wydaje się być interpretacją znajdującą zastosowanie w większości państw członkowskich UE), czy też z wykorzystaniem definicji właściwej dla trustu (przykładowo, za beneficjenta rzeczywistego uznany zostałby każdy beneficjent trustu, pomimo braku sprawowania kontroli; możliwa jest również kontrola przez trzy trusty, każdy posiadający po 33% udziałów, co skutkowałoby zgłoszeniem znacznej liczbie grupy beneficjentów – grupy te mogą przekraczać 100 osób).</p> <p>d) Proszę o rozważenie doprecyzowania pojęcia osób zajmujących wyższe stanowisko kierownicze - art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. a tiret 5 ustawy. Zgodnie z publikacją na stronie internetowej CRBR, w przypadku identyfikacji osób zajmujących wyższe stanowisko kierownicze jako beneficjentów rzeczywistych, "Co do zasady zgłoszeniu podlegają również</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Proponowana zmiana definicji beneficjenta rzeczywistego zgodna z art. 3 pkt 6 dyrektywy AML IV.</p> <p>Uzasadnienie projektu ustawy w sposób wyczerpujący wyjaśnia intencje projektodawcy dotyczące zakresu projektowanego przepisu, należy traktować je jako źródło informacji pozwalających usunąć wątpliwości interpretacyjne.</p>

				<p>osoby działające w imieniu każdego podmiotu, który może istotnie ingerować w funkcjonowanie spółki zgłaszającej informacje do CRBR." Jeśli takie jest oczekiwanie ustawodawcy, pożądane wydaje się wprowadzenie podstawy prawnej – w obecnym brzmieniu ustawy, wskazanie osób "mogących istotnie ingerować w funkcjonowanie spółki" wydaje się nie do pogodzenia z ustawowym standardem możliwości "wywierania decydującego wpływu". W razie przyjęcia standardu "możliwości istotnego ingerowania w funkcjonowanie", wnoszę o rozważenie zaostrożenia definicji, aby do rejestru nie były zgłaszane, z ostrożności, liczne grona osób znajdujących się na różnych szczeblach hierarchii korporacyjnej.</p> <p>e) W przypadku przyjęcia preferencji "szerokiego" zgłaszania beneficjentów przez ustawodawcę, proszę o rozważenie, czy podejście takie nie otworzy drogi do faktycznego ukrywania beneficjentów rzeczywistych (tj. ujawniania osoby kontrolującej wraz z wieloma beneficjentami trustu, nieposiadającym kontroli), utrudniając ustalenie w dostępnym dla instytucji obowiązanych czasie, czy transakcja obciążona jest ryzykiem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu (co zdają się sugerować publikacje FATF).</p>	
12.	PIU	art. 1 pkt 2	art. 2 w ust. 2	<p>PIU wnioskuję o doprecyzowanie definicji beneficjenta rzeczywistego. Proponowane brzmienie:</p> <p>„2) w art. 2 w ust. 2 dodaje się pkt 1d) w brzmieniu:</p> <p>d) w przypadku spółki, której papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym podlegającym wymogom ujawniania informacji wynikającym z przepisów prawa Unii Europejskiej lub odpowiadającym im przepisom prawa państwa trzeciego lub spółki od niej zależnej, przyjmuje się, że beneficjent rzeczywisty jest znany; wymagane jest podanie ISIN lub rynku regulowanego, na którym papiery spółki są dopuszczone do obrotu;”</p> <p>PIU wnioskuję o doprecyzowanie definicji beneficjenta rzeczywistego w przypadku spółki, której papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym podlegającym wymogom ujawniania informacji wynikającym z przepisów prawa Unii Europejskiej lub odpowiadającym im przepisom prawa państwa trzeciego. W obecnym brzmieniu zapis budzi wątpliwości interpretacyjne w zakresie prawidłowego stosowania Ustawy, gdyż nie wynika z niego jasno wyłączenie obowiązku ustalania beneficjenta w stosunku do spółek notowanych. Z jednej strony spółki giełdowe</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektowana zmiana definicji beneficjenta rzeczywistego jest spójna z normami zawartymi w z art. 3 pkt 6 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843</p> <p>Proponowane rozwiązanie stałoby w sprzeczności z ww. przepisami dyrektywy</p>

				<p>odmawiają podania swoich beneficjentów rzeczywistych, wskazując ww. zapis Ustawy, z drugiej strony instytucje obowiązane wymagają od spółek giełdowych przekazania informacji o beneficjencie rzeczywistym, zwłaszcza, że dotychczas wymagana informacja „obywatelstwo beneficjenta rzeczywistego” była trudna do ustalenia w wiarygodnych źródłach informacji, na co wskazuje również uzasadnienie do Projektu. Wyłączenie spółek giełdowych z obowiązku rejestracji w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych również jest przesłanką wskazującą, że beneficjent rzeczywisty nie wymaga ustalenia i oceny ryzyka ML/FT.</p> <p>Dodatkowo należy wskazać, że w większości przypadków spółek zagranicznych rejestrowani są członkowie zarządu spółki, w związku z trudnościami w ustaleniu informacji o beneficjencie rzeczywistym akcjonariatu zagranicznego. W świetle proponowanego art. 50 ust. 2 w pkt 11 dotyczącego zapisów wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej w brzmieniu: „11) zasad dokumentowania utrudnień stwierdzonych w związku z weryfikacją tożsamości beneficjenta rzeczywistego oraz czynności podejmowanych w związku z identyfikacją jako beneficjenta rzeczywistego osoby zajmującej wyższe stanowisko kierownicze.”, taki tryb postępowania – rejestrowania członków zarządu może powodować zastrzeżenia Regulatora.</p> <p>W związku z powyższym, wnosimy o dodanie zapisu, że dla spółki, której papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym podlegającym wymogom ujawniania informacji wynikającym z przepisów prawa Unii Europejskiej lub odpowiadającym im przepisom prawa państwa trzeciego wymagane jest podanie numeru ISIN lub rynku regulowanego, na którym papiery spółki są dopuszczone do obrotu, zgodnie z wnioskiem PIU w piśmie do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej z dnia 16 grudnia 2019 r. (...) W stosunku do spółek zależnych występują te same przyczyny braku zasadności ustalania beneficjentów rzeczywistych, jak w stosunku do spółek bezpośrednio notowanych na rynku regulowanym.</p>	
13.	IDM		art. 2 ust. 2 pkt 1	<p>Czy istniałaby możliwość wyłączenie spółek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym podlegającym wymogom ujawniania informacji wynikającym z przepisów prawa Unii Europejskiej lub odpowiadającym im przepisom prawa państwa trzeciego z obowiązku ustalania ich beneficjentów rzeczywistych?</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona projektowana zmiana definicji beneficjenta rzeczywistego jest spójna z normami zawartymi w z art. 3 pkt 6 dyrektywy</p>

					2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843
14.	IZFiA	art. 1 pkt 2 lit. b	art. 2 ust. 2 pkt 7	Rozumiejąc wyrażone w uzasadnieniu do Projektu (dalej: „Uzasadnienie”) przesłanki i motywację jaka stoi za projektowanym, nowym brzmieniem art. 2 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (t.j. Dz. U. z 2019r., poz. 1115 z późn. zm., dalej: „Ustawa AML”), IZFiA pragnie zwrócić jedynie uwagę na fakt, że pozostawienie w definicji odesłania do „przepisów państw członkowskich wydanych na podstawie art. 22 dyrektywy 2013/34/UE” znacznie skomplikuje proces interpretacji tego przepisu. Będzie to stanowiło utrudnienie zarówno dla instytucji obowiązanych, ale również organów nadzoru. Poddajemy pod rozważenie, czy taki zabieg legislacyjny jest w istocie właściwy i sprzyja jasności przepisów prawa.	Uwaga nieuwzględniona uwaga o charakterze legislacyjnym - do ewentualnego rozpatrzenia przez komisję prawniczą
15.	IDM	art. 1 pkt 2 lit. c	art. 2 ust. 2 pkt 11 lit g)	Propozycja doprecyzowania lit.g g) członków organów administracyjnych, zarządczych lub nadzorczych przedsiębiorstw państwowych ”. Czy istniałaby możliwość doprecyzowania co projektodawca miał na myśli, albowiem są wyłącznie dwa przedsiębiorstwa państwowe (BGK i Poczta Polska). Czy chodzi o przedsiębiorstwa (podmioty) z udziałem skarbu państwa?	Zmiana redakcji przepisu Katalog pep krajowych znajdzie się w przepisach wykonawczych do ustawy
16.	KNF	art. 1 pkt 4 lit a tiret trzecie	art. 14 ust. 2 pkt 13	Zgodnie z proponowaną zmianą art. 14 ust. 2 pkt 13 ustawy o pppift, sprawozdanie GIIF dla Prezesa Rady Ministrów zawiera w szczególności informacje o „liczbie kontroli instytucji obowiązanych przeprowadzonych na podstawie przepisów ustawy wraz z liczbą stwierdzonych nieprawidłowości”. Zdaniem UKNF sformułowanie „liczba stwierdzonych nieprawidłowości” jest nieostre. Należałoby je doprecyzować, w jakim układzie (podziale na rodzaje czy wagę) nieprawidłowości powinny być zaprezentowane, by dane te niosły wartość informacyjną. W skrajnym przypadku można sobie wyobrazić tę informację w następujący sposób: liczba inspekcji w bankach – 17; liczba nieprawidłowości – 41. Odpowiadałoby to wymogowi ustawy o pppift, ale de facto nie stanowiło wartości informacyjnej.	Uwaga nieuwzględniona brak doprecyzowania w przepisie zasad prezentowania danych dotyczących stwierdzonych nieprawidłowości nie oznacza, iż informacje takie nie będą ujmowane w sprawozdaniu Generalnego Inspektora Informacji Finansowej. Jednocześnie ogólny charakter przepisu pozwala na dostosowanie sposobu

					prezentacji danych w sprawozdaniu do zmieniających się okoliczności, bez potrzeby każdorazowej nowelizacji ustawy.
17.	KNF	art. 1 pkt 4 lit. a tiret czwarte	art. 14 ust. 2 pkt 16	Sprawozdanie GIIF dla Prezesa Rady Ministrów będzie zawierało w szczególności informacje o „działalności Generalnego Inspektora oraz podmiotów, o których mowa w art. 130 ust. 2, w zakresie zadań związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności z uwzględnieniem danych na temat zasobów ludzkich i finansowych zaangażowanych w realizację tych zadań”. UKNF proponuje wykreślenie wyrażenia „ (...) i finansowych (...)”, gdyż artykuł 44 ust. 2 lit. e) implementowanej Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywy Komisji 2006/70/WE (dalej: „Dyrektywa 2015/849”) nie nakłada obowiązku informowania o zasobach finansowych zaangażowanych w realizację zadań związanych z AML/CFT.	Uwaga nieuwzględniona obowiązek uwzględniania w sprawozdaniu informacji na temat zasobów finansowych zaangażowanych w realizację zadań związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu wynika z art. 7 ust. 4 lit. g dyrektywy 2015/849
18.	NBP	art. 1 pkt 6	art. 29 ust. 1 pkt 8 i 9	Zmiany przewidziane w art. 29 ust. 1 pkt 8 i 9 ustawy o p.p.p.f.t. – zgodnie z Uzasadnieniem do przedstawionego projektu zmiany ustawy – wynikają z art. 7 ust. 4 lit. f oraz g dodanych do dyrektywy 4 AML przez art. 1 pkt 4 lit. a dyrektywy 2018/843. Przepis ten rozszerza zakres przedmiotowy krajowej oceny ryzyka i wymaga uwzględnienia w tym akcie również informacji o strukturze instytucjonalnej krajowego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, informacji o procedurach stosowanych w ramach tego systemu, a także informacji o zasobach ludzkich oraz środkach finansowych dedykowanych na poziomie krajowym na potrzeby przeciwdziałania praniu pieniędzy. Wspomniany art. 1 pkt 4 lit. a dyrektywy 2018/843 zobowiązuje kraje członkowskie do zawarcia w krajowej ocenie ryzyka informacji o procedurach stosowanych w ramach systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, czyli przepisach i rozwiązaniach	Uwaga nieuwzględniona krajowa ocena ryzyka powinna przynajmniej w minimalnym zakresie zawierać informacje o przepisach wewnętrznych regulujących wykonywanie zadań z zakresu przeciwdziałania prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu przez jednostki współpracujące wchodzące w skład krajowego systemu przeciwdziałania prania

				<p>systemowych. Tymczasem projektowany przepis art. 29 ust. 1 pkt 8 rozszerza zakres wymaganych informacji o informacje dotyczące przepisów wewnętrznych regulujących wykonywanie zadań związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. W związku z tym proponujemy następujące brzmienie art. 29 w ust. 1 pkt 8:</p> <p>„8) wskazanie organu realizującego zadania jednostki analityki finansowej oraz jednostek współpracujących wykonujących zadania określone w przepisach</p> <p>o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w tym w szczególności organów oraz podmiotów, o których mowa w art. 104, art. 105 i art. 130, oraz informacje o strukturze instytucjonalnej krajowego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, a także informacje o procedurach stosowanych w ramach tego systemu.</p>	pieniędzy oraz finansowania terroryzmu.
19.	Krajowa Rada Notarialna	art. 1 pkt 8	art. 34 ust. 1 pkt 2 lit. b	<p>Zgodnie z art. 1 pkt 8 ustawy zmieniającej w art. 34 ust.1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu dodano obowiązek ustalenia struktury własnościowej i kontroli klienta będącego między innymi trustem. Na wstępie podkreślić należy, że o ile z punktu widzenia ustawodawcy jest to zmiana o charakterze doprecyzującym o tyle z punktu widzenia instytucji obowiązanej jest to obowiązek którego niespełnienie objęte jest dotkliwą sankcją w postaci kary administracyjnej. Oznacza to wymaganie od instytucji obowiązanej, która nie jest wyposażona w żadne możliwości operacyjno-śledcze ustalenia struktury własności podmiotu o niebywale płynnym charakterze, który najczęściej swą strukturę własnościową pragnie właśnie ukryć. Jest to więc nałożenie na instytucję obowiązaną obowiązku którego instytucja ta nie może spełnić. Nałożenie takiego obowiązku jest nieprawidłowe z punktu widzenia zasad konstytucyjnych, ze względu na brak realnej możliwości wywiązania się z tak sformułowanego obowiązku przez podmioty do tego zobowiązane. Nałożenie tego obowiązku jest tym bardziej niezrozumiałe, że w samym uzasadnieniu do projektu (s. 4-5) czytamy, że projektodawcy postanowili nie definiować trustu, ponieważ nie da się wskazać osób fizycznych będących jego beneficjentami. Zatem wymaga się od instytucji zobowiązanej, aby ustaliła strukturę podmiotu, której z drugiej strony sam ustawodawca nawet nie jest w stanie zdefiniować. Krajowa Rada biorąc pod uwagę powyższe poddaje pod rozważenie rozwiązanie polegające na</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>zmiana redakcji przepisu ustawy o p.p.p.f.t. o charakterze doprecyzującym zgodna z art. 1(8)(b) dyrektywy 2018/843: „<i>podejmowanie określonych środków w celu zrozumienia struktury własności i kontroli klienta</i>”</p>

				<p> dodaniu do tego przepisu upoważnienia instytucji obowiązanej do żądania od klienta lub pełnomocnika klienta (bo z nim ma kontakt) oświadczenia składanego pod rygorem odpowiedzialności karnej dotyczącego tej struktury własności i kontroli oraz beneficjentów rzeczywistych w sytuacjach, w których takie ustalenie nie jest możliwe i uznanie, że spełnienie takiego obowiązku, to jest odebranie takiego oświadczenia, wyklucza przewidzianą ustawą odpowiedzialność karno-administracyjną instytucji obowiązanej. W przypadku zaś odmowy złożenia takiego oświadczenia przez klienta, konsekwencją powinna być odmowa dokonania czynności oraz przeprowadzenia transakcji. Wobec bezsprzecznego braku możliwości dochodzeniowo-śledczych po stronie instytucji obowiązanych, takie oświadczenie wzmocniłoby też skuteczność samej identyfikacji przez wprowadzenie bodźca odstrasającego od składania fałszywego oświadczenia. Ponadto współgrałoby to z obowiązkiem dokumentowania trudności z ustaleniem struktury własności i beneficjenta rzeczywistego, który to obowiązek też jest przewidziany nowelizacją. </p>	
20.	KNF	art. 1 pkt 9 lit. a tiret pierwszy	art. 35 ust. 1 lit. c	<p> Przepis art. 35 ust. 1 lit. c ustawy o pppift w brzmieniu: „z wykorzystaniem waluty wirtualnej o równowartości 1000 euro lub większej w przypadku instytucji obowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12”. Zdaniem UKNF ww. przepis powinien uszczegóławiać, w oparciu o jakie tabele kursowe instytucje obowiązane zobowiązane są ustalać równowartość 1.000 EUR w przypadku wymiany waluty wirtualnej na inną walutę wirtualną. Ponadto, w związku z propozycją UKNF rozszerzenia definicji podmiotów świadczących usługi w zakresie krypto walut w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o pppift (punkt 1 niniejszego pisma) katalog stosowania środków bezpieczeństwa finansowego określony w art. 35 ust. 1 lit c) ustawy o pppift zostanie rozszerzony o podmioty świadczące usługi w zakresie emisji walut wirtualnych. </p>	<p> Uwaga nieuwzględniona waluty wirtualne ze swej istoty nie podlegają regulacjom o charakterze państwowym, czy też międzynarodowym. Ponadto liczba walut wirtualnych nie jest stała, wciąż powstają nowe. Jako inicjatywy stricte prywatne, waluty wirtualne nie mają publikowanych przez banki centralne tabel kursowych, do których można by się odnieść w ustawie. Ponadto publicznie dostępne informacje o kursach walut wirtualnych również są oparte na inicjatywach prywatnych. Podmioty zajmujące się obrotem </p>

					walutami wirtualnymi często publikują własne tabele kursowe, niemniej z uwagi na fakt, iż takie podmioty również nie mają stabilnej sytuacji i wypracowanej renomy, odsyłanie w ustawie do ich publikacji byłoby co najmniej wątpliwe
21.	PONIP	art. 1 pkt 9 lit. a tiret drugie	art. 35 ust. 1 pkt 3	<p>Doprecyzowanie przypadków, w których IO, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 21 i 22 Ustawy AML (stowarzyszenia i fundacje) mają obowiązek zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rozszerzanie na fundacje oraz stowarzyszenia posiadające osobowość prawną obowiązku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego w przypadku przeprowadzania gotówkowej transakcji okazjonalnej o równowartości 10.000,00 euro lub większej, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się ze sobą powiązane, jest nieuzasadnione oraz nadmiarowe. • Należy zaznaczyć, że Dyrektywa, w art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. e, nakazuje stosowanie tych środków „osobom prowadzącym handel towarami”, co wyraźnie wskazuje na zamiar europejskiego ustawodawcy do objęcia regulacją podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Na gruncie obecnej Ustawy AML, ten wymóg stosowany jest już wobec przedsiębiorców, czyli także wobec fundacji i stowarzyszeń, które prowadzą działalność gospodarczą. • Brak jest podstaw, aby twierdzić, że proponowana zmiana miałaby przyczynić się do zwiększenia poziomu ochrony przed praniem pieniędzy oraz finansowaniem terroryzmu. • PONIP rekomenduje wykreślenie projektowanego przepisu. 	Uwaga nieuwzględniona nowelizacja art. 35 ust. 1 pkt 3 ustawy o p.p.p.f.t. doprecyzowuje przypadki, w których instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 21 i 22 mają obowiązek zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego. Zmiana ta ma charakter redakcyjny i uwzględnia zakres w jakim na instytucjach obowiązanych ciążą obowiązki związane z przeciwdziałaniem poraniu pieniędzy oraz finansowaniem terroryzmu
22.	IDM	art. 1 pkt 9 lit. b	art. 35 ust. 2	<p>Sformułowanie jest zbyt ogólne, albowiem nawet drobna zmiana zamieszkania np. zmiana ulicy w ramach jednego miasta może prowadzić do konieczności – może powodować konieczność dokonania ponownej weryfikacji klienta lub beneficjenta rzeczywistego. Proponuje się</p> <p>2) <i>doszło do istotnej zmiany uprzednio ustalonych danych dotyczących klienta lub beneficjenta rzeczywistego;</i></p>	Uwaga nieuwzględniona projektowany przepis uszczegóławia przypadki stosowania środków bezpieczeństwa finansowego przez instytucje obowiązane w

					odniesieniu do klientów z którymi już utrzymuje stosunki gospodarcze. W ocenie projektodawcy przepis czytelny i precyzyjnie implementujący do krajowego porządku prawnego art. 1 (9)(b) dyrektywy 2018/843
23.	KNF	art. 1 pkt 9 lit. b	Art. 35 ust. 2 pkt 3	Przepis art. 35 ust. 2 pkt 3) ustawy o pppifit otrzyma brzmienie „instytucja obowiązana była w ciągu roku kalendarzowego zobowiązana na podstawie przepisów prawa do skontaktowania się z klientem w celu weryfikacji informacji dotyczących beneficjentów rzeczywistych, w szczególności gdy obowiązek taki wynikał z przepisów ustawy z dnia 9 marca 2017 o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami. Zdaniem UKNF konieczność wprowadzenia powyższego przepisu powinna być jeszcze raz rozważona z uwagi na to, że jego wprowadzenie może zwiększyć obciążenie obowiązkami instytucji obowiązanych.	Uwaga nieuwzględniona konieczność wprowadzenia takiego zapisu wynika wprost z art. 14 ust. 5 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843
24.	PIU	art. 1 pkt 9 lit. b	art. 35 ust. 2	PIU wnosi o usunięcie pkt 2 w art. 35 ust. 2 Z uwagi na charakter prowadzonej działalności, w przypadku instytucji obowiązanych takich jak zakłady ubezpieczeń, osobisty kontakt z klientem poprzez agenta następuje głównie przy zawarciu umowy. Późniejsza obsługa umowy w zakresie przyjęcia dyspozycji zmiany danych następuje najczęściej w formie elektronicznej (e-mail, zgłoszenie w dedykowanym portalu) bądź w formie listownej. Zakłady ubezpieczeń nie dysponują innymi środkami weryfikacji niż kopia dokumentu tożsamości. Zgodnie z opiniami Rzecznika Finansowego oraz Urzędu Ochrony Danych Osobowych, instytucje finansowe nie mają prawa kopiować dokumentów tożsamości dla każdego celu, który uznają za słuszny. Jednocześnie inne instytucje finansowe niż banki, nie posiadają dostępu do państwowych baz danych takich jak Rejestr Dowodów Osobistych czy też Baza PESEL. Dlatego wnosimy o wykreślenie powyższego obowiązku z uwagi na fakt, że zakłady ubezpieczeń nie mają możliwości wykonania wszystkich środków bezpieczeństwa finansowego, w szczególności weryfikacji klienta, w sytuacji zmiany przez klienta adresu zamieszkania lub aktualizacji serii i numeru dokumentu tożsamości w trakcie trwania umowy z klientem.	Uwaga nieuwzględniona projektowany przepis zgodny z art. 1(9)(b) dyrektywy – powyższy przepis dyrektywy nie dają podstaw do różnicowania obowiązków związanych ze stosowaniem środków bezpieczeństwa finansowego w zależności o kategorii instytucji obowiązanej

25.	PONIP	art. 1 pkt 9 lit. b	art. 35 ust. 2 pkt 3	<p>Uzupełnienie art. 35 ust. 2 Ustawy AML o nową przesłankę, która obliuguje IO do zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego w przypadkach, gdy ciąży na nich wynikające z przepisów prawa zobowiązanie do skontaktowania się z klientem, w szczególności gdy zobowiązanie takie wynika z przepisów ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz.U z 2019 r. poz. 648, 694 i 730.).</p> <p>Nowelizowany przepis w proponowanym brzmieniu stanowi de facto wymuszanie na IO obowiązku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego wobec określonych klientów co najmniej raz w roku.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Przyjęcie takiej interpretacji stoi w sprzeczności z zasadą stosowania środków bezpieczeństwa finansowego zgodnie z oceną ryzyka wobec danego klienta, która może zakładać dłuższe odstępy czasowe pomiędzy stosowaniem tych środków. • PONIP rekomenduje doprecyzowanie brzmienia nowelizowanego przepisu, które rozstrzygnie, czy kontakt z klientem w celu weryfikacji informacji dotyczących beneficjentów rzeczywistych lub w innych przypadkach, gdy wynika to z przepisów prawa w danym roku, będzie traktowany jako wypełnienie obowiązku zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego wobec klienta. W przeciwnym wypadku, PONIP rekomenduje wykreślenie przepisu. 	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>projektowany przepis zgodny z art. 1(9)(b) dyrektywy 2018/843 – powyższy przepis dyrektywy nie dają podstaw do różnicowania obowiązków związanych ze stosowaniem środków bezpieczeństwa finansowego w zależności o kategorii instytucji obowiązanej</p>
26.	ZBP		Propozycja dodania art. 35a	<p>Propozycja dodania art. 35a</p> <p>„Art. 35a. Klienci zobowiązani są przedłożyć na żądanie instytucji obowiązanych stosujących wobec nich środki bezpieczeństwa finansowego informacje lub dokumenty niezbędne do ich wykonania.”.</p> <p>Dodane nowego przepisu pomoże bankom w zastosowaniu środków bezpieczeństwa finansowego i będzie podstawą prawną do pozyskiwania informacji niezbędnych do ich zastosowania.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>propozycja sprzeczna z intencje ustawodawcy europejskiego, nie koresponduje z przepisami dyrektywy 2018/843 - zwłaszcza z art. 1(9)(b) zgodnie z którym środki bezpieczeństwa finansowego obejmują: „a) identyfikację klienta i weryfikację jego tożsamości na podstawie dokumentów, danych lub informacji pochodzących z</p>

					rzetelnego i niezależnego źródła (...)"
27.	IZFiA	art. 1 pkt 9 lit. b	art. 35 ust. 2	<p>Zgodnie z Uzasadnieniem, projektowane nowe brzmienie art. 35 ust. 2 Ustawy AML wynika z konieczności dostosowania do zmienionego brzmienia art. 14 ust. 5 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (dalej: „Dyrektywa 2015/849”) i tym samym rozszerzenia katalogu zdarzeń w jakich instytucje obowiązane zobowiązane są do stosowania środków bezpieczeństwa finansowego. Porównując pierwotne brzmienie art. 14 ust. 5 Dyrektywy 2015/849 z brzmieniem nadanym Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniająca dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE (dalej: „Dyrektywa 2018/843”), uznać należy, że wprowadzona zmiana uzasadnia wyłącznie dodanie projektowanego pkt 3 do art. 35 ust. 2 Ustawy AML.</p> <p>Brak jest natomiast uzasadnienia dla dodania projektowanego punktu 2. W szczególności, że obecne jego brzmienie sprowadza się de facto do konieczności ponownego wykonania środków bezpieczeństwa finansowego, w przypadku jakiegokolwiek zmiany danych czy to klienta czy to jego beneficjenta rzeczywistego. Nie pozostawiając tym samym instytucji obowiązanej możliwości oceny okoliczności danego przypadku z punktu widzenia ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, co wydaje się nie pozostawać w zgodzie z nadrzędną zasadą podejścia opartego o analizę ryzyka (motyw 22 Dyrektywy 2015/849). Tym samym, w przypadku zmiany nawet mało istotnej danej dotyczącej klienta, instytucja obowiązana będzie zmuszona przeprowadzić od nowa: identyfikację i weryfikację klienta, identyfikację beneficjenta rzeczywistego, ocenę stosunków gospodarczych itp. Wydaje się, iż tak daleko idące podejście nie jest zgodne z brzmieniem art. 14 ust. 5 Dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez Dyrektywę 2018/843, gdzie mowa jest o zmianie „stosownych okoliczności dotyczących</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>projektowany przepis uszczegóławia przypadki stosowania środków bezpieczeństwa finansowego przez instytucje obowiązane w odniesieniu do klientów z którymi już utrzymuje stosunki gospodarcze. W ocenie projektodawcy przepis czytelny, precyzyjnie implementujący do krajowego porządku prawnego art. 1(9)(b) dyrektywy 2018/843</p>

				<p>klienta” (w wersji angielskiej: „when the relevant circumstances of a customer change”). Mowa jest zatem nie o każdej okoliczności dotyczącej klienta, lecz takiej, której zmiana w kontekście obowiązków AML będzie miała charakter odpowiedni, a wręcz idąc za angielską wersją językową: istotny. W tym zakresie dla zapewnienia implementacji art. 14 ust. 5 Dyrektywy 2015/849 w aktualnym brzmieniu, jest utrzymanie projektowanego art. 35 ust. 2 pkt 1 i 3 Ustawy AML. Przepis pkt. 2 wydaje się całkowicie zbędny i niepotrzebnie rozbudowujący obowiązki instytucji obowiązanych.</p> <p>W związku z powyższym proponujemy usunięcie pkt. 2 z projektowanego nowego brzmienia art. 35 ust. 2 Ustawy AML.</p>	
28.	IZFiA	art. 1 pkt 10 lit. a tiret pierwsze	art. 36 ust. 1 pkt 1 lit. d)	<p>Uwaga do art. 1 pkt 10 lit. a) Projektu – projektowane nowe brzmienie art. 36 ust. 1 pkt 1 lit. d).</p> <p>Doceniając propozycję złagodzenia obecnych wymogów w zakresie konieczności każdorazowego ustalenia w stosunku do klienta będącego osobą fizyczną, serii i numeru jego dowodu osobistego, IZFIA wskazuje, że zmiana taka, jakkolwiek pożyteczna nie rozwiąże całkowicie sygnalizowanych od dawna problemów w realizacji obowiązku identyfikacji danych klienta w stosunku do uczestników Pracowniczych Planów Kapitałowych.</p> <p>W tym wypadku wskazać należy, po pierwsze, że z uwagi na przewidziany w ustawie z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. z 2018r., poz. 2215, dalej: „Ustawa PPK”) mechanizm zawierania umowy o prowadzenie PPK wszelkie dane dotyczące uczestników trafiają do instytucji finansowych od ich pracodawców. W tym kontekście, odnośnie informacji takich jak seria i numeru dowodu osobistego wskazać należy, że z rozpoczęciem obowiązywania Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/67 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (dalej: „RODO”) większość pracodawców usunęła tę daną z baz i na chwilę obecną nie widzi ani podstaw prawnych w świetle zasad RODO, ani możliwości operacyjno-technicznych aby takie informacje ponownie gromadzić. W</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona w wyniku uwag zgłoszonych trakcie procesu uzgodnień przedmiotowego projektu ustawy projektodawca zrezygnował z wprowadzenia do projektu zmian w art. 36 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy o p.p.p.f.t.</p>

			<p>przeważającej zatem liczbie przypadków instytucja finansowa/instytucja obowiązana nie będzie posiadała tej danej.</p> <p>Drugą problematyczną daną jest kraj urodzenia. W tym przypadku z poczynionych ustaleń wynika, że informacja ta nawet przed rozpoczęciem obowiązywania RODO nie była przez pracodawców gromadzona. Obecnie natomiast nie widzą oni ani podstaw prawnych w świetle zasad RODO, ani możliwości operacyjno-technicznych aby taką informację o pracownikach gromadzić.</p> <p>W związku z powyższym proponujemy rozważyć dodanie w Ustawie AML, oprócz projektowanego nowego brzmienia art. 36 ust. 1 pkt 1 lit. d), odrębnego artykułu, który adresowałby szczególną sytuację takich programów jak PPK i zwalniał w tych wypadkach instytucje obowiązane z konieczności pozyskiwania informacji o serii i numerze dowodu osobistego oraz kraju urodzenia. Z uwagi na masowość tego typu programów, konieczne jest przyjęcie jednolitych rozwiązań, zarówno po stronie pracodawców, instytucji finansowych, oraz przykładowo Ewidencji PPK, co zapewnić może jedynie jednolite wyłączenie obowiązku pozyskiwania tych danych.</p> <p>Przepisy Dyrektywy 2015/849, również w wersji nadanej jej Dyrektywą 2018/843, w żadnym miejscu nie wymagają aby identyfikacja klienta obejmowała ustalenie jego serii i numeru dowodu osobistego, czy kraju urodzenia, tym samym takie wyłączenie nie będzie pozostawało w sprzeczności z zapisami Dyrektyw. A za to, umożliwi instytucjom finansowym oferującym PPK wypełnienie obowiązków wynikających z Ustawy AML, które powinny mieć w tym przypadku charakter złagodzony, biorąc pod uwagę, że generalnie z PPK i podobnymi programami wiąże się niskie ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, jeżeli w ogóle jakiegokolwiek. W związku z tym, pozwoli to też na sprawne, dalsze wprowadzanie Ustawy PPK w życie, nie rodząc ryzyk prawnych i operacyjnych dla pracodawców i instytucji finansowych.</p> <p>W związku z powyższym proponujemy dodanie do Ustawy AML nowego przepisu w brzmieniu: „Art. x. Instytucja obowiązana podczas identyfikacji klienta, w związku z uczestnictwem w pracowniczym planie kapitałowym, pracowniczym programie emerytalnym lub innym programie polegającym na odprowadzaniu składek przez pracodawcę w celach emerytalnych, nie ustala danych, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1 lit. c</p>	
--	--	--	---	--

				w zakresie ustalenia państwa urodzenia oraz w art. 36 ust. 1 pkt 1 lit. d.” lub alternatywnie „Art. x. Instytucja obowiązana podczas identyfikacji klienta, w związku z uczestnictwem w pracowniczym planie kapitałowym nie ustala danych, o których mowa art. 36 ust. 1 pkt 1 lit. c w zakresie ustalenia państwa urodzenia oraz w art. 36 ust. 1 pkt 1 lit. d.”.	
29.	KNF	Art. 1 pkt 10 lit. a tiret pierwszy	art. 36 ust. 1 pkt 1 lit. d	<p>Przepis art. 36 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy o pppift otrzyma brzmienie: „d) serii i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby - w przypadku posiadania tej informacji przez instytucję obowiązana,”.</p> <p>Zdaniem UKNF powyższy zapis w praktyce może spowodować, że instytucje obowiązane nie będą wymagać podawania przez klienta informacji o serii i numerze dokumentu tożsamości. Ograniczenie niezbędnych danych de facto do imienia, nazwiska i numeru PESEL może mieć daleko idące konsekwencje – m.in. może powodować komplikacje ze stosowaniem videoweryfikacji oraz może znacząco zwiększyć liczbę tzw. „słupów” – wszystkie dane osobowe poza informacją o dokumencie tożsamości są ogólnodostępne, np. w wyciągach z ksiąg wieczystych.</p> <p>W komentarzu do ustawy o pppift wskazano, że nr PESEL spełnia przedmiotowy cel. Jednakże proponowany zapis ustawy pozwala nie identyfikować serii i numeru dokumentu tożsamości również w przypadku braku nr PESEL, np. przy nawiązywaniu stosunków gospodarczych z obcokrajowcami. W takiej sytuacji samo imię i nazwisko oraz data urodzenia, w ocenie UKNF, nie będą stanowić wystarczającego zakresu informacji do jednoznacznej identyfikacji. Należy także zwrócić uwagę, że ustawa o pppift powinna nakładać obowiązek zbierania dat ważności dokumentu stwierdzającego tożsamość, gdyż pozwoli to wykonanie obowiązków wynikających z art. 34 ust. 1 pkt 4 lit a ustawy o pppift.</p> <p>Z uzasadnienia do projektu ustawy zmieniającej wynika, że powyższy przepis będzie przepisem quasi fikcyjnym ponieważ z reguły (na podstawie doświadczeń inspekcji w bankach), instytucje obowiązane będą w posiadaniu serii i numeru dokumentu tożsamości. Powyższe spostrzeżenie wynika również z uzasadnienia do projektu ustawy zmieniającej: „Obowiązek ustalenia danych dotyczących serii i dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby ciążyć będzie na instytucji obowiązanej wówczas, gdy dane te będą w jej posiadaniu. Jeśli przykładowo weryfikacja tożsamości klienta zostanie przeprowadzona w oparciu o przedstawiony dowód osobisty, dane te znajdą</p>	Uwaga uwzględniona

				się w posiadaniu instytucji obowiązanej, a co za tym idzie identyfikacja klienta będzie obejmowała również informacje dotyczące serii oraz nr dokumentu stwierdzającego tożsamość [podkr. UKNF]”.	
30.	Rzecznik Finansowy	art. 1 pkt 10	art. 36 ust. 1 pkt 1 lit d	<p>Poczynione wnioski z analizy prawnej nad projektem wynikają z przyjęcia, iż polski ustawodawca może wykraczać poza obowiązki wskazane przez regulatora europejskiego, o ile – jeśli rozwiązanie bardziej restrykcyjne czy szczegółowe – ma słuszne uzasadnienie. Takie sformułowanie przepisu jak zaproponowane przez ustawodawcę tj. czyniące przedmiotową daną za nieobowiązkową może prowadzić do tego, że klienci będą odmawiać podania serii i numeru dokumentu tożsamości. Pamiętać bowiem należy, że instytucje obowiązane podejmują zbieranie danych identyfikacyjnych w sposób tradycyjny, jak i niestacjonarnie – zdalnie. Obowiązek w tym zakresie wyraża się w wymogu zapytania o tę daną, co samo w sobie nie jest utrudnione. Różnica polega na tym, że obywatele innych krajów legitymują się innymi dokumentami tożsamości. Ponadto po ewentualnym wprowadzeniu w życie tej zmiany, w przypadku obywateli innych krajów niż Polska jedynym wyróżnikiem obok imienia i nazwiska będzie data i kraj urodzenia, a zatem rzetelna identyfikacja umożliwiająca potrzebne dla danych okoliczności zidentyfikowanie osoby fizycznej może być utrudnione co może powodować negatywne konsekwencje dla klientów będących poszkodowanymi z tytułu fraudach na ich szkodę popełnianych przez osoby nieposiadające obywatelstwa polskiego. Rzecznik obserwuje zaś, że zdarzające się zgłoszenia klientów podmiotów rynku finansowego dotyczące naruszeń zasad AML często dotyczą osób spoza Polski.</p> <p>Mając jednak na uwadze, że beneficjent rzeczywisty to każda osoba fizyczna sprawująca bezpośrednio lub pośrednio kontrolę nad klientem, a zatem nie musi być to klient, to uprzednie jak i aktualne brzmienie art. 36 wydaje się zasadne jako bardziej elastyczne, bowiem wskazano, że te dane ustala się w przypadku posiadania informacji przez instytucję obowiązaną. To sprawia, że wymogi w zakresie ustalania danych nie będą zbyt rygorystyczne, ale odpowiednie jako dostosowane do realiów – większych trudności związanych z identyfikacją beneficjenta rzeczywistego aniżeli klienta.</p>	Uwaga uwzględniona
31.	ZBP	art. 1 pkt 10 lit. a tiret	art. 36 ust. 1 pkt 1 lit. d oraz ust. 2	<p>utrzymanie art. 36 ust. 1 pkt 1 lit. d oraz ust. 2 Ustawy w dotychczasowym brzmieniu;</p> <p>1) Dana ta jest obecnie raportowana</p>	Uwaga uwzględniona

		pierwsze oraz lit. b		<p>nie tylko do GIIF, ale również w ramach STIR. Zgodnie z art. 119zr § 1 pkt 5 Ordynacji podatkowej informacja o serii i numerze dokumentu tożsamości ma być raportowana jedynie, kiedy „jest dostępna”. Po złagodzeniu brzmienia art. 36 ust. 1 lit. d) banki nie będą mogły wskazać klientowi żadnej podstawy prawnej odnoszącej się do obowiązku zbierania tej informacji, co w konsekwencji uniemożliwi poprawne przeprowadzenie identyfikacji klienta w procesach zdalnych (zawieranie relacji bez fizycznej obecności Klienta), zgodnie z wytycznymi KNF i GIIF. Informacja o serii i numerze dokumentu tożsamości może być również przydatna do ewentualnego wyeliminowania lub uzgodnienia imienia i nazwiska danej osoby z osobą np. z list sankcyjnych.</p> <p>2) Odnośnie ust. 2 proponujemy pozostawienie obowiązku pozyskiwania informacji o obywatelstwie beneficjenta rzeczywistego. Zgodnie z brzmieniem art. 44 ust.1 projektu ustawy powiązanie stosunków gospodarczych z państwem trzecim wysokiego ryzyka oznacza konieczność zastosowania wzmożonych środków bezpieczeństwa finansowego. Za takie powiązanie można uznać obywatelstwo beneficjenta rzeczywistego w którymś z tych państw. Bez podstawy prawnej do zebrania tej danej bank nie będzie w stanie wykryć tego powiązania.</p>	
32.	BCC	art. 1 pkt 11	art. 37	<p>Do treści przepisu należy wprowadzić sformułowanie „może polegać na” zamiast „polega na”. Przepis zawiera przykładowy katalog czynności weryfikacyjnych, które – w zależności od charakterystyki działalności instytucji obowiązanej – będą lub nie będą możliwe do wypełnienia łącznie. Proponowane brzmienie przepisu w ocenie opiniującego, przy spełnieniu wymogów prawa unijnego, daje instytucjom obowiązany większą elastyczność w dopasowaniu sposobów weryfikacji do specyfiki ich działalności.</p> <p>Wystarczy zauważyć, że zgodnie z art. 36 ust. 1 pkt. 1 lit. d) instytucja obowiązana ma ustalać dane dotyczące serii i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby tylko w przypadku, gdy dane te będą w jej posiadaniu, to niecelowe wydaje się formułowanie w art. 37 ust. 1 wymogu potwierdzania ustalonych danych na podstawie dokumentu stwierdzającego tożsamość.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona projektodawca nie podziela argumentu, że „przepis zawiera przykładowych katalog czynności weryfikacyjnych”. W ocenie projektodawcy weryfikacja tożsamości klienta, osoby upoważnionej do działania w jego imieniu oraz beneficjenta rzeczywistego polega właśnie na potwierdzeniu ustalonych danych identyfikacyjnych. Ponadto projektodawca</p>

				<p>Dodatkowo w uzasadnieniu do projektu ustawy wskazano, że doświadczenia związane z obowiązkiem ustalania serii i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość mogą być nadmiernie uciążliwe dla instytucji obowiązanych.</p> <p>Propozycja przepisu: Art. 37. 1. Weryfikacja tożsamości klienta, osoby upoważnionej do działania w jego imieniu oraz beneficjenta rzeczywistego może polegać na potwierdzeniu ustalonych danych identyfikacyjnych na podstawie dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby fizycznej, dokumentu zawierającego aktualne dane z wyciągu z właściwego rejestru lub innych dokumentów, danych lub informacji pochodzących z wiarygodnego i niezależnego źródła, w tym środków identyfikacji elektronicznej oraz usług zaufania umożliwiających identyfikację elektroniczną w rozumieniu rozporządzenia 910/2014 albo na podstawie systemów identyfikacji elektronicznej przyłączonych do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz.U. z 2019 r. poz. 162 i 1590).</p>	<p>zauważa, że w wyniku uwag zgłoszonych w trakcie procesu uzgodnień przedmiotowego projektu ustawy zrezygnował z wprowadzenia do projektu zmian w art. 36 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy o p.p.p.f.t.</p>
33.	IZFiA	art. 1 pkt 11	art. 37	<p>proponujemy usunięcie projektowanego ust. 3 z art. 37 Ustawy AML.</p> <p>Rozszerzenie obowiązków instytucji obowiązanych, określonych w art. 13 ust. 1 lit. a) i b) Dyrektywy 2015/849, w brzmieniu nadanym Dyrektywą 2018/843, zostało zaadresowane w projektowanym nowym brzmieniu ust. 1 i dodawanym 2 w art. 37 Ustawy AML. Wątpliwości budzi natomiast konieczność dodawania w tym przepisie projektowanego ust. 3, którego celem jest zaimplementowanie końcowego fragmentu art. 13 ust. 1 lit. a Dyrektywy 2015/849, która nakazuje aby instytucje obowiązane prowadziły „rejstry podejmowanych działań, a także wszelkich trudności napotkanych w ramach procedury weryfikacji”.</p> <p>Zgodnie z art. 34 ust. 3 Ustawy AML „Instytucje obowiązane dokumentują zastosowane środki bezpieczeństwa finansowego oraz wyniki bieżącej analizy przeprowadzanych transakcji”, co w zestawieniu z art. 34 ust. 1 pkt 2 lit. a) Ustawy AML, który ustanawia środek bezpieczeństwa finansowego polegający na „identyfikacji beneficjenta rzeczywistego oraz podejmowaniu uzasadnionych czynności w celu weryfikacji jego tożsamości” sprowadza się de facto do rejestrowania tych samych zdarzeń, o których mowa powyżej. Nie ma zatem uzasadnienia dla powielania de facto tożsamych obowiązków,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona w proponowanym zakresie w wyniku zgłoszonych uwag w trakcie procesu uzgodnień przedmiotowego projektu ustawy dokonano zmiany redakcji przepisu - zakres i cel zmian opisano w uzasadnieniu do projektu ustawy</p>

				w szczególności, że regulacja art. 34 ust. 3 Ustawy AML nie stanowiła implementacji żadnego z przepisów unijnych, biorąc pod uwagę, że art. 13 Dyrektywy 2015/849, regulujący kwestie stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, nie zawiera w sobie odrębnego obowiązku ich dokumentacji.	
34.	KNF	art. 1 pkt 11	art. 37 ust. 2	Przepis art. 37 ust. 2 ustawy o pppift otrzymuje brzmienie: W przypadku identyfikacji jako beneficjenta rzeczywistego osoby zajmującej wyższe stanowisko kierownicze instytucje obowiązane podejmują uzasadnione czynności w celu weryfikacji jej tożsamości. Zdaniem UKNF, obowiązek weryfikacji beneficjenta rzeczywistego wynika już z art. 37 ust. 1 ustawy o pppift, który dotyczy wszystkich typów beneficjentów rzeczywistych i jest obowiązkowy na podstawie dokumentów pochodzących z wiarygodnego źródła, a nie tylko związany z uzasadnionymi czynnościami. Zapis ten niepotrzebnie osłabia obowiązek weryfikacji danych beneficjentów rzeczywistych. Jeżeli taki zapis jest konieczny, to zdaniem UKNF powinien być przereformowany w taki sposób, aby przy weryfikacji beneficjentów rzeczywistych zajmujących wyższe stanowisko kierownicze przedmiotowe czynności były zintensyfikowane.	Uwaga uwzględniona
35.	Krajowa Rada Notarialna	art. 1 pkt 11	art. 37 ust. 2 i 3	Zgodnie z art. 1 pkt 11 projektu ustawy zmieniającej art. 37 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w przypadku identyfikacji jako beneficjenta rzeczywistego – osoby zajmującej wyższe stanowisko kierownicze nałożono na instytucje obowiązane dodatkowy obowiązek. Zgodnie z ust. 2 instytucje obowiązane podejmują uzasadnione czynności w celu weryfikacji tożsamości tej osoby, natomiast w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30.05.2018 roku zmieniającej dyrektywę UE 2015/849, z której wynika, że instytucje obowiązane podejmują niezbędne uzasadnione środki w celu weryfikacji tożsamości osoby fizycznej, która zajmuje wyższe stanowisko kierownicze. Powyższe rozszerzenia zakresu obowiązków instytucji obowiązanej w projektowanej zmianie ustawy spowoduje nałożenie dodatkowych niemożliwych do wykonania czynności sprawdzających. Z punktu widzenia praktyki notarialnej nie ma możliwości dokumentowania utrudnień stwierdzonych w związku z weryfikacją tożsamości beneficjenta rzeczywistego. W przypadku pozostawienia projektowanej regulacji, do rozważenia pozostaje określenie kryteriów uznania czynności za	Uwaga nieuwzględniona w proponowanym zakresie w wyniku zgłoszonych uwag w trakcie procesu uzgodnień przedmiotowego projektu ustawy dokonano zmiany redakcji przepisu - zakres i cel zmian opisano w uzasadnieniu do projektu ustawy

				uzasadnione. Właściwym wydaje się stwierdzenie, że ustawa o przeciwdziałaniu praniu brudnych pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zawiera aż nadto niedookreślonych terminów.	
36.	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	art. 1 pkt 11	art. 37	Zwracamy się o rozważenie wprowadzenia przepisu mającego na celu rozstrzygnięcie wątpliwości związanych ze stosowaniem środków bezpieczeństwa finansowego obejmujących weryfikację tożsamości klienta oraz beneficjenta rzeczywistego w ramach PPE oraz PPK poprzez dodanie w art. 37 ustępu drugiego o treści wskazanej poniżej, przy jednoczesnej odpowiedniej zmianie w projektowanej treści artykułu 37 numeracji dotychczasowych ustępów od 2 do 4. W związku z powyższym proponuje się następującą, nową treść ustępu drugiego: „2. W przypadku gdy weryfikacja tożsamości klienta oraz beneficjenta rzeczywistego prowadzona jest w związku z przystąpieniem i uczestnictwem w pracowniczym programie emerytalnym lub uczestnictwem w pracowniczym planie kapitałowym, dokumenty, dane lub informacje dotyczące tych osób przekazane instytucji obowiązanej przez pracodawcę, o którym mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz.U. z [...]) lub podmiot zatrudniający, o którym mowa w ustawie z dnia 4 października 2018 r. ustawa o pracowniczych planach kapitałowych (Dz.U. z [...]) uznaje się za pochodzące z wiarygodnego i niezależnego źródła.”.	Uwaga nieuwzględniona w proponowanym zakresie w wyniku zgłoszonych uwag w trakcie procesu uzgodnień przedmiotowego projektu ustawy dokonano zmiany redakcji przepisu - zakres i cel zmian opisano w uzasadnieniu do projektu ustawy
37.	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	art. 1 pkt 11	art. 37 ust. 2	W celu usunięcia ewentualnych wątpliwości wnosimy o doprecyzowanie komentowanego postanowienia tak aby wprost przesądzić, że wspomniana w tym przepisie identyfikacja tożsamości osoby zajmującej wyższe stanowisko kierownicze odbywa się zgodnie z postanowieniami art. 36 ust. 2 Ustawy.	Uwaga nieuwzględniona w proponowanym zakresie w wyniku zgłoszonych uwag w trakcie procesu uzgodnień przedmiotowego projektu ustawy dokonano zmiany redakcji przepisu - zakres i cel zmian opisano w uzasadnieniu do projektu ustawy
38.	PIIT	art. 1 pkt 11	art. 37	Proponuje się wskazanie przykładowego katalogu środków identyfikacji elektronicznej. Implementacja postanowień 5AMLD wymaga dookreślenia środków, które mogą być stosowane w celu identyfikacji elektronicznej. Zgodnie z treścią	Uwaga nieuwzględniona w proponowanym zakresie w wyniku zgłoszonych uwag w trakcie procesu uzgodnień

			<p>wyżej wskazanego aktu, środki należytej staranności wobec klienta obejmują „identyfikację klienta i weryfikację jego tożsamości na podstawie dokumentów, danych lub informacji pochodzących z rzetelnego i niezależnego źródła, w tym, o ile są dostępne, środków identyfikacji elektronicznej, odpowiednich usług zaufania określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 lub wszelkich innych bezpiecznych, zdalnych lub elektronicznych procesów identyfikacji regulowanych, uznanych, zatwierdzonych lub przyjętych przez właściwe organy krajowe”.</p> <p>W ocenie PIIT, niewystarczające jest w tym celu samo powołanie się na nazwy aktów prawnych. Tak sformułowane odesłanie może być bowiem niezrozumiałe dla adresatów ustawy. Dodanie do treści przepisu przykładowego katalogu najpopularniejszych w obrocie gospodarczym środków zwiększy przejrzystość projektowanej regulacji i ułatwi jej stosowanie w praktyce. Implementacja przepisów dyrektywy powinna w miarę możliwości precyzować ich treść na potrzeby krajowego stosowania. Powyższe uzasadnienie znajduje zastosowanie również do zmian, które są proponowane w odniesieniu do treści art. 1 pkt 15 lit. a tiret drugie, art. 1 pkt 21 oraz art. 1 pkt 22 lit. a tiret drugie Projektu.</p> <p>Propozycja przepisu:</p> <p>Art. 37. 1. Weryfikacja tożsamości klienta, osoby upoważnionej do działania w jego imieniu oraz beneficjenta rzeczywistego polega na potwierdzeniu ustalonych danych identyfikacyjnych na podstawie dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby fizycznej, dokumentu zawierającego aktualne dane z wyciągu z właściwego rejestru lub innych dokumentów, danych lub informacji pochodzących z wiarygodnego i niezależnego źródła, w tym środków identyfikacji elektronicznej oraz usług zaufania umożliwiających identyfikację elektroniczną w rozumieniu rozporządzenia 910/2014 albo na podstawie systemów identyfikacji elektronicznej przyłączonych do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz.U. z 2019 r. poz. 162 i 1590), w szczególności podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP lub podpis elektroniczny.</p>	<p>przedmiotowego projektu ustawy dokonano zmiany redakcji przepisu - zakres i cel zmian opisano w uzasadnieniu do projektu ustawy</p>
--	--	--	---	--

39.	PONIP	art. 1 pkt 11	art. 37 ust. 2	<p>Przepis określa zasady identyfikacji osoby zajmującej wyższe stanowisko kierownicze jako beneficjenta rzeczywistego.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zdaniem PONIP, wprowadzany obowiązek jest nieuzasadniony oraz nadmiarowy. Projektowany przepis nie wskazuje przede wszystkim, w jakim dokładnie podmiocie beneficjent rzeczywisty ma zajmować kierownicze stanowisko. • PONIP rekomenduje doprecyzowanie przepisu. 	<p>Uwaga nieuwzględniona w proponowanym zakresie w wyniku zgłoszonych uwag w trakcie procesu uzgodnień przedmiotowego projektu ustawy dokonano zmiany redakcji przepisu - zakres i cel zmian opisano w uzasadnieniu do projektu ustawy</p>
40.	UODO	art. 1 pkt 11	art. 37 ust. 2	<p>Wątpliwości Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych budzi propozycja brzmienia art. 37 ust. 2 ustawy, zakładającego, że „W przypadku identyfikacji jako beneficjenta rzeczywistego osoby zajmującej wyższe stanowisko kierownicze instytucje obowiązane podejmują uzasadnione czynności w celu weryfikacji tej tożsamości”. W ocenie organu nadzorczego, tak ujęty przepis może prowadzić do pozyskiwania nieograniczonego zakresu danych osobowych,. Sformułowanie „uzasadnione czynności” jest bowiem bardzo szerokie, i de facto może oznaczać wszelkie czynności zmierzające do</p> <p>1 Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018 r., s. 2. pozyskiwania (w celu weryfikacji tożsamości) wszelkich możliwych informacji o osobie.</p> <p>Projektodawca powinien określić w przepisach jakie konkretnie informacje, dokumenty mogą być pozyskiwane przez instytucje obowiązane w celu identyfikacji beneficjenta rzeczywistego. Należy pamiętać, że zgodnie z przepisami art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, dane osobowe muszą być:</p> <p>a) przetwarzane zgodnie z prawem, rzetelnie i w sposób przejrzysty dla osoby, której dane dotyczą („zgodność z prawem, rzetelność i przejrzystość”);</p> <p>b) zbierane w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach i nieprzetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami;(…) („ograniczenie celu”);</p> <p>c) adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane („minimalizacja danych”);</p> <p>d) prawidłowe i w razie potrzeby uaktualniane; należy podjąć wszelkie rozsądne działania, aby dane osobowe, które są nieprawidłowe w świetle</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona z samego RODO wynika, iż zbierane przez instytucje obowiązane dane osobowe mają być adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane. Regulacja RODO wskazuje na ograniczenia w zakresie informacji i dokumentów gromadzonych przez instytucje obowiązane, a różnorodność sytuacji z którymi spotykają się instytucje obowiązane identyfikując tożsamość beneficjenta rzeczywistego nie pozwala na ustawowe skonkretyzowanie dopuszczalnych do tych celów informacji i dokumentów. Zauważyć również należy, iż ustawa o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu precyzuje, jakie dane są</p>

				<p>celów ich przetwarzania, zostały niezwłocznie usunięte lub sprostowane („prawidłowość”);</p> <p>e) przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osoby, której dane dotyczą, przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane (...), („ograniczenie przechowywania”);</p> <p>f) przetwarzane w sposób zapewniający odpowiednie bezpieczeństwo danych osobowych, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych („integralność i poufność”). Projektodawca powinien zaś zapewnić, aby tworzone przepisy prawa dawały właściwą gwarancję ochrony danych osobowych a także były przejrzyste dla administratorów a także osób, których dane osobowe będą mocą wprowadzanych regulacji przetwarzane.</p>	<p>wymagane do identyfikacji klienta, czy też beneficjenta rzeczywistego, co pozwala określić, jakie dokumenty czy też informacje są niezbędne do ich weryfikacji. Co za tym idzie przetwarzanie danych osobowych bezużytecznych (nie mających związku z wymaganymi danymi identyfikacyjnymi) będzie mogło zostać uznane za nadmiarowe.</p>
41.	KNF	art. 1 pkt 11	art. 37 ust. 3	<p>Przepis art. 37 ust. 3 ustawy o pppift otrzyma brzmienie: ”Instytucje obowiązane dokumentują utrudnienia stwierdzone w związku z weryfikacją tożsamości beneficjenta rzeczywistego oraz czynności, o których mowa w ust. 2”. UKNF proponuje zmianę stylistyczną: „W przypadku utrudnień związanych z weryfikacją tożsamości beneficjenta rzeczywistego instytucje obowiązane dokumentują proces i czynności związane z ustaleniem beneficjenta rzeczywistego, w tym również czynności, o których mowa w ust. 2”.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
42.	KNF	art. 1 pkt 11	art. 37 ust. 4	<p>Przepis art. 37 ust. 4 ustawy o pppift otrzymuje brzmienie: „instytucje obowiązane stosując środki bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 2, nie polegają wyłącznie na informacjach pochodzących z rejestru, o którym mowa (...).</p> <p>UKNF wskazuje, że zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 37 ust. 4 ustawy o pppift, Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych w praktyce nie będzie mógł być wykorzystywany przez instytucje obowiązane jako podstawowe źródło informacji o beneficjencie rzeczywistym. Rejestr Beneficjentów rzeczywistych nie będzie mógł być w praktyce wykorzystywany jako podstawowe źródło informacji o beneficjentach rzeczywistych ponieważ instytucje obowiązane de facto będą musiały zweryfikować czy informacje zawarte w ww. Rejestrze są zgodne z innymi informacjami ustalonymi przez instytucję obowiązaną oraz odnotować rozbieżności (zgodnie z art. 61a ust.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona jest uzasadnione usunięciem wątpliwości dotyczących prawidłowości implementacji dyrektywy 2015/849, w szczególności w zakresie wdrożenia art. 30 ust. 8 dyrektywy 2015/849. Przepis ten w swojej istocie stanowi, iż instytucje obowiązane stosując środki bezpieczeństwa finansowego nie mogą się wyłącznie opierać na</p>

				1 ustawy o pppift). Ponadto, w przypadku potwierdzenia odnotowanych rozbieżności, instytucja obowiązana będzie musiała przekazywać organowi, o którym mowa w art. 56 ustawy o pppift zweryfikowaną informację wraz z uzasadnieniem i właściwą dokumentacją. Wskazane zapisy mogą powodować, że Rejestr stanie się dodatkowym obciążeniem dla instytucji obowiązanych, zamiast być źródłem informacji.	Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych. Zauważyć należy, iż Komisja Europejska zgłaszała wątpliwości co do prawidłowości implementacji dyrektywy 2015/849 w zakresie braku odpowiedniego zapisu ustawowego przenoszącego postanowienia art. 30 ust. 8 dyrektywy
43.	ZBP	art. 1 pkt 11	art. 37 ust. 3	Propozycja dot. treści „Art. 37 ust. 3. Instytucje obowiązane dokumentują utrudnienia stwierdzone w związku z procedurą weryfikacji tożsamości beneficjenta rzeczywistego, jeśli jego tożsamość ustalana jest na podstawie art. 2 ust. 2 pkt 1 lit a) tiret 5.” Zmiana projektowanego przepisu ma na celu doszczegółowienie, że dokumentowanie dotyczy tylko przypadków, gdzie jako beneficjent rzeczywisty wskazywana jest osoba zajmująca wyższe stanowisko kierownicze.	Uwaga nieuwzględniona w proponowanym zakresie w wyniku zgłoszonych uwag w trakcie procesu uzgodnień przedmiotowego projektu ustawy dokonano zmiany redakcji przepisu - zakres i cel zmian opisano w uzasadnieniu do projektu ustawy
44.	PIU	art. 1 pkt 11	art. 37 ust. 4	Z proponowanego przepisu nie wynika w jakich okolicznościach jest wymagane dodatkowe sprawdzenie informacji uzyskanych z CRBR. Dla zachowania zasady ryzyka, która całościowo wyznacza zakres stosowanych środków bezpieczeństwa finansowego, tym samym pozwalając zwiększyć skuteczność systemów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, konieczne jest odwołanie się w komentowanym przepisie do poziomu ryzyka. PIU proponuje następujące nowe brzmienie art. 37 4.: „Instytucje obowiązane stosując środek bezpieczeństwa finansowanego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 2, przypadku stwierdzenia wyższego ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu nie polegają wyłącznie na informacjach pochodzących z rejestru, o którym mowa w art. 55 lub rejestru, o którym mowa w art. 30 lub art. 31 dyrektywy 2015/849 prowadzonego we właściwym państwie członkowskim.”.	Uwaga nieuwzględniona propozycja niezgodna z art. art. 1(8)(a) dyrektywy 2018/843

45.	PONIP	art. 1 pkt 11	art. 37 ust. 4	<p>Wprowadzenie zasady niepolegania przez IO wyłącznie na informacjach zawartych w Rejestrze lub odpowiednim rejestrze prowadzonym w innym państwie członkowskim, podczas stosowania wobec swojego klienta środka bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 2 Ustawy AML.</p> <p>Obecne brzmienie projektowanego przepisu nie wspomina o podejściu opartym o ocenę ryzyka, o którym mowa w implementowanym art. 30 ust. 8 Dyrektywy. W związku z tym „przerzuca” on na IO konsekwencje braku odpowiednich mechanizmów weryfikacji danych w Rejestrze.</p> <ul style="list-style-type: none"> • PONIP wnosi o doprecyzowanie przepisu poprzez dodanie zdania drugiego, zgodnie z którym do identyfikacji beneficjenta rzeczywistego stosuje się podejście oparte na ocenie ryzyka, dokonaną zgodnie z art. 33 Ustawy AML. • Proponowane przez PONIP brzmienie przepisu zapewni poprawne wdrożenie do krajowego porządku prawnego regulacji art. 30 ust. 8 Dyrektywy. 	<p>Uwaga nieuwzględniona propozycja niezgodna z art. 1(8)(a) dyrektywy 2018/843</p>
-----	-------	---------------	----------------	--	---

46.	KNF	art. 1 pkt 12 lit. b	art. 38 ust. 2	<p>art. 38 ust. 2 ustawy o pppift wynika a contrario, że istnieje brak konieczności stosowania środków bezpieczeństwa finansowego (w tym identyfikacji i weryfikacji klienta) w przypadku wykupu pieniądza elektronicznego gdy kwota nie przekracza 50 EUR. Jednakże wykup pieniądza elektronicznego spełnia definicję transferu środków pieniężnych zawartej w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylecia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006 (dalej Rozporządzenie 847) - do którego odsyła ustawa o pppift. Art. 5 ust 3 Rozporządzenia 847 wskazuje na konieczność weryfikacji informacji o płatniku (określonych w art. 4 ust. 1 Rozporządzenia 847) niezależnie od kwoty, jeśli transfer realizowany jest przy użyciu gotówki lub anonimowego pieniądza elektronicznego. W związku z powyższym powstaje wątpliwość, czy ustawa o pppift poprzez przedmiotowy zapis zwalnia ze stosowania postanowień Rozporządzenia 847. Zdaniem UKNF, przepis lub komentarz do zmiany jasno powinien wskazywać, czy wpływa on na ww. obowiązki Rozporządzenia 847.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W opinii projektodawcy rozporządzenie 2015/847 w art. 2 precyzuje sytuacje, do których rozporządzenie nie ma zastosowania.</p>
-----	-----	----------------------	----------------	--	--

47.	KNF	art. 1 pkt 12 lit. c	art. 38 ust. 3	<p>art. 38 ust. 3 ustawy o pppift otrzyma brzmienie: „Organizacje kartowe w rozumieniu art. 2 pkt 19b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, umożliwiają potwierdzenie, że anonimowa przedpłacona karta płatnicza wydana w państwie trzecim spełnia warunki określone w ust. 1 i 2. Instytucje obowiązane, będące agentami rozliczeniowymi w rozumieniu art. 2 pkt 1a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, nie akceptują płatności dokonywanych za pomocą anonimowych przedpłaconych kart płatniczych wydanych w państwie trzecim nie spełniających warunków, o których mowa w ust.1 i 2.”</p>	Uwaga nieuwzględniona zapisy projektowanego art. 38 ust. 3 ustawy są zgodne z postanowieniami art. 12 dyrektywy 2015/849
48.	Mastercard Europe SA	art. 1 pkt 12 lit. c	art. 38 ust 3	<p>Wnosimy o rezygnację w art. 38 § 3.</p> <p>1. To wydawcy kart mają bezpośrednie relacje z posiadaczami kart. Z tego względu organizacje kartowe nie mają kontroli nad środkami należytej staranności podjętymi przez wydawców.</p> <p>2. Organizacje kartowe nie mogą pełnić roli „policji” sprawdzającej czy ich klienci (wydawcy kart) przestrzegają przepisów prawa. Mogą ustalać zasady i wymogi dotyczące produktów zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, jednakże to ich klienci muszą ostatecznie przestrzegać tych zasad jak również obowiązujących przepisów.</p> <p>3. Organizacje kartowe nie mają dostępu do indywidualnych danych transakcyjnych, głównie widzą dane zaagregowane, podczas gdy wydawcy kart mają pełny zakres informacji.</p>	Uwaga nieuwzględniona (uzupełnienie uzasadnienia)

				<p>4. To wydawcy, a nie Mastercard lub Visa, mają wgląd w środki identyfikacji klienta w odniesieniu do produktów, które mogą zacząć funkcjonować jako anonimowe ale następnie zostać upgradowane do karty z pełną identyfikacją klienta (KYC). Jedynie wydawca karty będzie w stanie potwierdzić czy konkretny PAN jest powiązany z w pełni zidentyfikowanym klientem czy klientem anonimowym i dostosować wszelkie ograniczenia geograficzne związane ze statusem tego klienta. Nie możemy mieć dedykowanych kodów do produktów anonimowych, gdyż w Europie wiele produktów GPR (Ogólnego Zastosowania Doładowywane - General Purpose Reloadable) rozpoczyna swoje funkcjonowanie jako karty anonimowe, niedoładowywalne, podlegające wszelkim restrykcjom związanym z tą kategorią produktów. Dopiero po rejestracji karty stają się możliwe dodatkowe funkcjonalności – ze względów ekonomicznych oraz umożliwienia konsumentom natychmiastowego dostępu, karty nie mogą być ponownie wydane z nowym PAN (Personal Account Number) i kodem produktu.</p> <p>5. To wydawcy, a nie organizacje kartowe dysponują możliwością bezpośredniej komunikacji z konsumentem; również wydawcy posiadają dane kontaktowe klientów. Jeśli byłaby odmowa transakcji, na przykład ze względu na ograniczenia dotyczące produktów anonimowych, Mastercard nie byłby w stanie zakomunikować szczegółów konsumentowi. To doprowadziłoby do konfuzji konsumentów i strat biznesowych po stronie detalistów.</p> <p>6. Wydawcy kart już są podmiotami regulowanymi w swoich jurysdykcjach, a tym samym proponowany przepis nakładałby jedynie dodatkowy, niepraktyczny środek, który mógłby postawić organizacje kartowe w pozycji quasi-regulatora w odniesieniu do państw spoza UE np. obowiązek upewniania się, że wydawcy podejmują prawidłowy screening w zakresie AML, co zazwyczaj podlega nadzorowi ich krajowego organu nadzoru. Należy zauważyć, że wydawcy kart już obecnie monitorują i wymuszają przestrzeganie szeregu zasad i ograniczeń (np. kontrola limitów), tak więc dla nich stanowi to jeden z elementów działalności.</p>	
49.	PONIP	art. 1 pkt 12 lit. c	art. 38 ust. 3	Nałożenie na organizacje kartowe obowiązku zapewnienia agentom rozliczeniowym możliwości weryfikacji, że anonimowe przedpłacone karty	Uwaga nieuwzględniona

				<p>płatnicze wydane w państwie trzecim spełniają warunki określone w art. 38 ust. 1 i 2 Ustawy AML.</p> <p>PONIP wskazuje, że organizacje kartowe nie mogą kontrolować działalności wydawców kart w zakresie stosowania środków należytej staranności, ponieważ to wydawcy mają bezpośredni kontakt z posiadaczami tych kart.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Organizacje kartowe mogą jedynie ustalać zasady i wymogi dotyczące produktów zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie AML, jednakże nie są w stanie kontrolować wydawców kart w zakresie przestrzegania tych przepisów. • PONIP zwraca uwagę, że organizacje kartowe, w przeciwieństwie do wydawców kart, nie mają również wglądu w pełny zakres informacji na temat indywidualnych danych o transakcjach – widzą je jedynie w formie zagregowanej. • PONIP podkreśla również, że to wydawcy, a nie organizacje kartowe, posiadając dane kontaktowe swoich klientów, mają możliwość bezpośredniego kontaktu z nimi. Ma to kluczowe znaczenie w zakresie informowania konsumentów np. o odmowach transakcji. • Utrzymanie obecnej treści proponowanego przepisu mogłoby spowodować naruszenie kompetencji organów nadzorczych w krajach poza UE, w których wydawcy kart są podmiotami regulowanymi, przez organizacje kartowe. Kontrola przestrzegania np. obowiązku upewniania się, że wydawcy podejmują właściwy screening w zakresie 	projektowany przepis zgodny z art. 1(7)(c) dyrektywy 2018/843
50.	ZBP	art. 1 pkt 12 lit. c	art. 38 ust. 3	<p>Proponuje zmianę art. 38 ust. 3</p> <p>„Art. 38 ust. 3. Organizacje kartowe w rozumieniu art. 2 pkt 19b) ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 roku o usługach płatniczych uniemożliwiają akceptowanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej płatności dokonywanych z wykorzystaniem anonimowych kart przedpłaconych.”.</p> <p>Możliwość blokowania w danym kraju UE wszystkich transakcji przeprowadzonych anonimowymi kartami przedpłaconymi wydanymi poza UE może stanowić problem dla banków będących agentem rozliczeniowym. Na podstawie nr BIN karty, w którym zaszyty jest jej rodzaj oraz kraj wydania, instytucje kartowe mogą prowadzić czarne listy i nie autoryzować transakcji realizowanych takim instrumentem (czarna lista kart, analogicznie</p>	Uwaga nieuwzględniona (uzupełnienie uzasadnienia)

				jak dla zapewnienia zgodności z ustawą hazardową). Za proces blokowania powinny być odpowiedzialne instytucje kartowe.	
51.	PONIP	art. 1 pkt 13	art. 39 ust. 1a	<p>Zobowiązanie IO podczas ustanawiania nowych stosunków gospodarczych do uzyskiwania potwierdzenia rejestracji potencjalnego klienta we właściwym rejestrze beneficjentów rzeczywistych lub do uzyskania odpisu z takiego rejestru.</p> <ul style="list-style-type: none"> • W zakresie zdania pierwszego projektowanego przepisu, PONIP wskazuje obowiązek nałożony na IO, jako nadmiarowy. Wypełnianie obowiązku będzie się wiązać z generowaniem kolejnych dokumentów, podczas gdy IO w dużej mierze funkcjonują w oparciu o automatyczną, a nie ręczną weryfikację danych. PONIP rekomenduje wykreślenie przepisu. • W zakresie zdania drugiego projektowanego przepisu PONIP wnosi o doprecyzowanie, jakie konkretnie środki ustawodawca przewiduje dla zdyscyplinowania podmiotów, które zostały zobowiązane do przedkładania informacji lub dokumentów dotyczących ich beneficjentów rzeczywistych do IO. Bez tego, realizacja obowiązku w praktyce może okazać się wysoce utrudniona. 	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>projektowany przepis implementuje do krajowego porządku prawnego art. 1(9)(a) dyrektywy V AML zgodnie z którym podmioty zobowiązane podczas ustanawiania nowych stosunków gospodarczych są zobowiązane do uzyskiwania potwierdzenia rejestracji potencjalnego klienta we właściwym rejestrze beneficjentów rzeczywistych lub do uzyskania odpisu z takiego rejestru. Jednocześnie należy za uzasadnienie do projektu ustawy powtórzyć, że w uzupełnieniu implementacji art. 14 ust. 1 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, wprowadzany zostało zdanie drugie w art. 1 pkt 13 projekt, „który z jednej strony upoważnia instytucje obowiązane do żądania od klientów udostępnienia informacji lub dokumentów dotyczących ich beneficjentów rzeczywistych, a z drugiej strony zobowiązuje klientów do przedkładania takich</p>

					<i>informacji lub dokumentów do instytucji obowiązanych.</i> ”
52.	UODO	art. 1 pkt 13	art. 39 ust. 1a	Dodawany do art. 39 ust 1a zakłada, że podmioty, o których mowa w art. 58 (podmioty obowiązane do zgłaszania informacji o beneficjentach rzeczywistych i ich aktualizacji), na żądanie instytucji obowiązanej stosującej wobec nich środki bezpieczeństwa finansowego udostępniają informacje lub dokumenty pozwalające na identyfikację tożsamości ich beneficjentów rzeczywistych. W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych przepis ten jest zbyt ogólny. Nie precyzuje bowiem, jakie informacje i dokumenty miałyby być udostępniane podmiotom obowiązany.	Uwaga nieuwzględniona identyfikacja i weryfikacja tożsamości beneficjenta rzeczywistego, przeprowadzana przez instytucje obowiązane, nie może być ograniczana wyłącznie do uzyskania informacji z rejestru o którym mowa w art. 55 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, lub rejestru prowadzonego we właściwym państwie członkowskim, co wynika wprost z art. 30 ust. 8 dyrektywy 2015/849. Zakres informacji i dokumentów koniecznych do prawidłowej identyfikacji beneficjenta rzeczywistego określa sama instytucja obowiązana na podstawie okoliczności dotyczących konkretnego klienta, w szczególności uwzględniając związany z klientem poziom ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.
53.	ZBP		dodanie w art. 39 ust. 1 b	„Art. 39 ust. 1 b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych opublikuje listę rejestrów beneficjentów rzeczywistych prowadzonych we właściwych państwach członkowskich”;	Uwaga nieuwzględniona propozycja wykracza poza przedmiot regulacji którym jest implementacja do krajowego

				W celu zapewnienia jednolitego dostępu do danych na całym rynku proponuje się dodanie przepisu określającego, że minister właściwy do spraw finansów publicznych opublikuje listę rejestrów beneficjentów rzeczywistych prowadzonych we właściwych państwach członkowskich.	porządku prawnego przepisów dyrektywy 2018/843. Ponadto należy zwrócić uwagę że zgodnie z art. 1 pkt 15 (g) ww. dyrektywy planowana jest integracja centralnych rejestrów beneficjentów rzeczywistych państw członkowskich
54.	KNF	art. 1 pkt 15	art. 43	Przepis art. 43 ustawy o pppift wskazuje na obowiązek stosowania wzmoczonych środków bezpieczeństwa finansowego, ich niezastosowanie zagrożone jest, na podstawie art. 147 pkt 4 lit. b ustawy o pppift, sankcją administracyjną. Wymogi ustawowe nie wprowadzają jednak obowiązku utworzenia przez instytucje obowiązane katalogu wzmoczonych środków bezpieczeństwa finansowego uwzględniających ryzyko i charakter prowadzonej działalności. Ustawa o pppift sama narzuca taki katalog ale tylko wobec relacji z PEP (osobami zajmującymi eksponowane stanowisko polityczne) oraz w relacjach z państwem trzecim. W związku z powyższym, jak wynika z procesów kontrolnych prowadzonych przez UKNF, w praktyce trudno wykazać zastosowanie wzmoczonych środków bezpieczeństwa finansowego przy braku takiego katalogu. UKNF postuluje wprowadzenie obowiązku ustalenia i stworzenia przez instytucje obowiązane katalogu wzmoczonych środków bezpieczeństwa finansowego stosowanych w przypadku rozpoznanego wyższego ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu.	Uwaga nieuwzględniona wprowadzenie takiego zapisu nie jest konieczne. Zasady stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, z uwzględnieniem rozpoznanego przez instytucję obowiązaną ryzyka, obowiązkowo mają zostać przedstawione w wewnętrznej procedurze instytucji obowiązanej. Nieuwzględnienie w przyjętym przez instytucję obowiązaną dokumencie danych o których mowa w art. 50 ust. 2 pkt 3 oraz 4 ustawy świadczy o niespełnieniu przez taki dokument wymogów ustawowych przewidzianych dla wewnętrznej procedury, co jest równoznaczne z brakiem wewnętrznej procedury i wiąże się z możliwością nałożenia na instytucję obowiązaną kary administracyjnej zgodnie z art. 147 pkt 7 ustawy

55.	PIIT	art. 1 pkt 15 lit. a tiret pierwsze	art. 43 ust. 2 pkt 2	<p>Proponuje się doprecyzowanie.</p> <p>Zmiana ma charakter redakcyjny w celu uniknięcia wątpliwości, o którym artykule jest mowa w przepisie.</p> <p>Propozycja przepisu:</p> <p>c) rezydentem państwa, o którym mowa w art. 43 pkt 10</p>	Uwaga nieuwzględniona proponowana redakcja przepisu niezgodna z zasadami techniki legislacyjnej
56.	KNF	art. 1 pkt 15 lit. a	art. 43 ust. 2 pkt. 11	<p>W przepisie art. 43 ust. 2 pkt. 11 ustawy o pppift w brzmieniu wprowadzonym ustawą zmieniającą, UKNF proponuje po frazie „powiązanie stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej” proponuje się dodać „między innymi” zostawiając otwarty katalog branż podwyższonego ryzyka oraz dodać do katalogu „aktywa wirtualne”.</p>	Uwaga nieuwzględniona W ocenie projektodawcy nie wydaje się zasadnym dodawanie bezpośredniego odesłania do aktywów wirtualnych do art. 43 ust. 2 pkt 11 ustawy.
57.	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	art. 1 pkt 15 lit. a tiret drugie	art. 43 ust. 2 pkt 7	<p>Proponuje się uzupełnienie projektowanej treści przepisu art. 43 ust. 2 pkt 7 Ustawy o AML w taki sposób aby wyłączyć z zakresu tej regulacji PPE oraz PPK, w przypadku których nawiązywanie albo utrzymywanie stosunków gospodarczych odbywa się bez fizycznej obecności klienta instytucji obowiązanej, a mimo to ustawodawca przewiduje w tej sytuacji dopuszczalność zastosowania przez instytucję uproszczonych środków bezpieczeństwa, w przypadku potwierdzenia niższego ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (art. 42 ust. 2 pkt 3 Ustawy o AML).</p> <p>Proponowana zmiana ma na celu zapewnienie spójności pomiędzy treścią art. 43 ust. 2 pkt 7 Ustawy o AML (obowiązek zastosowania wzmożonych środków bezpieczeństwa z uwagi m.in. na nawiązywanie albo utrzymywanie stosunków gospodarczych bez fizycznej obecności klienta) a regulacją wynikającą z Art. 43 ust. 1 i ust. 2 pkt 7 Ustawy o AML. W tym celu proponuje się uwzględnienie następującego doprecyzowania w treści komentowanego przepisu ustawy:</p> <p>„7) nawiązywanie albo utrzymywanie stosunków gospodarczych lub przeprowadzanie transakcji okazjonalnej bez fizycznej obecności klienta w przypadku gdy związane z tym wyższe ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu nie zostało ograniczone w inny sposób, w tym przez użycie środków identyfikacji elektronicznej oraz usług zaufania umożliwiających identyfikację elektroniczną w rozumieniu rozporządzenia 910/2014 lub na podstawie systemów</p>	Uwaga nieuwzględniona

				identyfikacji elektronicznej przyłączonych do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej, z wyłączeniem przypadków, w których nawiązywanie albo utrzymywanie stosunków gospodarczych bez fizycznej obecności klienta następuje związku z przystąpieniem i uczestnictwem w pracowniczym programie emerytalnym lub uczestnictwem w pracowniczym planie kapitałowym;".	
58.	PIIT	art. 1 pkt 15 lit. a tiret drugie	art. 43 ust. 2 pkt 7	<p>Proponuje się wskazanie przykładowego katalogu środków identyfikacji elektronicznej.</p> <p>Co do uzasadnienia zmiany porównaj stanowisko PIIT wobec art. 1 pkt 11 Projektu.</p> <p>Propozycja przepisu:</p> <p>7) nawiązywanie albo utrzymywanie stosunków gospodarczych lub przeprowadzanie transakcji okazjonalnej bez fizycznej obecności klienta w przypadku gdy związane z tym wyższe ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu nie zostało ograniczone w inny sposób, w tym przez użycie środków identyfikacji elektronicznej oraz usług zaufania umożliwiających identyfikację elektroniczną w rozumieniu rozporządzenia 910/2014 lub na podstawie systemów identyfikacji elektronicznej przyłączonych do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej, w szczególności podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP lub podpis elektroniczny.</p>	Uwaga nieuwzględniona
59.	PONIP	art. 1 pkt 15 lit. a tiret trzecie	art. 43 ust. 2 pkt 9	<p>Dodanie do katalogu okoliczności, które mogą świadczyć o wyższym ryzyku prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, korzystania z nowych rozwiązań technologicznych przy oferowaniu nowych produktów lub usług.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Proponowana zmiana jest zdecydowanie nadmiarowa oraz może wprowadzić zbyt dużą uznaniowość przy dokonywaniu oceny, czy dane rozwiązanie technologiczne świadczy o wyższym ryzyku prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu. PONIP zwraca również uwagę, że każde rozwiązanie technologiczne z punktu widzenia praw autorskich charakteryzuje się cechą nowości. • PONIP rekomenduje wykreślenie projektowanego przepisu. 	Uwaga nieuwzględniona projektowany przepis ma charakter doprecyzowujący implementuje przepisy określone w Załączniku III do dyrektywy IV AML (dyrektywa 2015/849)
60.	PIIT	art. 1 pkt 15 lit. a	art. 43 ust. 2 pkt 12	Proponuje się zastąpienie zwrotu „podmioty o charakterze korporacyjnym” terminem „podmioty stanowiące osoby prawne”.	Uwaga nieuwzględniona

		tiret czwarte		<p>W żadnym innym przepisie projektowanej treści u.p.p.p. nie pojawia się zwrot „podmioty o charakterze korporacyjnym”. Celem ujednoczenia siatki pojęciowej występującej w ustawie proponuje się posłużenie terminem „podmioty stanowiące osoby prawne”. Występuje on na gruncie innych przepisów ustawy implementujących przepisy dyrektywy, w których pojawia się pojęcie „podmiotów o charakterze korporacyjnym” (np. art. 2 ust. 2 pkt 1 u.p.p.p.).</p> <p>Propozycja przepisu: (...) 12) powiązanie stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej z klientem będącym obywatelem państwa trzeciego i ubiegającym się o prawo pobytu lub obywatelstwo w państwie członkowskim w zamian za transfery kapitałowe, nabycie własności lub obligacji skarbowych bądź inwestycje w podmioty stanowiące osoby prawne w danym państwie członkowskim.”</p>	<p>projektowany przepis ma charakter doprecyzowujący implementuje przepisy określone w Załączniku III do dyrektywy IV AML (dyrektywa 2015/849) poprzez odwołania wprost sformułowania „podmioty o charakterze korporacyjnym w danym państwie członkowskim” w celu ich wyróżnienia (nie chodzi bowiem o osoby prawne w rozumieniu krajowych przepisów)</p>
61.	IDM	art. 1 pkt 15 lit. b	art. 43 ust. 4	<p>Propozycja zmiany treści; „4. W przypadku ujawnienia powzięcia informacji o transakcji: 1) nadmiernie skomplikowanych w stosunku do okoliczności przeprowadzenia transakcji, 2) opiewających na wysokie kwoty, które nie są uzasadnione okolicznościami przeprowadzenia transakcji, 3) przeprowadzanych w nietypowy sposób, 4) wydających się nie mieć uzasadnienia prawnego lub gospodarczego – instytucje obowiązane podejmują działania w celu wyjaśnienia okoliczności, w jakich przeprowadzono te transakcje oraz intensyfikują stosowanie środka bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 4, w odniesieniu do stosunków gospodarczych, w ramach których te transakcje zostały przeprowadzone.” „Ujawnienie” informacji jest zbyt ogólne,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona pojęciem „ujawnienia” ustawodawca posługuje się również w aktualnym brzmieniu art. 43 ust. 4 ustawy o pppft. Projektowane zmiany implementują do krajowego porządku prawnego art. 1(10)(b) dyrektywy 2018/843 mają charakter doprecyzowujący; dlatego cechy transakcji, których ujawnienie wymaga podjęcia przez instytucje obowiązane określonych w tym artykule działań, zostały wskazane w odrębnych jednostkach redakcyjnych.</p>

62.	IZFiA	art. 1 pkt 15 lit. b	art. 43 ust. 4	<p>Zgodnie z Uzasadnieniem „Zmiany redakcji art. 18 ust. 2 dyrektywy 2015/849 wprowadzone przez art. 1 pkt 10 lit. b dyrektywy 2018/843 nie modyfikują w sposób zasadniczy treści normatywnej tego przepisu”, z którym to twierdzeniem nie można się zgodzić. Wprowadzenie do wyliczenia zawarte w aktualnym brzmieniu art. 18 ust. 2 Dyrektywy 2018/849 brzmi: „Państwa członkowskie wymagają, aby podmioty zobowiązane analizowały w zakresie w jakim jest to rozsądnie możliwe kontekst i cel wszystkich transakcji, które spełniają co najmniej jeden z następujących warunków:”, co stanowi istotną zmianę względem jego pierwotnego brzmienia, która nie została odzwierciedlona w projektowanych przepisach polskiej ustawy.</p> <p>Generalnie, w ocenie IZFiA, zaproponowany sposób implementacji do polskiego porządku prawnego art. 18 ust. 2 Dyrektywy 2015/849 już na etapie poprzedniej implementacji <u>stanowił i w dalszym ciągu stanowi nieuzasadnione zaostrenie unijnych wymogów – goldplating</u>. Zgodnie z przepisem Dyrektywy stosowanie dodatkowych działań w stosunku do wskazanych typów transakcji ma prowadzić do: „stwierdzenia, czy te transakcje lub działania wydają się podejrzane.”. Odmienne polskie przepisy nakazują podejmować działania „w celu wyjaśnienia okoliczności w jakich przeprowadzono te transakcje”, co stanowi niewątpliwie rozszerzenie zakresu badania.</p> <p><u>W związku z powyższym postulujemy nadanie projektowanemu art. 43 ust. 4 Ustawy AML brzmienia analogicznego do art. 18 ust. 2 Dyrektywy 2015/849, w brzmieniu nadanym Dyrektywą 2018/843.</u></p>	Uwaga nieuwzględniona w wyniku zgłoszonych uwag w trakcie procesu uzgodnień przedmiotowego projektu ustawy dokonano zmiany redakcji przepisu
63.	KNF	art. 1 pkt 15 lit. a	art. 43 ust. 4	<p>Przepis art. 43 ust. 4 ustawy o pppift otrzyma brzmienie: „4. W przypadku ujawnienia transakcji: skomplikowanych, [...]</p> <p>– instytucje obowiązane podejmują działania w celu wyjaśnienia okoliczności, w jakich przeprowadzono te transakcje oraz intensyfikują stosowanie środka bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 4, w odniesieniu do stosunków gospodarczych, w ramach których te transakcje zostały przeprowadzone.”.</p> <p>Zdaniem UKNF, z redakcji ww. przepisu wynika, że opisane w nim działania odnoszą się wyłącznie do analizy transakcji przeprowadzanych w ramach stosunków gospodarczych o czym świadczy spójnik „oraz” pomijając tym samym transakcje realizowane w ramach transakcji okazjonalnych noszące</p>	Uwaga nieuwzględniona wprowadzenie sugerowanej przez UKNF zmiany polegającej na zastąpieniu wyrazu „oraz” wyrazem „lub” w sposób istotny zmieni sens omawianego przepisu, z uwagi na wprowadzenie alternatywności stosowanych przez instytucje obowiązane działań. Obowiązek zastosowania środka

				cechy określone w tym przepisie. Proponuje się zamiast słowa „oraz” zastosowanie słowa „lub”.	bezpieczeństwa finansowego w postaci monitorowania stosunków gospodarczych wynika wprost z art. 18 ust. 2 dyrektywy 2015/849 w wersji nadanej przez dyrektywę 2018/843 zmiana redakcji niezależna od uwagi
64.	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k	art. 1 pkt 15 lit. b	art. 43 ust. 4	W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych wnosimy o nadanie wstępu do wyliczenia komentowanego przepisu następującego brzmienia: „W przypadku ujawnienia transakcji, która spełnia co najmniej jeden z następujących warunków” . Obecne brzmienie projektowanej treści przepisu mogłoby sugerować, że przesłanki wskazane w ramach zawartego dalej wyliczenia powinny zostać spełnione łącznie.	Uwaga uwzględniona
65.	PONIP	art. 1 pkt 15 lit. b	art. 43 ust. 4 pkt 1	Wskazanie cech transakcji, których ujawnienie wymaga podjęcia przez IO określonych działań. <ul style="list-style-type: none"> • Kryterium ujawnienia „skomplikowanej” transakcji, jako samodzielnej podstawy do aktualizacji obowiązków IO, określonych w art. 43 ust 4 Ustawy AML, jest zbyt szerokie oraz stwarza zbyt dużą uznaniowość. • Należy tutaj wskazać przede wszystkim na art. 18 ust. 2 Dyrektywy, zgodnie z którym IO analizują kontekst i cel wszystkich transakcji „w zakresie, w jakim jest to rozsądnie możliwe”. • PONIP wskazuje, iż pojęcie „skomplikowanej transakcji” w Dyrektywie występuje nie jako odrębne kryterium oceny danej transakcji, ale razem z innymi kryteriami, wymienionymi w nowelizowanym przepisie. • W związku z powyższym PONIP rekomenduje usunięcie projektowanego przepisu. Jeżeli okaże się to niemożliwe lub problematyczne, PONIP proponuje zmianę projektowanego przepisu w sposób, który uwarunkuje aktualizację obowiązków IO dopiero w przypadku spełnienia wszystkich kryteriów (1-4) wymienionych w projektowanym przepisie. 	Uwaga nieuwzględniona kryteria przywołane w projektowanym przepisie, w tym kryterium transakcji „skomplikowanych” są zgodne z kryteriami o których mowa w art. 1(10)(b) dyrektywy 2018/843; Rekomendowane usunięcia projektowanego przepisu prowadziłyby do niezgodności z ww. przepisem dyrektywy 2018/843.

66.	IDM	art. 1 pkt 16	art. 44 ust. 1	<p>Propozycja zmiana treści: „1.Instytucje obowiązane stosują wzmożone środki bezpieczeństwa finansowego w przypadkach stosunków gospodarczych lub transakcji związanych mających powiązania z państwem trzecim wysokiego ryzyka.”.</p> <p>Środki bezpieczeństwa stosuje się wobec klienta m.in. z perspektywy dokonywanych transakcji.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona przyjęte w projektowanym przepisie odwołanie do „stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej z państwem trzecim wysokiego ryzyka” jest tożsame z odwołaniem określonym w art. 1(11) dyrektywy 2018/843</p>
67.	IZFiA	art. 1 pkt 16	art. 44 ust. 1	<p>Artykuł 44 ust. 1 Ustawy AML stanowi transpozycję do polskiego porządku prawnego art. 18a dodanego do Dyrektywy 2015/849, niemniej pewne jego modyfikacje względem brzmienia pierwotnego noszą znamiona goldplatingu, podczas gdy w innych miejscach gdzie takie doprecyzowanie byłoby pożądane, brzmienie przepisów pozostaje nie zmienione.</p> <p>Wbrew brzmieniu ust. 1 art. 18a Dyrektywy 2015/849, które odwołuje się do „stosunków gospodarczych lub transakcji związanych z państwami trzecimi wysokiego ryzyka zidentyfikowanymi zgodnie z art. 9 ust. 2” tj. zidentyfikowanych w aktach delegowanych przyjętych przez Komisję Europejską, w projektowanym art. 44 ust. 1 Ustawy AML wprowadzenie do wyliczenia nie zawiera tego typu zawężenia, tym samym odnosząc się do wszystkich krajów trzecich wysokiego ryzyka zdefiniowanych w art. 2 ust. 2 pkt. 13 Ustawy AML. Brak jest uzasadnienia do tego aby polskie instytucje obowiązane były zmuszone do stosowania wzmożonych środków bezpieczeństwa finansowego względem szerszego katalogu państw, niż instytucje obowiązane z innych krajów członkowskich. Argumentów za tym przemawiających brak w szczególności w Uzasadnieniu do Projektu.</p> <p>W tym zakresie postulujemy zachowanie zgodności z podejściem europejskim i zawężenie zastosowania art. 44 ust. 1 do państw trzecich wysokiego ryzyka wskazanych przez Komisję Europejską.</p> <p>Projektowane brzmienie art. 44 ust. 1 Ustawy AML ma na celu doprecyzowanie pojęcia „wzmożonych środków bezpieczeństwa finansowego”, niemniej sposób sformułowania tego przepisu powoduje, że jego realizacja w dalszym ciągu budzi liczne wątpliwości.</p> <p>Rozwiązanie przyjęte w art. 44 ust. 1 pkt 1 jest bardzo ogólne, z uwagi na to, że nie zawiera ono katalogu, choćby otwartego, dodatkowych informacji</p>	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie zmiany redakcji przepisu odnośnie stosowania wzmożonych środków bezpieczeństwa finansowego związanych z państwem trzecim wysokiego ryzyka. W pozostałym zakresie uwaga nieuwzględniona. Przyjęcie proponowanych rozwiązań byłoby sprzeczne z art. 1(11) dyrektywy 2018/843</p>

				<p>jakie instytucja obowiązana miałaby ustalić. W istocie nie jest wiadome na pozyskiwaniu jakich informacji należy poprzestać, aby zrealizować ten obowiązek. W dobie zwiększającej się dbałości o ochronę danych osobowych, w tym z uwagi na podstawową zasadę minimalizacji przetwarzanych danych, wyrażoną w art. 3 ust. 1 lit. c RODO, taki sposób regulacji będzie każdorazowo rodził wątpliwości pod kątem tego jakie dane instytucja obowiązana jest uprawniona od klienta pozyskać.</p> <p>Wskazujemy zatem na potrzebę doprecyzowania treści projektowanego art. 44 ust. 1 pkt. 1 Ustawy AML.</p> <p>Jeżeli chodzi natomiast o projektowane art. 44 ust. 1 pkt 2 i 3 Ustawy AML wskazać należy, że nie został rozwiązany problem pojawiający się w dotychczas obowiązującym stanie prawnym, tj. projektuje się nałożenie obowiązku na instytucję obowiązana bez jednoczesnego nałożenia na podmioty, których to dotyczy, obowiązku ujawniania informacji, a w niektórych przypadkach jest to jedyny sposób ich pozyskania. Rozwiązaniem tego problemu nie są zmiany polegające na wprowadzeniu art. 60a do Ustawy AML. Nałożony tym przepisem na beneficjenta rzeczywistego obowiązek w zakresie przedmiotowym obejmuje przekazanie wyłącznie danych niezbędnych do zgłoszenia informacji do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych, a w zakresie podmiotowym – obejmuje jedynie osobę będącą beneficjentem rzeczywistym i podmioty zobowiązane do składania zgłoszeń.</p> <p><u>W związku z powyższym konieczne jest nałożenie na klientów obowiązków przekazania instytucjom obowiązany wymaganych informacji.</u></p>	
68.	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	art. 1 pkt 16	art. 44 ust. 1	<p>Wnosimy o nadanie wprowadzeniu do wyliczenia, następującego brzmienia „Instytucje obowiązane stosują wzmożone środki bezpieczeństwa finansowego w przypadkach stosunków gospodarczych lub transakcji związanych z państwem trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art 9 dyrektywy 2015/849, w ramach których podejmują co najmniej następujące działania:". Modyfikacja ta pozwoli na jednoznaczne wskazanie kryteriów uznania danego państwa za państwo wysokiego ryzyka (analogicznie jak w postanowieniach nowododawanych art. 44a — 44d) oraz pozwoli na pełną implementację art. 18a ust. 1 dyrektywy 2015/849w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843.</p>	Uwaga uwzględniona

69.	NBP	art. 1 pkt 16	art. 44 ust. 1	<p>Zaproponowane w projekcie ustawy zmiany art. 44 ust. 1 są niespójne z art. 35 ust. 1, w którym wskazano na konieczność stosowania środków bezpieczeństwa finansowego w przypadku nawiązywania stosunków gospodarczych i przeprowadzania transakcji okazjonalnej. Dlatego proponujemy w art. 44 ust. 1 następujące brzmienie wprowadzenia do wyliczenia:</p> <p>„1. Instytucje obowiązane stosują wzmożone środki bezpieczeństwa finansowego w przypadkach stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej, związanych z państwami trzecimi wysokiego ryzyka, w ramach których podejmują co najmniej następujące działania:”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona znowelizowany art. 44 ust. 1 ma na celu dostosowanie prawa krajowego do wymogów art. 18a ust. 1 dyrektywy 2018/843, wskazując katalog działań podejmowanych przez instytucje obowiązane w przypadku nawiązania stosunków gospodarczych lub przeprowadzenia transakcji związanej z państwem trzecim wysokiego ryzyka.</p>
70.	PONIP	art. 1 pkt 16	art. 44 ust. 1	<p>Stosowanie wzmożonych środków bezpieczeństwa finansowego.</p> <ul style="list-style-type: none"> • PONIP zwraca uwagę na sformułowanie „podejmują co najmniej następujące działania”, które oznacza zobowiązanie IO do każdorazowego wykonania wszystkich czynności określonych w przepisie. • Wprowadzanie zamkniętego katalogu czynności, tak jak w proponowanym przepisie, jest sprzeczne z obowiązującą na gruncie obecnych przepisów zasadą samodzielnego decydowania przez IO o tym, jakie wzmożone środki bezpieczeństwa finansowego zostaną zastosowane na podstawie przyjętej oceny ryzyka przez daną IO. • Wprowadzenie przepisu w obecnym brzmieniu sprawia, że opieranie instytucji przeciwdziałania praniu pieniędzy na ocenie ryzyka traci rację bytu. • PONIP rekomenduje zmianę omawianego fragmentu, w wyniku której otrzyma on następujące brzmienie: „podejmują odpowiednie działania, w szczególności”. 	<p>Uwaga nieuwzględniona przyjęcie proponowanego rozwiązania byłoby sprzeczne z art. 1(11) dyrektywy 2018/843 zgodnie, z którym instytucje obowiązane zobowiązane są do zastosowania określonych w tym przepisie działań.</p>
71.	PONIP	art. 1 pkt 16	art. 44 ust. 1 pkt 1	<p>Uzyskiwanie przez IO dodatkowych informacji o kliencie, beneficjencie rzeczywistym oraz zamierzonym charakterze stosunków gospodarczych.</p> <ul style="list-style-type: none"> • PONIP zwraca uwagę na niejasność sformułowania „dodatkowych informacji” w projektowanym przepisie. • W toku stosowania przez IO wzmożonych środków bezpieczeństwa finansowego, ustalenie dokładnego zakresu tych informacji może powodować nieporozumienia oraz stwarzać problemy interpretacyjne. 	<p>Uwaga nieuwzględniona przyjęte w projektowanym przepisie rozwiązanie zobowiązujące instytucje obowiązanych stosujące wzmożone środki bezpieczeństwa finansowego</p>

				<ul style="list-style-type: none"> • Nie jest również jasne, w jakim zakresie i na jakiej podstawie prawnej IO może przetwarzać uzyskane dodatkowe informacje. Trudno uznać, aby wszystkie dodatkowe informacje mieściły się w granicach celów przetwarzania dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. • PONIP rekomenduje doprecyzowanie treści przepisów w sposób rozwiązujący powyższe wątpliwości. 	do uzyskiwania dodatkowych informacji o kliencie oraz beneficjencie rzeczywistym oraz zamierzonym charakterze stosunków gospodarczych są zgodnie z art. 1(11) dyrektywy 2018/843
72.	ZBP	art. 1 pkt 16	art. 44 ust.1	<p>„1. Instytucje obowiązane stosują wzmożone środki bezpieczeństwa finansowego w przypadkach stosunków gospodarczych lub transakcji związanych z państwem trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849 ,w ramach których podejmują co najmniej następujące działania (...)”.</p> <p>Wskazanie art. 9 dyrektywy 2015/849 ma na celu doszczegółowienie, jakie konkretnie państwa, w celu uniknięcia różnic interpretacyjnych, traktujemy jako państwa trzecie wysokiego ryzyka.</p>	Uwaga uwzględniona
73.	IZFiA	art. 1 pkt 18	art. 44a-44d	<p>Podobnie jak w przypadku projektowanego nowego brzmienia art. 44 ust. 1 Ustawy AML, również dodawane nowe art. 44a – 44d nie rozwiązują problemu braku obowiązku po stronie klientów do przekazania instytucjom obowiązanych wskazanych informacji. Nie rozwiązują tym samym podstawowego problemu obserwowanego już obecnie.</p> <p><u>Tym samym wnosimy o uzupełnienie Projektu w tym zakresie.</u></p>	Uwaga nieuwzględniona przyjęcie proponowanego rozwiązania polegającego na zobowiązaniu klientów instytucji obowiązanych do przekazywania wskazanych informacji byłoby sprzeczne z art. 1(11) dyrektywy 2018/843 – przedmiotowy przepis kierowany do instytucji obowiązanych nakłada na nie obowiązek podejmowania określonych działań
74.	PONIP	art. 1 pkt 18	art. 44a	<p>Nałożenie na IO obowiązku stosowania przez nie dodatkowych działań w każdej sytuacji przeprowadzania transakcji związanej z państwem trzecim wysokiego ryzyka.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Jak wynika z uzasadnienia do Projektu, proponowany przepis zakłada obowiązek zastosowania przez IO co najmniej jednego działania spośród 	Uwaga nieuwzględniona

				<p>wymienionych w punktach 1-3 tego przepisu w każdej sytuacji przeprowadzania transakcji związanej z państwem trzecim wysokiego ryzyka.</p> <ul style="list-style-type: none"> • PONIP zwraca uwagę na nieprawidłową implementację art. 18 a ust. 2 Dyrektywy, polegającą na pominięciu zwrotu „w stosownych przypadkach” („where applicable”), który oznacza, że obowiązek stosowania dodatkowych środków bezpieczeństwa finansowego ograniczających ryzyko, aktualizuje się tylko w uzasadnionych przypadkach. Chodzi tutaj przede wszystkim o sytuacje, w których występuje podejrzenie prania pieniędzy. • PONIP proponuje zmianę treści projektowanego przepisu, w wyniku której otrzymałby on następujące brzmienie: „Art.44a. W przypadku transakcji związanej z państwem trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849, przeprowadzanej przez osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, instytucje obowiązane, w stosownych przypadkach, oprócz stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 44 ust. 1, podejmują co najmniej jedno z następujących działań ograniczających ryzyko związane z taką transakcją: 1) podejmują dodatkowe czynności w ramach stosowanych wzmożonych środków bezpieczeństwa finansowego; 2) wprowadzają zintensyfikowane obowiązki związane z przekazywaniem informacji lub raportowaniem transakcji; 3) ograniczają zakres stosunków gospodarczych lub transakcji.”. 	
75.	KNF	art. 1 pkt 18	art. 44b oraz art. 44c	<p>Nowe przepisy art. 44b oraz art. 44c ustawy o pppift mogą znacząco zwiększyć zakres obowiązków UKNF, co może wiązać się z koniecznością zwiększenia stanu osobowego jednostek wewnętrznych UKNF i tym samym koniecznością zwiększenia środków na realizację nowych obowiązków nałożonych ustawą zmieniającą.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona uwaga nie odnosi się do treści zaproponowanych przepisów, w związku z czym nie może zostać uwzględniona</p>
76.	KNF	art. 1 pkt 18	art. 44 b ust. 5	<p>Przepis art. 44 b ust. 5 ustawy o pppift w brzmieniu nadanym ustawą zmieniającą otrzyma brzmienie: „wydając decyzje, o których mowa w ust. 3 i 4 Generalny Inspektor oraz KNF uwzględniają międzynarodowe zobowiązania UE oraz informacje pochodzące (...) lub organizacji międzynarodowych (...)”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona art. 44 b ust. 5 ustawy stanowi propozycję transpozycji art. 18a ust. 4 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, który to</p>

					przepis odnosi się do organizacji międzynarodowych, nie precyzując o jakie dokładnie organizacje chodzi.
77.	PONIP	art. 1 pkt 18	art. 44b	<p>Obowiązek wyrażenia zgody przez GIIF albo KNF na utworzenie oddziału lub przedstawicielstwa przez IO w państwie trzecim wysokiego ryzyka.</p> <ul style="list-style-type: none"> • PONIP wnosi o usunięcie wprowadzonego obowiązku uzyskania zgody KNF albo GIIF z Projektu. Obowiązek ten stanowi znaczne ograniczenie swobody działalności gospodarczej podmiotów, które prowadzą działalność gospodarczą zgodnie z prawem. • W związku z powyższym, należy również konsekwentnie wykreślić projektowane art. 44c-44d, które dookreślają szczegóły postępowania w zakresie uzyskania zgody GIIF albo KNF. 	Uwaga nieuwzględniona przyjęte w projektowanym przepisie rozwiązanie jest zgodne z art. 1(11) dyrektywy 2018/843.
78.	KNF	art. 1 pkt 18	art. 44 c ust. 1	Przepis art. 44 c ust. 1 ustawy o pppift w brzmieniu wprowadzonym ustawą zmieniającą otrzyma brzmienie: „Generalny Inspektor albo KNF - w zakresie instytucji obowiązanych przez nią nadzorowanych, może wydać decyzję nakazującą zmianę zakresu lub zakończenia relacji korespondenckich przez instytucję obowiązaną, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1-5, 7-11, 24 i 25 z instytucją będącą respondentem z siedzibą w państwie trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849.” Wątpliwości UKNF budzi ograniczenie przedmiotowego zapisu do państw trzecich wysokiego ryzyka. Propozycja UKNF – dodanie słowa „zwłaszcza”: „(...) będącą respondentem z siedzibą zwłaszcza w państwie trzecim wysokiego ryzyka (...)”.	Uwaga nieuwzględniona Proponowana zmiana zdaniem projektodawcy dalece rozszerzałaby zakres zastosowania projektowanego przepisu i wykraczałaby poza zakres regulacji implementowanego przez ten przepis art. 18a ust. 3 lit. e) dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843.
79.	ZBP	art. 1 pkt 19	art. 45 ust. 1	<p>„Art. 45 ust. 1. W przypadku transgranicznych relacji korespondenckich obejmujących realizację transferów w ramach zawartej umowy z instytucją będącą respondentem z państwa trzeciego instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1-5, 7-11, 24 i 25, będące instytucją korespondentem, stosują środki bezpieczeństwa finansowego oraz podejmują następujące działania:"</p> <p>Celem V Dyrektywy AML poprzez użycie słowa (payments' jest wyeliminowanie z definicji bankowości korespondencyjnej kluczy RMA, które otwierane są na potrzeby jednej transakcji, a nie stałej obsługi</p>	Uwaga uwzględniona

				<p>transakcji. Dlatego aby uniknąć wątpliwości interpretacyjnych sugerowane jest użycie określenia „transferów” lub „bieżących transferów” co nie wprowadzi zamieszania pojęciowego, jak również pozwoli zrealizować zamysł ustawodawcy europejskiego.</p> <p>'Płatności' rozumiane są jako rozliczenia o stałym przepływie środków. Transfer, w rozumieniu Ustawy, oznacza dowolną transakcję przynajmniej częściowo realizowaną drogą elektroniczną (w tym więc także jednorazową).</p>	
80.	PIIT	art 1 pkt 21	art. 47 ust. 1	<p>Proponuje się wskazanie przykładowego katalogu środków identyfikacji elektronicznej.</p> <p>Co do uzasadnienia zmiany porównaj stanowisko PIIT wobec art. 1 pkt 11 Projektu.</p> <p>Propozycja przepisu:</p> <p>„1. Instytucje obowiązane mogą korzystać z usług podmiotu trzeciego przy stosowaniu środków bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 13, pod warunkiem niezwłocznego przekazywania przez ten podmiot, na żądanie instytucji obowiązanej, niezbędnych informacji oraz dokumentów dotyczących zastosowanych środków bezpieczeństwa finansowego, w tym kopii dokumentów uzyskanych podczas stosowania środków bezpieczeństwa finansowego polegających na identyfikacji klienta i beneficjenta rzeczywistego oraz weryfikacji ich tożsamości w szczególności za pomocą środków identyfikacji elektronicznej oraz usług zaufania umożliwiających identyfikację elektroniczną w rozumieniu rozporządzenia 910/2014 albo przy wykorzystaniu systemów identyfikacji elektronicznej przyłączonych do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej, w szczególności podpis 1) uzyskane w wyniku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego kopie dokumentów i informacje, w tym, o ile są dostępne, informacje uzyskane za pomocą środków identyfikacji elektronicznej oraz usług zaufania umożliwiających identyfikację elektroniczną w rozumieniu rozporządzenia 910/2014 albo przy wykorzystaniu systemów identyfikacji elektronicznej przyłączonych do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej, w szczególności podpis elektroniczny lub podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP.”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona zmiana redakcji przepisu w związku ze zgłoszeniem w trakcie uzgodnień projektu uwagami Ministra Cyfryzacji; przyjęte w projektowanym przepisie rozwiązanie zgodne z art. 1(14) dyrektywy 2018/843</p>

81.	PIU	art. 1 pkt 21	art. 47 ust. 1	<p>W modelu sprzedaży bancassurance, kiedy np. bank jest agentem zakładu ubezpieczeń i oferuje produkty ubezpieczeniowe klientom banku, agent będący instytucją obowiązana powinien przekazać zakładowi ubezpieczeń posiadane informacje i kopie dokumentów uzyskane w trakcie stosowania środków bezpieczeństwa finansowego względem własnych klientów jeśli przedmiotowe informacje lub dokumenty zostały również wykorzystane do identyfikacji i weryfikacji klienta na potrzeby zawarcia umowy ubezpieczenia.</p> <p>PIU proponuje następujące nowe brzmienie art. 47 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Instytucje obowiązane mogą korzystać z usług podmiotu trzeciego przy stosowaniu środków bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 1 - 3, pod warunkiem niezwłocznego przekazywania przez ten podmiot, na żądanie instytucji obowiązanej, niezbędnych informacji oraz dokumentów dotyczących zastosowanych środków bezpieczeństwa finansowego, w tym kopii dokumentów uzyskanych podczas stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, również wynikających ze stosunków gospodarczych nawiązywanych we własnym imieniu, polegających na identyfikacji klienta i beneficjenta rzeczywistego oraz weryfikacji ich tożsamości w szczególności za pomocą środków identyfikacji elektronicznej oraz usług zaufania umożliwiających identyfikację elektroniczną w rozumieniu rozporządzenia 910/2014 albo przy wykorzystaniu systemów identyfikacji elektronicznej przyłączonych do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej.”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>przyjęcie proponowanego rozwiązania polegającego na przekazywaniu przez podmiot pośredniczący niezbędnych informacji dotyczących zastosowanych środków bezpieczeństwa finansowego również wynikających ze stosunków gospodarczych nawiązywanych we własnym imieniu w opinii projektodawcy byłoby sprzeczny z art. 1(14) dyrektywy 2018/843 w zakresie w jakim mowa jest w tym przepisie o przekazaniu „na żądanie - przez osobę trzecią odpowiednich kopii danych z identyfikacji i weryfikacji”</p>
82.	UODO	art. 1 pkt 21	art. 47 ust. 1	<p>Wyjaśnienia wymaga także, co należy rozumieć przez „środki identyfikacji elektronicznej” o których mowa w art. 47 ust. 1 projektu</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>ilekroć w projekcie ustawy mowa jest o „środkach identyfikacji elektronicznej”, zwrot ten jest stosowany wraz z odniesieniem do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia</p>

					23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającym dyrektywę 1999/93/WE (Dz.Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73). Definicja „środków identyfikacji elektronicznej” znajduje się w art. 3 pkt 2 tego rozporządzenia.
83.	PIU	art. 1 pkt 22 lit a	art. 49 ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia	<p>W dotychczasowym brzemieniu, również po konsultacjach społecznych z rynkiem finansowym, w tekście Ustawy termin „przechowywania dokumentów” jest liczony od pierwszego dnia następującego po roku, którego dotyczy archiwizowane wydarzenie. Dzięki takiej organizacji instytucje obowiązane nie muszą w trybie dziennym kasować danych z baz analizowanych transakcji czy archiwum klienta. Nie widzimy jako PIU uzasadnienia dla zmiany tej zasady oraz wdrożenia dziennego usuwania danych. Roczne usuwanie danych zapewnia ich dłuższe przechowywanie, a również minimalizuje ryzyko błędu i utraty danych, których skasowanie nie było zamierzone. Ponadto, postulujemy aby archiwizacja była liczona od zakończenia relacji z klientem lub od momentu zastosowania środka bezpieczeństwa finansowego. Ze względu na długi czas trwania umów ubezpieczeniowych mogłoby się okazać że np. inicjalna informacja o identyfikacji klienta musi być przechowywana przez kilkadziesiąt lat, co może tworzyć znaczne ograniczenia organizacyjne i koniczność inwestowania środków w nieużywane już rozwiązania technologiczne.</p> <p>PIU proponuje następujące nowe brzmienie art. 49 ust. 1:</p> <p>– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Instytucje obowiązane przechowują przez okres 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym zakończono stosunki gospodarcze z klientem lub zastosowano środek bezpieczeństwa finansowego:</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona projektowany przepis zgodny z art. 1(25)(a) dyrektywy 2018/843. Dyrektywa w sposób jednoznaczny określa okres przechowywania kopii dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego</p>

84.	PONIP	art. 1 pkt 22 lit. a tiret drugie	art. 49 ust. 1 pkt 1	<p>Obowiązek IO do przechowywania dokumentacji w formie papierowej.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Obowiązek przechowywania papierowych dokumentów uzyskanych w wyniku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego przez IO jest zbędny ze względu na znaczny stopień digitalizacji działalności poszczególnych IO. • Kierując się dążeniem do likwidacji formy papierowej z obiegu w jak największym stopniu, PONIP rekomenduje wykreślenie obowiązku przechowywania kopii dokumentów uzyskanych w wyniku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego przez IO w formie papierowej poprzez wyraźne wskazanie możliwości wykorzystywania formy elektronicznej. 	Uwaga nieuwzględniona proponowane rozwiązanie bezprzedmiotowe z uwagi na fakt że ustawa nie przesądza o formie w jakiej instytucje obowiązane mają przechowywać kopie dokumentów uzyskanych w wyniku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego wobec klientów
85.	ZBP	art. 1 pkt 22 lit a i b	art. 49 ust. 1 oraz ust. 2	Z uwagi na ograniczenia systemowe i technologiczne banków, usuwanie danych w procesie ciągłym (na bieżąco) jest niemożliwe.	Uwaga nieuwzględniona projektowany przepis zgodny z art. 1(25)(a) dyrektywy 2018/843 („...przez okres pięciu lat od zakończenia stosunków gospodarczych z danym klientem (...)). Dyrektywa w sposób jednoznaczny określa okres przechowywania kopii dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego
86.	IDM	art. 1 pkt 23 lit a	art. 50 ust. 1	<p>zdanie drugie „okresowej”, a nie „bieżącej” weryfikacji procedury AML – będzie to spójne m.in. z obowiązkiem wynikającym z art. 25 ust. 1 Rozporządzenia 2017/565.</p> <p><i>[W ocenie SMM proponowana zmiana nie będzie miała zastosowania]</i></p>	Uwaga nieuwzględniona projektowany przepis jest zgodny z art. 8 ust. 5 dyrektywy 2015/849
87.	IZFiA	art. 1 pkt 23 lit a	art. 50 ust. 1	Zgodnie z Uzasadnieniem projektowana modyfikacja art. 50 ust. 1 Ustawy AML, polegająca na dodaniu w nim zdania drugiego w brzmieniu „Wewnętrzna procedura instytucji obowiązanej podlega bieżącej weryfikacji oraz w razie potrzeby aktualizacji.”, wynika z potrzeby wyartykułowania wprost obowiązków wynikających z art. 8 ust. 5 Dyrektywy 2015/849. Z	Uwaga nieuwzględniona projektowany przepis jest zgodny z art. 8 ust. 5 dyrektywy 2015/849 w opinii projektodawcy posłużenia się

				<p>twierdzeniem tym nie do końca można się zgodzić. Artykuł 8 ust. 5 Dyrektywy 2015/849 wskazuje przede wszystkim na potrzebę uzyskiwania zgody kadry kierowniczej wyższego szczebla na „wprowadzenie przez te podmioty strategii, środków kontroli i procedur oraz monitorowania i wzmacniania zastosowanych środków, w stosownych przypadkach”. Z przytoczonego brzmienia trudno wywieść obowiązki instytucji obowiązanych modyfikacji wewnętrznej procedury AML. W szczególności przyjmowanie, że ma ona podlegać „bieżącej weryfikacji” ma charakter nadmiarowy. O ile wprowadzenie obowiązku przeglądu procedury wewnętrznej można uznać za uzasadnione, tak „bieżącej weryfikacji” już nie. W związku z powyższym, w ocenie IZFiA lepszym rozwiązaniem byłoby wprowadzenie obowiązku weryfikacji procedury na kształt rozwiązania funkcjonującego już obecnie w stosunku do aktualizacji oceny ryzyka instytucji obowiązanej. Zgodnie z art. 27 ust. 3 Ustawy AML taka aktualizacja przeprowadzana jest „w razie potrzeby, nie rzadziej jednak niż co 2 lata”. W szczególności, że z uwagi na zakres, charakter oraz cel tych dokumentów, powinny one być ze sobą immanentnie powiązane.</p> <p><u>W związku z powyższym proponujemy nadania art. 50 ust. 1 zd. 2 Ustawy AML następującego brzmienia: „Wewnętrzna procedura instytucji obowiązanej podlega aktualizacji w razie potrzeby, nie rzadziej jednak niż co 2 lata.”</u></p>	<p>w przedmiotowym przepisie sformułowaniem „bieżącej weryfikacji” czyli w miarę zdarzania się jakichś faktów, bez opóźnienia, terminowo właściwie oddaje sens dyrektywnemu sformułowaniu „w stosownych przypadkach”</p>
88.	NBP	art. 1 pkt 23 lit a	art. 50 ust. 1	<p>Użyty w art. 50 ust. 1 zwrot „w razie potrzeby” jest naszym zdaniem zbyt ogólny, dlatego proponujemy następujące brzmienie dodanego zdania:</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Zgodnie ze znowelizowanym art. 50 ust. 1 wewnętrzna procedura instytucji obowiązanej podlegać będzie bieżącej weryfikacji oraz w razie potrzeby aktualizacji. Instytucja obowiązana jest zobligowana do podjęcia samodzielnej decyzji jakie okoliczności wymagają aktualizacji procedury. W świetle art. 50 ust. 2 instytucja</p>

					obowiązana przy aktualizacji powinna brać pod uwagę m.in. charakter, rodzaj i rozmiar prowadzonej działalności, w związku z tym nie ma potrzeby powielania powyższych okoliczności w art. 50 ust. 1
89.	KNF	art. 1 pkt 23 lit a	art. 50 ust. 1	Zdaniem UKNF, art. 50 ust. 1 ustawy o pppift w brzmieniu nadanym ustawą zmieniającą ogranicza wymagania Rekomendacji 18 Financial Action Task Force (FATF) „Kontrola wewnętrzna oraz zagraniczne oddziały i podmioty zależne” (dalej: Rekomendacja 18) do wymogów odnośnie procedury, a powinien być w rozszerzony w rozumieniu programu AML czyli polityk, procedur, kontroli. Rekomendacja 18 zobowiązuje instytucje finansowe do wprowadzenia programów przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. W uzupełnieniu nota interpretacyjna wskazuje, iż ww. programy AML powinny uwzględniać: opracowanie wewnętrznych polityk, procedur i kontroli, uwzględniających odpowiednie rozwiązania w zakresie zarządzania zgodnością, szkolenie pracowników, niezależną funkcję audytu w celu badania systemu.	Uwaga nieuwzględniona wszelkie wymagane przez FATF wymogi dotyczące programów przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu są uwzględnione w ustawie w przepisach regulujących wewnętrzną procedurę instytucji obowiązanej, w szczególności w wyliczeniu zawartym w art. 50 ust. 2 ustawy.
90.	KNF	art. 1 pkt 23 lit b	art. 50 ust. 2 pkt 10	Przepis art. 50 ust. 2 pkt 10 ustawy o pppift w brzmieniu wprowadzonym ustawą zmieniającą otrzyma brzmienie: „10) zasad odnotowywania rozbieżności pomiędzy informacjami zgromadzonymi w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych a informacjami o beneficjentach rzeczywistych klienta ustalonymi w związku ze stosowaniem ustawy;” Zdaniem UKNF, wskazany zapis powoduje de facto przerzucenie weryfikacji poprawności danych zamieszczonych w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych (dalej: Rejestr) na instytucje obowiązane. Rejestr zamiast stanowić pomoc dla instytucji przy identyfikacji beneficjenta rzeczywistego stanie się kolejnym obowiązkiem dla instytucji. W praktyce spowoduje to, że instytucje obowiązane będą musiały tak jak obecnie zidentyfikować beneficjenta rzeczywistego, ale dodatkowo zweryfikować czy dane w Rejestrze są zgodne z ustaleniami instytucji, a w przypadku braku zgodności danych zrobić zgłoszenie o rozbieżności danych.	Uwaga nieuwzględniona zgodnie z projektowanymi przepisami, instytucje obowiązane nie mają działać celem weryfikacji danych zgromadzonych w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych, lecz mają odnotować rozbieżności które wykryją w ramach stosowanych wobec klienta środków bezpieczeństwa finansowego. Obowiązek odnotowania rozbieżności oraz przekazania stosownej

				<p>Przepis art. 50 ust. 2 pkt 11 ustawy o pppift w brzmieniu wprowadzonym ustawą zmieniającą otrzyma brzmienie: „11) zasad dokumentowania utrudnień stwierdzonych w związku z weryfikacją tożsamości beneficjenta rzeczywistego oraz czynności podejmowanych w związku z identyfikacją jako beneficjenta rzeczywistego osoby zajmującej wyższe stanowisko kierownicze.”.</p> <p>Wątpliwości UKNF budzi możliwość weryfikacji w praktyce tożsamości wszystkich członków zarządu wskazanych przez instytucję obowiązana jako beneficjenci rzeczywiści.</p>	<p>informacji na ten temat do organu prowadzącego rejestr nie wyklucza pozytywnej roli jaką może odegrać rejestr w zakresie ułatwienia instytucjom obowiązany identyfikacji i weryfikacji beneficjentów rzeczywistych klientów.</p>
91.	NBP	art. 1 pkt 23 lit c	art. 50 ust. 3	<p>Proponujemy następujące brzmienie art. 50 ust. 3:</p> <p>„3. Wewnętrzna procedura instytucji obowiązanej oraz jej aktualizacja, przed wprowadzeniem do stosowania, podlega akceptacji przez kadre kierowniczą wyższego szczebla, z wyłączeniem przypadków prowadzonej działalności, o której mowa w art. 9.”.</p> <p>Ze względu na to, że art. 9 ustawy o p.p.p.f.t. stanowi, że w przypadku prowadzenia działalności jednoosobowo, zadania kadry kierowniczej wyższego szczebla, automatycznie wykonywane są przez osobę prowadzącą tą działalność, wydaje się bezzasadne zobowiązanie instytucji obowiązanej prowadzącej działalność jednoosobowo do akceptowania wprowadzonej przez siebie wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona z art. 9 ustawy o p.p.p.f.t w przypadku instytucji obowiązanych prowadzących działalność jednoosobowo zadania kadry kierowniczej wyższego szczebla oraz pracownika, o których mowa w art. 6 i art. 8 ustawy o p.p.p.f.t., wykonuje osoba prowadząca tę działalność.</p> <p>Wymaga podkreślenia, że prowadząc jednoosobową działalność gospodarczą, przedsiębiorca ma możliwość zatrudniania pracowników oraz zawierania umów cywilnoprawnych. W związku z tym projektodawca nie widzi podstaw do wyłączenia osób prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą w art. 50 ust. 3 i art. 53 ust. 1.</p>

92.	PONIP	art. 1 pkt 23 lit b	art. 50 ust. 2 pkt 10	<p>Obowiązek określenia w wewnętrznej procedurze IO zasad odnotowywania rozbieżności pomiędzy informacjami zgromadzonymi w Rejestrze a informacjami o beneficjentach rzeczywistych klienta ustalonymi w związku ze stosowaniem ustawy.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Proponowany przepis w rzeczywistości nakłada na IO obowiązek dbania o prawdziwość i aktualność danych znajdujących się w Rejestrze. • Dodatkowo należy wskazać na art. 68 Ustawy AML, zgodnie z którym dane wpisane do Rejestru są objęte domniemaniem prawdziwości. • Obowiązek ten należy do kompetencji właściwych organów państwowych, w tym przypadku ministra właściwego do spraw finansów publicznych (art. 56 Ustawy AML), co sprawia, że projektowany przepis w obecnym brzmieniu stanowi ingerencję w uprawnienia organów państwowych. • Nie można również dopuścić do sytuacji, w której IO będą ponosić konsekwencje braków mechanizmu weryfikowania prawdziwości danych w Rejestrze. • PONIP wnosi o wykreślenie proponowanego przepisu. 	<p>Uwaga nieuwzględniona projektowany przepis jest spójny z art. 30 ust. 4 dyrektywy 2015/849. Należy odnotować, co zostało szczegółowo wyjaśnione w uzasadnieniu do projektu ustawy, że na podstawie art. 1 pkt 37 projektu ustawy nałożony zostanie na instytucje obowiązek nałożony obowiązek odnotowywania wszelkich rozbieżności pomiędzy stanem faktycznym dotyczącym klienta, ustalonym przez tą instytucję obowiązującą, a danymi dostępnymi w centralnym rejestrze beneficjentów rzeczywistych. Wprowadzenie tego mechanizmu stanowi implementację do krajowego porządku prawnego przepisów art. 1(15)(b) dyrektywy 2018/843. Ustalenie sposobu odnotowywania tych rozbieżności, powinno nastąpić w właśnie procedurze wewnętrznej instytucji obowiązującej.</p>
93.	IZFiA	art. 1 pkt 25	art. 52 ust. 1	<p>Obowiązek szkolenia pracowników w zakresie ochrony danych osobowych został nie tylko zaadresowany w przepisach RODO, ale także krajowych aktów prawnych dotyczących ochrony danych osobowych (art. 39 ust. 1 lit. a RODO, art. 47 ust. 1 lit. n RODO). Nieuzasadnione jest zatem powielanie</p>	

				<p>tęgo zagadnienia w innych ustawach, w tym w Ustawie AML, w szczególności, że wbrew Uzasadnieniu art. 46 ust. 1 Dyrektywy 2015/849 nie odnosi się do „ochrony danych osobowych”, ale generalnie do „ochrony danych”.</p> <p>W związku z powyższym proponujemy usunięcie art. 1 pkt 25 z Projektu.</p>	
94.	PONIP	art. 1 pkt 25	art. 52 ust. 1	<p>Wprowadzenie zagadnień związanych z ochroną danych osobowych do programów szkoleniowych realizowanych w IO.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Tematyka danych osobowych regulowana jest przez odrębne przepisy. IO nie powinny być obciążane obowiązkiem organizowania szkoleń z zakresu danych osobowych na podstawie Ustawy AML. • PONIP zwraca również uwagę, że Dyrektywa w art. 46 ust. 1 posługuje się sformułowaniem „wymogów dotyczących ochrony danych”, nie wskazując, o jakie dane konkretnie chodzi. Nie można więc zawężyć zakresu tego pojęcia jedynie do danych osobowych. • PONIP rekomenduje wykreślenie proponowanej zmiany. 	
95.	NBP	art. 1 pkt 26	art. 53 ust. 1	<p>Proponujemy następujące brzmienie art. 53 ust. 1:</p> <p>„1. Instytucje obowiązane, z wyłączeniem przypadków prowadzonej działalności, o której mowa w art. 9, opracowują i wdrażają wewnętrzną procedurę anonimowego zgłaszania przez pracowników lub inne osoby wykonujące czynności na rzecz instytucji obowiązanej rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.”</p> <p>Powyższe brzmienie pozwoli przedsiębiorcy prowadzącemu działalność jednoosobowo, nie wdrażać („pustej”) procedury dotyczącej pracowników, których w swojej działalności nie zatrudniają.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z art. 9 ustawy o p.p.p.f.t w przypadku instytucji obowiązanych prowadzących działalność jednoosobowo zadania kadry kierowniczej wyższego szczebla oraz pracownika,</p> <p>o których mowa w art. 6 i art. 8 ustawy o p.p.p.f.t., wykonuje osoba prowadząca tę działalność.</p> <p>Wymaga podkreślenia, że prowadząc jednoosobową działalność gospodarczą, przedsiębiorca ma możliwość zatrudniania pracowników oraz zawierania umów cywilnoprawnych. W</p>

					związku z tym projektodawca nie widzi podstaw do wyłączenia osób prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą w art. 50 ust. 3 i art. 53 ust. 1.
96.	PONIP	art. 1 pkt 26 lit. a i b oraz pkt 27	art. 53 ust. 2 pkt 3 i ust. 3-4	<p>Treść wewnętrznej procedury anonimowego zgłaszania naruszeń.</p> <ul style="list-style-type: none"> • PONIP wnosi o wykreślenie sformułowania „wpływającymi na pogorszenie ich sytuacji prawnej lub faktycznej” z projektowanych art. 53a ust. 1-2 oraz art. 53 ust. 2 pkt 3 i ust. 3-4 Ustawy AML. • Zdaniem PONIP wskazane sformułowanie jest zdecydowanie nadmiarowe oraz może wprowadzić zbyt dużą uznaniowość przy dokonywaniu oceny, czy dane działania wpływają na pogorszenie sytuacji prawnej lub faktycznej pracowników. 	Uwaga nieuwzględniona
97.	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	art. 1 pkt 26 lit b i art. 1 pkt 27	art. 53 ust. 3 i 53a ust. 2	<p>Komentowane przepisy wprowadzają zakaz podejmowania przez instytucje obowiązane, ich pracowników oraz inne osoby działające na rzecz instytucji obowiązanej, działań o charakterze represyjnym wobec wskazanych w tych przepisach pracowników oraz innych osób działających na rzecz instytucji obowiązanej lub wpływających na pogorszenie ich sytuacji prawnej lub faktycznej (anonimowe zgłaszanie naruszeń). Dla pełnej i efektywnej regulacji tego obszaru niezbędne, jak się wydaje, byłoby jednak wprowadzenie również sankcji o charakterze karnym lub administracyjno prawnym.</p>	Uwaga nieuwzględniona
98.	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	art. 1 pkt 28	art. 54	<p>Regulacje ustawy o AML dotyczące współpracy grupowej w związku z realizacją obowiązków z zakresu AML, wedle oglądów prezentowanych w literaturze, nie wyłączają regulacji sektorowych dotyczących tajemnicy zawodowej (przepis art. 54 ust. 2 Ustawy o AML uchyla jedynie obowiązek zachowania w tajemnicy informacji wskazanych w art. 54 ust. 2 tej ustawy, nie uchyla natomiast obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej adresowanego do poszczególnych instytucji finansowych na poziomie właściwych dla nich regulacji sektorowych). W przypadku funduszy inwestycyjnych brakuje analogicznej regulacji do tej, którą przewidziano w przypadku banków w ramach art. 104 ust. 2 pkt 7a ustawy prawo bankowe: „7a) udzielenie informacji podmiotowi wiodącemu w konglomeracie finansowym lub podmiotom regulowanym w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy</p>	Uwaga nieuwzględniona

				<p>o nadzorze uzupełniającym, wchodzącym w skład konglomeratu finansowego, jest niezbędne do należytego wykonywania określonych w przepisach prawa obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;"</p> <p>Powyższa uwaga jest aktualna również przy uwzględnieniu projektowanej treści zmiany komentowanego przepisu ustawy o AML. Z tego względu proponujemy rozważenie wprowadzenie do ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi przepisu stanowiącego odpowiednik regulacji zawartej w art. 104 ust. 2 pkt 7a ustawy prawo bankowe, w następującej treści, opartej na treści przepisu art. 104 ust. 2 pkt 7a ustawy prawo bankowe:</p> <p>„Art. [...]. W art. 282 ust. 3 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz.U. z [...]) po punkcie 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:</p> <p>3b. podmiotowi wiodącemu w konglomeracie finansowym lub podmiotom regulowanym w rozumieniu art 3 pkt 4 ustawy o nadzorze uzupełniającym, wchodzącym w skład konglomeratu finansowego, które jest niezbędne do należytego wykonywania określonych w przepisach prawa obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;"</p>	
99.	ZBP		<p>dodanie w art. 54 ust. 2 punktu 5</p>	<p>„Art. 54 ust. 2 pkt 5 instytucjami obowiązany, oraz pomiędzy tymi instytucjami obowiązany i ich odpowiednikami mającymi siedzibę w państwie członkowskim lub w państwie trzecim, które podlegają wymogom określonym w dyrektywie 2015/849 lub równoważnym oraz stosują właściwe przepisy dotyczące tajemnicy zawodowej i ochrony danych osobowych.".</p> <p>Proponowany przepis jest zasadny z uwagi na fakt, iż aktualnie brak jest zapisów umożliwiających wymianę informacji pomiędzy bankami.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona propozycja poza przedmiotem regulacji projektowanej ustawy</p>
100.	PIU	art. 1 pkt 25 lit c	art. 54 ust. 3	<p>W Projekcie, w art. 1 pkt 2 ppkt b), przez grupę rozumie się jednostkę dominującą wraz z jej jednostkami zależnymi oraz podmiotami, w których jednostki te posiadają udziały oraz jednostkami powiązanyymi ze sobą jednym ze związków, o których mowa w przepisach państw członkowskich wydanych na podstawie art. 22 dyrektywy 2013/34/UE.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona projektowany przepis implementuje do krajowego porządku prawnego wymogi wynikające z art. 45 ust. 8 dyrektywy 2015/849, który</p>

				<p>Proponowane w Projekcie pojęcie grupy nie wskazuje zakresu udostępniania, w związku z czym PIU zgłasza konieczność doprecyzowania zapisu z punktu widzenia przepisów dotyczących ochrony danych osobowych oraz naruszenia Ustawy w zakresie udostępnienia informacji o powzięciu podejrzenia, że określone wartości majątkowe mogą pochodzić z działalności o charakterze przestępczym lub mieć związek z finansowaniem terroryzmu. PIU proponuje następujące nowe brzmienie art. 54 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Informacje o powzięciu podejrzenia, że określone wartości majątkowe mogą pochodzić z działalności o charakterze przestępczym lub mieć związek z finansowaniem terroryzmu są przekazywane pomiędzy podmiotami wchodzącymi w skład grupy. Jednostka dominująca decyduje w procedurze grupowej, o której mowa w art. 51 o podmiotach objętych wymianą informacji oraz zakresie i sposobie jej dystrybucji. Generalny Inspektor może nakazać instytucji obwiązanej wchodzącej w skład grupy zachowanie w tajemnicy faktu powzięcia takiego podejrzenia.”</p>	<p>wprost nakazuje, aby określone w tym przepisie informacje dotyczące podejrzeń prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu były wymieniane pomiędzy podmiotami wchodzącymi w skład grupy</p>
101.	PONIP	art. 1 pkt 28 lit. c	art. 54 ust. 3	<p>Obowiązek wymieniania informacji dotyczących podejrzeń prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu pomiędzy podmiotami wchodzącymi w skład grupy.</p> <ul style="list-style-type: none"> • PONIP wskazuje na zbyt szerokie określenie obowiązku wymieniania informacji dotyczących AML między podmiotami wchodzącymi w skład grupy. • Nie w każdej sytuacji obowiązek taki będzie zasadny, w szczególności, jeżeli działalność jednego z podmiotów wchodzących w skład tej grupy będzie wskazywała na podejrzenie prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. • PONIP rekomenduje zmianę projektowanego art. 54 ust. 3 zd. 1, w wyniku której otrzyma on następującą treść: „Informacje o powzięciu podejrzenia, że określone wartości majątkowe mogą pochodzić z działalności o charakterze przestępczym lub mieć związek z finansowaniem terroryzmu są przekazywane pomiędzy podmiotami wchodzącymi w skład grupy, o ile jest to uzasadnione.” 	<p>Uwaga nieuwzględniona projektowany przepis implementuje do krajowego porządku prawnego wymogi wynikające z art. 45 ust. 8 dyrektywy 2015/849, który wprost nakazuje, aby określone w tym przepisie informacje dotyczące podejrzeń prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu były wymieniane pomiędzy podmiotami wchodzącymi w skład grupy</p>
102.	NBP	art. 1 pkt 29	art. 54a	<p>Proponujemy przeniesienie treści art. 54a do Rozdziału 7 Przekazywanie i gromadzenie informacji, aby uniknąć wątpliwości interpretacyjnych, że przepis ten nie dotyczy tylko instytucji obowiązanych, ale również innych</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona w wyniku zgłoszonej uwagi przez Prezesa Urzędu Ochrony</p>

				podmiotów wskazanych w przepisach ustawy. O takim szerokim rozumieniu zaproponowanego przepisu świadczy ostatni akapit na str. 23 Uzasadnienia do projektu ustawy o p.p.p.f.t.	Danych Osobowych w trakcie procesu uzgodnień przedmiotowego projektu ustawy projektodawca zrezygnował z wprowadzenia art. 1 pkt 29 do projektu ustawy.
103.	PIIT	art. 1 pkt 29	art. 54a	<p>Proponuje się wprowadzenie bardziej szczegółowych przepisów odnoszących się do przetwarzania danych osobowych.</p> <p>W ocenie PIIT przepisy u.p.p.p. wymagają istotnego uzupełnienia w kontekście przetwarzania danych osobowych przez instytucje obowiązane.</p> <p>Po pierwsze, rozwój technologiczny doprowadził do powstania wyrafinowanych technik informatycznych prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, którym coraz częściej przeciwdziałać można wyłącznie poprzez automatyczne podejmowanie decyzji. Umożliwienie instytucjom obowiązanych podejmowania tego rodzaju decyzji jest kluczowe przede wszystkim na potrzeby procesów blokowania przeprowadzanych transakcji czy pozyskiwania klientów (onboardingu). Stosowną propozycję w tym zakresie zawarto w ustępach 4 i 5 wskazanego przepisu Projektu. Propozycję tą oparto wyłącznie o zakres danych osobowych, które instytucje obowiązane mogą przetwarzać na gruncie obecnie obowiązujących przepisów. W tym celu odwołano się do treści art. 49 u.p.p.p., regulującego obowiązek przechowywania dokumentacji i informacji (a więc i danych osobowych) przez instytucje obowiązane.</p> <p>Po drugie, niezależnie od powyższego, proponuje się umożliwienie instytucjom obowiązanych stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz wykonywania ocen ryzyka AML w oparciu o dane biometryczne. Wykorzystywanie danych biometrycznych do celów identyfikacji klientów jest powszechnie aprobowanym rozwiązaniem na europejskich rynkach finansowych. W szczególności przepisy o usługach płatniczych jednoznacznie dopuszczają wykorzystanie tego rodzaju danych jako jednego z elementów tzw. silnego uwierzytelnienia klienta (z ang. strong customer authentication). Dane biometryczne przetwarzane w celu jednoznacznego zidentyfikowania klienta zostały przy tym wskazane jako szczególna kategoria danych, o których mowa w art. 9 RODO. Zgodnie z art. 9 ust. 2 lit.</p>	Uwaga nieuwzględniona w wyniku zgłoszonej uwagi przez Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w trakcie procesu uzgodnień przedmiotowego projektu ustawy projektodawca zrezygnował z wprowadzenia art. art. 1 pkt 29 do projektu ustawy.

			<p>g RODO, przetwarzanie takich danych jest możliwe, gdy jest ono niezbędne ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, na podstawie prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego. Konsekwentnie, proponuje się wprowadzenie w ustawie wyraźnego przepisu w tym zakresie. Stosowną jego propozycję zawarto w ustępie 3 wskazanego przepisu Projektu.</p> <p>Na koniec, rekomenduje się wprowadzenie jednoznacznego przepisu uprawniającego instytucje obowiązane do niewykonywania tzw. obowiązku informacyjnego wobec klientów, osób działających w ich imieniu oraz beneficjentów rzeczywistych (będących osobami fizycznymi) z art. 13 i 14 RODO. Zbliżony funkcjonalnie przepis istniał już wcześniej w stosunku do beneficjentów rzeczywistych (art. 34 ust. 6 u.p.p.p.), ale został wykreślony w związku z pracami nad zapewnieniem prawidłowego stosowania RODO w Polsce. Wywołało to duże zamieszanie wśród instytucji obowiązanych i skutkowało powstaniem rozbieżnych praktyk rynkowych. Część instytucji obowiązanych uznała bowiem, że należy informować beneficjentów rzeczywistych o przetwarzaniu ich danych osobowych, skoro został usunięty przepis pozwalający tego nie robić (wniosek prawidłowy zgodnie z regułami poszukiwały podstawy dalszego braku konieczności takiego informowania w art. 14 ust. 5 lit. b RODO (zgodnie z faktycznym powodem uchylecia art. 34 ust. 6 u.p.p.p.). Dodanie jednoznacznego przepisu w tej kwestii pozwoli ujednolicić praktykę rynkową w tej kwestii. Jednocześnie w opinii PIIT cel przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu kłóci się również z obowiązkiem informowania o przetwarzaniu danych osobowych samych klientów, czy ich pełnomocników. W pełni zasadne jest więc jego ograniczenie również wobec tych podmiotów danych osobowych. Stosowną propozycję w tym zakresie zawarto w ustępie 2 wskazanego przepisu Projektu.</p> <p>Zgodnie z treścią art. 23 ust. 1 lit. d RODO, prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego, któremu podlegają administrator danych lub podmiot przetwarzający, może aktem prawnym ograniczyć zakres obowiązków i praw przewidzianych w art. 12–22 i w art. 34, a także w art. 5 – o ile jego przepisy odpowiadają prawom i obowiązkom przewidzianym w art. 12–22 – jeżeli ograniczenie takie nie narusza istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym, służącym zapobieganiu przestępczości, prowadzeniu</p>	
--	--	--	---	--

			<p>postępowań przygotowawczych, wykrywaniu lub ściganiu czynów zabronionych lub wykonywaniu kar, w tym ochronie przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganiu takim zagrożeniom. Mając na względzie powyższe, należy dopuścić możliwość wprowadzenia do u.p.p.p. regulacji odnoszących się do możliwości ograniczenia stosowania niektórych przepisów RODO przez instytucje obowiązane na potrzeby przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym regulacji w zakresie proponowanym przez PIIT.</p> <p>Zaznacza się przy tym, że propozycja PIIT została sporządzona w oparciu o treść ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych). Jako taka jest więc spójna z rozwiązaniami funkcjonującymi już obecnie w polskim systemie prawa (na gruncie innych aktów prawnych).</p> <p>Propozycja przepisu;</p> <p>Art. 54a. Przetwarzanie danych osobowych na podstawie ustawy uznaje się za działanie leżące w interesie publicznym w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1.). 2. Do przetwarzania danych osobowych klientów, osób upoważnionych do działania w imieniu klienta lub beneficjentów rzeczywistych przez instytucję obowiązaną w związku z wykonywaniem czynności określonych ustawą nie stosuje się art. 13 ust. 1 i 2 oraz art. 14 ust. 1-3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE.</p> <p>3. Instytucja obowiązana przetwarza dane, o których mowa w art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z</p>	
--	--	--	--	--

				<p>przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE, stanowiące dane biometryczne klientów, osób upoważnionych do działania w imieniu klienta lub beneficjentów rzeczywistych w celu rozpoznania ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu lub stosowania środków bezpieczeństwa finansowego.</p> <p>4. Instytucja obowiązana może podejmować decyzje w indywidualnych przypadkach, opierając się wyłącznie o zautomatyzowane przetwarzanie, w tym profilowanie, danych osobowych w celu:</p> <p>1) rozpoznania ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu lub</p> <p>2) stosowania środków bezpieczeństwa finansowego</p> <p>– pod warunkiem zapewnienia osobie, której dotyczy zautomatyzowana decyzja, prawa do otrzymania stosownych wyjaśnień co do podstaw podjętej decyzji, zakwestionowania tej decyzji, wyrażenia własnego stanowiska oraz do uzyskania interwencji ludzkiej.</p> <p>5. Decyzje, o których mowa w ust. 4 mogą być podejmowane wyłącznie w oparciu o następujące kategorie danych dotyczących osoby fizycznej:</p> <p>1) dane uzyskane w wyniku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego; 2) dane o przeprowadzanych transakcjach i ewidencje transakcji;</p> <p>3) dane dotyczące analiz, o których mowa w art. 34 ust. 3.”.</p>	
104.	UODO	art. 1 pkt 29	art. 54a	<p>Szerszego wyjaśnienia wymaga również ujęty w art. 54a projektu zapis: „Przetwarzanie danych osobowych na podstawie ustawy uznaje się za działanie leżące w interesie publicznym w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (EU) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawach ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1). W uzasadnieniu do projektu projektodawca wskazuje, że art. 6 ust. 1 lit e) rozporządzenia 2016/679 stanowi jeden z warunków pozwalających na zapewnienie, że przetwarzanie danych osób; a niewątpliwie skuteczne przeciwdziałanie praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, którego zasady oraz tryb określone są w ustawie o p.p.p.f.t. należy uznać za zadanie leżące w interesie publicznym, a do skutecznego wykonania tego zadania niezbędne jest przetwarzanie danych osobowych zarówno przez instytucje</p>	Uwaga uwzględniona

				obowiązane, jak i Generalnego Inspektora oraz inne podmioty wskazane w przepisach ustawy o p.p.p.f.t. W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie jest konieczne zamieszczanie w ustawie wskazanego wyżej przepisu. Ustawa regulująca kompleksowo zadania, cele, kategorie i dane osobowe niezbędne do realizacji poszczególnych celów stanowi przesłankę przetwarzania danych osobowych. Zatem podstawą przetwarzania danych w celu realizacji zadań wynikających z ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu jest art. 6 ust. 1 lit. c RODO (obowiązek administratora wynikający z przepisów prawa). Nie ma zatem potrzeby wskazywania w przepisach dodatkowej przesłanki do przetwarzania danych osobowych.	
105.	PONIP	art. 1 pkt 30	art. 55	<p>Przeznaczenie oraz cel Rejestru.</p> <ul style="list-style-type: none"> • PONIP rekomenduje dodanie do nowelizowanego art. 55 Ustawy AML sformułowania, mającego na celu dookreślenie przeznaczenia Rejestru, w wyniku czego przepis ten otrzyma następującą treść: <i>„Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych, zwany dalej "Rejestrem", jest systemem teleinformatycznym służącym przetwarzaniu informacji o beneficjentach rzeczywistych spółek podmiotów w wymienionych w art. 58. oraz informacji o osobach, o których mowa w art. 61 ust. 1., w celu umożliwienia instytucjom obowiązanych stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 34.”.</i> 	<p>Uwaga nieuwzględniona proponowane rozwiązanie w opinii projektodawcy byłoby sprzeczne z intencjami którymi kierował się prawodawca europejski (vide motyw 14 preambuły ww. dyrektywy). Kluczowym celem rejestru jest <i>„konieczność posiadania dokładnych i aktualnych danych dotyczących beneficjenta rzeczywistego jest kluczowym czynnikiem śledzenia przestępców, którzy w przeciwnym razie mogliby ukryć swoją tożsamość w strukturze korporacyjnej.”</i> Art. 30 ust. 1 dyrektywy 2015/849 nakłada na państwa członkowskie obowiązek nałożenia na podmioty o charakterze korporacyjnym i inne podmioty prawne obowiązek wymogu</p>

					dysponowania odpowiednimi, dokładnymi i aktualnymi informacjami o ich beneficjentach rzeczywistych, łącznie ze szczegółowymi informacjami o stosunkach łączących je z beneficjentami rzeczywistymi. Natomiast, art. 30 ust. 3 Dyrektywy 2015/849 nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia przechowywania informacji o beneficjentach rzeczywistych podmiotów o charakterze korporacyjnym i innych podmiotów prawnych w centralnym rejestrze.
106.	PIIT	art. 1 pkt. 31 lit. b tiret drugie	art. 57 ust 1 pkt 3	<p>Proponuje się wykreślenie.</p> <p>Jakikolwiek przepis Projektu ani obecnej ustawy nie przewiduje sankcji kary pieniężnej bezpośrednio wobec beneficjentów rzeczywistych. Wskazane zdanie jest więc bezprzedmiotowe.</p> <p>Propozycja przepisu:</p> <p>2. Do zadań organu właściwego w sprawach Rejestru należy: (...)</p> <p>4) nakładanie kar pieniężnych na podmioty wymienione w art. 58 pkt. 1-5 i 7-13 oraz osoby, o których mowa w art. 58 pkt 6, które nie dopełniły obowiązku zgłoszenia do Rejestru informacji, o których mowa w art. 59, lub które dokonały zgłoszenia do Rejestru nieprawdziwych informacji;</p> <p>5) podejmowanie działań w celu zapewnienia prawidłowości oraz aktualizacji informacji zawartych w Rejestrze.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Ponadto w wyniku zgłoszonej uwagi przez Rządowe Centrum Legislacji w trakcie procesu uzgodnień przedmiotowego projektu ustawy redakcja przepisu uległa zmianie</p>
107.	PONIP	art. 1 pkt 31 lit. b tiret drugie	art. 57 ust. 2 pkt 6	<p>Określenie zadań organu właściwego w sprawach Rejestru.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zdaniem PONIP konieczne jest dokonanie zmiany treści omawianego przepisu w celu zapewnienia zgodności ze zgłoszoną powyżej poprawką nr 14. 	<p>Uwaga nieuwzględniona (stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 63)</p>

				<ul style="list-style-type: none"> • PONIP rekomenduje zmianę projektowanego przepisu, w wyniku której otrzyma on następujące brzmienie: „6) podejmowanie działań w celu weryfikacji prawidłowości danych zamieszczonych w rejestrze oraz w celu przestrzegania obowiązku ich aktualizacji.”. 	
108.	PONIP	art. 1 pkt 32	art. 58 pkt 10-13	<p>Zobowiązanie spółdzielni, spółdzielni europejskich, stowarzyszeń podlegających wpisowi do KRS, oraz fundacji do zgłaszania informacji o beneficjentach rzeczywistych i ich aktualizacji.</p> <ul style="list-style-type: none"> • PONIP wskazuje, że Ustawa AML nie zawiera kryteriów, jakimi można się kierować w ustalaniu beneficjentów rzeczywistych nowo dodanych do art. 58 Ustawy AML podmiotów. • W celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych na tym tle, PONIP rekomenduje dodanie do Ustawy AML przepisu wskazującego, kogo należy traktować jako beneficjenta rzeczywistego tych podmiotów lub też wskazania kryteriów, jakie należy stosować przy ustalaniu beneficjenta rzeczywistego. 	<p>Uwaga nieuwzględniona zarówno definicja beneficjenta rzeczywistego zawarta w art. 2 ust. 2 pkt 1 w aktualnym obowiązującej ustawie o p.p.p.f.t. jak i projektowana zmiana definicji, która ma na celu implementację do krajowego porządku prawnego art. 1(2)(b) dyrektywy 2018/843 ma charakter katalogu otwarty, a wyliczenie potencjalnych beneficjentów rzeczywistych jest przykładowe. W ocenie projektodawcy wstęp do wyliczenia jest na tyle uniwersalny że pozwala ustalić beneficjenta rzeczywistego również takich podmiotów jak spółdzielnie, spółdzielnie europejskie, czy stowarzyszenia</p>
109.	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria	art. 1 pkt 33 lit. c	art. 59 pkt 2 lit. d oraz pkt 3	<p>Proponujemy rozważenie aby w odniesieniu do beneficjentów rzeczywistych informacja dotycząca numeru PESEL albo daty urodzenia (w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL) podawana była przez podmioty zobowiązane, które wskazano w art. 58 Ustawy o AML „w przypadku posiadania tych informacji”, tj. analogicznie jak to rozstrzygnięto w odniesieniu do projektowanej treści art. 36 ust. 2 Ustawy o AML.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona proponowane rozwiązanie w ocenie projektodawcy byłoby niewłaściwe Stosownie do art. dyrektywy 2018/843 dostęp do informacji dotyczących beneficjenta rzeczywistego</p>

	Prawna sp. k.				zawartych w rejestrze powinien obejmować co najmniej imię, nazwisko miesiąc i rok urodzenia oraz państwo zamieszkania i obywatelstwo beneficjenta rzeczywistego i informacje o posiadanej własności lub charakterze sprawowanej kontroli. Dyrektywa dopuszcza dostęp do dodatkowych informacji pozwalających na ustalenie tożsamości beneficjenta rzeczywistego takie cechy posiada nr PESEL jako symbol numeryczny, jednoznacznie identyfikujący osobę fizyczną
110.	IDM	art. 1 pkt 35	art. 60a	Proponowana jest zmiana art. 60a w ten sposób, że dotychczasowe brzmienie przepisu stanowiłoby ust. 1 i dodany byłby ustęp 2 doprecyzowujący, że ujawnienie informacji oraz dokumentów nie będzie stanowiło naruszenia przepisów sektorowych dotyczących tajemnicy zawodowej. Art. 60a. ust. 1 Beneficjent rzeczywisty jest obowiązany dostarczyć podmiotowi, o którym mowa w art. 58 pkt 1-5 i 7-13 lub osobie, o której mowa w art. 58 pkt 6, wszystkie informacje oraz dokumenty niezbędne do zgłoszenia informacji o beneficjencie rzeczywistym i jej aktualizacji w terminach określonych w art. 60 ust. 1 i 1a.	Ewentualnie nowy przepis art. 60b
111.	UODO	art. 1 pkt 37	Art. 61 ust 1a	Wątpliwości organu nadzorczego budzi także brzmienie dodawanego do art. 61 ust. 1a, określającego zakres danych osobowych osoby dokonującej zgłoszenia do Rejestru. Nie wiadomo bowiem jaki jest cel przetwarzania w rejestrze danych osobowych osoby dokonującej zgłoszenia.	Uwaga nieuwzględniona w związku z wątpliwościami w zakresie gromadzenia danych osoby dokonującej zgłoszenia do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych, należy wskazać należy, iż dane te są niezbędne dla zapewnienia prawidłowości

					funkcjonowania rejestru. Podanie danych osoby dokonującej zgłoszenia jest konieczne w celu prawidłowej identyfikacji tej osoby, jak również w celu określenia, czy osoba ta spełnia kryteria pozwalające na dokonanie zgłoszenia (ustawowe uprawnienie do reprezentacji podmiotu wymienionego w art. 58 pkt 1-5 i 7-13 albo bycie powiernikiem lub osobą zajmującą stanowisko równoważne w podmiocie, o którym mowa w art. 58 pkt 6)
112.	IZFiA	art. 1 pkt 37	art. 61a	<p>W związku z powyższym proponujemy nadanie projektowanemu art. 61a ust. 1 Ustawy AML następującego brzmienia „1. Instytucja obowiązana odnotowuje rozbieżności pomiędzy informacjami zgromadzonymi w Rejestrze, a ustalonymi przez nią informacjami o beneficjencie rzeczywistym klienta. 2. Instytucja obowiązana przekazuje organowi, o którym mowa w art. 56 informację o odnotowanych rozbieżnościach.”.</p> <p>Zgodnie z brzmieniem art. 30 ust. 4 Dyrektywy 2015/849, w brzmieniu nadanym mu Dyrektywą 2018/843, uzasadnione jest nałożenie na instytucje obowiązane konieczności zgłaszania odnotowanych rozbieżności w zakresie informacji o beneficjentach rzeczywistych pochodzących z centralnych rejestrów z informacjami, do których dostęp mają instytucje obowiązane. Jednocześnie przepisy unijne nie nakładają na instytucje obowiązane obowiązku weryfikacji rozbieżności, jak również przekazywania do organów prowadzących rejestry uzasadnienia i dokumentacji w tym zakresie. Zgodnie ze zdaniem ostatnim art. 30 ust. 4 Dyrektywy 2015/849, w obecnym brzmieniu „W przypadku zgłoszenia rozbieżności państwa członkowskie zapewniają, aby w sposób terminowy podjęte zostały odpowiednie działania w celu wyjaśnienia rozbieżności oraz, w stosownych przypadkach, aby w międzyczasie w rejestrze centralnym umieszczono wzmiankę na ten temat.”,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>potrzeba wprowadzenia projektowanych przepisów została szeroko omówione w uzasadnieniu do projektu ustawy.</p> <p>Wprowadzenie mechanizmu weryfikacji prawidłowości i prawdziwości informacji znajdujących się w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych stanowi implementację do krajowego porządku prawnego przepisów art. 1(15)(b) dyrektywy 2018/843</p>

				co wskazuje, że do podjęcia czynności wyjaśniających powinno dojść już po ich zgłoszeniu stosownemu organowi. W tym zakresie uznajemy obowiązki nakładane na instytucje obowiązane w projektowanym art. 61a ust. 1 i 2 Ustawy AML za nadmiarowe. W szczególności, że dalsze ustępy tego przepisu nakładają obowiązek podjęcia czynności zmierzających do wyjaśnienia rozbieżności również na organ prowadzący Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych, który jako działający w sferze imperium posiada niewątpliwie szerszy wachlarz narzędzi w celu doprowadzenia do wyjaśnienia rozbieżności przez dany podmiot.	
113.	KNF	art. 1 pkt 37	art. 61a ust. 1	<p>Nowododany art. 61a ust. 1 w brzmieniu: „2. W przypadku potwierdzenia odnotowanych rozbieżności, instytucja obowiązana przekazuje organowi, o którym mowa w art. 56, zweryfikowaną informację wraz z uzasadnieniem i właściwą dokumentacją.”.</p> <p>Podobnie jak w punkcie 20 powyżej, zdaniem UKNF, wskazany zapis powoduje de facto przerzucenie weryfikacji poprawności danych zamieszczonych w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych na instytucje obowiązane. Rejestr zamiast stanowić pomoc dla instytucji przy identyfikacji beneficjenta rzeczywistego stanie się kolejnym obowiązkiem dla instytucji. W praktyce spowoduje to, że instytucje obowiązane będą musiały tak jak obecnie zidentyfikować beneficjenta rzeczywistego, ale dodatkowo zweryfikować czy dane w Rejestrze są zgodne z ustaleniami instytucji, a w przypadku braku zgodności danych zrobić zgłoszenie o rozbieżności danych. Wątpliwości UKNF budzi także możliwość weryfikacji w praktyce tożsamości wszystkich członków zarządu wskazanych przez instytucję obowiązana jako beneficjenci rzeczywisci.</p>	Uwaga nieuwzględniona (stanowisko analogiczne jak do uwagi nr 90)
114.	Krajowa Rada Notarialna	art. 1 pkt 37	art. 61a	<p>Zgodnie z art. 1 pkt 37 projektu ustawy zmieniającej w art. 61a ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu – zobowiązano notariuszy do sprawdzania rejestru beneficjentów rzeczywistych i porównywania zgromadzonych tam informacji z uzyskaną od klienta lub przedstawiciela klienta wiedzą o beneficjencie rzeczywistym. W razie dostrzeżenia rozbieżności instytucja obowiązana sygnalizuje te rozbieżności przesyłając właściwemu organowi „zweryfikowaną informację wraz z uzasadnieniem i właściwą dokumentacją”. W przypadku notariusza oznacza to, że porównuje on treść oświadczenia wiedzy, którą składają mu klienci lub ich przedstawiciele w toku transakcji okazjonalnej z treścią w</p>	Uwaga nieuwzględniona potrzeba wprowadzenia projektowanych przepisów została szeroko omówiona w uzasadnieniu do projektu ustawy. Wprowadzenie mechanizmu weryfikacji prawidłowości i prawdziwości informacji znajdujących się w Centralnym Rejestrze

			<p>rejestrze informując o dostrzeżonych rozbieżnościach, np. gdy chodzi o sposób reprezentacji spółki, niezarejestrowaną zmianę wspólników w spółce itp. Jednak weryfikacja tej informacji może polegać, co najwyżej na porównaniu stanu oświadczonego z treścią rejestru, uzasadnienie na wskazaniu na fakt zauważenia tej rozbieżności, a właściwa dokumentacja na być może przedstawieniu wydruku lub skanu strony i oświadczenia osoby biorącej udział w czynności.</p> <p>Niestety obowiązek weryfikacji nałożony tym przepisem będzie realizowany odmiennie i uwarunkowany specyfiką danej instytucji obowiązanej. Inną bowiem wiedzą dysponować będzie notariusz (dalece bardziej ograniczoną) dokonujący wyłącznie transakcji okazjonalnej, a inna instytucja finansowa – np. bank – który obsługuje klienta od lat i wymaga od niego dowodzenia np. własnej zdolności kredytowej jeszcze inną, doradca finansowo –prawni. Treść art. 61a zmienianej ustawy koliduje z zasadą domniemania prawdziwych danych opublikowanych w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych.</p> <p>Ze względu jednak na brak po stronie notariusza uprawnień do prowadzenia postępowania wyjaśniającego, czy też żądania dokumentów opisujących sytuację gospodarczą klienta oraz kognicję notariusza ograniczoną wyłącznie do badania dokumentów rejestrów i oświadczeń stron, należałoby rozważyć wzmocnienie działania tego przepisu poprzez możliwość żądania od klientów oświadczenia składanego w akcie notarialnym lub poza nim pod rygorem odpowiedzialności karnej, w której wyjaśnia on czy występują jakieś rozbieżności i co jest ich przyczyną. Wobec braku nie tylko uprawnień ale i możliwości prowadzenia przez polskiego notariusza takiego postępowania złożenie przez klienta, który najlepiej zna własną sytuację i przyczynę, takiego oświadczenia, przyczyniłoby się do dodatkowego wzmocnienia efektywności tego rozwiązania. Oczywiście przyjęcie takiego oświadczenia musiałoby być uznane za wypełnienie przez instytucję obowiązanej nałożonego na niego obowiązku weryfikacyjnego nałożonego wprowadzonego wprowadzanym przepisem.</p> <p>Należy ponadto wskazać, iż zgodnie art. 61 z nowelizowanej ustawy AML zgłoszenia do Rejestru dokonuje osoba uprawniona do reprezentacji spółki wymienionej w art. 58. Dotyczy to zarówno zgłoszeń podmiotów, jak i aktualizacji danych w Rejestrze. Stąd brak legitymacji czynnej instytucji</p>	<p>Beneficjentów Rzeczywistych stanowi implementację do krajowego porządku prawnego przepisów art. 1(15)(b) dyrektywy 2018/843</p>
--	--	--	--	--

				<p>obowiązanych do dokonywania zgłoszeń danych do Rejestru. Dodatkowo należy podkreślić fakt, iż w Dyrektywie 2018/843 powyższy obowiązek instytucji obowiązanych został odmiennie ukształtowany (w zdecydowanie węższym zakresie), niż w projekcie ustawy. Zgodnie z Dyrektywą, Państwa członkowskie zobowiązane są do stworzenia mechanizmów, obejmujących „nałożenie na podmioty zobowiązane, a w stosownych przypadkach i w zakresie, w jakim wymóg ten nie zakłóca niepotrzebnie ich zadań, na właściwe organy, obowiązku zgłaszania wszelkich odkrytych przez nie rozbieżności między informacjami o beneficjentach rzeczywistych dostępnymi w centralnych rejestrach a informacjami o beneficjentach, do których te podmioty lub organy mają dostęp”. „W przypadku zgłoszenia rozbieżności państwa członkowskie zapewniają aby w sposób terminowy podjęte zostały odpowiednie działania w celu wyjaśnienia rozbieżności, oraz w stosownych przypadkach, aby w międzyczasie w rejestrze centralnym umieszczono wzmiankę na ten temat”. W projekcie nowelizacji ustawy, obowiązek przekazania danych dokumentujących rozbieżności został nałożony na instytucje obowiązane. Rozwiązanie takie nie znajduje poparcia w Dyrektywie.</p> <p>Według Krajowej Rady Notarialnej zasadnym byłoby dostosowanie wyżej wskazanego nowelizowanego przepisu do zapisów Dyrektywy. Podmiotami zobowiązanymi do przekazywania danych beneficjentów rzeczywistych do Rejestru są osoby uprawnione do reprezentacji podmiotów wymienionych w art. 58 Ustawy AML. Obowiązek zatem instytucji obowiązanej należałoby ograniczyć do działań określonych w Dyrektywie tzn. tylko do zgłaszania rozbieżności, albowiem dane beneficjentów rzeczywistych przysyłają do Rejestru osoby uprawnione do reprezentacji podmiotów wymienionych w art. 58 Ustawy AML. Zauważyć należy, że takie rozwiązanie pozwoliłoby uniknąć wątpliwości co do zakresu uprawnień instytucji obowiązanej do przetwarzania danych osobowych beneficjentów rzeczywistych klienta oraz ich przekazywania na gruncie rozporządzenia 2016/ 679 (RODO).</p>	
115.	PIU	art. 1 pkt 37	art.61a	<p>Wprowadzone zapisy powodują duże obciążenie instytucji obowiązanych dodatkowymi obowiązkami wynikającymi z weryfikacji danych w rejestrach państwowych. Dodatkowo, instytucje obowiązane powinny dostać narzędzia wspierające walkę z praniem pieniędzy oraz finansowaniem terroryzmu, zgodnie z intencją ustawodawcy unijnego, a</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona potrzeba wprowadzenia projektowanych przepisów została szeroko omówiona w uzasadnieniu do projektu</p>

				<p>więc źródło informacji o beneficjencie rzeczywistym w postaci CRBR powinno być uznane za źródło wiarygodne. Państwo powinno zapewnić zgodność rejestru ze stanem faktycznym. Ponadto, na raportowanie okoliczności podejrzanych, w tym mogących dotyczyć rozbieżności w danych beneficjentów. Ustawa przewiduje już właściwy tryb w art. 74 i 86, zaś proponowana ocena zasadności zgłoszenia jest analogiczna do mechanizmu z art. 41 ust. 2 Ustawy.</p> <p>PIU proponuje następujące nowe brzmienie art.61a. 1. „Instytucja obowiązana może odnotować rozbieżności pomiędzy informacjami zgromadzonymi w Rejestrze, a ustalonymi przez nią informacjami o beneficjencie rzeczywistym klienta i podjąć czynności w celu wyjaśnienia przyczyn tych rozbieżności.</p> <p>2. W przypadku potwierdzenia odnotowanych rozbieżności, instytucja obowiązana ocenia, czy rozbieżność stanowi podstawę do przekazania Generalnemu Inspektorowi zawiadomienia, o którym mowa w art. 74 lub art. 86.</p> <p>3. Jednostki współpracujące mogą informować o odnotowanych rozbieżnościach pomiędzy informacjami zgromadzonymi w Rejestrze, a posiadanymi informacjami o beneficjentach rzeczywistych. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. Informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, mogą być przekazywane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego zgodnie z art. 74 lub 86. (...).”</p>	<p>ustawy. Wprowadzenie mechanizmu weryfikacji prawidłowości i prawdziwości informacji znajdujących się w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych stanowi implementację do krajowego porządku prawnego przepisów art. 1(15)(b) dyrektywy 2018/843.</p>
116.	IDM	art. 1 pkt 37	art.61a ust.2	<p>Proponowana jest zmiana art. 61a ust.2 „2. W przypadku potwierdzenia odnotowanych stwierdzenia rozbieżności, instytucja obowiązana przekazuje organowi, o którym mowa w art. 56, zweryfikowaną informację wraz z uzasadnieniem i właściwą dokumentacją”. Nie powinno być odwołania do przekazania zweryfikowanej informacji, tylko stwierdzonej rozbieżności w zakresie beneficjentów rzeczywistych, zgodnie z dyrektywą AML V.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona potrzeba wprowadzenia projektowanych przepisów została szeroko omówiona w uzasadnieniu do projektu ustawy. Wprowadzenie mechanizmu weryfikacji prawidłowości i prawdziwości informacji znajdujących się w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych stanowi implementację do</p>

					krajowego porządku prawnego przepisów art. 1(15)(b) dyrektywy 2018/843
117.	PONIP	art. 1 pkt 37	art. 61a ust. 1-2	<p>Nałożenie na IO obowiązku odnotowywania wszelkich rozbieżności pomiędzy stanem faktycznym dotyczącym klienta, ustalonym przez tą IO, a danymi dostępnymi w Rejestrze.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zdaniem PONIP, projektowany art. 61a w ust. 1-2, podobnie jak w uzasadnieniu uwagi nr 14 powyżej, w rzeczywistości nakłada na IO obowiązek dbania o prawdziwość i aktualność danych znajdujących się w Rejestrze. • Obowiązek ten należy do kompetencji właściwych organów państwowych, w tym przypadku ministra właściwego do spraw finansów publicznych (art. 56 Ustawy AML), co sprawia, że proponowany przepis w obecnym brzmieniu stanowi ingerencję w uprawnienia organów państwowych. • Nie można również dopuścić do sytuacji, w której IO będą ponosić konsekwencje braków mechanizmu weryfikowania prawdziwości danych w Rejestrze. • Badanie informacji zgromadzonych w Rejestrze jest tylko jednym ze sposobów weryfikacji beneficjenta rzeczywistego. • Ponadto obowiązek wprowadzany w projektowanym art. 61a ust. 2 Ustawy AML powoduje de facto nieuzasadnione obciążanie IO skutkami nieprawidłowego funkcjonowania Rejestru. • PONIP rekomenduje wykreślenie projektowanego przepisu. 	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>potrzeba wprowadzenia projektowanych przepisów została szeroko omówiona w uzasadnieniu do projektu ustawy. Wprowadzenie mechanizmu weryfikacji prawidłowości i prawdziwości informacji znajdujących się w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych stanowi implementację do krajowego porządku prawnego przepisów art. 1(15)(b) dyrektywy 2018/843</p>
118.	PONIP	art. 1 pkt 37	art. 61a ust. 5-6	<p>Uprawnienia organu właściwego w sprawach Rejestru do podejmowania czynności zmierzających do wyjaśnienia zgłoszonych rozbieżności.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uprawnienia organu właściwego w sprawach Rejestru do podejmowania czynności wyjaśniających, zgodnie z ust. 5 oraz 6 projektowanego art. 61a, może prowadzić do sytuacji, w której wobec klientów IO będą wszczynane postępowania wyjaśniające w sprawie rozbieżności w Rejestrze na wniosek samej IO, bez podejrzeń wystąpienia prania pieniędzy u danego klienta. • PONIP nie wyraża zgody na taką konstrukcję przepisu, która naraża IO na powodowanie negatywnych konsekwencji dla swoich klientów w sytuacji braku podejrzeń wystąpienia prania pieniędzy u danego klienta. • PONIP rekomenduje wykreślenie projektowanego przepisu. 	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>potrzeba wprowadzenia projektowanych przepisów została szeroko omówiona w uzasadnieniu do projektu ustawy. Wprowadzenie mechanizmu weryfikacji prawidłowości i prawdziwości informacji znajdujących się w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych stanowi implementację do</p>

					krajowego porządku prawnego przepisów art. 1(15)(b) dyrektywy 2018/843
119.	IDM	art. 1 pkt 40	art. 65	Czy uchylenie art. 65 nie spowoduje obowiązku informowania przez instytucje obowiążane beneficjentów rzeczywistych? Proponuje się przywrócenie przepisu w brzmieniu obecnie obowiązującym.	Uwaga nieuwzględniona uchylenie art. 65 ustawy o p.p.p.f.t. zostało wyjaśnione w uzasadnieniu do projektu ustawy cyt. „ <i>ma na celu wyeliminowanie przepisu duplikującego przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (RODO)</i> ”
120.	PIIT	art. 1 pkt. 40	art. 65	Proponuje się pozostawienie przepisu. Zbliżony przepis o przetwarzaniu informacji o beneficjentach rzeczywistych bez ich wiedzy istniał w stosunku do instytucji obowiążanych (art. 34 ust. 6 u.p.p.p.). Jego wykreślenie w związku z pracami nad zapewnieniem prawidłowego stosowania RODO w Polsce wywołało duże zamieszanie wśród instytucji obowiążanych i skutkowało powstaniem rozbieżnych praktyk rynkowych. Część instytucji obowiążanych uznała bowiem, że należy informować beneficjentów rzeczywistych o przetwarzaniu ich danych osobowych, skoro został usunięty przepis pozwalający tego nie robić (wniosek prawidłowy zgodnie z regułami a contrario i racjonalności ustawodawcy). Z kolei inne instytucje obowiążane poszukiwały podstawy dalszego braku konieczności takiego informowania w art. 14 ust. 5 lit. b RODO (zgodnie z faktycznym powodem uchylenia art. 34 ust. 6 u.p.p.p.). Pozostawienie powyższego przepisu pozwoli uniknąć powtórzenia się tego rodzaju negatywnej sytuacji.	Uwaga nieuwzględniona Uchylenie art. 65 ustawy o p.p.p.f.t. zostało wyjaśnione w uzasadnieniu do projektu ustawy cyt. „ <i>ma na celu wyeliminowanie przepisu duplikującego przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich</i>

				Alternatywnie, proponuję się wyraźne wskazanie w uzasadnieniu Projektu, że uchylenie przepisu następuje w związku z możliwością braku informowania beneficjentów rzeczywistych o przetwarzaniu ich danych osobowych zgodnie z art. 14 ust. 5 lit. b RODO. Obecna treść uzasadnienia Projektu jest w tym zakresie nie wystarczająca, jako że nie wskazuje ona konkretnych przepisów RODO, które duplikują art. 65 u.p.p.p. – i jako taka – może dalej budzić wątpliwości.	<i>danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (RODO)”</i>
121.	IDM	art. 1 pkt 41	art. 68	Penalizacji powinno podlegać działanie lub zaniechanie Art.68. Domniemywa się, że dane wprowadzone do Rejestru są prawdziwe. Osoba dokonująca zgłoszenia informacji, o których mowa w art. 59 i art. 61 ust.1a, i ich aktualizacji ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną zgłoszeniem do Rejestru nieprawdziwych danych, <u>o ile wynika to z działania umyślnego lub rażącego zaniedbania</u> , a także niezgłoszeniem w ustawowym terminie danych i zmian danych objętych wpisem do Rejestru, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą osoba dokonująca zgłoszenia informacji o beneficjentach rzeczywistych i ich aktualizacji nie ponosi odpowiedzialności.”;	Uwaga nieuwzględniona konstrukcja przepisu wskazuje, że penalizacji będzie podlegało działanie i zaniechanie działania
122.	IZFiA	art. 1 pkt 44	art. 97 ust. 8	Przepis art. 1 pkt 44 Projektu jest bezprzedmiotowy, z uwagi na uchylenie art. 97 ust. 8 Ustawy AML na podstawie art. 96 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2019 r., poz. 125).W związku z czym proponujemy usunięcie art. 1 pkt 44 z Projektu.	Uwaga nieuwzględniona z uwagi na nieskuteczne uchylenie ust. 8 w art. 97 ustawy o p.p.p.f.t. przy okazji nowelizacji ustawy ochronie danych osobowych wprowadzenie przedmiotowego przepisu jest zasadne i zostało omówione w uzasadnieniu do projektu ustawy
123.	KNF	art. 1 pkt 44	97 ust. 8	Art. 97 ust. 8 ustawy o pppift został już uchylony z dniem 6 lutego 2019 r. przez art. 96 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U z 2019 r. poz. 125).	Uwaga nieuwzględniona z uwagi na nieskuteczne uchylenie ust. 8 w art. 97 ustawy o p.p.p.f.t. przy okazji nowelizacji ustawy ochronie danych osobowych

					wprowadzenie przedmiotowego przepisu jest zasadne i zostało omówione w uzasadnieniu do projektu ustawy
124.	NBP	art. 1 pkt 44	art. 97 ust. 8	Proponujemy wykreślić ten punkt ponieważ ust. 8 w art. 97 został uchylony ustawą z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2019 r. poz. 125) – art. 96 pkt 3).	Uwaga nieuwzględniona z uwagi na nieskuteczne uchylenie ust. 8 w art. 97 ustawy o p.p.p.f.t. przy okazji nowelizacji ustawy o ochronie danych osobowych wprowadzenie przedmiotowego przepisu jest zasadne i zostało omówione w uzasadnieniu do projektu ustawy
125.	PONIP	art. 1 pkt 47	art. 104 ust. 4 pkt 3	Uprawnienie Generalnego Inspektora do odmowy udzielania informacji na potrzeby postępowania karnego, jeżeli udzielenie to byłoby nieistotne z punktu widzenia celów, których dotyczy wniosek lub żądanie. • PONIP rekomenduje zmianę treści projektowanego przepisu, w wyniku której otrzymałby on następującą treść: „3) byłoby nieuzasadnione z punktu widzenia celów, których dotyczy wniosek lub żądanie.”.	Uwaga legislacyjna nieuwzględniona zmiana redakcji przepisu ustawy o p.p.p.f.t. ma charakter doprecyzowujący. Odmowa udostępnienia przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej posiadanych informacji, o której mowa w tym przepisie (w przypadku gdy „byłoby nieistotne z uwagi na cel, dla którego złożono wniosek”) jest spójna w wymogami określonymi w art. 32 ust. 5 dyrektywy 2015/849
126.	KNF	art. 1 pkt 48 pkt a	w art. 105 ust. 3 pkt 1	W art. w art. 105 ust. 3 pkt 1 ustawy o pppift po frazie „Przewodniczącego KNF” UKNF sugeruje dodać: „lub osoby przez niego upoważnionej”.	Uwaga nieuwzględniona nowelizacja ma na celu wdrożenie do polskiego

				Zmiana ułatwiłaby wymianę informacji pomiędzy GIIF a KNF w zakresie sprawowanego przez KNF nadzoru nad podmiotami nadzorowanymi.	porządku prawnego postanowień dyrektywy 2018/843, jak również uzupełniająco zmierza do doprecyzowania przepisów implementujących dyrektywę 2015/849 (w zakresie przepisów niezmiennych dyrektywą 2018/843). Zmiany zaproponowane przez KNF wykraczają poza obowiązkowy zakres nowelizacji obejmujący transpozycję prawa unijnego, w związku z czym nie mogą zostać uwzględnione w trwającym procesie legislacyjnym.
127.	PONIP	art. 1 pkt 48 lit. b	art. 105 ust. 6 pkt 3	Uprawnienie Generalnego Inspektora do odmowy udzielania informacji innym organom i służbom, jeżeli udzielenie to byłoby nieistotne z uwagi na cel, dla którego złożono wniosek. • PONIP rekomenduje zmianę treści projektowanego przepisu, w wyniku której otrzymałby on następującą treść: „3) byłoby nieuzasadnione z uwagi na cel, dla którego złożono wniosek.”.	Uwaga legislacyjna nieuwzględniona Projektowana zmiana redakcji przepisu o ustawy o p.p.p.f.t. ma charakter doprecyzowujący.
128.	KNF	art. 1 pkt 52	art. 115a	Przepis art. 115a ustawy o pppift nałoży na KNF nowe obowiązki, co może wiązać się z koniecznością zwiększenia stanu osobowego jednostek wewnętrznych UKNF i tym samym koniecznością zwiększenia środków na realizację nowych obowiązków nałożonych ustawą zmieniającą.	Uwaga nieuwzględniona uwaga nie odnosi się ona do treści zaproponowanych przepisów, w związku z czym nie może zostać uwzględniona.
129.	KNF	art. 1 pkt 52	art. 115a	Art. 1 pkt 52 projektu ustawy zmieniającej. Art. 115a ust. 1 ustawy o pppift w brzmieniu — Generalny Inspektor i KNF współpracują, w tym udostępniają i pozyskują informacje od właściwych organów członkowskich sprawujących nadzór lub kontrolę (...). Jeżeli ten zapis gwarantuje KNF takie same uprawnienia jak GIIF, to oznacza dla KNF	Uwaga uwzględniona „115a ust. 1 Generalny Inspektor albo KNF - w zakresie instytucji obowiązanych przez nią

				<p>znaczące zwiększenie zakresu obowiązków. Ponadto, powyższy zapis sugeruje, że za nadzór i kontrolę nad obszarem AML/CFT będą odpowiedzialne inne podmioty niż GIIF. W opinii UKNF, KNF powinien być punktem kontaktowym jedynie w przypadku wymiany informacji dotyczących instytucji obowiązanych nadzorowanych przez KNF.</p> <p>Ponadto, art. 115a stawy o pppift rodzi ryzyko kompetencyjne ze względu na fakt, że zarówno GIIF, jak i KNF stanowią punkty kontaktowe na potrzeby współpracy (w tym udostępniają i pozyskują informacje od właściwych organów państw członkowskich sprawujących nadzór lub kontrolę przestrzegania przez podmioty przepisów przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu).</p>	<p>nadzorowanych, współpracują, w tym udostępniają i pozyskują informacje od właściwych organów państw członkowskich sprawujących nadzór lub kontrolę przestrzegania przez podmioty przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu wydanych na podstawie dyrektywy 2015/849 oraz stanowią punkty kontaktowe na potrzeby tej współpracy</p>
130.	KNF	art. 1 pkt 52	art. 115a	<p>Art. 1 pkt. 52 projektu ustawy zmieniającej. Nowy art. 115a ust. 2 ustawy o pppift zakłada, iż „KNF stanowi punkt kontaktowy dla europejskich urzędów nadzoru w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu wydanych, na podstawie dyrektywy 2015/849 ”.</p> <p>Powyższy zapis może wskazywać, że to KNF pełni wiodącą rolę w obszarze AML/CFT w Polsce. Ze względu na fakt, że GIIF jest organem administracji rządowej właściwymi w sprawach przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz współpracy międzynarodowej w obszarze AML/CFT, KNF powinien stanowić punkt kontaktowy w przypadku gdy chodzi o wymianę informacji dot. AML/CFT jedynie w odniesieniu do instytucji nadzorowanych przez KNF.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona konieczność wskazania KNF jako punktu kontaktowego dla europejskich urzędów nadzoru wynika wprost z art. 48 ust. 1a dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843.</p>
131.	KNF	art. 1 pkt 52	art. 115a	<p>Art. 1 pkt 52 projektu ustawy zmieniającej. Nowy przepis art. 115a ust. 3 ustawy pppift zakłada, że „Generalny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej aktualne dane kontaktowe organów uprawnionych do współpracy z właściwymi organami (..)”. Powyższy zapis sugeruje że za nadzór i kontrolę nad AML/CFT będą odpowiedzialne inne podmioty niż GIIF. Zdaniem UKNF należy bardzo rozważnie podejść do rozszerzenia zakresu kompetencji KNF w odniesieniu do działań podejmowanych na arenie międzynarodowej. Rola KNF powinna w szczególności dotyczyć wymiany</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona stanowi implementację art. 48 ust. 1a dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, który wprost wskazuje na konieczność przekazania danych kontaktowych organów stanowiących punkty</p>

				informacji związanych z instytucjami obowiązanymi nadzorowanymi przez KNF.	kontaktowe. Prawidłowa transpozycja prawa unijnego nie pozwala na zrezygnowanie z omawianego zapisu ustawy, w związku z czym uwaga nr 27 nie może zostać uwzględniona
132.	KNF	art. 1 pkt 53	art. 116a ust. 1	<p>Nowy przepis art. 116a ust. 1 ustawy o pppift zakłada, że: „w celu wykonywania zadań związanych z przeciwdziałaniem praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu organy, o których mowa w art. 105 ust. 1 i 4 oraz art. 130 ust. 2 pkt 1 lit a i b, współpracują oraz wymieniają informacje lub dokumenty z właściwymi organami państw członkowskich”.</p> <p>UKNF wnioskuję o uzupełnienie ww. przepisu o dodanie frazy „w ramach swoich kompetencji”. Po zmianie art. 116a ustawy o pppift miałby brzmienie: W celu wykonywania zadań związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu organy, o których mowa w art. 105 ust. 1 i 4 oraz w art. 130 ust. 2 pkt 1 lit. a i b, w ramach swoich kompetencji współpracują oraz wymieniają informacje lub dokumenty z właściwymi organami państw członkowskich”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wprowadzenie do art. 116a ust. 1 zastrzeżenia w zaproponowanej treści budziłoby uzasadnione wątpliwości co do faktycznych przesłanek odmowy wymiany informacji lub dokumentów z organami państw członkowskich i prowadziłoby do zarzutu nałożenia przez krajowego prawodawcę nieuzasadnionych ograniczeń dotyczących wymiany informacji.</p>
133.	NBP	art. 1 pkt 53	art. 116a	Przedstawiony w projekcie art. 116a proponujemy doprecyzować w zakresie brzmienia zdania wstępnego	Uwaga uwzględniona
134.	NBP	art. 1 pkt 54	art. 129g oraz w art. 129r	<p>W art. 129g oraz w art. 129r proponujemy zrezygnować z pkt 2 o treści: „dane zawarte we wniosku są niezgodne ze stanem faktycznym”.</p> <p>Zaproponowany pkt 2 jest niespójny z art. 43 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.), regulującym zasady wpisu przedsiębiorcy do rejestru działalności regulowanej. Organ prowadzący, na podstawie przepisów regulujących daną działalność gospodarczą, rejestr działalności regulowanej ma zawsze obowiązek dokonać wpisu przedsiębiorcy do tego rejestru na wniosek przedsiębiorcy, po złożeniu przez tego ostatniego oświadczenia o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania danej działalności. Wpis ma charakter wyłącznie deklaratoryjny i weryfikacja danych zawartych we wniosku może mieć miejsce w drodze kontroli zgodności prowadzonej</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>nie można zgodzić się ze stwierdzeniem, zgodnie z którym art. 129g pkt 2 oraz art. 129r pkt 2 projektu jest niespójny z art. 43 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców. Zgodnie z art. 43 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców organ prowadzący rejestr działalności</p>

				<p>działalności z warunkami jej prowadzenia. Ponadto wskazany w projekcie ustawy termin 14 dni na dokonanie wpisu (art. 129f i 129q) utrudni w praktyce weryfikację zgodności ze stanem faktycznym, m.in. oświadczeń o niekaralności osób wyszczególnionych w art. 129b i 129m.</p> <p>Jednocześnie, mając na uwadze konieczność ochrony uczestników obrotu gospodarczego przed działalnością przestępczą, proponujemy aby do wniosków, o których mowa w art. 129e i 129p, wnioskujący przedsiębiorca był zobowiązany załączyć aktualne zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego potwierdzające niekaralność osób wyszczególnionych odpowiednio w art. 129b i 129m we wskazanym w tych przepisach zakresie.</p>	<p>regulowanej, w drodze decyzji, odmawia wpisu przedsiębiorcy do rejestru w przypadkach określonych w odrębnych przepisach. Należy uznać, że art.129g oraz art. 129r projektu stanowią przepisy szczególne w stosunku do art. 43 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców. W odniesieniu do sposobu weryfikacji spełniania warunku niekaralności o którym mowa w art. 129b i 129m projektu zdaniem projektodawcy wystarczające jest złożenie oświadczeń, o których mowa w art. 129e ust. 2 oraz 129p ust. 2 projektu. Weryfikacja przedłożonych oświadczeń będzie miała miejsce w toku prowadzonej przez podmiot działalności gospodarczej.</p>
135.	NBP	art. 1 pkt 54	art. 129 n ust. 2	<p>NBP popiera stworzenie rejestru podmiotów prowadzących działalność w zakresie walut wirtualnych. Mając jednocześnie na uwadze specyfikę działalności związanej z walutami wirtualnymi (m. in. istotną złożoność techniczną tej działalności, podwyższone ryzyko związane z praniem pieniędzy, zagrożenia z dziedziny cyberbezpieczeństwa związane z tą działalnością - takie jak ataki hakerskie na podmioty prowadzące taką działalność, skutkujące utratą środków powierzonych przez klientów) poddajemy pod rozagę ewentualne wzmocnienie wymagań wprowadzanych przez ww. artykuł. W związku z tym proponujemy następujące brzmienie ust. 2:</p> <p>„2. Warunek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony, w przypadku:</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona (stanowisko MF w pkt. 9 odp. do NBP) zmiana redakcji przepisu dotycząca zakresu informacji potrzebnych do dokonania wpisu do rejestru działalności</p>

				<p>1) ukończenia szkolenia lub kursu obejmujących prawne i praktyczne zagadnienia związane z działalnością w zakresie walut wirtualnych, a dotyczące co najmniej zagadnień bezpieczeństwa obrotu walutami wirtualnymi oraz wymogów związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, lub</p> <p>2) wykonywania, przez okres co najmniej roku, czynności związanych z działalnością w zakresie walut wirtualnych wymagających znajomości zagadnień bezpieczeństwa obrotu walutami wirtualnymi oraz wymogów związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu – potwierdzonych odpowiednimi dokumentami.”.</p>	
136.	KNF	art. 1 pkt 54	art. 129l	Dotyczy nowego art. 129l ustawy o pppift - w opinii UKNF, jeżeli zmieniona zostanie definicja podmiotów w zakresie wymiany walut wirtualnych poprzez dodanie emitentów walut wirtualnych to przepisy dotyczące wpisu, o którym mowa w art. 129l również będą obejmowały tego typu podmioty.	Uwaga nieuwzględniona w przypadku uzupełnienia stanowiska UKNF przedstawionego w pkt 1, skutkującego uwzględnieniem zgłoszonej propozycji, rozpoczęcie działalności związanej z emisją walut wirtualnych będzie wiązało się z obowiązkiem uzyskania wpisu do rejestru o którym mowa w projektowanym art. 129l ustawy
137.	NBP	art. 1 pkt 54	Art. 129o ust. 4 oraz art. 129w	<p>W nowo dodanym art. 129o ust. 4 wystąpił błąd redakcyjny. Ponieważ artykuł ten odnosi się do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych to prawidłowe brzmienie ust. 4 powinno być następujące:</p> <p>„4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, dyrektora izby administracji skarbowej do prowadzenia rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, mając na względzie przygotowanie techniczne i organizacyjne urzędu obsługującego dyrektora.”.</p> <p>Art. 129w projektu</p> <p>W art. 129w po słowach „Prawo przedsiębiorców” proponujemy usunąć kropkę i dodać „oraz przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.”.</p>	Uwaga uwzględniona W zakresie ust. 4 „4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, dyrektora izby administracji skarbowej do prowadzenia rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, mając na względzie przygotowanie techniczne i organizacyjne

					urzędu obsługującego dyrektora.”; 2. Uwaga nieuwzględniona w zakresie dodania KPA
138.	PIIT	art. 1 pkt 54	Rozdział 11a	<p>Wprowadzenie regulacji działalności na rzecz spółek lub trustów oraz działalności w zakresie walut wirtualnych powinno nastąpić w ramach ustawy – Prawo przedsiębiorców.</p> <p>W pierwszej kolejności należy wskazać, że uznanie działalności polegającej na świadczeniu usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 oraz pkt 16 u.p.p.p. za działalność regulowaną poprzez uzależnienie możliwości jej wykonywania od obowiązku uzyskania wpisu do właściwego rejestru stanowi jedną z form reglamentacji prowadzenia działalności gospodarczej, która została przewidziana przez przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (dalej jako: „u.p.p.”). W związku z powyższym, projektowane przepisy odnoszące się do tej materii powinny zostać zawarte w ramach u.p.p. Przemawia za tym również fakt, że ustawa ta stanowi podstawowy akt prawny dla osób, które planują rozpoczęcie prowadzenia działalności gospodarczej. Jednocześnie, przyjęcie rekomendowanego tu rozwiązania pozwoli na zachowanie właściwej struktury u.p.p.p. z uwagi na nieumieszczenie w niej dotychczas przepisów związanych z szeroko rozumianą rejestracją poszczególnych rodzajów działalności gospodarczych, których ta ustawa dotyczy. Powyższe dotyczy również projektowanego art. 153a u.p.p.p, o którym mowa w art. 1 pkt 60 Projektu.</p> <p>Ponadto należy wskazać, że zasadne jest wprowadzenie dwóch osobnych rozdziałów, tj. odrębnego rozdziału dla prowadzenia działalności na rzecz spółek lub trustów, a także odrębnego dla prowadzenia działalności w zakresie walut wirtualnych. Umożliwi to przyszłym adresatom tych regulacji łatwiejsze poruszanie się nich.</p>	Uwaga legislacyjna nieuwzględniona - do ewentualnego rozpatrzenia przez komisję prawniczą
139.	UODO	art. 1 pkt 54	Rozdział 11a	Projekt ustawy zakłada utworzenie dwóch rejestrów: rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów oraz rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych (dodawany do ustawy rozdział 11a). Zgodnie z dodawanym art. 129d ust.1 projektu organem właściwym w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów jest minister właściwy do spraw publicznych. W myśl zaś art. 129d ust. 4 minister właściwy do spraw finansów publicznych	Uwaga uwzględniona

				<p>może wyznaczyć w drodze rozporządzenia, dyrektora izby administracji skarbowej do prowadzenia rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów, mając na względzie przygotowanie techniczne i organizacyjne urzędu obsługującego dyrektora.</p> <p>Z przepisu tego wynika, że w procesie przetwarzania danych osobowych w obu rejestrach rolę administratora danych będzie pełnił dyrektor izby administracji skarbowej. Jednakże projekt zakłada także, że wskazane rejestry mogą być prowadzone w systemach teleinformatycznym. Ważne jest zatem, aby z przepisów wynikało, kto będzie podmiotem decydującym o celach i sposobach przetwarzania danych osobowych w systemach teleinformatycznych, komu dane gromadzone w tych systemach, w jakim zakresie i celach będą przekazywane, przez jaki okres będą przechowywane, na jakich zasadach a także w jaki sposób inne podmioty będą mogły przetwarzać dane osobowe z systemów. Jeżeli właściwy minister oraz dyrektor izby administracyjnej mają być współadministratorami danych osobowych przetwarzanych w systemach teleinformatycznych w myśl art. 26 RODO, to przepisy prawa powinny w sposób przejrzysty określać zakres odpowiedzialności współadministratorów. Jako przykład przepisów regulujących kwestię przetwarzania danych w systemach teleinformatycznych można wskazać ustawę z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz.U. z 2019 r., poz.1396,2294), (art. 6 i 6a ustawy). Przepisy prawa nie muszą wprost określać jaką rolę pełni konkretny podmiot, czy jest administratorem danych, podmiotem przetwarzającym czy współadministratorem. Regulacje jednak powinny być na tyle precyzyjne, aby wiadomo było, który podmiot decyduje o celach i sposobach danych osobowych przetwarzanych</p> <p>w określonym systemie, do którego podmiotu jako administratora danych w przyszłości mają zwracać się osoby, których dane dotyczą w sprawie realizacji swoich praw wynikających z RODO. W tym samym zakresie wymaga wyjaśnienia propozycja brzmienia art. 129o, który określa podmioty właściwe w sprawach rejestru walut wirtualnych.</p>	
140.	NBP	art. 1 pkt 55	art. 130 ust. 3	Do proponowanego zapisu art. 130 ust. 3 po kropce proponujemy dodać zdanie w brzmieniu:	Uwaga nieuwzględniona katalog organów uprawnionych do kontroli, wymienionych w art. 130 ust. 1 i 2 ustawy o

				„Podmioty, o których mowa w art. 130 ust. 1 i 2, wdrożą procedury określające zakres wiedzy i wymaganych kwalifikacji na stanowisku związanym ze sprawowaniem nadzoru lub kontroli.”.	p.p.p.f.t. jest zróżnicowany. Mając niezbędną wiedzę dotyczącą powierzanych zadań, organy o których mowa w art. 130 ust. 1 i 2 ustawy powinny we własnym zakresie zadbać o wyznaczenie osób spełniających wskazane w art. 130 ust. 3 ustawy o p.p.p.f.t. wymogi.
141.	KNF	art. 1 pkt 55	art. 130 ust. 3	Nowy art. 130 ust. 3 ustawy o pppift otrzymuje brzmienie: „W organach, o których mowa w ust. 1 i 2, zadania związane bezpośrednio ze sprawowaniem nadzoru lub kontroli mogą być powierzone wyłącznie osobie, która posiada niezbędną wiedzę i kwalifikacje wymagane na stanowisku związanym ze sprawowaniem nadzoru lub kontroli oraz daje rękojmię należytego wykonywania powierzonych obowiązków.”. Pojęcia: „niezbędna wiedza i kwalifikacje” oraz „rękojmią należytego wykonywania obowiązków” są pojęciami nieostrymi. Projekt ustawy zmieniającej nie precyzuje tych pojęć i nie określa w jaki sposób i kto będzie odpowiedzialny za weryfikowane czy osoba wykonująca zadania związane bezpośrednio ze sprawowaniem nadzoru lub kontroli posiada niezbędną wiedzę i kwalifikacje.	Uwaga nieuwzględniona katalog organów uprawnionych do kontroli, wymienionych w art. 130 ust. 1 i 2 ustawy jest zróżnicowany, tym samym nie jest zasadne sztywne wskazanie jakie konkretnie wymogi mają spełniać pracownicy wszystkich organów uprawnionych do nadzoru lub kontroli.
142.	KNF	art. 1 pkt 56	art. 145 ust. 3	Art. 145 ust. 3 ustawy o pppift wskazuje na obowiązek dokonywania m.in. przez KNF kontroli wdrażania procedury grupowej. Z uwagi na fakt, że KNF sprawuje kontrole na podstawie przepisów odrębnych (na co wskazuje art. 130 ust. 2 pkt 1 ustawy o pppift), zapis ten powinien wskazywać na uprawnienie do przeprowadzenia przedmiotowej kontroli, a nie na obowiązek.	Uwaga uwzględniona zmiana redakcji przepisu
143.	KNF	art. 1 pkt 57	art. 147	Art. 147 ustawy o pppift przewiduje sankcje administracyjne za brak wykonania postanowień art. 33 ustawy o pppift, ale wyłącznie w zakresie stosowania środków bezpieczeństwa finansowego. Art. 33 ustawy o pppift w ust. 2 i 3 wskazuje także na obowiązek rozpoznania ryzyka i jego udokumentowania. Dopiero od rozpoznanego ryzyka uzależniony jest poziom zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego. W związku z powyższym brak rozpoznania ryzyka i jego udokumentowania również	Uwaga nieuwzględniona sugestii rozszerzenia zakresu stosowania sankcji wobec instytucji obowiązanych, stanowi w istocie wniosek o rozszerzenie zakresu

				<p>powinien podlegać sankcjom administracyjnym. Praktyka nadzorcza wskazuje na przypadki braku oceny ryzyka klientów i stosowaniu przez instytucje obowiązane wyłącznie standardowych (określonych w art. 34 ustawy o pppift) środków bezpieczeństwa finansowego. Powyższe nie pozwala stwierdzić, czy standardowe środki bezpieczeństwa finansowego były wystarczające wobec ryzyka przedmiotowego klienta.</p> <p>Ponadto, zdaniem UKNF, w art. 147 ustawy o pppift należy dodać:</p> <ul style="list-style-type: none"> - karę administracyjną za brak dokonania oceny ryzyka, o której mowa w art. 33 ust. 2 ustawy o pppift, - karę administracyjną za brak określenia katalogu wzmożonych środków bezpieczeństwa finansowego zgodnie z art. 43. ust. 1 ustawy o pppift. <p>UKNF wskazuje, że brak dokonania oceny ryzyka, o której mowa w art. 33 ust. 2 ustawy o pppift był penalizowany pod rządami ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2017 r., poz. 1049 ze zm.), która straciła moc z datą wejścia w życie ustawy o pppift – art. 34a pkt 2 w zw. z art. 8b ww. ustawy.</p>	nowelizacji, a nie dotyczy przedstawionego projektu.
144.	PONIP	art. 1 pkt 57 lit. b	art. 147 pkt 16-17	<p>Rozszerzenie katalogu deliktów administracyjnych będące konsekwencją nałożenia na IO nowych obowiązków m.in. w zakresie nawiązywania stosunków gospodarczych lub prowadzenia działalności związanej z państwem trzecim wysokiego ryzyka</p> <ul style="list-style-type: none"> • PONIP rekomenduje wykreślenie projektowanych przepisów, co stanowi konsekwencję uwagi nr 12 zgłoszonej w niniejszym wystąpieniu. 	Uwaga nieuwzględniona (stanowisko analogiczne jak do do uwagi nr 54)
145.	NBP	dodanie przepisów w art. 1 oraz art.2		<p>1) Dodanie w art. 1 następujących przepisów: <u>art. 72 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</u> „3. Instytucje obowiązane przekazują Generalnemu Inspektorowi informację o przeprowadzonej transakcji kupna lub sprzedaży wartości dewizowych, o równowartości 15 000 euro lub większej, albo o pośredniczeniu w przeprowadzeniu takiej transakcji, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się ze sobą powiązane.”.</p> <p>Dotychczasowy przepis tego artykułu nie wskazywał na konieczność informowania Generalnego Inspektora o przypadkach przeprowadzenia przez jednego klienta jednocześnie kilku transakcji kupna lub sprzedaży różnych walut, gdy żadna z nich nie przekraczała równowartości 15 000 euro. Ponadto nie korespondował z treścią art. 35 ust. 1 pkt 2 lit a) ustawy o</p>	Uwagi nieuwzględnione Propozycje wykraczają poza zakres projektowanych zmian wynikających z wdrożenia dyrektywy; uwaga nr 2 do ewentualnego uwzględnienia przy okazji nowelizacji ustawy Prawo dewizowe

			<p>p.p.p.f.t., który zobowiązuje do stosowania środków bezpieczeństwa finansowego w przypadku przeprowadzania transakcji okazjonalnej o równowartości 15 000 euro i większej.</p> <p><u>art. 150 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„3) cofnięcie koncesji lub zezwolenia albo wydanie zakazu prowadzenia działalności regulowanej i wykreślenie z rejestru działalności regulowanej, z możliwością ponownego ubiegania się o koncesję lub zezwolenie albo wpis do rejestru działalności regulowanej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o nałożeniu tej kary administracyjnej;”</p> <p>Doprecyzowania wymaga kwestia po jakim czasie przedsiębiorca może się ubiegać o ponowne uzyskanie koncesji lub zezwolenia albo wpisu do rejestru działalności regulowanej. Brak określenia, po jakim czasie od wykreślenia przedsiębiorca może być wpisany do rejestru, może doprowadzić do sytuacji, w której niezwłocznie po otrzymaniu decyzji o nałożeniu kary w postaci wykreślenia z rejestru działalności regulowanej, przedsiębiorca złoży wniosek o wpis do danego rejestru i zostanie wpisany, gdyż organ prowadzący rejestr jest zobligowany do dokonania wpisu jeżeli wniosek nie ma braków formalnych. „W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2019 r. poz. 900, 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020 i 2200 oraz z 2020 r. poz. 285) w art. 298 po punkcie 6f dodaje się pkt 6g w brzmieniu:</p> <p>„6g. Prezesowi Narodowego Banku Polskiego - w zakresie niezbędnym do uwzględnienia możliwości finansowych instytucji obowiązanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. z 2019 r. poz. 1115, 1520, 1655, 1798, 2088 oraz z 2020 r. poz. 288) przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej nakładanej na instytucję obowiązaną na podstawie tej ustawy.”</p> <p>Potrzeba dodania tego przepisu wynika z faktu, iż Prezes NBP, któremu przyznano kompetencje do nakładania kar administracyjnych na przedsiębiorców wykonujących działalność kantorową, nie ma uprawnienia do dostępu do informacji objętych tajemnicą skarbową, które są szczególnie przydatne do uwzględnienia możliwości finansowych instytucji obowiązanej w przypadku ustalania wysokości kary pieniężnej nakładanej przez Prezesa</p>	
--	--	--	--	--

				NBP na podstawie art. 150 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.	
146.	NBP	art. 3	art. 12 ust. 1 ustawy prawo dewizowe	Proponowana zmiana art. 12 wymaga zmiany art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 160 oraz z 2020 r. poz. 284). Drugie zdanie proponujemy w brzmieniu: „Oświadczam także, że posiadam aktualne zaświadczenia o niekaralności (informacje z Krajowego Rejestru Karnego) dla wszystkich osób, których dotyczy wymóg niekaralności określony w art. 12 ust. 1 i ust. 2, a także dokumenty potwierdzające kwalifikacje wymagane przepisami ustawy, o której mowa w pkt 2 w odniesieniu do wszystkich osób, których dotyczy wymóg posiadania kwalifikacji.”.	Uwaga nieuwzględniona propozycje te wykraczają poza zakres przedmiotowy projektowanej regulacji wynikający z wdrożenia do krajowego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2018/843. Biorąc pod uwagę powyższe projektodawca nie znajduje podstaw do uwzględnienia przedmiotowej uwagi
147.	Kasa Krajowa	art. 3	art. 12 ust. 1 ustawy prawo dewizowe	Art. 3 projektu przewiduje wprowadzenie zmian m.in. do ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. - Prawo dewizowe (Dz.U. z 2019 r. poz. 160 oraz z 2020 r. poz. 284). Kasa Krajowa uprzejmie prosi o rozważenie możliwości uzupełnienia art. 3 projektu o zmianę w art. 25 ustawy – Prawo dewizowe, polegającą na uwzględnieniu spółdzielczych kas oszczędnościowo kredytowych w katalogu podmiotów, za pośrednictwem których możliwa jest realizacja obowiązku dokonywania przekazów pieniężnych za granicę oraz rozliczeń w kraju związanych z obrotem dewizowym, jeżeli kwota przekazu lub rozliczenia przekracza równowartość 15 000 euro. W obecnym stanie prawnym obowiązek ten – zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy Prawo dewizowe - może być realizowany za pośrednictwem: 1) uprawnionych banków lub 2) instytucji płatniczych oraz instytucji pieniądza elektronicznego uprawnionych do świadczenia usług płatniczych, a w przypadku dokonywania rozliczeń w kraju również biur usług płatniczych. W myśl art. 25 ust. 2 obowiązek dokonywania rozliczeń zgodnie z ust. 1 nie dotyczy przypadków, w których stroną rozliczenia jest uprawniony bank, krajowa instytucja płatnicza, oddział unijnej 2 instytucji płatniczej, krajowa instytucja pieniądza elektronicznego lub oddział unijnej instytucji pieniądza elektronicznego.	Uwaga nieuwzględniona poza zakresem przedmiotowym projektowanej regulacji.

			<p>Pominięcie w art. 25 ustawy – Prawo dewizowe spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, podczas gdy uwzględnione zostały w nim m.in. podmioty takie jak krajowa instytucja płatnicza, czy biuro usług płatniczych, a zatem podmioty podlegające daleko mniejszym wymogom nadzorczym i ostrożnościowym stanowi, w ocenie Kasy Krajowej, oczywistą omyłkę przy redagowaniu tego przepisu. Kasy obecnie nie świadczą usługi prowadzenia rachunków w walucie obcej, jednakże – w świetle Dyrektywy PSD – są uprawnione do świadczenia usług płatniczych, w tym prowadzenia rachunków płatniczych, we wszystkich walutach występujących w krajach członkowskich. W razie rozpoczęcia świadczenia takiej usługi, błędna redakcja przepisu art. 25 ust. 2 ustawy – Prawo dewizowe mogłaby stać się źródłem poważnych problemów interpretacyjnych w zakresie operacji podlegających art. 25 ust. 1 tej ustawy. Poniżej pozwalam sobie przedstawić propozycję wnioskowanej poprawki.</p> <p>W at. 3:</p> <p>1) zdanie wstępne trzymuje brzmienie: „Art. 3. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. - Prawo dewizowe (Dz.U. z 2019 r. poz. 160 oraz z 2020 r. poz. 284):”;</p> <p>2) dotychczasowa treść zostaje oznaczona jako pkt 1;</p> <p>3) po pkt 1 dodaje się pkt 2 w brzmieniu: „2) art. 25 otrzymuje brzmienie: „Art. 25. 1. Rezydenci i nierezydenci są obowiązani dokonywać przekazów pieniężnych za granicę oraz rozliczeń w kraju związanych z obrotem dewizowym za pośrednictwem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uprawnionych banków lub 2) spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych lub 3) instytucji płatniczych oraz instytucji pieniądza elektronicznego uprawnionych do świadczenia usług płatniczych, a w przypadku dokonywania rozliczeń w kraju również biur usług płatniczych <p>- jeżeli kwota przekazu lub rozliczenia przekracza równowartość 15 000 euro.</p> <p>2. Obowiązek dokonywania rozliczeń zgodnie z ust. 1 nie dotyczy przypadków, w których stroną rozliczenia jest uprawniony bank, spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa, krajowa instytucja płatnicza,</p>	
--	--	--	--	--

				oddział unijnej instytucji płatniczej, krajowa instytucja pieniądza elektronicznego lub oddział unijnej instytucji pieniądza elektronicznego.”.	
148.	NBP	Po art. 7		<p>„W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495) w art. 48 ust. 11 po pkt 13 dodać pkt 14 w brzmieniu:</p> <p>„14. kontrola jest prowadzona na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz.U. z 2019 r. poz. 160 oraz z 2020 r. poz. 284) oraz art. 130 ust. 2 pkt 1 lit a) ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. z 2019 poz. 1115, 1520, 1655, 1798, 2088 oraz z 2020 r. poz. 288).”.</p> <p>Proponowana zmiana jest konieczna ze względu na wagę i specyfikę działalności kantorowej w kontekście przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.</p>	Uwaga nieuwzględniona propozycje te wykraczają poza zakres przedmiotowy projektowanej regulacji wynikający z wdrożenia do krajowego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2018/843. Biorąc pod uwagę powyższe projektodawca nie znajduje podstaw do uwzględnienia przedmiotowej uwagi
149.	PIIT	art. 16		<p>Proponuje się jednolity sześciomiesięczny okres vacatio legis.</p> <p>Projekt wprowadza znaczną ilość zmian do ustawy. Całościowe, prawidłowe ich wdrożenia będzie stanowić dla instytucji obowiązanych zabieg skomplikowany i długotrwały. Z kolei Projekt przewiduje czternastodniowy termin wejścia w życie dla szeregu zmian, które są istotne z punktu widzenia funkcjonowania instytucji obowiązanych (np. stosowania wzmożonych środków bezpieczeństwa finansowego w przypadkach stosunków gospodarczych lub transakcji związanych z państwem trzecim wysokiego ryzyka). Przyjęcie tak krótkiego okresu przejściowego z wysokim prawdopodobieństwem okaże się niewystarczające dla instytucji obowiązanych do prawidłowego wdrożenia tego rodzaju zmian.</p> <p>Za późniejszym wprowadzeniem w życie projektowanych rozwiązań przemawia również potencjalne przedłużanie się panującej obecnie sytuacji społeczno-gospodarcza, która związana jest z zagrożeniem epidemiologicznym spowodowanym przez wirusa SARS-CoV-2. W związku z jej występowaniem, a także podejmowanymi obecnie innymi, priorytetowymi działaniami ustawodawczo-wykonawczymi, mającymi na celu ochronę uczestników obrotu gospodarczego, zasadnym jest odsunięcie w czasie wejścia w życie Projektu.</p>	Uwaga nieuwzględniona
150.	PIIT		uwaga do art. 39 ust. 3	Proponuje się usunięcie niekonsekwencji istniejącej w treści art. 39 ust. 3 u.p.p.p.	Uwaga nieuwzględniona

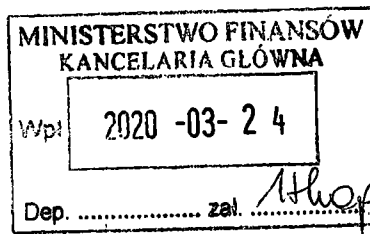
			ustawy o pppft	<p>Zgodnie z obecną treścią art. 39 ust. 3 u.p.p.p., „Instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1-5, 7-11, 24 i 25, mogą zawrzeć umowę o prowadzenie rachunku bankowego, rachunku papierów wartościowych lub rachunku zbiorczego pod warunkiem, że środki bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 1 i 2, zostaną zastosowane przed przeprowadzeniem transakcji z wykorzystaniem tych rachunków”.</p> <p>Przepis ten jest niespójny. Odnosi się on bowiem do szeregu instytucji obowiązanych, które de facto nie mogą prowadzić wskazanych następnie rodzajów rachunków. W szczególności dotyczy to instytucji płatniczych, które prowadzą rachunki płatnicze zgodnie z ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (a nie rachunki bankowe, zbiorcze, czy papierów wartościowych). Z informacji posiadanych przez PIIT powyższa niespójność wywołuje liczne wątpliwości w praktyce rynku płatniczego. Jest ona również niezgodna z przepisami dyrektywy 4AMLD. Art. 14 ust. 3 tej dyrektywy w jakikolwiek sposób nie zawęży bowiem rodzajów otwieranych rachunków, a jedynie wskazuje rodzaje instytucji obowiązanych, które pod określonymi warunkami mogą otworzyć rachunku przed wykonaniem środków bezpieczeństwa finansowego z art. 34 ust. 1 pkt 1 i 2 u.p.p.p.</p> <p>Z uwagi na powyższe, zasadne jest dokonanie zmiany w treści art. 39 ust. 3 u.p.p.p. i doprecyzowanie jego treści w sposób odpowiadający specyfice wskazanych w nim instytucji obowiązanych. Proponuje się w tym celu zastąpienie istniejącego wyliczenia odwołaniem do definicji rachunku z art. 2 ust. 2 pkt 17 u.p.p.p.</p> <p>Propozycja przepisu: Art. 39 (...) 3. Instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1-5, 7-11, 24 i 25, mogą zawrzeć umowę o prowadzenie rachunku pod warunkiem, że środki bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 1 i 2, zostaną zastosowane przed przeprowadzeniem transakcji z wykorzystaniem tych rachunków.</p>	poza zakresem przedmiotowym projektowanej regulacji
151.	Piotr Jaskiewi cz Counsel Baker McKenz	art. 30 ust. 9 dyrektyw y		<p>Proszę o rozważenie implementacji art. 30 ust. 9 dyrektywy, poprzez określenie okoliczności, w których możliwe będzie wyłączenie od obowiązku ujawnienia informacji w CRBR.</p>	Uwaga nieuwzględniona wskazany przepis nie może stanowić podstawy do „określenie okoliczności, w których możliwe będzie wyłączenie od obowiązku

	ie Krzyzowski i Wspólnicy sp.k.				ujawnienia informacji w CRBR”. Art. 1 (16)(j) dyrektywy 2018/843 zostanie implementowany do krajowego porządku prawnego na mocy art. 1 pkt 39 projektowanej ustawy
152.	Piotr Jaskiewicz Counsel Baker McKenzie Krzyzowski i Wspólnicy sp.k.	art. 30 ust. 1 par. 2 dyrektywy		Proszę o rozważenie sposobu implementacji art. 30 ust. 1 par. 2 dyrektywy, tj. zapewnienia podmiotom zobowiązanym do zgłaszania informacji do CRBR narzędzi do pozyskiwania informacji o beneficjentach rzeczywistych w przypadku odmowy ich udostępnienia przez wspólników, oraz braku możliwości pozyskania informacji ze źródeł publicznie dostępnych.	Uwaga nieuwzględniona wskazany przepis nie może stanowić podstawy do „zapewnienia podmiotom zobowiązanym do zgłaszania informacji do CRBR narzędzi do pozyskiwania informacji o beneficjentach rzeczywistych w przypadku odmowy ich udostępnienia (...)” jest dedykowany właściwym organom i jednostkom analityki finansowej. Został do krajowego porządku prawnego implantowany na mocy art. 56-57 i art. 67 ustawy o p.p.p.f.t. które weszły w życie 13 października 2019 r.
153.	UODO		uwaga do przepisów rozdziału 6 ustawy o pppft	W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych rozważenia wymaga wprowadzenie zmian legislacyjnych do ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w taki sposób, aby uczynić zadość obowiązkowi unijnemu utworzenia jawnego rejestru beneficjentów rzeczywistych, zapewniając jednocześnie właściwe narzędzia ochrony danych osobowych zamieszczanych w tym rejestrze. Zmiana w przepisach prawa, która pozwoliłaby na dostęp do danych z Rejestru wyłącznie osobom posiadającym interes prawny czy faktyczny, pozwoliłaby zapobiec	Uwaga nieuwzględniona zgłoszone propozycje dotyczące ograniczenia dostępu do danych osobowych beneficjentów rzeczywistych dalece wykraczają poza zakres regulacji

				niebezpieczeństwu pozyskiwania danych z rejestru, w szczególności zaś numeru PESEL, w niezgodnych z prawem celach.	wprowadzanych przez dyrektywę 2018/843, tym samym nie jest zasadne wprowadzanie zmian w tym zakresie w trwającym procesie legislacyjnym.
--	--	--	--	--	--

Warszawa, dnia 17 marca 2020 r.

Sz. P.
Piotr Dzedzic
Podsekretarz Stanu

Ministerstwo Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

**Dotyczy: projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy
oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw (sygn. UC24)**

W nawiązaniu do pisma z dnia 3 marca 2020 r. (sygn. IF9.770.12.2019) w sprawie przedstawienia powołanego na wstępie projektu ustawy do uwag, w imieniu **Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelarii Prawnej spółki komandytowej**, jako podmiotu który zgłasza zainteresowanie udziałem w toczących się pracach legislacyjnych nad wskazanym projektem, przedstawiam niniejszym propozycje zmian oraz komentarz ze strony Kancelarii odnośnie projektowanej treści ustawy.

Z poważaniem,

Krzysztof Rożko
Radca prawny

SCP/6778/2020
ID: 01720300317855

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH***

**Projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw
(Nr UC24 w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów)**

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

KRZYSZTOF ROŻKO I WSPÓLNICY KANCELARIA PRAWNA SPÓŁKA KOMANDYTOWA

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**

UL. WOJCIECHA GÓRSKIEGO 9, 00-033 WARSZAWA

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

UL. WOJCIECHA GÓRSKIEGO 9, 00-033 WARSZAWA; BIURO@KRWLEGAL.PL

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	KRZYSZTOF ROŻKO	UL. WOJCIECHA GÓRSKIEGO 9, 00-033 WARSZAWA
2	TOMASZ LAWREĆ	UL. WOJCIECHA GÓRSKIEGO 9, 00-033 WARSZAWA
3	ARKADIUSZ ZBYROWSKI	UL. WOJCIECHA GÓRSKIEGO 9, 00-033 WARSZAWA
4	MARIUSZ BIAŁY	UL. WOJCIECHA GÓRSKIEGO 9, 00-033 WARSZAWA
5	ŁUKASZ ZALEWSKI	UL. WOJCIECHA GÓRSKIEGO 9, 00-033 WARSZAWA
6	MICHAŁ KRET	UL. WOJCIECHA GÓRSKIEGO 9, 00-033 WARSZAWA
7	MARCIN TRACZYK	UL. WOJCIECHA GÓRSKIEGO 9, 00-033 WARSZAWA

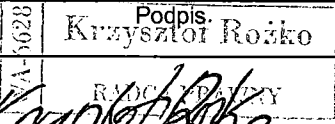

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

- POSTULOWANE ROZWIĄZANIA PRAWNE:
POSTULOWANE ROZWIĄZANIA PRAWNE ZOSTAŁY ZAWARTE W ZAŁĄCZNIKU NR 2 DO ZGŁOSZENIA
- INTERES BĘDĄCY PRZEDMIOTEM OCHRONY:
ZAPEWNIENIE ODPOWIEDNIEGO OTOCZENIA REGULACYJNEGO DLA PODMIOTÓW RYNKU KAPITAŁOWEGO.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	INFORMACJA ODPOWIADAJĄCA ODPISOWI AKTUALNEMU Z KRAJOWEGO REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW (KRS 0000576857)

KU

2		SZCZEGÓŁOWY WYKAZ UWAG DO PROJEKTU USTAWY	
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)			
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE			
Imię i nazwisko	Data	Podpis.	Krzysztof Rożko
KRZYSZTOF ROŻKO	17 MARCA 2020 R.		
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ			
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia			
			

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa - treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

ZAŁĄCZNIK NR 2 – SZCZEGÓŁOWY WYKAZ UWAG DO PROJEKTU ROZPORZĄDZENIA

Projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw
(Nr UC24 w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów)

Zgłaszający uwagi: Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.

Szczegółowy wykaz uwag:

L.p.	Komentowany artykuł/paragraf	Treść uwagi
1.	Art. 2 ust. 2 pkt 1) Ustawy o AML	Mając na uwadze specyfikę produktów emerytalnych, takich jak PPE i PPK, która powoduje że z tego rodzaju formami gromadzenia oszczędności wiąże się z reguły istotnie niższe ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu niż w przypadku produktów inwestycyjnych oferowanych na ogólnych zasadach (np. nabycie jednostek uczestnictwa funduszu inwestycyjnego), jak również okoliczność że w przypadku PPK umowa o prowadzenie planu zawierana jest z instytucją finansową (np. funduszem inwestycyjnym) przez umocowany do tego na podstawie ustawy o PPK podmiot zatrudniający (tj. bez udziału osoby zatrudnionej, w tym w większości przypadków, bez potrzeby składania przez taką osobę jakiegokolwiek deklaracji dotyczącej przystąpienia do PPK ze strony osoby zatrudnionej), uzasadnione byłoby zastosowanie analogicznego rozwiązania, do tego które przewidziano w projektowanej treści art. 2 ust. 2 pkt 1) lit. c) Ustawy o AML, tj. wprowadzenie domniemania że beneficjentem rzeczywistym osoby przystępującej do PPE/PPK jest osoba przystępująca do takiego programu / planu, o ile nie stwierdzono przesłanek lub okoliczności mogących wskazywać na fakt sprawowania kontroli nad taką osobą przez

		<p>inną osobę fizyczną lub osoby fizyczne. W związku z powyższym proponuje się dodanie w ramach komentowanego przepisu nowej jednostki redakcyjnej o następującej treści (analogicznej do lit. c):</p> <p><i>„d) w przypadku osoby fizycznej przystępującej lub będącej uczestnikiem pracowniczego programu emerytalnego lub pracowniczego planu kapitałowego, wobec której nie stwierdzono przesłanek lub okoliczności mogących wskazywać na fakt sprawowania kontroli nad nią przez inną osobę fizyczną lub osoby fizyczne, przyjmuje się, że taka osoba fizyczna jest jednocześnie beneficjentem rzeczywistym;”</i>.</p>
2.	Art. 37 ust. 2 Ustawy o AML	<p>W celu usunięcia ewentualnych wątpliwości wnosimy o doprecyzowanie komentowanego postanowienia tak aby wprost przesądzić, że wspomniana w tym przepisie identyfikacja tożsamości osoby zajmującej wyższe stanowisko kierownicze odbywa się zgodnie z postanowieniami art. 36 ust. 2 Ustawy.</p>
3.	Art. 37 Ustawy o AML	<p>Zwracamy się o rozważenie wprowadzenia przepisu mającego na celu rozstrzygnięcie wątpliwości związanych ze stosowaniem środków bezpieczeństwa finansowego obejmujących weryfikację tożsamości klienta oraz beneficjenta rzeczywistego w ramach PPE oraz PPK poprzez dodanie w art. 37 ustępu drugiego o treści wskazanej poniżej, przy jednoczesnej odpowiedniej zmianie w projektowanej treści artykułu 37 numeracji dotychczasowych ustępów od 2 do 4. W związku z powyższym proponuje się następującą, nową treść ustępu drugiego:</p> <p><i>„2. W przypadku gdy weryfikacja tożsamości klienta oraz beneficjenta rzeczywistego prowadzona jest w związku z przystąpieniem i uczestnictwem w pracowniczym programie emerytalnym lub uczestnictwem w pracowniczym planie kapitałowym, dokumenty, dane lub informacje dotyczące tych osób przekazane instytucji obowiązanej przez pracodawcę, o którym mowa w ustawie z dnia z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracownicznych programach emerytalnych (Dz.U. z [...]) lub podmiot zatrudniający, o którym mowa w ustawie z dnia 4 października 2018 r. ustawa o pracownicznych planach kapitałowych (Dz.U. z [...]) uznaje się za pochodzące z wiarygodnego i niezależnego źródła.”</i></p>
4.	Art. 43 ust. 2 pkt 7 Ustawy o AML	<p>Proponuje się uzupełnienie projektowanej treści przepisu art. 43 ust. 2 pkt 7 Ustawy o AML w taki sposób aby wyłączyć z zakresu tej regulacji PPE oraz PPK, w przypadku których nawiązywanie albo utrzymywanie stosunków gospodarczych odbywa</p>

		<p>się bez fizycznej obecności klienta instytucji obowiązanej, a mimo to ustawodawca przewiduje w tej sytuacji dopuszczalność zastosowania przez instytucję uproszczonych środków bezpieczeństwa, w przypadku potwierdzenia niższego ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (art. 42 ust. 2 pkt 3 Ustawy o AML). Proponowana zmiana ma na celu zapewnienie spójności pomiędzy treścią art. 43 ust. 2 pkt 7 Ustawy o AML (obowiązek zastosowania wzmożonych środków bezpieczeństwa z uwagi m.in. na nawiązywanie albo utrzymywanie stosunków gospodarczych bez fizycznej obecności klienta) a regulacją wynikającą z Art. 43 ust. 1 i ust. 2 pkt 7 Ustawy o AML. W tym celu proponuje się uwzględnienie następującego doprecyzowania w treści komentowanego przepisu ustawy:</p> <p><i>„7) nawiązywanie albo utrzymywanie stosunków gospodarczych lub przeprowadzanie transakcji okazjonalnej bez fizycznej obecności klienta w przypadku gdy związane z tym wyższe ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu nie zostało ograniczone w inny sposób, w tym przez użycie środków identyfikacji elektronicznej oraz usług zaufania umożliwiających identyfikację elektroniczną w rozumieniu rozporządzenia 910/2014 lub na podstawie systemów identyfikacji elektronicznej przyłączonych do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej, z wyłączeniem przypadków, w których nawiązywanie albo utrzymywanie stosunków gospodarczych bez fizycznej obecności klienta następuje związku z przystąpieniem i uczestnictwem w pracowniczym programie emerytalnym lub uczestnictwem w pracowniczym planie kapitałowym;”</i></p>
5.	Art. 43 ust. 4 Ustawy o AML	<p>W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych wnosimy o nadanie wstępowi do wyliczenia komentowanego przepisu następującego brzmienia „W przypadku ujawnienia transakcji, która spełnia co najmniej jeden z następujących warunków”. Obecne brzmienie projektowanej treści przepisu mogłoby sugerować, że przesłanki wskazane w ramach zawartego dalej wyliczenia powinny zostać spełnione łącznie.</p>
6.	Art. 44 ust. 1 Ustawy o AML	<p>Wnosimy o nadanie wprowadzeniu do wyliczenia, następującego brzmienia „Instytucje obowiązane stosują wzmożone środki bezpieczeństwa finansowego w przypadkach stosunków gospodarczych lub transakcji związanych z państwem trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym</p>

		<p>przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849, w ramach których podejmują co najmniej następujące działania:</p> <p>Modyfikacja ta pozwoli na jednoznaczne wskazanie kryteriów uznania danego państwa za państwo wysokiego ryzyka (analogicznie jak w postanowieniach nowododawanych art. 44a – 44d) oraz pozwoli na pełną implementację art. 18a ust. 1 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843.</p>
7.	Art. 53 ust. 3 i 53a ust. 2 Ustawy o AML	<p>Komentowane przepisy wprowadzają zakaz podejmowania przez instytucje obowiązane, ich pracowników oraz inne osoby działające na rzecz instytucji obowiązanej, działań o charakterze represyjnym wobec wskazanych w tych przepisach pracowników oraz innych osób działających na rzecz instytucji obowiązanej lub wpływających na pogorszenie ich sytuacji prawnej lub faktycznej (anonimowe zgłaszanie naruszeń). Dla pełnej i efektywnej regulacji tego obszaru niezbędne, jak się wydaje, byłoby jednak wprowadzenie również sankcji o charakterze karnym lub administracyjnoprawnym.</p>
8.	Art. 54 Ustawy o AML	<p>Regulacje ustawy o AML dotyczące współpracy grupowej w związku z realizacją obowiązków z zakresu AML, wedle poglądów prezentowanych w literaturze, nie wyłączają regulacji sektorowych dotyczących tajemnicy zawodowej (przepis art. 54 ust. 2 Ustawy o AML uchyla jedynie obowiązek zachowania w tajemnicy informacji wskazanych w art. 54 ust. 1 tej ustawy, nie uchyla natomiast obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej adresowanego do poszczególnych instytucji finansowych na poziomie właściwych dla nich regulacji sektorowych). W przypadku funduszy inwestycyjnych brakuje analogicznej regulacji do tej, którą przewidziano w przypadku banków w ramach art. 104 ust. 2 pkt 7a ustawy prawo bankowe: „7a) udzielenie informacji podmiotowi wiodącemu w konglomeracie finansowym lub podmiotom regulowanym w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy o nadzorze uzupełniającym, wchodzącym w skład konglomeratu finansowego, jest niezbędne do należytego wykonywania określonych w przepisach prawa obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;”.</p> <p>Powyższa uwaga jest aktualna również przy uwzględnieniu projektowanej treści zmiany komentowanego przepisu ustawy o AML. Z tego względu proponujemy rozważenie wprowadzenie do ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o</p>

		<p>funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi przepisu stanowiącego odpowiednik regulacji zawartej w art. 104 ust. 2 pkt 7a ustawy prawo bankowe, w następującej treści, <u>opartej na treści przepisu art. 104 ust. 2 pkt 7a ustawy prawo bankowe</u>:</p> <p><i>„Art. [...]. W art. 282 ust. 3 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz.U. z [...]) po punkcie 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:</i></p> <p><i>3b. podmiotowi wiodącemu w konglomeracie finansowym lub podmiotom regulowanym w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy o nadzorze uzupełniającym, wchodzącym w skład konglomeratu finansowego, które jest niezbędne do należytego wykonywania określonych w przepisach prawa obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;”.</i></p>
9.	Art. 59 pkt 2 lit. d oraz pkt 3 Ustawy o AML	<p>Proponujemy rozważenie aby w odniesieniu do beneficjentów rzeczywistych informacja dotycząca numeru PESEL albo daty urodzenia (w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL) podawana była przez podmioty zobowiązane, które wskazano w art. 58 Ustawy o AML „w przypadku posiadania tych informacji”, tj. analogicznie jak to rozstrzygnięto w odniesieniu do projektowanej treści art. 36 ust. 2 Ustawy o AML.</p>

Wzrostek
 Krzysztof Rozko
 Krzysztof Rozko

KRZYSZTOF ROŻKO I WSPÓLNICY
KANCELARIA PRAWNA

KRZYSZTOF ROŻKO I WSPÓLNICY KANCELARIA PRAWNA
UL. GÓRSKIEGO 9, 00-033 WARSZAWA
TEL: +48 22 295 09 40, TEL/FAX: +48 22 692 44 74

E-MAIL: BIURO@KRWLEGAL.PL, WWW.KRWLEGAL.COM.PL

OPLATA POBRANA
TAXE PERÇUE - POLOGNE
umowa nr ID 312631/W z Poczta Polska S.A. z dnia
8 października 2015r. Nadano w UP Warszawa.....

MINISTERSTWO FINANSÓW
KANCELARIA GŁÓWNA

Wpł. 2020 -03- 24

Dep.

R

(00)759007734801566235
(00)759007734801566235

(00)759007734801566235

(00)759007734801566235

2019

Sz. P.
Piotr Dzedzic
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

6.

USTAL Z NAMI WŁAŚCIWY KURS

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		Ustawa o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw				
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniająca dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE				
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU		Termin wejścia w życie uwzględnia konieczność podjęcia niezbędnych działań zarówno przez organy informacji finansowej, jak i instytucje obowiązane w celu wdrożenia procedur koniecznych do prawidłowej realizacji obowiązków przewidzianych w projekcie.				
lp.	jednostka redakcyjna a dyrektywy 2018/843	treść przepisu UE	konieczność wdrożenia [T/N]	jednostka redakcyjna ustawy o p.p.p.f.t.	treść przepisu/przepisów projektu ustawy	uzasadnienie/ jednostka redakcyjna dyrektywy 2015/849
1	art. 1(1)(a)	a) biegłych rewidentów, zewnętrznych księgowych i doradców podatkowych oraz jakiegokolwiek innej osoby, która zobowiązuje się udzielić, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób, z którymi ta inna osoba jest powiązana, pomocy materialnej, wsparcia lub porad w sprawach podatkowych w ramach podstawowej działalności gospodarczej lub zawodowej;	T	art. 2 ust. 1 pkt 15a	15a) przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424 i 1086), których podstawową działalnością gospodarczą jest świadczenie usług polegających na sporządzaniu deklaracji, prowadzeniu ksiąg podatkowych, udzielaniu porad, opinii lub wyjaśnień z zakresu przepisów prawa podatkowego lub celnego, niebędący innymi instytucjami obowiązany	art. 2(1)(3)(a)
2	art. 1(1)(b)	d) pośredników w obrocie nieruchomościami, w tym jeśli działają w charakterze pośredników w wynajmowaniu nieruchomości, ale tylko w odniesieniu do transakcji w przypadku których miesięczny czynsz wynosi co najmniej 10 000 EUR;	T	art. 2 ust. 1 pkt 18	18) pośrednicy w obrocie nieruchomościami w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1990 oraz z 2021 r. poz. 11);	art. 2(1)(3)(d) Zakres czynności pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, określony jest w art.

						179b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.
3	art. 1(1)(c)(g)	g) podmiotów zajmujących się świadczeniem usług wymiany walut pomiędzy walutami wirtualnymi a walutami fiducjarnymi;	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 2(1)(3)(g) Podmioty prowadzące działalność wskazaną w art. 1(1)(c)(g) są już ujęte w katalogu instytucji obowiązanych – art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o p.p.p.f.t.
4	art. 1(1)(c)(h)	h) dostawców kont walut wirtualnych;	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 2(1)(3)(h) Podmioty prowadzące działalność wskazaną w art. 1(1)(c)(g) są już ujęte w katalogu instytucji obowiązanych – art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o p.p.p.f.t.
5	art. 1(1)(c)(i)	i) osób prowadzących handel dziełami sztuki lub występujących w charakterze pośredników w handlu dziełami sztuki, w tym gdy handel taki prowadzony jest przez galerie sztuki i domy aukcyjne, jeżeli wartość transakcji lub szeregu powiązanych transakcji wynosi co najmniej 10 000 EUR;	T	art. 2 ust. 1 pkt 24a	24a) przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców prowadzący działalność polegającą na: a) obrocie lub pośrednictwie w obrocie dziełami sztuki, przedmiotami kolekcjonerskimi oraz antykami w rozumieniu art. 120 ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106, 568, 1065, 1106, 1747, 2320 i 2419), w tym gdy działalność taka jest prowadzona:	art. 2(1)(3)(i)

					<ul style="list-style-type: none"> – w galeriach sztuki lub domach aukcyjnych, lub – z wykorzystaniem wolnego portu, rozumianego jako strefa lub pomieszczenie, na obszarze których towary są traktowane jako nieznajdujące się na obszarze celnym państw członkowskich lub państw trzecich, w tym z wykorzystaniem wolnego obszaru celnego, b) przechowywaniu dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich oraz antyków w rozumieniu art. 120 ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, gdy działalność taka jest prowadzona z wykorzystaniem wolnego portu, o którym mowa w lit. a tiret drugie – w zakresie transakcji o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się ze sobą powiązane; 	
6	art. 1(1)(c)(j)	j) osób przechowujących dzieła sztuki, prowadzących handel dziełami sztuki lub występujących w charakterze pośredników w handlu dziełami sztuki, gdy działalność taka prowadzona jest przez wolne porty, jeżeli wartość transakcji lub szeregu powiązanych transakcji wynosi co najmniej 10 000 EUR;	T	art. 2 ust. 1 pkt 24a	24a) przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców prowadzący działalność polegającą na: <ul style="list-style-type: none"> a) obrocie lub pośrednictwie w obrocie dziełami sztuki, przedmiotami kolekcjonerskimi oraz antykami w rozumieniu art. 120 ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106, 568, 1065, 1106, 1747, 2320 i 2419), 	art. 2(1)(3)(j)

					<p>w tym gdy działalność taka jest prowadzona:</p> <ul style="list-style-type: none"> – w galeriach sztuki lub domach aukcyjnych, lub – z wykorzystaniem wolnego portu, rozumianego jako strefa lub pomieszczenie, na obszarze których towary są traktowane jako nieznajdujące się na obszarze celnym państw członkowskich lub państw trzecich, w tym z wykorzystaniem wolnego obszaru celnego, b) przechowywaniu dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich oraz antyków w rozumieniu art. 120 ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, gdy działalność taka jest prowadzona z wykorzystaniem wolnego portu, o którym mowa w lit. a tiret drugie – w zakresie transakcji o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się ze sobą powiązane; 	
7	art. 1(2)(a)	a) przestępstw terrorystycznych, przestępstw dotyczących grupy terrorystycznej oraz przestępstw związanych z działalnością terrorystyczną, określonych w tytułach II i III dyrektywy (UE) 2017/541;	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 3(4)(a)

8	art. 1(2)(a)	c) działalności organizacji przestępczych zdefiniowanych w art. 1 pkt 1 decyzji ramowej Rady 2008/841/WSiSW;	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 3(4)(c)
9	art. 1(2)(b)	b) w przypadku trustów – wszystkie następujące osoby: (i) założyciela lub założycieli; (ii) powiernika lub powierników; (iii) sprawującego nadzór, o ile taka osoba istnieje, lub sprawujących nadzór, o ile takie osoby istnieją; (iv) beneficjentów lub – w przypadku gdy osoby fizyczne czerpiące korzyści z danego porozumienia prawnego lub podmiotu prawnego nie zostały jeszcze określone – kategorię osób, w których głównym interesie powstały lub działają dane porozumienie prawne lub podmiot prawny; (v) każdą inną osobę fizyczną sprawującą ostateczną kontrolę nad trustem w drodze własności bezpośredniej lub pośredniej lub w inny sposób;	T	art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. b	b) w przypadku trustu: – założyciela, – powiernika, – nadzorcę, jeżeli został ustanowiony, – beneficjenta lub – w przypadku gdy osoby fizyczne czerpiące korzyści z danego trustu nie zostały jeszcze określone – grupę osób, w których głównym interesie powstał lub działa trust, – inną osobę sprawującą kontrolę nad trustem, – inną osobę fizyczną o uprawnieniach lub obowiązkach równoważnych do określonych w tiret pierwsze–piąte,	art. 3(6)(b)
10	art. 1(2)(c)	16) pieniądz elektroniczny« oznacza pieniądz elektroniczny zdefiniowany w art. 2 pkt 2 dyrektywy 2009/110/WE, z wyłączeniem wartości pieniężnej, o której mowa w art. 1 ust. 4 i 5 tej dyrektywy;	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 3(16) Ustawa o p.p.p.f.t odwołuje się do definicji pieniądza elektronicznego zawartej w art. 21b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, zgodnej z wymogami

						wynikającymi z art. 1(2)(c)
11	art. 1(2)(d)	18) »waluty wirtualne« oznaczają cyfrowe wyznaczniki wartości, które nie są emitowane ani gwarantowane przez bank centralny lub organ publiczny, nie muszą być powiązane z walutą prawnie obowiązującą i nie posiadają prawnego statusu waluty lub pieniądza, lecz które są akceptowane przez osoby fizyczne lub prawne jako środek wymiany i mogą być przekazywane, przechowywane lub sprzedawane drogą elektroniczną;	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 3(18) Definicja waluty wirtualnej zawarta w art. 2 ust. 2 pkt 26 ustawy o p.p.p.f.t.
12	art. 1(2)(d)	19) »dostawca kont waluty wirtualnej« oznacza podmiot świadczący usługi polegające na przechowywaniu prywatnych danych uwierzytelniających w imieniu swoich klientów na potrzeby posiadania, przechowywania i przekazywania walut wirtualnych.;	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 3(19) Dostawcy kont waluty wirtualnej wskazani w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o p.p.p.f.t.
13	art. 1(3)(a)	b) ryzyko związane z każdym odnośnym sektorem, w tym, gdy są dostępne, dostarczone przez Eurostat szacunki skali zjawiska prania pieniędzy w przypadku każdego z tych sektorów wyrażone w wartości pieniężnej;	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 6(2)(b)
14	art. 1(3)(a)	c) najpowszechniejsze metody wykorzystywane przez przestępców do prania nielegalnych dochodów, w tym, gdy są dostępne informacje na ten temat, metody wykorzystywane zwłaszcza w przypadku transakcji realizowanych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi, niezależnie od identyfikacji danego państwa trzeciego jako państwa trzeciego wysokiego ryzyka na podstawie art. 9 ust. 2.”;	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 6(2)(c)
15	art. 1(3)(b)	3. Komisja udostępnia sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, państwom członkowskim i podmiotom zobowiązanym, aby pomóc im w identyfikowaniu i	Przepis nie wymaga			art. 6(3)

		zrozumieniu ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, zarządzaniu tym ryzykiem i ograniczaniu go, oraz aby pozwolić innym zainteresowanym podmiotom, w tym ustawodawcom krajowym, Parlamentowi Europejskiemu, europejskim urzędom nadzoru oraz przedstawicielom jednostek analityki finansowej, lepiej zrozumieć ryzyko. Sprawozdania podaje się do publicznej wiadomości nie później niż sześć miesięcy po udostępnieniu ich państwom członkowskim, z wyjątkiem elementów sprawozdań, które zawierają informacje niejawne.;	podjęcia działań legislacyjnych.			
16	art. 1(4)(a)	f) przekazuje informacje o strukturze instytucjonalnej i szeroko zakrojonych procedurach w ramach swojego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym między innymi o jednostkach analityki finansowej, organach podatkowych i prokuratorach, a także o przeznaczonych na ten cel zasobach ludzkich i finansowych w zakresie, w jakim informacje te są dostępne;	T	art. 29 ust. 1 pkt 8	8) wskazanie organu realizującego zadania jednostki analityki finansowej oraz jednostek współpracujących wykonujących zadania określone w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w tym organów oraz podmiotów, o których mowa w art. 104, art. 105 i art. 130, oraz opis procedur wynikających z przepisów, w tym przepisów wewnętrznych regulujących wykonywanie tych zadań, w zakresie w jakim informacje te są dostępne	art. 7(4)(f)
17	art. 1(4)(a)	g) składa sprawozdania dotyczące działań i zasobów (pracowników i środków finansowych) zaangażowanych na poziomie krajowym w zwalczanie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.	T	art. 29 ust. 1 pkt 9	9) informacje o zaangażowanych przez organy i podmioty, o których mowa w pkt 8, zasobach ludzkich oraz środkach przeznaczonych przez te organy i podmioty do wykonywania zadań określonych w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w zakresie w jakim informacje te są dostępne.	art. 7(4)(g)
18	art. 1(4)(b)	5. Państwa członkowskie udostępniają wyniki swoich ocen ryzyka, łącznie z ich aktualizacjami, Komisji,	T	art. 30 ust. 3 i 4	3. Generalny Inspektor po akceptacji, o której mowa w ust. 1,	art. 7(5)

		<p>europiejskim urzędowi nadzoru oraz pozostałym państwom członkowskim. Pozostałe państwa członkowskie mogą w stosownych przypadkach przekazywać państwu członkowskiemu prowadzącemu ocenę ryzyka dodatkowe stosowne informacje. Streszczenie oceny podaje się do publicznej wiadomości. Streszczenie to nie może zawierać informacji niejawnych.</p>			<p>przekazuje krajową ocenę ryzyka Komisji Europejskiej, państwom członkowskim oraz europejskim urzędowi nadzoru.</p> <p>4. Generalny Inspektor może przekazywać państwom członkowskim posiadane informacje mające znaczenie dla ich krajowych ocen ryzyka.</p>	
19	art. 1(5)(a)	<p>2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 64 w celu zidentyfikowania państw trzecich wysokiego ryzyka, uwzględniając braki strategiczne zwłaszcza w następujących obszarach:</p> <p>a) prawnych i instytucjonalnych ram danego państwa trzeciego dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w szczególności:</p> <p>(i) kryminalizacji prania pieniędzy i finansowania terroryzmu;</p> <p>(ii) środków należytej staranności wobec klienta;</p> <p>(iii) wymogów dotyczących przechowywania dokumentacji;</p> <p>(iv) wymogów w zakresie zgłaszania podejrzanych transakcji;</p> <p>(v) dostępu właściwych organów do dokładnych i terminowych informacji na temat beneficjentów rzeczywistych osób prawnych oraz porozumień prawnych;</p> <p>b) uprawnień właściwych organów danego państwa trzeciego oraz procedur przez nie stosowanych w celu zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, w tym odpowiednio skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar, a także stosowanych przez to państwo trzecie praktyk w zakresie współpracy oraz wymiany informacji z właściwymi organami państw członkowskich;</p>	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 9(2)

		c) skuteczności systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu danego państwa trzeciego w zakresie zajmowania się ryzykiem związanym z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu.				
20	art. 1(5)(b)	4. Przy przygotowywaniu aktów delegowanych, o których mowa w ust. 2, Komisja uwzględnia odpowiednie ewaluacje, oceny lub sprawozdania sporządzone przez organizacje międzynarodowe i organy normalizacyjne posiadające kompetencje w dziedzinie zapobiegania praniu pieniędzy i zwalczania finansowania terroryzmu.	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 9(4)
21	art. 1(6)	1. Państwa członkowskie zakazują swoim instytucjom kredytowym i finansowym prowadzenia anonimowych rachunków, anonimowych książeczek oszczędnościowych oraz anonimowych skrytek depozytowych. Państwa członkowskie w każdym przypadku wymagają, aby wobec posiadaczy i beneficjentów istniejących anonimowych rachunków, anonimowych książeczek oszczędnościowych lub anonimowych skrytek depozytowych zastosowano środki należytej staranności do dnia 10 stycznia 2019 r., a w każdym przypadku przed skorzystaniem z takich rachunków, książeczek oszczędnościowych lub skrytek depozytowych w jakikolwiek sposób.	T	art. 20 ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw	Art. 20. 1. Obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy umowy o prowadzenie anonimowych skrytek sejfowych, wygasają z mocy prawa po upływie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 2. Warunkiem dostępu do anonimowych skrytek sejfowych jest zastosowanie przez instytucje obowiązań środków bezpieczeństwa, o których mowa w art. 34 ustawy zmienianej w art. 1.	art. 10(1) W zakresie rachunków bankowych - art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu oraz o zmianie niektórych innych ustaw.
22	art. 1(7)(a)	w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany: (i) akapit pierwszy lit. a) i b) otrzymują brzmienie: „a) danego instrumentu płatniczego nie można doładować lub instrument ten ma maksymalny	T	art. 38 ust. 1 pkt 1 i 2	w ust. 1: – w pkt 1 wyrazy „50 euro” zastępuje się wyrazami „150 euro”,	art. 12(1)

		<p>miesięczny limit transakcji płatniczych w wysokości 150 EUR, którą to kwotę można wykorzystać wyłącznie w tym państwie członkowskim;</p> <p>b) maksymalna kwota przechowywana elektronicznie nie przekracza 150 EUR;”;</p> <p>(ii) uchyla się akapit drugi</p>			<p>– w pkt 2 wyrazy „50 euro” zastępuje się wyrazami „150 euro”,</p>	
23	art. 1(7)(b)	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby odstępstwo przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu nie miało zastosowania w przypadku wykupu gotówkowego lub podjęcia w gotówce wartości pieniężnej pieniądza elektronicznego, jeżeli kwota podlegająca wykupowi przekracza 50 EUR, lub w przypadku zdalnych transakcji płatniczych zdefiniowanych w art. 4 pkt 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 (*), jeżeli wysokość pojedynczej transakcji przekracza 50 EUR.</p>	T	art. 38 ust. 2	<p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku :</p> <p>1) wykupu pieniądza elektronicznego lub podjęcia w gotówce wartości pieniądza elektronicznego, gdy kwota podlegająca wykupowi lub podjęta w gotówce przekracza równowartość 50 euro;</p> <p>2) gdy transakcja płatnicza zainicjowana jest za pośrednictwem Internetu lub urządzenia, które może być wykorzystywane do porozumiewania się na odległość, i gdy wysokość pojedynczej transakcji przekracza równowartość 50 euro.</p>	art. 12(2)
24	art. 1(7)(c)	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucje kredytowe i instytucje finansowe działające w charakterze agentów rozliczeniowych akceptowały płatności dokonane za pomocą anonimowych kart przedpłaconych wydanych w państwach trzecich tylko wówczas, gdy karty te spełniają wymogi równoważne z wymogami określonymi w ust. 1 i 2.</p> <p>Państwa członkowskie mogą postanowić, że nie będą akceptować na swoim terytorium płatności dokonywanych z wykorzystaniem anonimowych kart przedpłaconych.</p>	T	art. 38 ust. 3	<p>3. Organizacje kartowe w rozumieniu art. 2 pkt 19b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, umożliwiają potwierdzenie, że anonimowa przedpłacona karta płatnicza wydana w państwie trzecim spełnia warunki określone w ust. 1 i 2. Instytucje obowiązane, będące agentami rozliczeniowymi w rozumieniu art. 2 pkt 1a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, nie akceptują płatności dokonywanych za pomocą anonimowych przedpłaconych kart płatniczych wydanych w państwie</p>	art. 12(3)

					trzecim nie spełniających warunków, o których mowa w ust. 1 i 2.	
25	art. 1(8)(a)	a) identyfikację klienta i weryfikację jego tożsamości na podstawie dokumentów, danych lub informacji pochodzących z rzetelnego i niezależnego źródła, w tym, o ile są dostępne, środków identyfikacji elektronicznej, odpowiednich usług zaufania określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 (*) lub wszelkich innych bezpiecznych, zdalnych lub elektronicznych procesów identyfikacji regulowanych, uznanych, zatwierdzonych lub przyjętych przez właściwe organy krajowe;	T	art. 37 ust. 1	Art. 37. 1. Weryfikacja tożsamości klienta, osoby upoważnionej do działania w jego imieniu oraz beneficjenta rzeczywistego polega na potwierdzeniu ustalonych danych identyfikacyjnych na podstawie dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby fizycznej, dokumentu zawierającego aktualne dane z wyciągu z właściwego rejestru lub innych dokumentów, danych lub informacji pochodzących z wiarygodnego i niezależnego źródła, w tym, o ile są dostępne, środków identyfikacji elektronicznej lub odpowiednich usług zaufania określonych w rozporządzeniu 910/2014.	art. 13(1)(a)
26	art. 1(8)(b)	w przypadku gdy beneficjent rzeczywisty zajmuje wyższe stanowisko kierownicze zgodnie z art. 3 ust. 6 lit. a) pkt ii) podmioty zobowiązane podejmują niezbędne uzasadnione środki w celu weryfikacji tożsamości osoby fizycznej, która zajmuje wyższe stanowisko kierownicze oraz prowadzą rejestry podejmowanych działań, a także wszelkich trudności napotkanych w ramach procedury weryfikacji;	T	art. 37 ust. 2	2. W przypadku identyfikacji beneficjenta rzeczywistego będącego osobą, o której mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. a tiret piąte, instytucje obowiązane dokumentują: 1) wszystkie utrudnienia powodujące brak możliwości ustalenia lub wątpliwości co do tożsamości osób fizycznych określonych w art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. a tiret pierwsze – czwarte; 2) wszystkie utrudnienia związane z uzasadnionymi czynnościami podejmowanymi w celu weryfikacji tożsamości beneficjenta rzeczywistego.	art. 13(1)(b)
27	art. 1(9)(a)	W każdym przypadku ustanawiania nowych stosunków gospodarczych z podmiotem o charakterze korporacyjnym lub innym podmiotem prawnym albo trustem lub porozumieniem prawnym posiadającym	T	art. 39 ust. 1a	1a. W przypadku nawiązywania stosunków gospodarczych lub przeprowadzania transakcji okazjonalnej z klientem będącym podmiotem, o	art. 14(1)

		strukturę lub funkcje podobne do trustów (zwanym dalej „podobnym porozumieniem prawnym”) podlegającym obowiązkowi rejestracji informacji o beneficjentach rzeczywistych zgodnie z art. 30 lub 31, podmioty zobowiązane uzyskują potwierdzenie rejestracji lub odpis z rejestru.			którym mowa w art. 58, lub podmiotem podlegającym obowiązkowi rejestracji informacji o beneficjentach rzeczywistych wynikającemu z przepisów państwa członkowskiego wydanych na podstawie art. 30 lub art. 31 dyrektywy 2015/849, instytucje obowiązane uzyskują potwierdzenie rejestracji albo odpis z rejestru, o którym mowa w art. 55, lub rejestru prowadzonego we właściwym państwie członkowskim. Podmioty te, na żądanie instytucji obowiązanej stosującej wobec nich środki bezpieczeństwa finansowego, udostępniają informacje lub dokumenty pozwalające na identyfikację tożsamości ich beneficjentów rzeczywistych.	
28	art. 1(9)(b)	5. Państwa członkowskie wymagają, aby podmioty zobowiązane stosowały środki należytej staranności wobec klienta nie tylko w stosunku do wszystkich nowych klientów, lecz także – w stosownych sytuacjach i z uwzględnieniem ryzyka – w stosunku do obecnych klientów, lub w przypadkach, gdy stosowne okoliczności dotyczące klienta ulegają zmianie, lub jeżeli podmiot zobowiązany ma w ciągu danego roku kalendarzowego jakikolwiek prawny obowiązek skontaktować się z klientem w celu weryfikacji wszelkich odnośnych informacji dotyczących beneficjentów rzeczywistych lub podmiot zobowiązany miał taki obowiązek na mocy dyrektywy Rady 2011/16/UE	T	art. 35 ust. 2	2. Instytucje obowiązane stosują środki bezpieczeństwa finansowego również w odniesieniu do klientów, z którymi utrzymują stosunki gospodarcze, z uwzględnieniem rozpoznanego ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, w szczególności gdy: 1) doszło do zmiany uprzednio ustalonego charakteru lub okoliczności stosunków gospodarczych; 2) doszło do zmiany uprzednio ustalonych danych dotyczących klienta lub beneficjenta rzeczywistego; 3) instytucja obowiązana była w ciągu danego roku kalendarzowego zobowiązana na podstawie przepisów prawa do skontaktowania się z klientem w celu weryfikacji informacji	art. 14(5)

					dotyczących beneficjentów rzeczywistych, w szczególności gdy obowiązek taki wynikał z przepisów ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U z 2020 r. poz. 343 i 1106).	
29	art. 1(10)(a)	W przypadkach, o których mowa w art. 18a–24, a także w innych przypadkach wyższego ryzyka określonych przez państwa członkowskie lub podmioty zobowiązane, państwa członkowskie wymagają, aby podmioty zobowiązane stosowały wzmocnione środki należytej staranności wobec klienta w celu odpowiedniego zarządzania odnośnym ryzykiem i ograniczania go.	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 18(1)
30	art. 1(10)(b)	2. Państwa członkowskie wymagają, aby podmioty zobowiązane analizowały w zakresie w jakim jest to rozsądnie możliwe kontekst i cel wszystkich transakcji, które spełniają co najmniej jeden z następujących warunków: (i) są transakcjami skomplikowanymi; (ii) są transakcjami o nietypowo dużej wartości; (iii) są dokonywane w nietypowy sposób; (iv) nie mają wyraźnego celu ekonomicznego lub celu zgodnego z prawem. W szczególności podmioty zobowiązane zwiększają intensywność i zaostrzają charakter monitorowania stosunków gospodarczych w celu stwierdzenia, czy te transakcje lub działania wydają się podejrzone.	T	art. 43 ust. 4	4. W przypadku ujawnienia transakcji: 1) skomplikowanych lub 2) opiewających na wysokie kwoty, które nie są uzasadnione okolicznościami przeprowadzenia transakcji, lub 3) przeprowadzanych w nietypowy sposób, lub 4) wydających się nie mieć uzasadnienia prawnego lub gospodarczego – instytucje obowiązane podejmują działania w celu wyjaśnienia okoliczności, w jakich przeprowadzono te transakcje oraz, w przypadku transakcji przeprowadzanych w ramach stosunków gospodarczych, intensyfikują stosowanie środka bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 4, w odniesieniu do stosunków	art. 18(2)

					gospodarczych, w ramach których te transakcje zostały przeprowadzone.	
31	art. 1(11)	<p>1. W odniesieniu do stosunków gospodarczych lub transakcji związanych z państwami trzecimi wysokiego ryzyka zidentyfikowanymi zgodnie z art. 9 ust. 2, państwa członkowskie wymagają, aby podmioty zobowiązane stosowały następujące wzmocnione środki należytej staranności wobec klienta:</p> <p>a) uzyskanie dodatkowych informacji o kliencie i beneficjencie rzeczywistym lub beneficjentach rzeczywistych;</p> <p>b) uzyskanie dodatkowych informacji na temat zamierzonego charakteru stosunków gospodarczych;</p> <p>c) uzyskanie informacji na temat źródła pochodzenia środków finansowych oraz źródła majątku klienta i beneficjenta rzeczywistego lub beneficjentów rzeczywistych;</p> <p>d) uzyskanie informacji na temat przyczyn zamierzonych lub dokonanych transakcji;</p> <p>e) uzyskanie zgody kadry kierowniczej wyższego szczebla na nawiązanie lub kontynuowanie takich stosunków gospodarczych;</p> <p>f) ściślejsze monitorowanie takich stosunków gospodarczych poprzez zwiększenie liczby i częstotliwości stosowania środków kontroli oraz typowanie sposobów przeprowadzania transakcji, które wymagają szczegółowej analizy.</p> <p>Państwa członkowskie mogą wymagać od podmiotów zobowiązanych zapewnienia, w stosownych przypadkach, aby pierwsza płatność została dokonana za pośrednictwem rachunku prowadzonego w imieniu klienta w instytucji kredytowej mającej obowiązek zachowania norm należytej staranności wobec klienta, które są nie mniej rygorystyczne niż te ustanowione w niniejszej dyrektywie.</p>	T	art. 44 ust. 1, art. 44a-44e	<p>1. Instytucje obowiązane stosują wzmocnione środki bezpieczeństwa finansowego w przypadkach stosunków gospodarczych lub transakcji związanych z państwem trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849, w ramach których podejmują co najmniej następujące działania:</p> <p>1) uzyskują dodatkowe informacje o:</p> <p>a) kliencie oraz beneficjencie rzeczywistym,</p> <p>b) zamierzonym charakterze stosunków gospodarczych;</p> <p>2) uzyskują informacje o źródle majątku klienta oraz beneficjenta rzeczywistego i źródle pochodzenia wartości majątkowych pozostających w dyspozycji klienta oraz beneficjenta rzeczywistego w ramach stosunków gospodarczych lub transakcji;</p> <p>3) uzyskują informacje o przyczynach i okolicznościach zamierzonych lub przeprowadzonych transakcji;</p> <p>4) uzyskują akceptację kadry kierowniczej wyższego szczebla na nawiązanie lub kontynuację stosunków gospodarczych;</p> <p>5) intensyfikują stosowanie środka bezpieczeństwa finansowego, o którym</p>	art. 18a

	<p>2. Oprócz środków przewidzianych w ust. 1 – oraz zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii – państwa członkowskie wymagają od podmiotów zobowiązanych, aby w stosownych przypadkach stosowały co najmniej jeden dodatkowy środek ograniczający ryzyko wobec osób oraz podmiotów prawnych przeprowadzających transakcje związane z państwami trzecimi wysokiego ryzyka zidentyfikowanymi zgodnie z art. 9 ust. 2. Środki te obejmują co najmniej jedno z poniższych działań:</p> <p>a) stosowanie dodatkowych elementów wzmocnionych środków należytej staranności;</p> <p>b) wprowadzenie odpowiednich wzmocnionych mechanizmów przekazywania informacji lub regularnego zgłaszania transakcji finansowych;</p> <p>c) ograniczenie stosunków gospodarczych lub transakcji z osobami fizycznymi lub podmiotami prawnymi z państw trzecich zidentyfikowanych jako kraje wysokiego ryzyka zgodnie z art. 9 ust. 2;</p> <p>3. Oprócz środków przewidzianych w ust. 1 państwa członkowskie stosują, w stosownych przypadkach, co najmniej jeden z poniższych środków wobec państw trzecich wysokiego ryzyka zidentyfikowanych zgodnie z art. 9 ust. 2, przestrzegając międzynarodowych zobowiązań Unii:</p> <p>a) odmowa ustanowienia jednostek zależnych lub oddziałów lub biur przedstawicielskich podmiotów zobowiązanych z danego państwa lub uwzględnienie w inny sposób faktu, że dany podmiot zobowiązany pochodzi z państwa, które nie posiada odpowiednich systemów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;</p> <p>b) zakazanie podmiotom zobowiązanym ustanawiania oddziałów lub biur przedstawicielskich w danym państwie lub uwzględnienie w inny sposób faktu, że</p>			<p>mowa w art. 34 ust. 1 pkt 4, przez zwiększenie liczby oraz częstotliwości monitorowania stosunków gospodarczych oraz zwiększenie liczby transakcji typowanych do dalszej analizy.</p> <p>Art. 44a. W przypadku transakcji związanej z państwem trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849, przeprowadzanej przez osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, instytucje obowiązane, oprócz stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 44 ust. 1, podejmują co najmniej jedno z następujących działań ograniczających ryzyko związane z taką transakcją:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podejmują dodatkowe czynności w ramach stosowanych wzmocnionych środków bezpieczeństwa finansowego; 2) wprowadzają zintensyfikowane obowiązki związane z przekazywaniem informacji lub raportowaniem transakcji; 3) ograniczają zakres stosunków gospodarczych lub transakcji. <p>Art. 44b. 1. Utworzenie przez instytucję obowiązaną oddziału lub przedstawicielstwa w państwie trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie</p>	
--	--	--	--	---	--

		<p>dany oddział lub biuro przedstawicielskie znajdowałyby się w państwie, które nie posiada odpowiednich systemów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;</p> <p>c) wprowadzenie zaostrożonych wymogów w zakresie oceny nadzorczej lub w zakresie audytu zewnętrznego oddziałów i jednostek zależnych podmiotów zobowiązanych mających siedzibę w danym państwie;</p> <p>d) nałożenie na grupy finansowe zaostrożonych wymogów w zakresie audytu zewnętrznego ich oddziałów i jednostek zależnych mających siedzibę w danym państwie;</p> <p>e) nałożenie na instytucje kredytowe i finansowe wymogu dokonania przeglądu i zmiany, a w razie konieczności zakończenia relacji korespondenckich z instytucjami będącymi respondentami w danym państwie.</p> <p>4. Przy uchwalaniu lub stosowaniu środków określonych w ust. 2 i 3 państwa członkowskie uwzględniają, w stosownych przypadkach, odpowiednie ewaluacje, oceny lub sprawozdania sporządzone przez organizacje międzynarodowe i organy normalizacyjne posiadające kompetencje w dziedzinie zapobiegania praniu pieniędzy i zwalczania finansowania terroryzmu w odniesieniu do ryzyka stwarzanego przez poszczególne państwa trzecie.</p> <p>5. Przed uchwaleniem lub zastosowaniem środków określonych w ust. 2 i 3 państwa członkowskie powiadamiają Komisję.</p>			<p>art. 9 dyrektywy 2015/849, wymaga uzyskania zezwolenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Generalnego Inspektora albo 2) KNF – w przypadku instytucji obowiązanych przez nią nadzorowanych. <p>2. Instytucja obowiązana składa odpowiednio do Generalnego Inspektora albo KNF wniosek o zezwolenie na utworzenie oddziału lub przedstawicielstwa w państwie trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849.</p> <p>3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę, siedzibę i formę organizacyjną instytucji obowiązanej; 2) określenie państwa trzeciego wysokiego ryzyka, w którym ma zostać utworzony oddział lub przedstawicielstwo; 3) informację o rozwiązaniach zapewniających przestrzeganie przez oddział lub przedstawicielstwo obowiązków z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu odpowiadających wymogom wynikającym z przepisów Unii Europejskiej. <p>4. W przypadku ustalenia, że przedstawione przez instytucję obowiązaną rozwiązania, o których mowa w ust. 3 pkt 3, nie zapewniają przestrzegania przez oddział lub</p>	
--	--	---	--	--	--	--

					<p>przedstawicielstwo obowiązków z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu odpowiadających wymogom wynikającym z przepisów Unii Europejskiej, odpowiednio Generalny Inspektor albo KNF wydaje decyzję o odmowie zezwolenia na utworzenie oddziału lub przedstawicielstwa w państwie trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849.</p> <p>5. Wydając decyzję o zezwoleniu na utworzenie oddziału lub przedstawicielstwa w państwie trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849, odpowiednio Generalny Inspektor albo KNF może zobowiązać instytucję obowiązaną do wprowadzenia zastrzonych wymogów w zakresie ich nadzoru lub audytu zewnętrznego.</p> <p>6. Wydając decyzje, o których mowa w ust. 4 i 5, odpowiednio Generalny Inspektor oraz KNF uwzględniają międzynarodowe zobowiązania Unii Europejskiej oraz informacje pochodzące z ewaluacji, ocen lub raportów sporządzanych przez organy lub organizacje międzynarodowe</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>zajmujące się przeciwdziałaniem praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu.</p> <p>Art. 44c. 1. Generalny Inspektor albo KNF – w zakresie instytucji obowiązanych przez nią nadzorowanych, może wydać decyzję nakazującą zmianę zakresu albo zakończenie relacji korespondenckich przez instytucję obowiązaną, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–11, 24 i 25, z instytucją będącą respondentem z siedzibą w państwie trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849.</p> <p>2. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, odpowiednio Generalny Inspektor albo KNF nakazuje instytucji obowiązanej, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1-5, 7–11, 24 i 25, przeprowadzenie we wskazanym terminie, nie krótszym niż 30 dni, przeglądu zakresu relacji korespondenckich z instytucjami będącymi respondentami z siedzibą w państwie trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849. W przypadku nieprzeprowadzenia przez instytucję obowiązaną takiego przeglądu we wskazanym terminie, odpowiednio Generalny Inspektor albo KNF wydaje decyzję nakazującą zakończenie relacji</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>korespondenckich, o której mowa w ust. 1.</p> <p>3. Instytucja obowiązana niezwłocznie po przeprowadzeniu przeglądu, o którym mowa w ust. 2, informuje Generalnego Inspektora albo KNF o jego wynikach.</p> <p>4. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, odpowiednio Generalny Inspektor albo KNF uwzględniają międzynarodowe zobowiązania Unii Europejskiej oraz informacje pochodzące z ewaluacji, ocen lub raportów sporządzanych przez organy lub organizacje międzynarodowe zajmujące się przeciwdziałaniem praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu.</p> <p>Art. 44d. Do decyzji, o których mowa w art. 44b ust. 4 i 5 oraz art. 44c ust. 1 i 2, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695, 1298 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54).</p> <p>Art. 44e. Generalny Inspektor oraz KNF informują Komisję Europejską o wydaniu decyzji, o których mowa w art. 44b ust. 4 i 5 oraz art. 44c ust. 1. Informację skierowaną do Komisji Europejskiej KNF przesyła do wiadomości Generalnemu Inspektorowi.</p>	
32	art. 1(12)	W odniesieniu do transgranicznych relacji korespondenckich obejmujących realizację płatności z instytucją będącą respondentem z państwa trzeciego, państwa członkowskie nakładają na swoje instytucje kredytowe i finansowe wymóg wykonywania, oprócz stosowania środków należytej staranności wobec	T	art. 45 ust. 1	W przypadku transgranicznych relacji korespondenckich obejmujących realizację transferu w ramach zawartej umowy z instytucją będącą respondentem z państwa trzeciego instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust.	art. 19

		klienta określonych w art. 13, następujących działań przy nawiązywaniu stosunków gospodarczych:			1 pkt 1–5, 7–11, 24 i 25, będące instytucją korespondentem, stosując środki bezpieczeństwa finansowego oraz podejmują następujące działania:	
33	art. 1(13)	<p>1. Każde państwo członkowskie publikuje oraz aktualizuje wykaz wskazujący konkretne funkcje, które zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi kwalifikują się jako znaczące funkcje publiczne na użytek art. 3 pkt 9. Państwa członkowskie żądają od każdej organizacji międzynarodowej mającej siedzibę na ich terytorium sporządzenia i aktualizowania wykazu znaczących funkcji publicznych w danej organizacji międzynarodowej na użytek art. 3 pkt 9. Wykazy te przekazywane są Komisji oraz mogą być podane do publicznej wiadomości.</p> <p>2. Komisja sporządza i aktualizuje wykaz konkretnych funkcji, które kwalifikują się jako znaczące funkcje publiczne na poziomie instytucji i organów Unii. Wykaz ten zawiera również wszelkie funkcje, które mogą zostać powierzone przedstawicielom państw trzecich i organów międzynarodowych akredytowanych na poziomie Unii.</p> <p>3. Komisja kompiluje, w oparciu o wykazy przewidziane w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, pojedynczy wykaz wszystkich znaczących funkcji publicznych na użytek art. 3 pkt 9. Ten pojedynczy wykaz podawany jest do wiadomości publicznej.</p> <p>4. W odniesieniu do funkcji wymienionych w wykazie, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, zastosowanie mają warunki określone w art. 41 ust. 2.”;</p>	T	art. 46a – 46c	<p>Art. 46a. Generalny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej wykaz krajowych stanowisk i funkcji publicznych będących eksponowanymi stanowiskami politycznymi, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 11 lit. a–g, i oraz lit. j.</p> <p>Art. 46b. Organizacje międzynarodowe z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przekazują Komisji Europejskiej oraz podają do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej aktualne stanowiska oraz funkcje w tych organizacjach międzynarodowych będące eksponowanymi stanowiskami politycznymi, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 11 lit. h.</p> <p>Art. 46c. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz krajowych stanowisk i funkcji publicznych będących eksponowanymi stanowiskami politycznymi, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 11 lit. a–g, i oraz lit. j, mając na uwadze charakter wykonywanych zadań oraz ich znaczenie dla przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.</p>	art. 20a
34	art. 1(14)	2. Państwa członkowskie zapewniają podejmowanie przez podmioty zobowiązane, do których kierowany jest klient, stosownych działań w celu zapewnienia niezwłocznego przekazania – na żądanie – przez osobę	T	art. 47 ust. 1	1. Instytucje obowiązane mogą korzystać z usług podmiotu trzeciego przy stosowaniu środków bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 34	art. 27(2)

		trzecią odpowiednich kopii danych z identyfikacji i weryfikacji, w tym, o ile są dostępne, danych uzyskanych za pomocą środków identyfikacji elektronicznej, odnośnych usług zaufania określonych w rozporządzeniu (UE) nr 910/2014, lub wszelkich innych bezpiecznych, zdalnych lub elektronicznych, procesów identyfikacji regulowanych, uznanych, zatwierdzonych lub przyjętych przez właściwe organy krajowe.			ust. 1 pkt 1–3, pod warunkiem niezwłocznego przekazywania przez ten podmiot, na żądanie instytucji obowiązanej, niezbędnych informacji oraz dokumentów dotyczących zastosowanych środków bezpieczeństwa finansowego, w tym kopii dokumentów uzyskanych podczas stosowania środków bezpieczeństwa finansowego polegających na identyfikacji klienta i beneficjenta rzeczywistego oraz weryfikacji ich tożsamości w szczególności za pomocą środków identyfikacji elektronicznej oraz usług zaufania umożliwiających identyfikację elektroniczną w rozumieniu rozporządzenia 910/2014.	
35	art. 1(15)(a)	„Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty o charakterze korporacyjnym i inne podmioty prawne utworzone na ich terytorium były zobowiązane do uzyskiwania i posiadania odpowiednich, dokładnych i aktualnych informacji o ich beneficjentach rzeczywistych, łącznie ze szczegółowymi informacjami o posiadanej własności lub charakterze sprawowanej kontroli. Państwa członkowskie zapewniają, aby naruszenia niniejszego artykułu podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstrasżającym środkom lub karom.”;	T	art. 57 ust. 2 pkt 4 i 5; art. 153 ust. 1	4) nakładanie w drodze decyzji kar pieniężnych, o których mowa w art. 153; 5) podejmowanie działań w celu zapewnienia prawidłowości oraz aktualizacji informacji zawartych w Rejestrze. 1. Podmioty wymienione w art. 58 pkt 1-5 i 7-13 lub osoby, o których mowa w art. 58 pkt 6, które nie dopełniły obowiązku zgłoszenia lub aktualizacji informacji, o których mowa w art. 59, w terminie wskazanym w ustawie lub podały informacje niezgodne ze stanem faktycznym, podlegają karze pieniężnej do wysokości 1 000 000 zł.	art. 30(1)
36	art. 1(15)(a)	Państwa członkowskie wymagają od beneficjentów rzeczywistych podmiotów o charakterze	T	art. 60a	Art. 60a. Beneficjent rzeczywisty jest obowiązany dostarczyć podmiotowi, o	art. 30(1)

		<p>korporacyjnym lub innych podmiotów prawnych, w tym posiadających udziały, prawo głosu, udziały własnościowe, akcje na okaziciela lub sprawujących innego rodzaju kontrolę, by dostarczali oni tym podmiotom wszystkie informacje niezbędne do tego, aby podmiot o charakterze korporacyjnym lub inny podmiot prawny przestrzegał wymogów zawartych w akapicie pierwszym.</p>			<p>którym mowa w art. 58 pkt 1-5 i 7-13 lub osobie, o której mowa w art. 58 pkt 6, wszystkie informacje oraz dokumenty niezbędne do zgłoszenia informacji o beneficjencie rzeczywistym i jej aktualizacji w terminach określonych w art. 60 ust. 1 i 1a.</p>	
37	art. 1(15)(b)	<p>4. Państwa członkowskie wymagają, aby informacje przechowywane w centralnym rejestrze, o którym mowa w ust. 3, były odpowiednie, dokładne i aktualne oraz wprowadzają w tym celu odpowiednie mechanizmy. Mechanizmy takie obejmują nałożenie na podmioty zobowiązane, a w stosownych przypadkach i w zakresie, w jakim wymóg ten nie zakłóca niepotrzebnie ich zadań, na właściwe organy, obowiązku zgłaszania wszelkich odkrytych przez nie rozbieżności między informacjami o beneficjentach rzeczywistych dostępnymi w centralnych rejestrach a informacjami o beneficjentach rzeczywistych, do których te podmioty lub organy mają dostęp. W przypadku zgłoszenia rozbieżności państwa członkowskie zapewniają, aby w sposób terminowy podjęte zostały odpowiednie działania w celu wyjaśnienia rozbieżności oraz, w stosownych przypadkach, aby w międzyczasie w rejestrze centralnym umieszczono wzmiankę na ten temat.</p>	T	art. 61a i 61b	<p>Art. 61a. 1. Instytucja obowiązana odnotowuje rozbieżności między informacjami zgromadzonymi w Rejestrze a ustalonymi przez nią informacjami o beneficjencie rzeczywistym klienta i podejmuje czynności w celu wyjaśnienia przyczyn tych rozbieżności.</p> <p>2. W przypadku potwierdzenia odnotowanych rozbieżności instytucja obowiązana przekazuje organowi właściwemu w sprawach Rejestru zweryfikowaną informację o tych rozbieżnościach wraz z uzasadnieniem i dokumentacją dotyczącą odnotowanych rozbieżności.</p> <p>3. Jednostki współpracujące mogą informować o odnotowanych rozbieżnościach między informacjami zgromadzonymi w Rejestrze a posiadanymi informacjami o beneficjentach rzeczywistych. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. Informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, mogą być przekazywane za pośrednictwem systemu</p>	art. 30(4)

					<p>teleinformatycznego, o którym mowa w art. 55.</p> <p>5. Organ właściwy w sprawach Rejestru po uzyskaniu informacji o rozbieżnościach, o których mowa w ust. 2 lub 3, podejmuje czynności zmierzające do ich wyjaśnienia.</p> <p>Art. 61b. 1. Organ właściwy w sprawach Rejestru może wszcząć postępowanie w celu wyjaśnienia, czy informacje zgromadzone w Rejestrze są prawidłowe i aktualne. Informację o wszczęciu oraz zakończeniu postępowania zamieszcza się w Rejestrze.</p> <p>2. Organ właściwy w sprawach Rejestru może wydać decyzję o sprostowaniu danych w Rejestrze. Decyzja zastępuje zgłoszenie informacji, o których mowa w art. 59.</p> <p>3. Do postępowania w pierwszej instancji w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów art. 9, art. 11, art. 13, art. 31, art. 61 § 4, art. 73, art. 78 i art. 79 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.</p>	
38	art. 1(15)(c)	<p>5. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje o beneficjentach rzeczywistych były we wszystkich przypadkach udostępniane:</p> <p>a) właściwym organom i jednostkom analityki finansowej, bez żadnych ograniczeń;</p> <p>b) podmiotom zobowiązanym, w ramach stosowania zasad należytej staranności wobec klienta zgodnie z rozdziałem II;</p> <p>c) każdej osobie.</p>	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			<p>art. 30(5)</p> <p>Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych jest jawny oraz publicznie dostępny (art. 67 ustawy o p.p.p.f.t).</p>

		<p>Osoby, o których mowa w lit. c), muszą mieć dostęp co najmniej do informacji obejmujących: imię i nazwisko, miesiąc i rok urodzenia oraz państwo zamieszkania i obywatelstwo beneficjenta rzeczywistego, jak również informacji o posiadanej własności lub charakterze sprawowanej kontroli.</p> <p>Państwa członkowskie mogą, na warunkach określonych w prawie krajowym, przewidzieć dostęp do dodatkowych informacji pozwalających na ustalenie tożsamości beneficjenta rzeczywistego. Te dodatkowe informacje obejmują co najmniej datę urodzenia lub dane kontaktowe, zgodnie z przepisami o ochronie danych.</p>				
39	art. 1(15)(d)	<p>5a. Państwa członkowskie mogą zdecydować o umożliwieniu dostępu do informacji przechowywanych w rejestrach krajowych, o których mowa w ust. 3, pod warunkiem rejestracji online i uiszczenia opłaty, która nie może przekraczać kosztów administracyjnych udostępnienia informacji, w tym kosztów utrzymania i rozwoju rejestru.</p>	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			<p>art. 30(5a) Zgodnie z art. 69. ustawy o p.p.p.f.t informacje o beneficjentach rzeczywistych zgromadzone w Rejestrze są udostępniane nieodpłatnie.</p>
40	art. 1(15)(e)	<p>6. Państwa członkowskie zapewniają właściwym organom i jednostkom analityki finansowej terminowy i nieograniczony dostęp do wszystkich informacji przechowywanych w centralnym rejestrze, o którym mowa w ust. 3, bez powiadamiania zainteresowanego podmiotu. Państwa członkowskie umożliwiają także terminowy dostęp podmiotom zobowiązanym w ramach stosowania środków należytej staranności wobec klienta zgodnie z rozdziałem II.</p> <p>Właściwymi organami, którym udziela się dostępu do centralnego rejestru, o którym mowa w ust. 3, są organy publiczne o wyznaczonych obowiązkach w zakresie</p>	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			<p>art. 30(6) Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych jest jawny oraz publicznie dostępny (art. 67 ustawy o p.p.p.f.t).</p>

		zwalczania prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, a także organy podatkowe, organy nadzoru nad podmiotami zobowiązanymi i organy, których zadaniem jest ściganie lub prowadzenie dochodzeń w sprawie prania pieniędzy, powiązanych przestępstw źródłowych i finansowania terroryzmu, a także wykrywanie i zajmowanie lub zabezpieczenie i konfiskata mienia pochodzącego z przestępstwa.				
41	art. 1(15)(f)	7. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy i jednostki analityki finansowej były w stanie terminowo i bezpłatnie dostarczyć informacje, o których mowa w ust. 1 i 3, właściwym organom i jednostkom analityki finansowej w innych państwach członkowskich.	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 30(7) GIIF udostępnia informacje JAF PCz w sposób zgodny z wymogami wynikającymi z art. 1(15)(f) na podstawie przepisów art. 110-116 ustawy o p.p.p.f.t.
42	art. 1(15)(g)	9. W wyjątkowych okolicznościach określonych w prawie krajowym, gdy dostęp, o którym mowa w ust. 5 akapit pierwszy lit. b) i c), narażałby beneficjenta rzeczywistego na niewspółmierne ryzyko, ryzyko nadużycia finansowego, porwania, szantażu, wymuszenia, nękania, przemocy lub zastraszenia, bądź jeżeli beneficjent rzeczywisty jest osobą małoletnią lub z innych względów nieposiadającą pełnej zdolności do czynności prawnych, państwa członkowskie mogą w indywidualnych przypadkach przewidzieć wyłączenie takiego dostępu w odniesieniu do całości lub części informacji o beneficjentach rzeczywistych. Państwa członkowskie zapewniają, by takie wyłączenia były przyznawane po przeprowadzeniu szczegółowej oceny wyjątkowego charakteru okoliczności. Zagwarantowane musi być prawo do kontroli administracyjnej decyzji o przyznaniu wyłączenia oraz do skutecznego środka zaskarżenia. Państwo	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 30(9) Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych jest jawny oraz publicznie dostępny (art. 67 ustawy o p.p.p.f.t).

		<p>członkowskie, które przyznało wyłączenia, publikuje roczne dane statystyczne dotyczące liczby udzielonych wyłączeń wraz z uzasadnieniem oraz przekazuje te dane Komisji.</p> <p>Wyłączenia przyznane na mocy akapitu pierwszego niniejszego ustępu nie mają zastosowania do instytucji kredytowych i finansowych, ani do podmiotów zobowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. b), które są urzędnikami publicznymi.</p>				
43	art. 1(15)(g)	<p>10. Państwa członkowskie zapewniają integrację centralnych rejestrów, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, za pomocą europejskiej centralnej platformy ustanowionej w art. 22 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 (*). Połączenia centralnych rejestrów państw członkowskich z platformą dokonuje się zgodnie ze specyfikacjami technicznymi i procedurami ustanowionymi w aktach wykonawczych przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 24 dyrektywy (UE) 2017/1132 oraz z art. 31a niniejszej dyrektywy.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają dostępność informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, za pośrednictwem systemu integracji rejestrów ustanowionego w art. 22 ust. 1 dyrektywy (UE) 2017/1132 zgodnie z prawem krajowym państw członkowskich wdrażającym ust. 5, 5a i 6 niniejszego artykułu.</p> <p>Informacje, o których mowa w ust. 1, są dostępne w krajowych rejestrach i systemie integracji rejestrów przez okres co najmniej 5 lat, lecz nie dłuższy niż 10 lat od wykreślenia podmiotu o charakterze korporacyjnym lub podmiotu prawnego z rejestru. Państwa członkowskie współpracują ze sobą oraz z Komisją w celu wdrożenia różnych typów dostępu zgodnie z niniejszym artykułem.</p>	T	art. 64	<p>Art 64. Informacje, o których mowa w art. 59 i art. 61 ust. 1a, dotyczące podmiotów, o których mowa w art. 58:</p> <p>1) pkt 1–5 i 7–13, są przechowywane przez okres 10 lat licząc od dnia, w którym dokonano wykreślenia informacji o tych podmiotach z Krajowego Rejestru Sądowego;</p> <p>2) pkt 6, są przechowywane przez okres 10 lat licząc od dnia, w którym ustał obowiązek zgłoszenia danych do Rejestru lub ich aktualizacji.</p>	art. 30(10)

44	art. 1(16)(a)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by niniejszy artykuł obowiązywał względem trustów i innych rodzajów porozumień prawnych, takich jak między innymi fideicomiso, niektóre rodzaje Treuhand czy fideicomiso, jeżeli takie porozumienia mają strukturę lub funkcje zbliżone do trustów. Państwa członkowskie określają w odniesieniu do porozumień prawnych regulowanych ich prawem cechy charakterystyczne pozwalające stwierdzić, czy porozumienia prawne mają strukturę lub funkcje podobne do trustów.</p> <p>Każde państwo członkowskie wymaga, by powiernicy dowolnego trustu, który powstał w drodze czynności prawnej i jest zarządzany w tym państwie członkowskim, uzyskiwali i posiadali odpowiednie, dokładne i aktualne informacje o beneficjentach rzeczywistych w odniesieniu do przedmiotowego trustu. Informacje te obejmują tożsamość:</p> <p>a) ustanawiającego lub ustanawiających; PL L 156/60 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 19.6.2018</p> <p>b) powiernika lub powierników;</p> <p>c) sprawującego nadzór, o ile taka osoba istnieje, lub sprawujących nadzór, o ile takie osoby istnieją;</p> <p>d) beneficjentów lub kategorii beneficjentów;</p> <p>e) wszelkich innych osób fizycznych sprawujących faktyczną kontrolę nad trustem.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, by naruszenia niniejszego artykułu podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym środkom lub karom.</p>	T	art. 57 ust. 2 pkt 4; art. 58 pkt 6; art. 59 pkt 3	<p>4) nakładanie w drodze decyzji kar pieniężnych, o których mowa w art. 153;</p> <p>6) trusty, których powiernicy lub osoby zajmujące stanowiska równoważne:</p> <p>a) mają miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub</p> <p>b) nawiązują stosunki gospodarcze lub nabywają nieruchomości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w imieniu lub na rzecz trustu;</p> <p>3) dane identyfikacyjne beneficjenta rzeczywistego trustu, o którym mowa w art. 58 pkt 6:</p> <p>a) imię i nazwisko,</p> <p>b) każde posiadane obywatelstwo,</p> <p>c) państwo zamieszkania,</p> <p>d) numer PESEL albo datę urodzenia, w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL,</p> <p>e) informację o uprawnieniach przysługujących beneficjentowi rzeczywistemu,</p> <p>f) w przypadku, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. b tiret czwarte, informacje o grupie osób, w których głównym interesie powstał lub działa trust.”;</p>	art. 31(1)
45	art. 1(16)(b)	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by powiernicy lub osoby zajmujące równoważne stanowiska w podobnych porozumieniach prawnych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, terminowo ujawniali podmiotom zobowiązanym informacje na temat</p>	T	art. 39 ust. 1a	1a. W przypadku nawiązywania stosunków gospodarczych lub przeprowadzania transakcji okazjonalnej z klientem będącym podmiotem, o którym mowa w art. 58, lub podmiotem	art. 31(2)

		swojego statusu oraz by terminowo przedstawiali tym podmiotom informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku gdy, w charakterze powiernika lub osoby zajmującej równoważne stanowisko w podobnym porozumieniu prawnym, nawiązują oni stosunki gospodarcze lub przeprowadzają sporadyczną transakcję, której wartość przewyższa progi określone w art. 11 lit. b), c) i d).			podlegającym obowiązkowi rejestracji informacji o beneficjentach rzeczywistych wynikającemu z przepisów państwa członkowskiego wydanych na podstawie art. 30 lub art. 31 dyrektywy 2015/849, instytucje obowiązane uzyskują potwierdzenie rejestracji albo odpis z rejestru, o którym mowa w art. 55, lub rejestru prowadzonego we właściwym państwie członkowskim. Podmioty te, na żądanie instytucji obowiązanej stosującej wobec nich środki bezpieczeństwa finansowego, udostępniają informacje lub dokumenty pozwalające na identyfikację tożsamości ich beneficjentów rzeczywistych.	
46	art. 1(16)(c)	3a. Państwa członkowskie wymagają, by informacje o beneficjentach rzeczywistych trustów, które powstały w drodze czynności prawnej, i podobnych porozumień prawnych, o których mowa w ust. 1, przechowywane były w centralnym rejestrze zawierającym informacje o beneficjentach rzeczywistych ustanowionym przez państwo członkowskie, w którym powiernik trustu lub osoba zajmująca równoważne stanowisko w podobnym porozumieniu prawnym ma siedzibę lub miejsce zamieszkania. W przypadku gdy siedziba lub miejsce zamieszkania powiernika trustu lub osoby zajmującej równoważne stanowisko w podobnym porozumieniu prawnym znajduje się poza Unią informacje, o których mowa w ust. 1, są przechowywane w centralnym rejestrze ustanowionym przez państwo członkowskie, w którym powiernik trustu lub osoba zajmująca równoważne stanowisko w podobnym porozumieniu prawnym nawiązuje stosunki gospodarcze lub nabywa	T	art. 58 pkt 6	6) trusty, których powiernicy lub osoby zajmujące stanowiska równoważne: a) mają miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub b) nawiązują stosunki gospodarcze lub nabywają nieruchomości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w imieniu lub na rzecz trustu;	art. 31(3a)

		<p>nieruchomość w imieniu trustu lub podobnego porozumienia prawnego.</p> <p>W przypadku gdy powiernicy trustu lub osoby zajmujące równoważne stanowiska w podobnym porozumieniu prawnym mają siedzibę lub miejsce zamieszkania w różnych państwach członkowskich lub jeżeli powiernik trustu lub osoba zajmująca równoważne stanowisko w podobnym porozumieniu prawnym nawiązuje liczne stosunki gospodarcze w imieniu trustu lub podobnego porozumienia prawnego w różnych państwach członkowskich, do stwierdzenia, że wypełniony został obowiązek rejestracji można uznać za wystarczające potwierdzenie rejestracji lub odpis informacji o beneficjentach rzeczywistych pochodzących z rejestru jednego państwa członkowskiego.</p>			
47	art. 1(16)(d)	<p>4. Państwa członkowskie zapewniają, by informacje o beneficjentach rzeczywistych trustu lub podobnego porozumienia prawnego były we wszystkich przypadkach udostępniane:</p> <p>a) właściwym organom i jednostkom analityki finansowej, bez żadnych ograniczeń;</p> <p>b) podmiotom zobowiązanym, w ramach stosowania zasad należytej staranności wobec klienta zgodnie z rozdziałem II;</p> <p>c) każdej osobie fizycznej lub prawnej, która może wykazać uzasadniony interes;</p> <p>d) każdej osobie fizycznej lub prawnej, która składa pisemny wniosek w odniesieniu do trustu lub podobnego porozumienia prawnego posiadającego pakiet kontrolny, lub będącego właścicielem pakietu kontrolnego, w podmiocie o charakterze korporacyjnym lub innym podmiocie prawnym odmiennym niż te, o których mowa w art. 30 ust. 1, w drodze bezpośredniej lub pośredniej własności, w tym za pomocą pakietów</p>	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.		art. 31(4) Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych jest jawny oraz publicznie dostępny (art. 67 ustawy o p.p.p.f.t).

		<p>akcji na okaziciela lub poprzez kontrolę z użyciem innych środków.</p> <p>Informacje udostępnione osobom fizycznym lub prawnym, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c) i d), obejmują imię i nazwisko, miesiąc i rok urodzenia oraz państwo zamieszkania i obywatelstwo beneficjenta rzeczywistego, a także informacje o posiadanej własności lub charakterze sprawowanej kontroli.</p> <p>Państwa członkowskie mogą, na warunkach określonych w prawie krajowym, przewidzieć dostęp do dodatkowych informacji pozwalających na ustalenie tożsamości beneficjenta rzeczywistego. Te dodatkowe informacje obejmują co najmniej datę urodzenia lub dane kontaktowe, zgodnie z przepisami o ochronie danych. Państwa członkowskie mogą umożliwić szerszy dostęp do informacji przechowywanych w rejestrze zgodnie ze swoim prawem krajowym.</p> <p>Właściwymi organami, którym udziela się dostępu do centralnego rejestru, o którym mowa w ust. 3a, są organy publiczne o wyznaczonych obowiązkach w zakresie zwalczania prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, a także organy podatkowe, organy nadzoru nad podmiotami zobowiązanymi i organy, których zadaniem jest ściganie lub prowadzenie dochodzeń w sprawie prania pieniędzy, powiązanych przestępstw źródłowych i finansowania terroryzmu, a także wykrywanie i zajmowanie lub zabezpieczenie i konfiskata mienia pochodzącego z przestępstwa.</p>				
48	art. 1(16)(e)	4a. Państwa członkowskie mogą zdecydować o umożliwieniu dostępu do informacji przechowywanych w rejestrach krajowych, o których mowa w ust. 3a, pod warunkiem rejestracji online i uiszczenia opłaty, która nie może przekraczać kosztów administracyjnych udostępniania informacji, w tym kosztów utrzymania i rozwoju rejestru.	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 31(4a) Zgodnie z art. 69. ustawy o p.p.p.f.t informacje o beneficjentach rzeczywistych zgromadzone w

						Rejestrze są udostępniane nieodpłatnie.
49	art. 1(16)(f)	5. Państwa członkowskie wymagają, by informacje przechowywane w centralnym rejestrze, o którym mowa w ust. 3a, były odpowiednie, dokładne i aktualne oraz wprowadzają w tym celu odpowiednie mechanizmy. Mechanizmy takie obejmują nałożenie na podmioty zobowiązane, a w stosownych przypadkach i w zakresie, w jakim wymóg ten nie zakłóca niepotrzebnie ich zadań, na właściwe organy, obowiązku zgłaszania wszelkich odkrytych przez nie rozbieżności między informacjami o beneficjentach rzeczywistych dostępnymi w centralnych rejestrach a informacjami o beneficjentach rzeczywistych, do których te podmioty lub organy mają dostęp. W przypadku zgłoszenia rozbieżności państwa członkowskie zapewniają, aby w sposób terminowy podjęte zostały odpowiednie działania w celu wyjaśnienia rozbieżności oraz, w stosownych przypadkach, aby w międzyczasie w rejestrze centralnym umieszczono wzmiankę na ten temat.	T	art. 61a i 61b	Art. 61a. 1. Instytucja obowiązana odnotowuje rozbieżności między informacjami zgromadzonymi w Rejestrze a ustalonymi przez nią informacjami o beneficjencie rzeczywistym klienta i podejmuje czynności w celu wyjaśnienia przyczyn tych rozbieżności. 2. W przypadku potwierdzenia odnotowanych rozbieżności instytucja obowiązana przekazuje organowi właściwemu w sprawach Rejestru zweryfikowaną informację o tych rozbieżnościach wraz z uzasadnieniem i dokumentacją dotyczącą odnotowanych rozbieżności. 3. Jednostki współpracujące mogą informować o odnotowanych rozbieżnościach między informacjami zgromadzonymi w Rejestrze a posiadanymi informacjami o beneficjentach rzeczywistych. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio. 4. Informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, mogą być przekazywane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 55. 5. Organ właściwy w sprawach Rejestru po uzyskaniu informacji o rozbieżnościach, o których mowa w ust. 2	art. 31(5)

					<p>lub 3, podejmuje czynności zmierzające do ich wyjaśnienia.</p> <p>Art. 61b. 1. Organ właściwy w sprawach Rejestru może wszcząć postępowanie w celu wyjaśnienia, czy informacje zgromadzone w Rejestrze są prawidłowe i aktualne. Informację o wszczęciu oraz zakończeniu postępowania zamieszcza się w Rejestrze.</p> <p>2. Organ właściwy w sprawach Rejestru może wydać decyzję o sprostowaniu danych w Rejestrze. Decyzja zastępuje zgłoszenie informacji, o których mowa w art. 59.</p> <p>3. Do postępowania w pierwszej instancji w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów art. 9, art. 11, art. 13, art. 31, art. 61 § 4, art. 73, art. 78 i art. 79 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.</p>	
50	art. 1(16)(g)	7. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy i jednostki analityki finansowej były w stanie terminowo i bezpłatnie dostarczyć informacje, o których mowa w ust. 1 i 3, właściwym organom i jednostkom analityki finansowej w innych państwach członkowskich.	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 31(7) GIIF udostępnia informacje JAF PCz w sposób zgodny z wymogami wynikającymi z art. 1(16)(g) na podstawie przepisów art. 110-116 ustawy o p.p.p.f.t.
51	art. 1(16)(h)	7a. W wyjątkowych okolicznościach określonych w prawie krajowym, gdy dostęp, o którym mowa w ust. 4 akapit pierwszy lit. b), c) i d), narażałby beneficjenta rzeczywistego na niewspółmierne ryzyko, ryzyko nadużycia finansowego, porwania, szantażu,	Przepis nie wymaga podjęcia działań			art. 31(7a) Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych jest jawny oraz publicznie

		<p>wymuszenia, nękania, przemocy lub zastraszenia, bądź jeżeli beneficjent rzeczywisty jest osobą małoletnią lub z innych względów nieposiadającą pełnej zdolności do czynności prawnych, państwa członkowskie mogą w indywidualnych przypadkach przewidzieć wyłączenie takiego dostępu w odniesieniu do całości lub części informacji o beneficjentach rzeczywistych. Państwa członkowskie zapewniają, by takie wyłączenia były przyznawane po przeprowadzeniu szczegółowej oceny wyjątkowego charakteru okoliczności. Zagwarantowane musi być prawo do kontroli administracyjnej decyzji o przyznaniu wyłączenia oraz do skutecznego środka zaskarżenia. Państwo członkowskie, które przyznało wyłączenia, publikuje roczne dane statystyczne dotyczące liczby udzielonych wyłączeń wraz z uzasadnieniem oraz przekazuje te dane Komisji.</p> <p>Wyłączenia przyznane na mocy akapitu pierwszego nie mają zastosowania do instytucji kredytowych i finansowych, ani do podmiotów zobowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. b), które są urzędnikami publicznymi.</p> <p>W przypadkach, w których państwo członkowskie podejmuje decyzję o ustanowieniu wyłączenia zgodnie z akapitem pierwszym, nie ogranicza ono dostępu do informacji właściwym organom i jednostkom analityki finansowej.</p>	legislacyjnych.			dostępny (art. 67 ustawy o p.p.p.f.t).
52	art. 1(16)(i)	uchyla się ust. 8;	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 31(8)

53	art. 1(16)(j)	<p>9. Państwa członkowskie zapewniają integrację centralnych rejestrów, o których mowa w ust. 3a niniejszego artykułu, za pomocą europejskiej centralnej platformy ustanowionej w art. 22 ust. 1 dyrektywy (UE) 2017/1132. Połączenia centralnych rejestrów państw członkowskich z platformą dokonuje się zgodnie ze specyfikacjami technicznymi i procedurami ustanowionymi w aktach wykonawczych przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 24 dyrektywy (UE) 2017/1132 oraz z art. 31a niniejszej dyrektywy.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają dostępność informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, za pośrednictwem systemu integracji rejestrów ustanowionego w art. 22 ust. 2 dyrektywy (UE) 2017/1132 zgodnie z prawem krajowym państw członkowskich wdrażającym ust. 4 i 5 niniejszego artykułu. PL L 156/62 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 19.6.2018</p> <p>Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby za pośrednictwem krajowych rejestrów i systemu integracji rejestrów udostępniane były wyłącznie aktualne informacje, o których mowa w ust. 1, odnoszące się do osób faktycznie będących beneficjentami rzeczywistymi, oraz aby dostęp do tych informacji był zgodny z zasadami ochrony danych.</p> <p>Informacje, o których mowa w ust. 1, są dostępne w krajowych rejestrach i systemie integracji rejestrów przez okres co najmniej 5 lat, lecz nie dłuższy niż 10 lat od ustania podstawy rejestracji informacji o beneficjentach rzeczywistych, o których mowa w ust. 3a. Państwa członkowskie współpracują z Komisją w celu wdrożenia różnych typów dostępu zgodnie z ust. 4 i 4a.</p>	T	art. 64	<p>Art 64. Informacje, o których mowa w art. 59 i art. 61 ust. 1a, dotyczące podmiotów, o których mowa w art. 58:</p> <p>1) pkt 1–5 i 7–13, są przechowywane przez okres 10 lat licząc od dnia, w którym dokonano wykreślenia informacji o tych podmiotach z Krajowego Rejestru Sądowego;</p> <p>2) pkt 6, są przechowywane przez okres 10 lat licząc od dnia, w którym ustał obowiązek zgłoszenia danych do Rejestru lub ich aktualizacji.</p>	art. 31(9)
54	art. 1(16)(k)	<p>10. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o kategoriach, cechach charakterystycznych, nazwach i,</p>	Przepis nie			art. 31(10)

		<p>w stosowanych przypadkach, podstawach prawnych trustów i podobnych porozumień prawnych, o których mowa w ust. 1, do dnia 10 lipca 2019 r. Komisja publikuje do dnia 10 września 2019 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej skonsolidowany wykaz takich trustów i podobnych porozumień prawnych.</p> <p>Do dnia 26 czerwca 2020 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające, czy wszystkie trusty i podobne porozumienia prawne, o których mowa w ust. 1, regulowane prawem państw członkowskich, zostały należycie zidentyfikowane i objęte obowiązkami wynikającymi z niniejszej dyrektywy. W stosownych przypadkach Komisja podejmuje niezbędne działania w odpowiedzi na wnioski płynące z tego sprawozdania.</p>	wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			<p>Spoczywający na PCz obowiązek dokonania zgłoszenia został już zrealizowany.</p> <p>Realizacja przepisu AMLD nie wymagała wydania przepisów krajowych.</p>
55	art. 1(17)	<p>W razie potrzeby, oprócz aktów wykonawczych przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 24 dyrektywy (UE) 2017/1132 oraz zgodnie z zakresem stosowania art. 30 i 31 niniejszej dyrektywy, Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych specyfikacje techniczne i procedury niezbędne, by zapewnić integrację centralnych rejestrów państw członkowskich, o której mowa w art. 30 ust. 10 i art. 31 ust. 9, w odniesieniu do:</p> <p>a) specyfikacji technicznej określającej zestaw danych technicznych niezbędnych, by platforma realizowała swoje funkcje, jak również metodę przechowywania, wykorzystywania i ochrony takich danych;</p> <p>b) wspólnych kryteriów, zgodnie z którymi informacje o beneficjentach rzeczywistych są dostępne za pośrednictwem systemu integracji rejestrów, zależnie od poziomu dostępu przyznawanego przez państwa członkowskie;</p> <p>c) szczegółów technicznych dotyczących sposobu, w jaki mają być udostępniane informacje o beneficjentach rzeczywistych;</p>	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 31a

		<p>d) technicznych warunków dostępności usług świadczonych przez system integracji rejestrów;</p> <p>e) technicznych zasad wdrażania różnych typów dostępu do informacji o beneficjentach rzeczywistych zgodnie z art. 30 ust. 5 i art. 31 ust. 4;</p> <p>f) sposobów płatności, w przypadku gdy dostęp do informacji o beneficjentach rzeczywistych wymaga uiszczenia opłaty zgodnie z art. 30 ust. 5a i art. 31 ust. 4a, z uwzględnieniem dostępnych metod płatności, takich jak zdalne transakcje płatnicze.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 64a ust. 2.</p> <p>W swoich aktach wykonawczych Komisja dąży do ponownego wykorzystania sprawdzonych technologii i istniejących praktyk. Komisja zapewnia, aby systemy, które mają zostać opracowane nie generowały kosztów przekraczających poziom, jaki jest bezwzględnie konieczny dla wdrożenia niniejszej dyrektywy. Akty wykonawcze Komisji muszą zapewniać przejrzystość i być oparte na wymianie doświadczeń i informacji między Komisją a państwami członkowskimi.</p>			
56	art. 1(18)	<p>9. Bez uszczerbku dla art. 34 ust. 2, w związku z wykonywaniem swoich zadań każda jednostka analityki finansowej musi być uprawniona do żądania od dowolnego podmiotu zobowiązanego informacji, uzyskania ich i ich wykorzystania w celu wskazanym w ust. 1 niniejszego artykułu, nawet jeżeli nie przekazano wcześniej zgłoszenia na podstawie art. 33 ust. 1 lit. a) lub art. 34 ust. 1.</p>	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.		<p>art. 32(9)</p> <p>Wymogi wynikające z art. 1(18) są już transponowane do przepisów krajowych – art. 76 ustawy o p.p.p.f.t.</p>

57	art. 1(19)	<p>1. Państwa członkowskie ustanawiają scentralizowane automatyczne mechanizmy, takie jak centralne rejestry lub centralne systemy wyszukiwania danych elektronicznych, które umożliwiają terminową identyfikację dowolnej osoby fizycznej lub prawnej posiadającej lub kontrolującej rachunki płatnicze oraz rachunki bankowe identyfikowane za pomocą IBAN, zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 (*), a także skrytki depozytowe w instytucji kredytowej na ich terytorium. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o specyfice tych mechanizmów krajowych.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by informacje przechowywane w scentralizowanych mechanizmach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, były bezpośrednio i natychmiastowo dostępne dla krajowych jednostek analityki finansowej z zachowaniem ich pierwotnej formy i treści. Informacje te są również dostępne dla właściwych organów krajowych do celów wykonywania ich obowiązków na mocy niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie zapewniają, by wszystkie jednostki analityki finansowej były w stanie dostarczyć terminowo informacje przechowywane w scentralizowanych mechanizmach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, każdej innej jednostce analityki finansowej, zgodnie z art. 53.</p> <p>3. Następujące informacje muszą być dostępne oraz musi istnieć możliwość ich wyszukiwania za pomocą scentralizowanych mechanizmów, o których mowa w ust. 1:</p> <p>— w przypadku klienta będącego posiadaczem rachunku i dowolnej osoby, która twierdzi, że działa w imieniu klienta: imię i nazwisko lub nazwa, uzupełnione pozostałymi danymi umożliwiającymi ustalenie tożsamości wymaganymi na mocy przepisów</p>	T			<p>art. 32a</p> <p>Wdrożenie wymogów wynikających art. 32b AMLD nastąpi w odrębnym akcie prawnym – projekt ustawy o centralnej bazie rachunków.</p>
----	------------	--	---	--	--	---

	<p>krajowych transponujących art. 13 ust. 1 lit. a) albo niepowtarzalnym numerem identyfikacyjnym, — w przypadku beneficjenta rzeczywistego klienta będącego posiadaczem rachunku: imię i nazwisko lub nazwa, uzupełnione pozostałymi danymi umożliwiającymi ustalenie tożsamości wymaganymi na mocy przepisów krajowych transponujących art. 13 ust. 1 lit. b) albo niepowtarzalnym numerem identyfikacyjnym, w przypadku rachunku bankowego lub płatniczego: numer IBAN oraz data otwarcia i zamknięcia rachunku, — w przypadku skrytki depozytowej: imię i nazwisko lub nazwa najemcy, uzupełnione pozostałymi danymi umożliwiającymi ustalenie tożsamości wymaganymi na mocy przepisów krajowych transponujących art. 13 ust. 1 albo niepowtarzalnym numerem identyfikacyjnym i czasem trwania najmu.</p> <p>4. Państwa członkowskie mogą rozważyć objęcie obowiązkiem udostępniania z możliwością wyszukiwania za pomocą scentralizowanych mechanizmów innych informacji uznawanych za mające zasadnicze znaczenie dla jednostek analityki finansowej i właściwych organów do celów wykonywania ich obowiązków na mocy niniejszej dyrektywy.</p> <p>5. Do dnia 26 czerwca 2020 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające warunki oraz specyfikacje techniczne i procedury dotyczące zapewnienia bezpiecznej i skutecznej integracji scentralizowanych automatycznych mechanizmów. W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszyć będzie wniosek ustawodawczy.</p>				
--	---	--	--	--	--

58	art. 1(20)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają jednostkom analityki finansowej i właściwym organom dostęp do informacji, które umożliwiają terminową identyfikację dowolnej osoby fizycznej lub prawnej będącej właścicielem nieruchomości, w tym za pomocą rejestrów lub systemów wyszukiwania danych elektronicznych, jeżeli takie rejestry lub systemy są dostępne.</p> <p>2. Do dnia 31 grudnia 2020 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające konieczność i proporcjonalność harmonizacji informacji zawartych w rejestrach oraz potrzebę integracji tych rejestrów. W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszyć będzie wniosek ustawodawczy.”</p>	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 32b GIIF jest podmiotem uprawnionym na podstawie art. 36(4) ust. 8 pkt 20 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece do uzyskania zgody Ministra Sprawiedliwości na wielokrotne, nieograniczone w czasie wyszukiwanie ksiąg wieczystych w centralnej bazie danych ksiąg wieczystych.
59	art. 1(21)	b) bezpośrednim dostarczeniu jednostce analityki finansowej, na jej wniosek, wszelkich niezbędnych informacji.	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 33(1)(b) Wymogi wynikające z art. 1(21) są już transponowane do przepisów krajowych – art. 76 ustawy o p.p.p.f.t.
60	art. 1(22)	<p>Organy samorządu zawodowego wyznaczone przez państwa członkowskie publikują roczne sprawozdanie zawierające informacje na temat:</p> <p>a) środków podjętych na podstawie art. 58, 59 i 60;</p> <p>b) w stosownych przypadkach, liczby zgłoszeń dotyczących naruszeń, o których mowa w art. 61;</p> <p>c) liczby zgłoszeń otrzymanych przez organ samorządu zawodowego, o których mowa w ust. 1, oraz, w stosownych przypadkach, liczby zgłoszeń przekazanych jednostce analityki finansowej przez organ samorządu zawodowego;</p>	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 34 Prawo krajowe nie określiło organów samorządu upoważnionych do podejmowania czynności w zakresie przepisów o p.p.p.f.t.

		d) w stosownych przypadkach, liczby i opisu środków podjętych zgodnie z art. 47 i 48 w ramach monitorowania przestrzegania przez podmioty zobowiązane obowiązków nałożonych na nie na mocy: (i) art. 10–24 (należyta staranność wobec klienta); (ii) art. 33, 34 i 35 (zgłaszanie podejrzanych transakcji); (iii) art. 40 (przechowywanie dokumentacji); oraz (iv) art. 45 i 46 (kontrole wewnętrzne).				
61	art. 1(23)	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby osoby fizyczne – w tym pracownicy i przedstawiciele podmiotu zobowiązanego – które zgłaszają podejrzenia co do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w ramach swoich struktur wewnętrznych lub jednostce analityki finansowej, były prawnie chronione przed narażeniem na groźby lub odwetowe lub wrogie działania, a w szczególności przed negatywnymi działaniami lub dyskryminacją w kontekście zatrudnienia. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby osoby fizyczne, które są narażone na groźby, odwetowe lub wrogie działania lub negatywne działania lub dyskryminację w kontekście zatrudnienia w związku ze zgłoszeniem podejrzeń co do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w ramach swoich struktur wewnętrznych lub jednostce analityki finansowej, były uprawnione do złożenia skargi do odpowiednich właściwych organów w bezpieczny sposób. Bez uszczerbku dla poufności informacji gromadzonych przez jednostkę analityki finansowej, państwa członkowskie zapewniają też, aby takie osoby fizyczne miały prawo do skutecznych środków ochrony swoich praw na mocy niniejszego ustępu.	T	art. 53a	Art. 53a. 1. Instytucje obowiązane zapewniają pracownikom oraz innym osobom działającym na ich rzecz, wykonującym czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90, ochronę przed podejmowaniem wobec tych osób działań o charakterze represyjnym lub wpływających na pogorszenie ich sytuacji prawnej lub faktycznej, lub polegających na kierowaniu gróźb. 2. Instytucje obowiązane, ich pracownicy oraz inne osoby wykonujące czynności na rzecz instytucji obowiązanej nie podejmują wobec osób, o których mowa w ust. 1, działań o charakterze represyjnym lub wpływających na pogorszenie ich sytuacji prawnej lub faktycznej, lub polegających na kierowaniu wobec nich gróźb, w szczególności działań negatywnie wpływających na ich warunki pracy lub zatrudnienia. 3. Pracownicy oraz inne osoby wykonujące czynności na rzecz instytucji obowiązanej narażone na działania, o	art. 38

					<p>których mowa w ust. 1 i 2, są uprawnieni do zgłoszenia Generalnemu Inspektorowi przypadków takich działań. Przepisy art. 80 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób odbierania zgłoszeń, o których mowa w ust. 3, postępowania ze zgłoszeniami i ich przechowywania, a także informowania o działaniach, jakie mogą być podejmowane po przyjęciu zgłoszenia, mając na względzie zapewnienie odpowiedniej ochrony, w tym ochrony danych osobowych, osoby dokonującej zgłoszenia.</p>	
62	art. 1(24)	<p>3. Zakaz określony w ust. 1 niniejszego artykułu nie uniemożliwia ujawniania informacji pomiędzy instytucjami kredytowymi i finansowymi z państw członkowskich, pod warunkiem że należą one do tej samej grupy, ani między tymi podmiotami a ich oddziałami i jednostkami zależnymi z większościowym udziałem tych podmiotów, które to oddziały i jednostki zależne mają siedzibę w państwach trzecich, pod warunkiem że przedmiotowe oddziały i jednostki zależne w pełni stosują się do strategii i procedur obejmujących całą grupę, łącznie z procedurami dotyczącymi wymiany informacji w obrębie grupy, zgodnie z art. 45, oraz że przedmiotowe strategie i procedury obejmujące całą grupę są zgodne z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie.”;</p>	T	art. 54 ust. 2 pkt 1-4	<p>1) instytucjami kredytowymi i finansowymi w rozumieniu art. 3 pkt 1 i 2 dyrektywy 2015/849 z siedzibą w państwach członkowskich należącymi do tej samej grupy oraz pomiędzy tymi instytucjami a ich oddziałami i jednostkami zależnymi z większościowym udziałem tych instytucji mającymi siedzibę w państwie trzecim, wchodzącymi w skład grupy, pod warunkiem stosowania przez te oddziały i jednostki zależne strategii oraz procedur przyjętych do stosowania w grupie zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 45 dyrektywy 2015/849 oraz pod warunkiem, że przyjęte strategie oraz procedury są zgodne z wymogami określonymi w dyrektywie 2015/849;”;</p>	art. 39(3)

					<ul style="list-style-type: none"> – w pkt 2 wyrazy „w art. 2 ust. 1 pkt 13–15 i 17” zastępuje się wyrazami „w art. 2 ust. 1 pkt 13–15a i 17”, – w pkt 3 wyrazy „w art. 2 ust. 1 pkt 13–15 i 17” zastępuje się wyrazami „w art. 2 ust. 1 pkt 13–15a i 17”, – w pkt 4 wyrazy „w art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–11, 13–15, 17, 24 i 25” zastępuje się wyrazami „w art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–11, 13–15a, 17, 24 i 25 	
63	art. 1(25)(a)	a) w przypadku należytej staranności wobec klienta – kopii dokumentów i informacji niezbędnych do spełnienia wymogów należytej staranności wobec klienta określonych w rozdziale II, w tym, o ile są dostępne, informacji uzyskanych za pomocą środków identyfikacji elektronicznej, odpowiednich usług zaufania określonych w rozporządzeniu (UE) nr 910/2014 lub wszelkich innych bezpiecznych, zdalnych lub elektronicznych procesów identyfikacji regulowanych, uznanych, zatwierdzonych lub przyjętych przez właściwe organy krajowe, przez okres pięciu lat od zakończenia stosunków gospodarczych z danym klientem lub od daty przeprowadzenia sporadycznej transakcji;	T	art. 49 ust. 1 pkt 1	1) uzyskane w wyniku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego kopie dokumentów i informacje, w tym informacje uzyskane za pomocą środków identyfikacji elektronicznej oraz usług zaufania umożliwiających identyfikację elektroniczną w rozumieniu rozporządzenia 910/2014;	art. 40(1)(a)
64	art. 1(25)(b)	Okres zatrzymywania, o którym mowa w niniejszym ustępie, w tym dodatkowy okres zatrzymywania, nieprzekraczający pięciu dodatkowych lat, ma również zastosowanie do danych dostępnych za pomocą scentralizowanych mechanizmów, o których mowa w art. 32a.	T			art. 40(1)(b) Wdrożenie wymogów wynikających art. 32b AMLD nastąpi w odrębnym akcie prawnym – projekt ustawy o centralnej bazie rachunków.
65	art. 1(26)	Przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszej dyrektywy do celów zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, zgodnie z art. 1,	Przepis nie wymaga			art. 43

		uznaje się za działanie leżące w interesie publicznym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679.	podjęcia działań legislacyjnych.			
66	art. 1(27)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby – na potrzeby udziału w przygotowaniu oceny ryzyka zgodnie z art. 7 – były zdolne do prowadzenia przeglądów skuteczności swoich systemów zwalczania prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu poprzez prowadzenie kompleksowych statystyk dotyczących kwestii istotnych dla skuteczności takich systemów.</p> <p>2. Statystyki, o których mowa w ust. 1, obejmują:</p> <p>a) dane określające wielkość i znaczenie poszczególnych sektorów objętych zakresem niniejszej dyrektywy, w tym liczbę osób fizycznych i podmiotów, a także znaczenie gospodarcze każdego sektora;</p> <p>b) dane liczbowe dotyczące zgłaszania, dochodzeń i postępowań sądowych w ramach krajowego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym liczbę zgłoszeń o podejrzanym transakcjach przedstawionych jednostce analityki finansowej, działania następcze podjęte w związku z tymi zgłoszeniami oraz, w skali roku, liczbę spraw, w których przeprowadzono dochodzenie, liczbę osób ściganych i osób skazanych za przestępstwa polegające na praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu, rodzaje przestępstw źródłowych, o ile takie informacje są dostępne, oraz wartość w euro zabezpieczonego, zajętego lub skonfiskowanego mienia;</p> <p>c) o ile są dostępne, dane określające liczbę i odsetek zgłoszeń, w następstwie których podjęto dalsze dochodzenie, wraz ze sprawozdaniem rocznym dla podmiotów zobowiązanych opisującym szczegółowo przydatność przedstawionych przez nie zgłoszeń oraz działania podjęte w ich następstwie;</p>	T	art. 14 ust. 2 pkt 12-13 i pkt 16; art. 14 ust. 4 i 7; art. 25 ust. 4; art. 29 ust. 1 pkt 7	<p>12) liczbie wniosków o udzielenie informacji, które zostały przekazane przez zagraniczne jednostki analityki finansowej, w tym wniosków rozpatrzonych przez Generalnego Inspektora, wraz z informacją o sposobie ich rozpatrzenia, w podziale na państwa, z których wnioski zostały przekazane;</p> <p>12a) liczbie wniosków o udzielenie informacji skierowanych przez Generalnego Inspektora do zagranicznych jednostek analityki finansowej, wraz z informacją o sposobie ich rozpatrzenia, w podziale na państwa, do których wnioski zostały skierowane;</p> <p>13) liczbie kontroli instytucji obowiązanych przeprowadzonych na podstawie przepisów ustawy wraz z liczbą stwierdzonych nieprawidłowości;</p> <p>16) działalności Generalnego Inspektora oraz podmiotów, o których mowa w art. 130 ust. 2, w zakresie zadań związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności z uwzględnieniem danych na temat zasobów ludzkich i finansowych zaangażowanych w realizację tych zadań.</p> <p>4. wyrazy „w ust. 2 pkt 1” zastępuje się wyrazami „w ust. 2 pkt 1 i 16”</p>	art. 44

		<p>d) dane dotyczące liczby transgranicznych wniosków o udzielenie informacji, jakie zostały złożone, wpłynęły, zostały odrzucone oraz częściowo lub w całości zostały rozpatrzone przez jednostkę analityki finansowej, w podziale na państwa, z których wpłynęły wnioski;</p> <p>e) zasoby ludzkie przydzielone właściwym organom odpowiedzialnym za nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zasoby ludzkie przydzielone jednostkom analityki finansowej w celu wypełnienia zadań określonych w art. 32;</p> <p>f) liczba działań nadzorczych przeprowadzonych na miejscu i zdalnie, liczba naruszeń stwierdzonych w wyniku działań nadzorczych oraz kary i środki administracyjne zastosowane przez organy nadzoru.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają coroczną publikację skonsolidowanego zestawienia swoich statystyk.</p> <p>4. Państwa członkowskie corocznie przekazują Komisji statystyki, o których mowa w ust. 2. Komisja publikuje sprawozdanie roczne podsumowujące i wyjaśniające statystyki, o których mowa w ust. 2, i udostępnia je na swojej stronie internetowej.</p>			<p>7. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, po przekazaniu Prezesowi Rady Ministrów, Generalny Inspektor udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz przekazuje Komisji Europejskiej.</p> <p>4. Informacje zawarte w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 14 ust. 1, są uwzględniane przez Generalnego Inspektora przy opracowywaniu krajowej oceny ryzyka.</p> <p>7) wnioski wynikające z danych statystycznych gromadzonych na potrzeby sprawozdania, o którym mowa w art. 14 ust. 1</p>	
67	art. 1(28)	<p>4. Państwa członkowskie i europejskie urzędy nadzoru informują się wzajemnie o przypadkach, w których prawo państwa trzeciego nie pozwala na wdrożenie strategii i procedur wymaganych na mocy ust. 1. W takich przypadkach można podjąć skoordynowane działania w celu znalezienia rozwiązania. W ocenie tego, które państwa trzecie nie pozwalają wdrożyć strategii i procedur wymaganych na mocy ust. 1, państwa członkowskie i europejskie urzędy nadzoru biorą pod uwagę wszelkie ograniczenia prawne mogące stać na przeszkodzie prawidłowemu wdrożeniu tych strategii i procedur, w tym obowiązek zachowania</p>	T	art. 51 ust. 5	<p>Dokonując oceny przyczyn braku wdrożenia procedury grupowej, Generalny Inspektor bierze pod uwagę ograniczenia prawne mogące stać na przeszkodzie prawidłowemu wdrożeniu procedury grupowej, w tym obowiązek zachowania tajemnicy, ochronę danych i inne ograniczenia mogące mieć znaczenie w zakresie wymiany informacji.</p>	art. 45(4)

		tajemnicy, ochronę danych i inne ograniczenia utrudniające wymianę informacji, jakie mogą mieć znaczenie w tym zakresie.				
68	art. 1(29)	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty świadczące usługi wymiany walut pomiędzy walutami wirtualnymi a fiducyjnymi i dostawcy kont waluty wirtualnej podlegali obowiązkowi rejestracji, aby kantory wymiany walut i biura realizujące czeki oraz podmioty świadczące usługi na rzecz trustów lub spółek podlegały obowiązkowi uzyskania zezwolenia lub rejestracji, a podmioty świadczące usługi w zakresie gier hazardowych były regulowane.	T	Rozdział 11a art. 129a - 129z oraz art. 8 ustawy o zmianie ustawy o p.p.p.f.t.	Rozdział 11a Działalność na rzecz spółek lub trustów oraz działalność w zakresie walut wirtualnych Art. 129a. 1. Działalność gospodarcza obejmująca świadczenie usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 16, zwana dalej „działalnością na rzecz spółek lub trustów”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców i może być wykonywana po uzyskaniu wpisu do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów. 2. Obowiązek uzyskania wpisu do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów nie obejmuje radców prawnych, adwokatów oraz spółek, o których mowa w art. 8 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych i art. 4a ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1651 i 2320). Art. 129b. 1. Działalność na rzecz spółek lub trustów może być wykonywana przez: 1) osobę fizyczną, która nie została prawomocnie skazana za umyślne przestępstwo przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego, przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi	art. 47(1)

					<p>gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo, o którym mowa w art. 165a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej lub umyślne przestępstwo skarbowe;</p> <p>2) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, w której wspólnicy, którym powierzono prowadzenie spraw spółki, lub uprawnieni do reprezentacji spółki lub członkowie organów zarządzających, nie zostali prawomocnie skazani za przestępstwo, o którym mowa w pkt 1, lub umyślne przestępstwo skarbowe.</p> <p>2. Wymóg niekaralności, o którym mowa w ust. 1, stosuje się również do osób kierujących wykonywaniem czynności związanych z prowadzeniem działalności, o której mowa w art. 129a ust. 1, oraz do beneficjenta rzeczywistego podmiotu prowadzącego taką działalność.</p> <p>Art. 129c. 1. Osoby fizyczne, o których mowa w art. 129b, są obowiązane posiadać wiedzę lub doświadczenie związane z działalnością na rzecz spółek lub trustów.</p> <p>2. Warunek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony w przypadku:</p> <p>1) ukończenia szkolenia lub kursu obejmujących prawne lub praktyczne</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>zagadnienia związane z działalnością na rzecz spółek lub trustów, lub</p> <p>2) wykonywania, przez okres co najmniej roku, czynności związanych z działalnością na rzecz spółek lub trustów – potwierdzonych odpowiednimi dokumentami.</p> <p>Art. 129d. Organem właściwym w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.</p> <p>Art. 129e. 1. Do zadań organu właściwego w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów należy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prowadzenie tego rejestru oraz określanie organizacyjnych warunków i technicznych sposobów jego prowadzenia; 2) przetwarzanie informacji o podmiotach wpisanych do tego rejestru; 3) rozpatrywanie wniosków o wpis do tego rejestru, dokonywanie aktualizacji wpisów oraz wykreślanie podmiotów z tego rejestru; 4) nakładanie kar pieniężnych, o których mowa w art. 153a, na podmioty prowadzące działalność na rzecz spółek lub trustów, które nie dopełniły obowiązku uzyskania wpisu do tego rejestru. <p>2. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów jest administratorem danych przetwarzanych w tym rejestrze.</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>Art. 129f. 1. Wpisu do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów dokonuje się na podstawie wniosku przedsiębiorcy wniesionego w formie elektronicznej, zawierającego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę); 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile taki numer został nadany, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP); 3) wskazanie usług świadczonych na rzecz spółek lub trustów; 4) kwalifikowany podpis elektroniczny, podpis zaufany albo podpis osobisty składającego wniosek. <p>2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się oświadczenie przedsiębiorcy następującej treści: „Oświadczam, że dane zawarte we wniosku są kompletne i zgodne z prawdą. Znane mi są warunki wykonywania działalności na rzecz spółek lub trustów, o której mowa w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, z późn. zm.). W szczególności oświadczam, że spełnione są warunki, o których mowa w art. 129b i art. 129c wymienionej ustawy.”. Składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta</p>
--	--	--	--	--	--

					<p>zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.</p> <p>3. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów dokonuje wpisu do tego rejestru w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia wzór formularza wniosku o wpis, o którym mowa w ust. 1, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.</p> <p>5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb składania wniosku o wpis, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpiecznego i sprawnego składania tego wniosku.</p> <p>Art. 129g. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów odmawia, w drodze decyzji, dokonania wpisu do tego rejestru, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wniosek jest niekompletny i nie został uzupełniony w wyznaczonym terminie; 2) dane zawarte we wniosku są niezgodne ze stanem faktycznym. <p>Art. 129h. Rejestr działalności na rzecz spółek lub trustów zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer i datę wpisu do rejestru;
--	--	--	--	--	--

					<p>2) imię, nazwisko albo nazwę (firmę);</p> <p>3) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile został nadany, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);</p> <p>4) wskazanie świadczonych usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 16;</p> <p>5) informacje o zawieszeniu działalności;</p> <p>6) informacje o zakończeniu działalności na rzecz spółek lub trustów.</p> <p>Art. 129i. 1. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów prostuje z urzędu wpis do tego rejestru zawierający oczywiste błędy lub omyłki.</p> <p>2. W przypadku zmiany danych wpisanych do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów podmiot, o którym mowa w art. 129b ust. 1, składa wniosek o zmianę wpisu w rejestrze w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych.</p> <p>Art. 129j. Podmiot wpisany do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, wykonujący działalność na rzecz spółek lub trustów zawiadamia pisemnie organ właściwy w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów o zawieszeniu wykonywania działalności w terminie 14 dni od dnia zawieszenia jej wykonywania.</p> <p>Art. 129k. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek i</p>
--	--	--	--	--	---

					<p>trustów wykreśla, w drodze decyzji, podmiot wykonujący działalność na rzecz spółek lub trustów, z tego rejestru:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) na wniosek podmiotu; 2) po uzyskaniu informacji o wykreśleniu podmiotu z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego; 3) w przypadku stwierdzenia: <ol style="list-style-type: none"> a) niespełniania przez podmiot warunków wymaganych prawem do wykonywania działalności na rzecz spółek lub trustów, b) że podmiot złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 129f ust. 2, niezgodne ze stanem faktycznym. <p>Art. 129l. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, organ Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania zadań organu właściwego do prowadzenia rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów, określając zakres tych zadań, mając na względzie przygotowanie techniczne i organizacyjne urzędu obsługującego ten organ.</p> <p>Art. 129m. Działalność gospodarcza obejmująca świadczenie usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12, zwana dalej „działalnością w zakresie walut wirtualnych”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>przedsiębiorców i może być wykonywana po uzyskaniu wpisu do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych.</p> <p>Art. 129n. 1. Działalność w zakresie walut wirtualnych może być wykonywana przez:</p> <p>1) osobę fizyczną, która nie została prawomocnie skazana za umyślne przestępstwo przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego, przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo, o którym mowa w art. 165a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej lub umyślne przestępstwo skarbowe;</p> <p>2) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, w której wspólnicy, którym powierzono prowadzenie spraw spółki lub uprawnieni do reprezentacji spółki lub członkowie organów zarządzających, nie zostali prawomocnie skazani za przestępstwo, o którym mowa w pkt 1, lub umyślne przestępstwo skarbowe.</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>2. Wymóg niekaralności, o którym mowa w ust. 1, stosuje się również do osób kierujących wykonywaniem czynności związanych z prowadzeniem działalności, o której mowa w art. 129m, oraz do beneficjenta rzeczywistego podmiotu prowadzącego taką działalność.</p> <p>Art. 129o. 1. Osoby fizyczne, o których mowa w art. 129n, są obowiązane posiadać wiedzę lub doświadczenie związane z działalnością w zakresie walut wirtualnych.</p> <p>2. Warunek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ukończenia szkolenia lub kursu obejmujących prawne lub praktyczne zagadnienia związane z działalnością w zakresie walut wirtualnych lub 2) wykonywania, przez okres co najmniej roku, czynności związanych z działalnością w zakresie walut wirtualnych <ul style="list-style-type: none"> – potwierdzonych odpowiednimi dokumentami. <p>Art. 129p. Organem właściwym w sprawach rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.</p> <p>Art. 129q. 1. Do zadań organu właściwego w sprawach rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych należy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prowadzenie tego rejestru oraz określanie organizacyjnych warunków i
--	--	--	--	--	---

					<p>technicznych sposobów jego prowadzenia;</p> <p>2) przetwarzanie informacji o podmiotach wpisanych do tego rejestru;</p> <p>3) rozpatrywanie wniosków o wpis do tego rejestru, dokonywanie aktualizacji wpisów oraz wykreślanie podmiotów z tego rejestru;</p> <p>4) nakładanie kar pieniężnych, o których mowa w art. 153b, na podmioty prowadzące działalność w zakresie walut wirtualnych, które nie dopełniły obowiązku uzyskania wpisu do tego rejestru.</p> <p>2. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych jest administratorem danych przetwarzanych w tym rejestrze.</p> <p>Art. 129r. 1. Wpisu do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych dokonuje się na podstawie wniosku przedsiębiorcy wniesionego w formie elektronicznej, zawierającego:</p> <p>1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę);</p> <p>2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile taki numer został nadany, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);</p> <p>3) wskazanie świadczonych usług w zakresie walut wirtualnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12;</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>4) kwalifikowany podpis elektroniczny, podpis zaufany albo podpis osobisty składającego wniosek.</p> <p>2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się oświadczenie przedsiębiorcy następującej treści: „Oświadczam, że dane zawarte we wniosku są kompletne i zgodne z prawdą. Znane mi są warunki wykonywania działalności w zakresie walut wirtualnych, o której mowa w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, z późn. zm.). W szczególności oświadczam, że spełnione są warunki, o których mowa w art. 129n i art. 129o wymienionej ustawy.”. Składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.</p> <p>3. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych dokonuje wpisu do tego rejestru w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia wzór formularza wniosku o wpis, o którym mowa w ust. 1, na stronie podmiotowej urzędu</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.</p> <p>5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb składania wniosku o wpis, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpiecznego i sprawnego składania tego wniosku.</p> <p>Art. 129s. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych odmawia, w drodze decyzji, dokonania wpisu do tego rejestru, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wniosek jest niekompletny i nie został uzupełniony w wyznaczonym terminie; 2) dane zawarte we wniosku są niezgodne ze stanem faktycznym. <p>Art. 129t. Rejestr działalności w zakresie walut wirtualnych zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer i datę wpisu do rejestru; 2) imię, nazwisko albo nazwę (firmę); 3) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile został nadany, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP); 4) wskazanie świadczonych usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12; 5) informacje o zawieszeniu działalności; 6) informacje o zakończeniu działalności w zakresie walut wirtualnych. 	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>Art. 129u. 1. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych prostuje z urzędu wpis do tego rejestru zawierający oczywiste błędy lub omyłki.</p> <p>2. W przypadku zmiany danych wpisanych do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych podmiot, o którym mowa w art. 129n, składa wniosek o zmianę wpisu w tym rejestrze w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych.</p> <p>Art. 129v. Podmiot wpisany do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, wykonujący działalność w zakresie walut wirtualnych, zawiadamia pisemnie organ właściwy w sprawach rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych o zawieszeniu wykonywania działalności w terminie 14 dni od dnia zawieszenia jej wykonywania.</p> <p>Art. 129w. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych wykreśla, w drodze decyzji, podmiot wykonujący działalność w zakresie walut wirtualnych, z tego rejestru:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) na wniosek podmiotu; 2) po uzyskaniu informacji o wykreśleniu podmiotu z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego; 3) w przypadku stwierdzenia:
--	--	--	--	--	---

					<p>a) niespełniania przez podmiot warunków wymaganych prawem do wykonywania działalności w zakresie walut wirtualnych,</p> <p>b) że podmiot złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 129r ust. 2, niezgodne ze stanem faktycznym.</p> <p>Art. 129x. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, organ Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania zadań organu właściwego do prowadzenia rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, określając zakres tych zadań, mając na względzie przygotowanie techniczne i organizacyjne urzędu obsługującego ten organ.</p> <p>Art. 129y. Dane, o których mowa w art. 129h i art. 129t, są przechowywane przez okres 5 lat, licząc od dnia, w którym dokonano wykreślenia podmiotu odpowiednio z rejestru działalności na rzecz spółek i trustów albo rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych.</p> <p>Art. 129z. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.</p> <p>Art. 8. Tworzy się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rejestr działalności na rzecz spółek lub trustów; 2) rejestr działalności w zakresie walut wirtualnych. 	
--	--	--	--	--	---	--

69	art. 1(30)(a)	<p>1a. Aby ułatwić i wspierać skuteczną współpracę, a zwłaszcza wymianę informacji, państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz właściwych organów podmiotów zobowiązanych, wymienionych w art. 2 ust. 1, wraz z ich danymi kontaktowymi. Państwa członkowskie zapewniają, by informacje przekazywane Komisji były aktualizowane.</p> <p>Komisja publikuje rejestr tych organów i ich dane kontaktowe na swojej stronie internetowej. Organy ujęte w rejestrze służą, w granicach swych kompetencji, za punkt kontaktowy dla właściwych organów będących ich odpowiednikami w innych państwach członkowskich. Organy nadzoru finansowego państw członkowskich służą również za punkt kontaktowy dla europejskich urzędów nadzoru.</p> <p>W celu zapewnienia właściwego egzekwowania niniejszej dyrektywy państwa członkowskie wymagają, aby wszystkie podmioty zobowiązane podlegały odpowiedniemu nadzorowi, obejmującemu uprawnienia w zakresie nadzoru prowadzonego na miejscu i zdalnie, oraz podejmują stosowne i proporcjonalne środki administracyjne w celu naprawy sytuacji w przypadku naruszeń.</p>	T	art. 115a art. 135 ust. 1-3 ustawy o p.p.p.f.t.	<p>Art. 115a. 1. Odpowiednio Generalny Inspektor i KNF w zakresie nadzorowanych instytucji obowiązanych współpracują z właściwymi organami państw członkowskich sprawującymi nadzór lub kontrolę przestrzegania przez podmioty przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu wydanych na podstawie dyrektywy 2015/849, w tym udostępniają i pozyskują informacje od tych organów, oraz stanowią punkty kontaktowe na potrzeby tej współpracy.</p> <p>2. KNF stanowi punkt kontaktowy dla europejskich urzędów nadzoru w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu wydanych na podstawie dyrektywy 2015/849.</p> <p>3. Generalny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej aktualne dane kontaktowe organów uprawnionych do współpracy z właściwymi organami państw członkowskich sprawujących nadzór lub kontrolę przestrzegania przez podmioty przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu wydanych na podstawie dyrektywy 2015/849.</p> <p>4. Do udostępniania i pozyskiwania informacji w ramach współpracy, o której mowa w ust. 1 i 2, przepisu art. 99 ust. 7 nie stosuje się, z wyjątkiem przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych.</p>	art. 48(1a)
----	---------------	--	---	--	---	-------------

					<p>Art. 135. 1. Czynności kontrolnych dokonuje kontroler w miejscu prowadzenia działalności przez kontrolowaną instytucję obowiązaną oraz w każdym innym miejscu związanym z prowadzoną przez nią działalnością, w dniach i w godzinach pracy kontrolowanej instytucji obowiązanej.</p> <p>2. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego czynności kontrolne niecierpiące zwłoki mogą być podejmowane w dniach wolnych od pracy lub poza godzinami pracy kontrolowanej instytucji obowiązanej po uprzednim poinformowaniu o tym osoby upoważnionej do reprezentowania kontrolowanej instytucji obowiązanej.</p> <p>3. Poszczególne czynności kontrolne mogą być podejmowane również poza miejscem określonym w ust. 1, w szczególności w lokalu komórki organizacyjnej, o której mowa w art. 12 ust. 2, jeżeli jest to uzasadnione charakterem tych czynności oraz może przyczynić się do szybszego i skuteczniejszego przeprowadzenia kontroli.</p>	
70	art. 1(30)(b)	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy posiadały odpowiednie uprawnienia, łącznie z uprawnieniem do nakazania przedstawienia wszelkich informacji mających znaczenie dla monitorowania	T	art. 130 ust. 3	3. W podmiotach, o których mowa w ust. 1 i 2, zadania związane bezpośrednio ze sprawowaniem nadzoru lub kontroli mogą być powierzone wyłącznie osobie,	art. 48(2)

		zgodności z przepisami i przeprowadzania kontroli, oraz dysponowały adekwatnymi zasobami finansowymi, ludzkimi i technicznymi do wykonywania swoich zadań. Państwa członkowskie zapewniają, by personel tych organów cechował się wysoką etyką zawodową oraz odpowiednimi kwalifikacjami i zachowywał wysokie standardy zawodowe, w tym standardy w zakresie poufności, ochrony danych i postępowania w przypadku konfliktów interesów.			która posiada niezbędną wiedzę i kwalifikacje wymagane na stanowisku związanym ze sprawowaniem nadzoru lub kontroli oraz daje rękojmię należytego wykonywania powierzonych obowiązków.	
71	art. 1(30)(c)	<p>4. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy państwa członkowskiego, w którym dany podmiot zobowiązany zarządza zakładami, nadzorowały przestrzeganie przez te zakłady krajowych przepisów tego państwa członkowskiego transponujących niniejszą dyrektywę.</p> <p>W przypadku instytucji kredytowych i finansowych będących częścią grupy państwa członkowskie zapewniają, by do celów określonych w akapicie pierwszym właściwe organy państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma jednostka dominująca, współpracowały z właściwymi organami państw członkowskich, w których siedzibę mają zakłady należące do grupy.</p> <p>W przypadku zakładów, o których mowa w art. 45 ust. 9, nadzór, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, może obejmować podejmowanie stosownych i proporcjonalnych środków w celu zaradzenia poważnym uchybieniom wymagającym natychmiastowych działań naprawczych. Środki te mają charakter tymczasowy i zaprzestaje się ich stosowania, gdy zaradzi się stwierdzonym uchybieniom, w tym z pomocą właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia podmiotu zobowiązanego lub we współpracy z tymi organami, zgodnie z art. 45 ust. 2.</p>	T	art. 145 ust. 1 i 2	<p>Art. 145. 1. Podmioty, o których mowa w art. 130 ust. 1 i 2, mogą przeprowadzić kontrolę przestrzegania przepisów ustawy przez działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jednostki organizacyjne podmiotów z państw członkowskich podlegających obowiązkom wynikającym z przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, wydanych na podstawie dyrektywy 2015/849. W celu zapewnienia przestrzegania przepisów ustawy przez te jednostki organizacyjne organy, o których mowa w art. 115a ust. 1, współpracują oraz wymieniają informacje lub dokumenty z właściwymi organami z państw członkowskich, w których podmioty te mają swoją siedzibę.</p> <p>2. Organy, o których mowa w art. 115a ust. 1, w celu zapewnienia przestrzegania przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu wydanych na podstawie dyrektywy 2015/849 przez wchodzące w skład grupy jednostki</p>	art. 48(4)

					organizacyjne instytucji obowiązanych będące instytucjami kredytowymi i finansowymi w rozumieniu art. 3 pkt 1 i 2 dyrektywy 2015/849, działające na terytorium państw członkowskich, współpracują oraz wymieniają informacje lub dokumenty z właściwymi organami z tych państw członkowskich.	
72	art. 1(30)(d)	W przypadku instytucji kredytowych i finansowych będących częścią grupy państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę jednostka dominująca, nadzorowały skuteczne wdrażanie strategii i procedur obejmujących całą grupę, o których mowa w art. 45 ust. 1. W tym celu państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę instytucje kredytowe i finansowe będące częścią grupy, współpracowały z właściwymi organami państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę jednostka dominująca.	T	art. 145 ust. 1 i 3	„Art. 145. 1. Podmioty, o których mowa w art. 130 ust. 1 i 2, mogą przeprowadzić kontrolę przestrzegania przepisów ustawy przez działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jednostki organizacyjne podmiotów z państw członkowskich podlegających obowiązkowi wynikającemu z przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, wydanym na podstawie dyrektywy 2015/849. W celu zapewnienia przestrzegania przepisów ustawy przez te jednostki organizacyjne organy, o których mowa w art. 115a ust. 1, współpracują oraz wymieniają informacje lub dokumenty z właściwymi organami z państw członkowskich, w których podmioty te mają swoją siedzibę. 3. Podmioty, o których mowa w art. 130 ust. 1 i 2, są uprawnione do kontrolowania wdrażania procedury grupowej w jednostkach zależnych oraz podmiotach będących instytucjami kredytowymi i finansowymi w rozumieniu art. 3 pkt 1 i 2 dyrektywy 2015/849 wchodzących w skład grupy,	art. 48(5)

					dla której jednostką dominującą jest instytucja obowiązana.	
73	art. 1(31)	Państwa członkowskie zapewniają, by decydenci polityczni, jednostki analityki finansowej, organy nadzoru i inne właściwe organy biorące udział w przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i zwalczaniu finansowania terroryzmu, a także organy podatkowe i organy ścigania działające w ramach zakresu stosowania niniejszej dyrektywy, posiadali skuteczne mechanizmy umożliwiające im współpracę i koordynację działań na poziomie krajowym w zakresie opracowywania i wdrażania strategii oraz działań mających na celu zwalczanie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, również z myślą o wypełnieniu ich obowiązku na mocy art. 7.	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 49 Przepis o charakterze deklaratoryjnym. Jednakże w celu zwiększenia efektywności współpracy oraz koordynacji działań związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu podejmowanych na poziomie krajowym powołany został Komitet Bezpieczeństwa Finansowego (art. 19-24 ustawy o p.p.p.f.t).
74	art. 1(32)	Państwa członkowskie nie zakazują wymiany informacji ani pomocy pomiędzy właściwymi organami do celów niniejszej dyrektywy ani nie nakładają nieuzasadnionych lub nadmiernie restrykcyjnych warunków dotyczących takiej wymiany informacji lub pomocy. Państwa członkowskie zapewniają w szczególności, aby właściwe organy nie rozpatrywały odmownie wniosków o pomoc na podstawie następujących przesłanek: a) uznaje się, że wniosek dotyczy także kwestii podatkowych; b) prawo krajowe wymaga, by podmioty zobowiązane przestrzegały zasad tajności lub poufności, z wyjątkiem	T	art. 116a.	„Art. 116a. 1. W celu wykonywania zadań związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu organy, o których mowa w art. 105 ust. 1 i 4 oraz w art. 130 ust. 2 pkt 1 lit. a i b, współpracują oraz wymieniają informacje lub dokumenty z właściwymi organami państw członkowskich. Wymiana informacji lub dokumentów przez organy, o których mowa w art. 105 ust. 1 i 4, następuje zgodnie z przepisami odrębnymi określającymi sposób działania tych organów.	art. 50a

		<p>przypadków, gdy żądane informacje są chronione zasadą poufności wymiany informacji między prawnikiem a klientem lub tajemnicą zawodową określoną prawem, zgodnie z art. 34 ust. 2;</p> <p>c) w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek, prowadzone jest śledztwo, dochodzenie lub postępowanie, chyba że udzielenie pomocy zaszkodziłoby takiemu śledztwu, dochodzeniu lub postępowaniu;</p> <p>d) charakter lub status właściwego organu występującego z wnioskiem różni się od charakteru lub statusu właściwego organu, będącego jego odpowiednikiem, do którego składany jest wniosek.</p>			<p>2. Organy, o których mowa w art. 105 ust. 1 i 4 oraz w art. 130 ust. 2 pkt 1 lit. a i b, nie mogą odmówić udostępniania informacji lub dokumentów na potrzeby przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, gdy wniosek właściwego organu państwa członkowskiego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dotyczy realizacji obowiązku podatkowego; 2) dotyczy tajemnicy prawnie chronionej, z wyjątkiem tajemnicy wynikającej z wykonywania zawodów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14; 3) dotyczy prowadzonego postępowania, z wyjątkiem przypadku gdy udostępnienie informacji lub dokumentów mogłoby utrudnić prowadzenie tego postępowania; 4) został złożony przez organ, którego zakres zadań lub pozycja nie odpowiada zakresowi zadań lub pozycji organu, do którego ten wniosek został skierowany. <p>3. Do wymiany informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 1, przepisów dotyczących tajemnic prawnie chronionych nie stosuje się, z wyjątkiem przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych.”</p>	
75	art. 1(33)(a)	1. Państwa członkowskie zapewniają, by jednostki analityki finansowej wymieniały między sobą – z własnej inicjatywy lub na żądanie – wszelkie informacje mogące mieć znaczenie w kontekście przetwarzania lub analizy informacji przez daną	Przepis nie wymaga podjęcia działań			art. 53(1) Wymogi związane z wymianą informacji z JAF PCz zostały już transponowane do

		jednostkę analityki finansowej i związane z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu oraz osobą fizyczną lub prawną zaangażowaną w te działania, niezależnie od rodzaju powiązanego przestępstwa źródłowego i nawet jeżeli w momencie wymiany informacji nie jest określony rodzaj powiązanego przestępstwa źródłowego.	legislatorów.			przepisów ustawy o p.p.p.f.t. (art. 110-116).
76	art. 1(33)(b)	Ta jednostka analityki finansowej uzyskuje informacje zgodnie z art. 33 ust. 1 i niezwłocznie przekazuje odpowiedzi.	T	art. 111 ust. 4 i 6	w art. 111: a) w ust. 4 wyrazy „może pozyskiwać” zastępuje się wyrazem „pozyskuje”, b) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Generalny Inspektor udostępnia informacje lub dokumenty na wniosek: 1) jednostki analityki finansowej państwa członkowskiego – niezwłocznie; 2) innych niż określone w pkt 1 jednostek analityki finansowej – w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.	art. 53(2)
77	art. 1(34)	Państwa członkowskie zapewniają, aby jednostki analityki finansowej wyznaczyły przynajmniej jedną osobę kontaktową lub punkt kontaktowy odpowiedzialny za przyjmowanie wniosków o udzielenie informacji od jednostek analityki finansowej z innych państw członkowskich.	T	art. 12 ust. 1 pkt 9a	9a) wymiana informacji z zagranicznymi jednostkami analityki finansowej, w tym prowadzenie punktu kontaktowego na potrzeby tej wymiany;	art. 54
78	art. 1(35)	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby jednostka analityki finansowej, do której skierowano wniosek, jak najszybciej i w jak najszerszym możliwym zakresie udzieliła uprzedniej zgody na przekazanie informacji właściwym organom, niezależnie od rodzaju powiązanego przestępstwa źródłowego. Jednostka analityki finansowej, do której skierowano wniosek, nie może odmówić zgody na takie przekazanie informacji, chyba że wykraczałoby to poza zakres zastosowania jej	T	art. 113 ust. 1 i 2 oraz art. 114 ust. 1 pkt 1	1. Generalny Inspektor, udostępniając informacje lub dokumenty zagranicznej jednostce analityki finansowej, z zastrzeżeniem art. 114, zezwala na przekazanie udostępnionych informacji lub dokumentów innym organom lub jednostkom analityki finansowej lub na wykorzystanie tych informacji lub dokumentów do celów innych niż	art. 55(2)

		<p>przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu lub mogło zaszkodzić dochodzeniu, lub w inny sposób było niezgodne z podstawowymi zasadami prawa krajowego danego państwa członkowskiego. Wszelka odmowa udzielenia zgody musi być należycie wyjaśniona. Wyjątki te muszą być sprecyzowane w sposób zapobiegający nadużyciom i nieuzasadnionym ograniczeniom w przekazywaniu informacji właściwym organom.</p>			<p>określone w art. 110 ust. 2. Generalny Inspektor wskazuje organy lub jednostki analityki finansowej, którym mogą być przekazane udostępnione informacje lub dokumenty, oraz określa cele, do jakich te informacje lub dokumenty mogą być wykorzystane.</p> <p>2. Generalny Inspektor, w przypadku braku zgody zagranicznej jednostki analityki finansowej na przekazanie pozyskanych od niej informacji sądom, jednostkom współpracującym, innym jednostkom analityki finansowej lub na wykorzystanie takich informacji do celów innych niż wykonywanie swoich zadań, występuje do tej jednostki o wyrażenie takiej zgody. Generalny Inspektor przekazuje lub wykorzystuje informacje pozyskane od zagranicznej jednostki analityki finansowej wyłącznie w zakresie i w celach wskazanych przez nią w tej zgodzie.</p> <p>1. Generalny Inspektor odmawia udostępnienia informacji lub dokumentów zagranicznej jednostce analityki finansowej albo odmawia przekazania informacji lub dokumentów innym organom lub jednostkom analityki finansowej lub odmawia wykorzystania tych informacji lub dokumentów do celów innych niż określone w art. 110 ust. 2, jeżeli:</p> <p>1) wniosek tej jednostki o udostępnienie informacji nie dotyczy informacji, o których mowa w art. 110 ust. 1;</p>	
--	--	--	--	--	---	--

79	art. 1(36)	Różnice między definicjami przestępstw źródłowych, o których mowa w art. 3 pkt 4, zawartymi w prawie krajowym poszczególnych państw nie mogą wpływać na zdolność jednostek analityki finansowej do udzielania pomocy innej jednostce analityki finansowej ani ograniczać wymiany, rozpowszechniania i wykorzystania informacji na podstawie art. 53, 54 i 55.”;	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 57 Wymogi związane z wymianą informacji z JAF PCz zostały już transponowane do przepisów ustawy o p.p.p.f.t. (art. 110-116).
80	art. 1(37)	<p>1. Państwa członkowskie wymagają, aby wszystkie osoby, które pracują lub pracowały dla właściwych organów nadzorujących instytucje kredytowe i finansowe w celu zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą, oraz biegłych rewidentów lub specjalistów działających w imieniu takich właściwych organów obowiązywała tajemnica zawodowa.</p> <p>Z zastrzeżeniem przypadków podlegających przepisom prawa karnego, poufne informacje uzyskiwane przez osoby, o których mowa w akapicie pierwszym, w trakcie pełnienia przez nie obowiązków na podstawie niniejszej dyrektywy mogą być ujawniane tylko w postaci skróconej lub zbiorczej, w taki sposób, aby nie było możliwe zidentyfikowanie poszczególnych instytucji kredytowych i finansowych.</p> <p>2. Ust. 1 nie uniemożliwia wymiany informacji między:</p> <p>a) właściwymi organami nadzorującymi instytucje kredytowe i finansowe w danym państwie członkowskim zgodnie z niniejszą dyrektywą lub z innymi aktami ustawodawczymi dotyczącymi nadzoru nad instytucjami kredytowymi i finansowymi;</p> <p>b) właściwymi organami nadzorującymi instytucje kredytowe i finansowe w różnych państwach członkowskich zgodnie z niniejszą dyrektywą lub z innymi aktami ustawodawczymi dotyczącymi nadzoru nad instytucjami kredytowymi i finansowymi, w tym Europejskim Bankiem Centralnym (EBC) działającym</p>	T	art. 16 oraz art. 17e-17f ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym	<p>Art. 16. 1. Przewodniczący Komisji, jego Zastępcy, członkowie Komisji, pracownicy Urzędu Komisji i osoby zatrudnione w Urzędzie Komisji na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze są obowiązani do nieujawniania osobom nieupoważnionym informacji chronionych na podstawie odrębnych ustaw. Obowiązek ten trwa również po ustaniu pełnienia funkcji, rozwiązaniu stosunku pracy lub rozwiązaniu umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze.</p> <p>2. Przewodniczący Komisji, jego Zastępcy oraz członkowie Komisji mogą dokonywać wzajemnej wymiany informacji, w tym chronionych na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji celów nadzoru nad rynkiem finansowym.</p> <p>3. Członkowie Komisji mogą udostępniać informacje uzyskane w związku z ich uczestnictwem w pracach Komisji, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, pracownikom odpowiednio urzędu</p>	art. 57a i art. 57b

		<p>zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013 (*). Ta wymiana informacji podlega warunkom tajemnicy zawodowej określonym w ust. 1.</p> <p>Do dnia 10 stycznia 2019 r. właściwe organy nadzorujące instytucje kredytowe i finansowe zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz EBC, działający na podstawie art. 27 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 i art. 56 akapit pierwszy lit. g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (**), zawierają, przy wsparciu europejskich urzędów nadzoru, porozumienie w sprawie praktycznych aspektów wymiany informacji.</p> <p>3. Właściwe organy nadzorujące instytucje kredytowe i finansowe i otrzymujące poufne informacje, o których mowa w ust. 1, wykorzystują te informacje jedynie:</p> <p>a) do wykonywania obowiązków ciążących na nich na mocy niniejszej dyrektywy lub innych aktów ustawodawczych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, obowiązków w zakresie regulacji ostrożnościowej oraz obowiązków w zakresie nadzoru nad instytucjami kredytowymi i finansowymi, co obejmuje również nakładanie kar;</p> <p>b) przy odwoływaniu się od decyzji właściwego organu nadzorującego instytucje kredytowe i finansowe, co obejmuje również postępowanie sądowe;</p> <p>c) w postępowaniu sądowym wszczętym na podstawie przepisów szczególnych prawa Unii przyjętych w dziedzinie objętej zakresem stosowania niniejszej dyrektywy lub w dziedzinie regulacji ostrożnościowej i nadzoru nad instytucjami kredytowymi i finansowymi.</p> <p>4. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy nadzorujące instytucje kredytowe i finansowe, bez względu na ich charakter czy status, współpracowały ze sobą w jak największym zakresie dla celów określonych w niniejszej dyrektywie. Współpraca ta obejmuje również zdolność prowadzenia</p>		<p>obsługującego ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, Narodowego Banku Polskiego, Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a także funkcjonariuszom, żołnierzom i pracownikom odpowiednio Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego, w zakresie niezbędnym dla przygotowania opinii lub stanowisk pozostających w bezpośrednim związku z pracami Komisji.</p> <p>4. Pracownicy instytucji, o których mowa w ust. 3, są obowiązani do nieujawniania informacji udostępnionych przez członków Komisji. Obowiązek ten trwa również po rozwiązaniu stosunku pracy.</p> <p>5. Nie narusza obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 4, w tym obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej w zakresie informacji stanowiących tajemnicę bankową, złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub</p>	
--	--	---	--	---	--

	<p>– w granicach uprawnień właściwego organu, do którego skierowano wniosek – dochodzeń w imieniu właściwego organu składającego wniosek oraz późniejszą wymianę informacji uzyskanych w wyniku tych dochodzeń.</p> <p>5. Państwa członkowskie mogą zezwolić swoim krajowym właściwym organom nadzorującym instytucje kredytowe i finansowe na zawieranie porozumień o współpracy przewidujących współpracę i wymianę poufnych informacji z właściwymi organami państw trzecich, które są odpowiednikami tych krajowych właściwych organów. Takie porozumienia o współpracy są zawierane na zasadzie wzajemności i wyłącznie wtedy, gdy ujawniane informacje są chronione tajemnicą zawodową w stopniu co najmniej równoważnym temu, o którym mowa w ust. 1. Informacje poufne wymieniane na podstawie tych porozumień o współpracy są wykorzystywane do wykonywania przez te organy zadań nadzorczych. W przypadku gdy wymieniane informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, są one ujawniane jedynie za wyraźną zgodą właściwego organu, który je przekazał, i – w stosownych przypadkach – jedynie do celów, na które organ ten udzielił zgody.</p> <p>1. Niezależnie od art. 57a ust. 1 i 3 i bez uszczerbku dla art. 34 ust. 2 państwa członkowskie mogą zezwolić na wymianę informacji między właściwymi organami, w tym samym państwie członkowskim lub w innych państwach członkowskich, między właściwymi organami i organami, którym powierzono sprawowanie nadzoru nad podmiotami sektora finansowego, oraz osobami fizycznymi lub prawnymi podczas wykonywania ich działalności zawodowej zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 i organami odpowiedzialnymi prawnie</p>			<p>przekazywanie dalszych informacji w uzupełnieniu tego zawiadomienia.</p> <p>Art. 17e. 1. Komisja współpracuje z właściwymi organami nadzoru nad rynkiem finansowym oraz z jednostkami analityki finansowej z państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w zakresie niezbędnym do realizacji celów określonych w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.</p> <p>2. Komisja udostępnia na wniosek lub z urzędu podmiotom określonym w ust. 1 oraz pozyskuje od tych podmiotów informacje lub dokumenty związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu.</p> <p>3. Udostępnienie i pozyskiwanie informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 2, następuje w celu ich wykorzystania przez Komisję oraz właściwe organy nadzoru nad rynkiem finansowym oraz jednostki analityki finansowej do wykonywania zadań określonych w art. 57a ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu</p>	
--	---	--	--	--	--

	<p>za nadzorowanie rynków finansowych podczas wykonywania przez nie ich odpowiednich funkcji nadzorczych.</p> <p>Wszystkie otrzymane informacje są w każdym przypadku objęte wymogami tajemnicy zawodowej co najmniej równoważnymi wymogom, o których mowa w art. 57a ust. 1.</p> <p>2. Niezależnie od art. 57a ust. 1 i 3 państwa członkowskie mogą, na mocy przepisów prawa krajowego, zezwolić na ujawnienie niektórych informacji innym organom krajowym odpowiedzialnym prawnie za nadzorowanie rynków finansowych lub posiadającym wyznaczone obowiązki w zakresie zwalczania lub prowadzenia dochodzeń w sprawach prania pieniędzy, powiązanych przestępstw źródłowych lub finansowania terroryzmu.</p> <p>Poufne informacje wymieniane na podstawie niniejszego ustępu mogą być jednak wykorzystywane wyłącznie do wykonywania przez zainteresowane organy zadań przewidzianych prawem. Osoby mające dostęp do takich informacji muszą być objęte wymogami tajemnicy zawodowej co najmniej równoważnymi wymogom, o których mowa w art. 57a ust. 1.</p> <p>3. Państwa członkowskie mogą zezwolić na ujawnianie niektórych informacji dotyczących nadzoru nad instytucjami kredytowymi w zakresie zapewniania zgodności z niniejszą dyrektywą parlamentarnym komisjom śledczym, trybunałom obrachunkowym oraz innym podmiotom odpowiedzialnym za prowadzenie dochodzeń w danym państwie członkowskim na następujących warunkach:</p> <p>a) podmioty te posiadają dokładnie określone uprawnienia na mocy prawa krajowego w zakresie prowadzenia dochodzeń lub kontroli dotyczących</p>		<p>Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, z późn. zm.)).</p> <p>Art. 17f. 1. Komisja współpracuje z właściwymi organami nadzoru nad rynkiem finansowym oraz z właściwymi jednostkami analityki finansowej z państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w zakresie niezbędnym do realizacji celów określonych w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.</p> <p>2. Komisja udostępnia posiadane informacje lub dokumenty związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu podmiotom określonym w ust. 1 na zasadzie wzajemności.</p> <p>3. Udostępnienie informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 2, następuje w celu ich wykorzystania przez właściwe organy nadzoru nad rynkiem finansowym oraz jednostki analityki finansowej z państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA)</p>	
--	--	--	--	--

		<p>działań organów odpowiedzialnych za nadzór nad tymi instytucjami kredytowymi lub za przepisy regulujące taki nadzór;</p> <p>b) informacje te są bezwzględnie konieczne do realizacji uprawnień, o których mowa w lit. a);</p> <p>c) osoby posiadające dostęp do informacji podlegają, na podstawie prawa krajowego, wymogom tajemnicy zawodowej co najmniej równoważnym wymogom, o których mowa w art. 57a ust. 1;</p> <p>d) w przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie mogą być one ujawniane bez wyraźnej zgody właściwych organów, które je ujawniły, a ujawnienie może nastąpić wyłącznie do celów, na które organy te udzieliły zgody.</p>			– strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym do wykonywania zadań związanych z zapobieganiem wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.	
81	art. 1(38)	Państwa członkowskie zapewniają ponadto, aby ich właściwe organy po stwierdzeniu naruszeń podlegających sankcjom karnym w odpowiednim czasie informowały o tym organy ścigania.	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 58(2) Prawny obowiązek zawiadomienia o przestępstwie jest uregulowany w art. 305 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego.
82	art. 1(39)(a)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie przez właściwe organy oraz, w stosownych przypadkach, organy samorządu zawodowego skutecznych i niezawodnych mechanizmów zachęcających do zgłaszania właściwym organom oraz, w stosownych przypadkach, organom samorządu zawodowego potencjalnych lub faktycznych naruszeń przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę.</p> <p>W tym celu zapewniają co najmniej jeden bezpieczny kanał komunikacji dla zgłoszeń, o których mowa w akapicie pierwszym. Kanały takie muszą zapewniać,</p>	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 61(1) Wymogi wynikające z art. 1(39)(a) zostały już transponowane do przepisów prawa krajowego – art. 80 ustawy o p.p.p.f.t.

		aby tożsamość osób przekazujących informacje była znana wyłącznie właściwym organom oraz, w stosownych przypadkach, organom samorządu zawodowego.				
83	art. 1(39)(b)	<p>Państwa członkowskie zapewniają, aby osoby fizyczne – w tym pracownicy i przedstawiciele podmiotu zobowiązanego – które zgłaszają podejrzenia co do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w ramach swoich struktur wewnętrznych lub jednostce analityki finansowej, były prawnie chronione przed narażeniem na groźby lub odwetowe lub wrogie działania, a w szczególności przed negatywnymi działaniami lub dyskryminacją w kontekście zatrudnienia.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby osoby fizyczne, które są narażone na groźby, wrogie działania lub negatywne działania lub dyskryminację w kontekście zatrudnienia w związku ze zgłoszeniem podejrzeń co do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w ramach struktur wewnętrznych lub jednostce analityki finansowej, były uprawnione do złożenia skargi do odpowiednich właściwych organów w bezpieczny sposób. Bez uszczerbku dla poufności informacji gromadzonych przez jednostkę analityki finansowej, państwa członkowskie zapewniają też, aby takie osoby miały prawo do skutecznych środków ochrony swoich praw na mocy niniejszego ustępu.</p>	T	art. 53 ust. 2 pkt 3 i 4; art. 53 ust. 3-4	<p>a) w ust. 2 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:</p> <p>„3) sposób ochrony pracownika lub innej osoby wykonującej czynności na rzecz instytucji obowiązanej, dokonujących zgłoszenia, zapewniający co najmniej ochronę przed działaniami o charakterze represyjnym lub wpływającymi na pogorszenie ich sytuacji prawnej lub faktycznej, lub polegającymi na kierowaniu gróźb;</p> <p>4) sposób ochrony danych osobowych pracownika lub innej osoby wykonującej czynności na rzecz instytucji obowiązanej, dokonujących zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się dokonanie naruszenia, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych;”;</p> <p>b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:</p> <p>„3. Instytucje obowiązane zapewniają pracownikom oraz innym osobom wykonującym czynności na rzecz instytucji obowiązanych, o których mowa w ust. 1, ochronę przed podejmowaniem wobec nich działań o charakterze represyjnym lub wpływających na pogorszenie ich sytuacji prawnej lub faktycznej, lub polegających na kierowaniu gróźb.</p>	art. 61(3)

					4. Instytucje obowiązane, ich pracownicy oraz inne osoby wykonujące czynności na rzecz instytucji obowiązanej nie podejmują wobec osób i pracowników, o których mowa w ust. 1, działań o charakterze represyjnym lub wpływających na pogorszenie ich sytuacji prawnej lub faktycznej, lub polegających na kierowaniu wobec nich gróźb, w szczególności działań negatywnie wpływających na ich warunki pracy lub zatrudnienia.”;	
84	art. 1(40)	1. Komisję wspomaga Komitet ds. Zapobiegania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu (zwany dalej „komitetem”), o którym mowa w art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011 (**). 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 64a
85	art. 1(41)	1. Do dnia 11 stycznia 2022 r., a następnie co trzy lata Komisja sporządza sprawozdanie z wdrażania niniejszej dyrektywy i przedkłada je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Sprawozdanie to zawiera w szczególności: a) opis przyjętych szczególnych środków i mechanizmów ustanowionych na poziomie Unii i państw członkowskich w celu zapobiegania i przeciwdziałania pojawiającym się problemom i nowym zjawiskom, które stwarzają zagrożenie dla unijnego systemu finansowego; b) działania następcze podjęte na poziomie Unii i państw członkowskich w związku ze zgłaszanymi im obawami, w tym skargami na prawo krajowe utrudniające właściwym organom i organom samorządu	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 65

	<p>zawodowego wykonywanie ich uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych;</p> <p>c) opis dostępności dla właściwych organów i jednostek analityki finansowej w państwach członkowskich informacji istotnych dla zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do celów prania pieniędzy i finansowania terroryzmu;</p> <p>d) opis międzynarodowej współpracy i wymiany informacji między właściwymi organami i jednostkami analityki finansowej;</p> <p>e) opis działań Komisji koniecznych do sprawdzenia, czy państwa członkowskie podejmują działania zgodnie z niniejszą dyrektywą i do oceny pojawiających się problemów i nowych zjawisk w państwach członkowskich;</p> <p>f) analizę wykonalności szczególnych środków i mechanizmów na poziomie Unii i państw członkowskich w zakresie możliwości gromadzenia i dostępu do informacji o beneficjentach rzeczywistych podmiotów o charakterze korporacyjnym i innych podmiotów prawnych zarejestrowanych poza Unią wraz z analizą proporcjonalności środków, o których mowa w art. 20 lit. b);</p> <p>g) ocenę przestrzegania praw podstawowych i zasad zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.</p> <p>Pierwszemu sprawozdaniu, które zostanie opublikowane do dnia 11 stycznia 2022 r., towarzyszyć będą w razie konieczności odpowiednie wnioski ustawodawcze, w tym, w stosownych przypadkach, dotyczące walut wirtualnych, upoważnień do stworzenia i utrzymywania centralnej bazy danych rejestrującej tożsamości użytkowników i adresy kont waluty wirtualnej, dostępnej dla jednostek analityki finansowej, a także wzorów oświadczeń własnych do</p>				
--	--	--	--	--	--

		<p>wypełnienia przez użytkowników waluty wirtualnej, poprawy współpracy między biurami ds. odzyskiwania mienia państw członkowskich oraz opartego na ocenie ryzyka stosowania środków, o których mowa w art. 20 lit. b).</p> <p>2. Do dnia 1 czerwca 2019 r. Komisja oceni ramy współpracy jednostek analityki finansowej z państwami trzecimi oraz przeszkody i możliwości w zakresie zacieśnienia współpracy między jednostkami analityki finansowej w Unii, w tym możliwość ustanowienia mechanizmu koordynacji i wsparcia.</p> <p>3. W stosownych przypadkach Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające potrzebę i proporcjonalność obniżenia wartości procentowej do celów identyfikacji beneficjentów rzeczywistych podmiotów prawnych w świetle zaleceń w tym zakresie wydanych przez organizacje międzynarodowe i organy normalizacyjne posiadające kompetencje w dziedzinie zapobiegania praniu pieniędzy i zwalczania finansowania terroryzmu w wyniku nowej oceny, a w stosownych przypadkach przedstawia również wniosek ustawodawczy.</p>				
86	art. 1(42)	<p>1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 26 czerwca 2017 r.</p> <p>Państwa członkowskie stosują art. 12 ust. 3 od dnia 10 lipca 2020 r.</p> <p>Państwa członkowskie ustanawiają rejestry, o których mowa w art. 30, do dnia 10 stycznia 2020 r., rejestry, o których mowa w art. 31, do dnia 10 marca 2020 r. i scentralizowane automatyczne mechanizmy, o których mowa w art. 32a, do dnia 10 września 2020 r.</p>	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 67(1)

		<p>Komisja zapewnia integrację rejestrów, o których mowa w art. 30 i 31, we współpracy z państwami członkowskimi, do dnia 10 marca 2021 r.</p> <p>Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst przepisów, o których mowa w niniejszym ustępie.</p> <p>Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.</p>				
87	art. 1(43)	3) Geograficzne czynniki ryzyka – rejestracja, siedziba, miejsce zamieszkania w następujących państwach:	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			zał. II (3)
88	art. 1(44)(a)	g) klienci będący obywatelami państw trzecich i ubiegający się o prawo pobytu lub obywatelstwo w państwie członkowskim w zamian za transfery kapitałowe, nabycie własności lub obligacji skarbowych bądź inwestycje w podmioty o charakterze korporacyjnym w danym państwie członkowskim;	T	art. 43 ust. 2 pkt 12	12) powiązanie stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej z klientem będącym obywatelem państwa trzeciego i ubiegającym się o prawo pobytu lub obywatelstwo w państwie członkowskim w zamian za transfery kapitałowe, nabycie nieruchomości lub obligacji skarbowych lub inwestycje w podmioty o charakterze korporacyjnym w danym państwie członkowskim.	zał. III (1)(g)
89	art. 1(44)(b)	c) niebezpośrednie stosunki gospodarcze lub transakcje, bez określonych zabezpieczeń, np. środków identyfikacji elektronicznej, odpowiednich usług zaufania zdefiniowanych w rozporządzeniu (UE) nr 910/2014 lub wszelkich innych bezpiecznych, zdalnych lub elektronicznych procesów identyfikacji	T	art. 43 ust. 2 pkt 7	7) nawiązywanie albo utrzymywanie stosunków gospodarczych lub przeprowadzanie transakcji okazjonalnej bez fizycznej obecności klienta – w przypadku gdy związane z tym wyższe ryzyko prania pieniędzy lub finansowania	zał. III (2)(c)

		regulowanych, uznanych, zatwierdzonych lub przyjętych przez właściwe organy krajowe;			terroryzmu nie zostało ograniczone w inny sposób, w tym przez użycie środków identyfikacji elektronicznej oraz usług zaufania umożliwiających identyfikację elektroniczną w rozumieniu rozporządzenia 910/2014;	
90	art. 1(44)(b)	f) transakcje związane z ropą naftową, bronią, metalami szlachetnymi, produktami tytoniowymi, artefaktami kulturowymi i innymi przedmiotami o znaczeniu archeologicznym, historycznym, kulturowym i religijnym lub o szczególnej wartości naukowej, a także kością słoniową i gatunkami chronionymi.	T	art. 43 ust. 2 pkt 11	11) powiązanie stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej z ropą naftową, bronią, metalami szlachetnymi, produktami tytoniowymi, artefaktami kulturowymi, kością słoniową, gatunkami chronionymi lub innymi przedmiotami o znaczeniu archeologicznym, historycznym, kulturowym i religijnym lub o szczególnej wartości naukowej;	zał. III (1)(f)
91	art. 2	W art. 68 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2009/138/WE dodaje się podpunkt w brzmieniu: „(iv)organami odpowiedzialnymi za nadzorowanie podmiotów zobowiązanych wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (*13), w związku z zapewnieniem zgodności z tą dyrektywą;	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 68 (1)(b)(iv) dyrektywy 2009/138/WE Wymogi wynikające z art. 2 transponowane do prawa krajowego.
92	art. 3	W art. 56 akapit pierwszy dyrektywy 2013/36/UE dodaje się literę w brzmieniu: „g) organami odpowiedzialnymi za nadzorowanie podmiotów zobowiązanych wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (*14), w związku z zapewnieniem zgodności z tą dyrektywą.	Przepis nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych.			art. 56(g) dyrektywy 2013/36/UE Wymogi wynikające z art. 3 transponowane do prawa krajowego.
93	art. 4	1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 10 stycznia 2020 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.	Przepis nie wymaga podjęcia działań			

		Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.	legislacyjnych.			
94	art. 5	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N.			

UZUPEŁNIAJĄCA TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		Ustawa o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw				
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE				
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU		Termin wejścia w życie uwzględnia konieczność podjęcia niezbędnych działań zarówno przez organy informacji finansowej, jak i instytucje obowiązane w celu wdrożenia procedur koniecznych do prawidłowej realizacji obowiązków przewidzianych w projekcie.				
l.p.	jednostka redakcyjna dyrektywy 2015/849	treść przepisu UE	konieczność wdrożenia [T/N]	jednostka redakcyjna ustawy o p.p.p.f.t.	treść przepisu ustawy o p.p.p.f.t.	uzasadnienie
1.	Art. 3(15)	15) „grupa” oznacza grupę jednostek, która składa się z jednostki dominującej, jej jednostek zależnych oraz podmiotów, w których jednostka dominująca lub jej jednostki zależne mają udział, jak również jednostek, powiązanych ze sobą jednym ze związków w rozumieniu art. 22 dyrektywy 2013/34/UE;	T	art. 2 ust. 2 pkt 7	7) grupie – rozumie się przez to jednostkę dominującą wraz z jej jednostkami zależnymi oraz podmiotami, w których jednostki te posiadają udziały, oraz jednostkami powiązanimi ze sobą jednym ze związków, o których mowa w przepisach państw członkowskich wydanych na podstawie art. 22 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylającej dyrektywę Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.	* Patrz przypis końcowy.

					Urz. UE L 182 z 29.06.2013, str. 19, z późn. zm.);
2.	Art. 3(9)	<p>9) „osoba zajmująca eksponowane stanowisko polityczne” oznacza osobę fizyczną, której powierzono znaczące funkcje publiczne, w tym:</p> <p>a) szefów państw, szefów rządów, ministrów oraz wiceministrów lub sekretarzy stanu;</p> <p>b) członków parlamentu lub podobnych organów ustawodawczych;</p> <p>c) członków organów zarządzających partii politycznych;</p> <p>d) członków sądów najwyższych, trybunałów konstytucyjnych oraz innych organów sądowych wysokiego szczebla, których decyzje nie podlegają zaskarżeniu, z wyjątkiem nadzwyczajnych okoliczności;</p> <p>e) członków trybunałów obrachunkowych lub zarządów banków centralnych;</p> <p>f) ambasadorów, chargés d'affaires oraz wyższych oficerów sił zbrojnych;</p> <p>g) członków organów administracyjnych, zarządczych lub nadzorczych przedsiębiorstw państwowych;</p> <p>h) dyrektorów, ich zastępców oraz członków organów spółki lub osoby pełniące równoważną funkcję w organizacji międzynarodowej.</p> <p>Do żadnej z kategorii stanowisk publicznych, o których mowa w lit. a)–h), nie zalicza się urzędników średniego lub niższego szczebla;</p>	T	art. 2 ust. 2 pkt 11	<p>11) osobach zajmujących eksponowane stanowiska polityczne – rozumie się przez to, z wyłączeniem grup stanowisk średniego i niższego szczebla, osoby pełniące znaczące funkcje publiczne lub zajmujące znaczące stanowiska publiczne, w tym:</p> <p>a) szefów państw, szefów rządów, ministrów, wiceministrów, sekretarzy stanu,</p> <p>b) członków parlamentu lub podobnych organów ustawodawczych,</p> <p>c) członków organów zarządzających partii politycznych,</p> <p>d) członków sądów najwyższych, trybunałów konstytucyjnych oraz innych organów sądowych wysokiego szczebla, których decyzje nie podlegają zaskarżeniu, z wyjątkiem trybów nadzwyczajnych,</p> <p>e) członków trybunałów obrachunkowych lub zarządów banków centralnych,</p> <p>f) ambasadorów, chargés d'affaires oraz wyższych oficerów sił zbrojnych,</p> <p>g) członków organów administracyjnych, zarządczych lub nadzorczych przedsiębiorstw państwowych, spółek z udziałem Skarbu Państwa, w których ponad połowa akcji albo udziałów należy do Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych,</p>

					<p>h) dyrektorów, zastępców dyrektorów oraz członków organów organizacji międzynarodowych lub osoby pełniące równoważne funkcje w tych organizacjach,</p> <p>i) dyrektorów generalnych w urzędach naczelnych i centralnych organów państwowych, dyrektorów generalnych urzędów wojewódzkich,</p> <p>j) inne osoby pełniące funkcje lub stanowiska publiczne w organach państwa lub centralnych organach administracji rządowej;</p>	
3.	-	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG)	T	art. 2 ust. 2 pkt 12a	12a) państwie członkowskim - rozumie się przez to państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;	
4.	art. 7(1)	art. 7. 1. Każde państwo członkowskie podejmuje odpowiednie działania w celu zidentyfikowania, oceny, zrozumienia i ograniczenia ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu i mających wpływ na dane państwo członkowskie, a także wszelkich problemów z zakresu ochrony danych w tym kontekście. Państwo członkowskie aktualizuje tę ocenę ryzyka.	T	art. 25 ust. 3	a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Generalny Inspektor weryfikuje aktualność krajowej oceny ryzyka i w razie potrzeby, nie rzadziej jednak niż co 2 lata, opracowuje krajową ocenę ryzyka.”,	
5.	art. 13(1)(b)	b) identyfikację beneficjenta rzeczywistego i podejmowanie uzasadnionych środków weryfikacji jego tożsamości, tak aby podmiot zobowiązany był przekonany, że wie, kim jest beneficjent rzeczywisty, wraz z – w przypadku osób prawnych, trustów,	T	art. 34 ust. 1 pkt 2 lit. b	b) ustalenia struktury własności i kontroli – w przypadku klienta będącego osobą prawną, jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej lub trustem;	

		przedsiębiorstw, fundacji i podobnych porozumień prawnych – podejmowaniem uzasadnionych środków w celu zrozumienia struktury własności i kontroli klienta; w przypadku gdy beneficjent rzeczywisty zajmuje wyższe stanowisko kierownicze zgodnie z art. 3 ust. 6 lit. a) pkt ii) podmioty zobowiązane podejmują niezbędne uzasadnione środki w celu weryfikacji tożsamości osoby fizycznej, która zajmuje wyższe stanowisko kierownicze oraz prowadzą rejestry podejmowanych działań, a także wszelkich trudności napotkanych w ramach procedury weryfikacji;				
6.	art. 31(6)	6. Państwa członkowskie zapewniają, by podmioty zobowiązane nie polegały wyłącznie na centralnym rejestrze, o którym mowa w ust. 4, jeśli chodzi o spełnienie przez nie wymogów należytej staranności wobec klienta określonych w rozdziale II. Wymogi te wypełnia się z zastosowaniem podejścia opartego na analizie ryzyka.	T	art. 37 ust. 3	3. Instytucje obowiązane, stosując środek bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 2, nie polegają wyłącznie na informacjach pochodzących z rejestru, o którym mowa w art. 55, lub rejestru, o którym mowa w art. 30 lub art. 31 dyrektywy 2015/849, prowadzonego we właściwym państwie członkowskim.	
7.	art. 40(b)	b) dowodów potwierdzających transakcje i rejestrów transakcji, obejmujących oryginalne dokumenty lub kopie dopuszczalne w postępowaniach sądowych zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi, które to dowody, rejestry i dokumenty są konieczne do identyfikacji transakcji, przez okres pięciu lat od zakończenia stosunków gospodarczych z danym klientem lub od dnia przeprowadzenia sporadycznej transakcji. Po upływie tego okresu zatrzymywania, o którym mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie zapewniają by podmioty zobowiązane usuwały dane osobowe, chyba że prawo krajowe przewiduje inaczej, określając okoliczności, w jakich podmioty zobowiązane mogą dalej zatrzymywać dane lub mają	T	art. 49 ust. 2 i 3	2. Instytucje obowiązane przechowują wyniki analiz, o których mowa w art. 34 ust. 3, przez okres 5 lat, licząc od dnia ich przeprowadzenia. 3. Przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1 i 2, po dokonaniu oceny konieczności i proporcjonalności dalszego przechowywania, Generalny Inspektor może zażądać przechowywania dokumentacji, o której mowa w ust. 1 i 2, przez kolejny okres nie dłuższy niż 5 lat, licząc od dnia, w którym upływa okres, o którym mowa w ust. 1 i 2, jeżeli jest to konieczne w celu zapewnienia prawidłowości prowadzonych	

		obowiązek ich dalszego zatrzymywania. Państwa członkowskie mogą zezwolić na dalsze zatrzymywanie danych lub wymagać takiego dalszego zatrzymywania po dokonaniu gruntownej oceny konieczności i proporcjonalności takiego dalszego zatrzymania i tylko wtedy, gdy stwierdzono, że jest to konieczne do celów zapobiegania przypadkom prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, wykrywania takich przypadków lub prowadzenia dochodzeń w ich sprawie. Taki okres dalszego zatrzymania nie może przekroczyć kolejnych pięciu lat.			postępowań w sprawach dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu lub na potrzeby postępowania karnego.	
8.	Art. 46(1)	Art. 46. 1. Państwa członkowskie nakładają na podmioty zobowiązane wymóg podjęcia środków proporcjonalnych do ich ryzyka, charakteru i wielkości, które to środki mają na celu upowszechnianie wśród pracowników tych podmiotów wiedzy o przepisach przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, w tym o stosownych wymogach dotyczących ochrony danych. Środki te obejmują udział pracowników w specjalnych ciągłych programach szkoleniowych mających pomóc im w identyfikowaniu operacji mogących mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu oraz zalecić im sposób postępowania w takich przypadkach. W przypadku gdy osoba fizyczna należąca do dowolnej z kategorii wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 3 wykonuje czynności zawodowe jako pracownik osoby prawnej, obowiązki przewidziane w niniejszej sekcji mają zastosowanie do tej osoby prawnej, a nie do danej osoby fizycznej.	T	art. 52 ust. 1	1. Instytucje obowiązane zapewniają udział osób wykonujących obowiązki związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w programach szkoleniowych dotyczących realizacji tych obowiązków, uwzględniających zagadnienia związane z ochroną danych osobowych.	
9.	art. 39(1)	Art. 39. 1. Podmioty zobowiązane oraz członkowie ich kadry kierowniczej i ich pracownicy nie ujawniają zainteresowanemu klientowi ani innym osobom trzecim faktu przekazywania w danym momencie,	T	art. 54 ust. 1	1. Instytucje obowiązane, ich pracownicy oraz inne osoby działające w imieniu i na rzecz instytucji obowiązanych zachowują w tajemnicy:	

		przekazania w przyszłości lub w przeszłości informacji zgodnie z art. 33 lub 34 ani faktu, że jest lub może być prowadzona analiza dotycząca prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.			1) fakt przekazania Generalnemu Inspektorowi lub innym właściwym organom informacji, określonych w rozdziałach 7 i 8; 2) informacje o planowaniu wszczęcia oraz o prowadzeniu analizy dotyczącej prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu	
10.	art. 45(8)	8. Państwa członkowskie zapewniają, by wymiana informacji w obrębie grupy była dozwolona. Informacje na temat podejrzeń, że określone środki finansowe są dochodami pochodzącymi z działalności przestępczej lub są powiązane z finansowaniem terroryzmu, zgłaszanych jednostce analityki finansowej, są przedmiotem wymiany w obrębie grupy, chyba że dana jednostka analityki finansowej zaleci inaczej.	T	art. 54 ust. 3	3. Informacje o powzięciu podejrzenia, że określone wartości majątkowe mogą pochodzić z działalności o charakterze przestępczym lub mieć związek z finansowaniem terroryzmu są przekazywane pomiędzy podmiotami wchodzącymi w skład grupy. Generalny Inspektor może nakazać instytucji obowiązanej wchodzącej w skład grupy zachowanie w tajemnicy faktu powzięcia takiego podejrzenia.	
11.	art. 32(5)	5. Jeżeli istnieją obiektywne przesłanki, aby zakładać, że udzielenie takich informacji miałyby negatywny wpływ na trwające dochodzenia lub analizy, lub, w wyjątkowych okolicznościach, gdy ujawnienie takich informacji byłoby wyraźnie nieproporcjonalne do uzasadnionych interesów osoby fizycznej lub prawnej lub nieistotne z punktu widzenia celów, dla których złożono wnioski o ich udzielenie, dana jednostka analityki finansowej nie ma obowiązku przychylenia się do takiego wniosku o informację.	T	art. 104 ust. 4	4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Generalny Inspektor może odmówić udzielenia informacji lub udostępnienia dokumentów, o których mowa w ust. 1, w przypadku stwierdzenia, że udzielenie informacji lub udostępnienie dokumentów: 1) mogłyby negatywnie wpłynąć na proces analizowania przez Generalnego Inspektora informacji dotyczących wartości majątkowych, co do których powzięto podejrzenie, że mogą mieć związek z przestępstwem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu; 2) mogłyby narazić na niewspółmierną szkodę osobę fizyczną,	

					osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej; 3) byłyby nieistotne z punktu widzenia celów, których dotyczy wnioszek lub żądanie.	
12.	art. 60(1)(a)(b)	<p>Art. 60. 1. Państwa członkowskie zapewniają, by decyzja, od której nie ma odwołania, o nałożeniu kary administracyjnej lub środka administracyjnego za naruszenie przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę była publikowana przez właściwe organy na ich oficjalnej stronie internetowej niezwłocznie po poinformowaniu osoby, której dotyczy kara, o tej decyzji. Publikowane są co najmniej informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości odpowiedzialnych osób. Państwa członkowskie nie są zobowiązane do stosowania niniejszego akapitu do decyzji o nałożeniu środków o charakterze dochodzeniowym.</p> <p>Jeżeli właściwy organ uzna publikację informacji o tożsamości odpowiedzialnych osób, o których mowa w akapicie pierwszym, lub o ich danych osobowych na podstawie indywidualnej oceny proporcjonalności publikacji takich danych, za nieproporcjonalną, lub w przypadku gdy publikacja zagraża stabilności rynków finansowych lub trwającemu dochodzeniu, właściwe organy:</p> <p>a) odraczają publikację decyzji o nałożeniu kary lub środka administracyjnego do momentu, kiedy przyczyny odroczenia publikacji ustaną; lub</p> <p>b) publikują decyzję o nałożeniu kary lub środka administracyjnego w formie anonimowej w sposób zgodny z prawem krajowym, o ile taka anonimowa publikacja zapewnia skuteczną ochronę odnośnych danych osobowych. W przypadku podjęcia decyzji o</p>	T	art. 152	<p>w art. 152:</p> <p>a) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) ogranicza się terminowo lub bezterminowo zakres publikowanej informacji, w szczególności w zakresie danych osobowych.”,</p> <p>b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Informacje, o których mowa w ust. 1, usuwa się z Biuletynu Informacji Publicznej po upływie 5 lat od dnia ich opublikowania, z tym że informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, usuwa się z chwilą gdy ich publikacja przestała być niezbędna jednak nie później niż po upływie roku od dnia ich opublikowania.</p>	

		opublikowaniu informacji o karze administracyjnej lub środka administracyjnym w formie anonimowej, można odroczyć opublikowanie odnośnych danych, ustalając rozsądny termin, jeżeli przewiduje się, że po upływie tego terminu przyczyny publikowania informacji w formie anonimowej przestaną być aktualne;				
13.	art. 47	<p>Artykuł 47. 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty świadczące usługi wymiany walut pomiędzy walutami wirtualnymi a fiducjarnymi i dostawcy kont waluty wirtualnej podlegali obowiązkowi rejestracji, aby kantory wymiany walut i biura realizujące czeki oraz podmioty świadczące usługi na rzecz trustów lub spółek podlegały obowiązkowi uzyskania zezwolenia lub rejestracji, a podmioty świadczące usługi w zakresie gier hazardowych były regulowane.</p> <p>2. Państwa członkowskie zobowiązują właściwe organy do zapewnienia, by osoby, które zajmują stanowiska kierownicze w podmiotach określonych w ust. 1 lub są beneficjentami rzeczywistymi tych podmiotów, były osobami spełniającymi wymogi dotyczące kompetencji i reputacji.</p> <p>3. W odniesieniu do podmiotów zobowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a), b) i d), państwa członkowskie zapewniają podejmowanie przez właściwe organy niezbędnych środków w celu zapobiegania sytuacjom, w których osoby karane za przestępstwa istotne w tym kontekście lub ich wspólnicy zajmują stanowiska kierownicze w tych podmiotach zobowiązanych lub są ich beneficjentami rzeczywistymi.</p>	T	art. 180a oraz art. 198b ust. 1 pkt 2a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami	Art. 2. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz.1990 oraz z 2021 r. poz. 11) wprowadza się następujące zmiany: 1) po art. 180 dodaje się art. 180a w brzmieniu: „Art. 180a. 1. Działalność w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, może być wykonywana przez: 1) osobę fizyczną, która nie została prawomocnie skazana za umyślne przestępstwo przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego, przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo, o którym mowa w art. 165a Kodeksu karnego, przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej lub umyślne przestępstwo skarbowe;	

					<p>2) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, w której wspólnicy, którym powierzono prowadzenie spraw spółki, lub uprawnieni do reprezentacji spółki lub członkowie organów zarządzających, nie zostali prawomocnie skazani za przestępstwo, o którym mowa w pkt 1, lub umyślne przestępstwo skarbowe.</p> <p>2. Wymóg niekaralności, o którym mowa w ust. 1, stosuje się również do osób kierujących wykonywaniem czynności związanych z prowadzeniem działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami oraz do beneficjenta rzeczywistego, w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, 875, 1086, 2320 i ...), podmiotu prowadzącego taką działalność.”;</p> <p>2) w art. 198b w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) wykonuje czynności określone w umowie pośrednictwa, o której mowa w art. 180 ust. 3, z naruszeniem warunku, o którym mowa w art. 180a.</p>	
14.	art. 47	Artykuł 47. 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty świadczące usługi wymiany walut pomiędzy walutami wirtualnymi a fiducyjnymi i dostawcy kont waluty wirtualnej podlegali obowiązkowi rejestracji, aby kantory wymiany walut i biura realizujące чеки oraz podmioty świadczące usługi na rzecz trustów lub spółek podlegały	T	art. 12 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe	Art. 3. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1708) art. 12 otrzymuje brzmienie: „Art. 12. 1. Działalność kantorowa może być wykonywana przez: 1) osobę fizyczną, która nie została prawomocnie skazana za przestępstwo	

		<p>obowiązkowi uzyskania zezwolenia lub rejestracji, a podmioty świadczące usługi w zakresie gier hazardowych były regulowane.</p> <p>2. Państwa członkowskie zobowiązują właściwe organy do zapewnienia, by osoby, które zajmują stanowiska kierownicze w podmiotach określonych w ust. 1 lub są beneficjentami rzeczywistymi tych podmiotów, były osobami spełniającymi wymogi dotyczące kompetencji i reputacji.</p> <p>3. W odniesieniu do podmiotów zobowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a), b) i d), państwa członkowskie zapewniają podejmowanie przez właściwe organy niezbędnych środków w celu zapobiegania sytuacjom, w których osoby karane za przestępstwa istotne w tym kontekście lub ich wspólnicy zajmują stanowiska kierownicze w tych podmiotach zobowiązanych lub są ich beneficjentami rzeczywistymi.</p>			<p>skarbowe albo za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej;</p> <p>2) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, w której wspólnicy, którym powierzono prowadzenie spraw spółki, lub uprawnieni do reprezentacji spółki lub członkowie organów zarządzających, nie zostali prawomocnie skazani za przestępstwo, o którym mowa w pkt 1, lub umyślne przestępstwo skarbowe.</p> <p>2. Wymóg niekaralności, o którym mowa w ust. 1, stosuje się również do osób kierujących wykonywaniem czynności związanych z prowadzeniem działalności kantorowej oraz do beneficjentów rzeczywistych, w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, 875, 1086, 2320 i ...), podmiotów prowadzących taką działalność.</p>	
--	--	--	--	--	--	--

* W celu uwzględnienia zaleceń Ministra ds. Unii Europejskiej zawartych w opinii o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw (pismo nr KDDPUE.920.155.2020.RS(2) z dnia 23 kwietnia 2020 r. oraz pismo nr KDDPUE.920.155.2020.RS(4) z dnia 29 maja 2020 r.) przepisy projektu o charakterze doprecyzowującym, modyfikujące treść obecnie obowiązujących przepisów ustawy o p.p.p.f.t. transponujących dyrektywę 2015/849 (w jej pierwotnym brzmieniu) zostały wskazane w odrębnej tabeli zgodności. Zmiana redakcji powyższych przepisów jest zabiegiem o charakterze technicznym lub podyktowana jest potrzebą wyeliminowania pewnych wątpliwości o charakterze interpretacyjnym ale nie przesądza w swojej istocie o wdrożeniu przepisów dyrektywy 2015/849. Wydaje się, że w kontekście informacji przekazanych Komisji Europejskiej w toku postępowania nr 2017/0401, w tym w szczególności notyfikowania w Bazie KŚW (nr notyfikacji: MNE(2020)51332)

„Uzupełniającej tabeli zgodności w związku z przyjęciem ustawy doprecyzowującej wdrożenie dyrektywy 2015/849 w związku z postępowaniem nr 2017/0401”, a w konsekwencji zamknięcia przez Komisję Europejską postępowania nr 2017/0401 stanowisko projektodawcy należy uznać za zasadne.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

projekt ustawy o zmianie ustawy przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw

l.p.	jednostka redakcyjna projektu	jednostka redakcyjna ustawy o p.p.p.f.t.	treść przepisu	uzasadnienie wprowadzenia przepisu
1.	art. 1 pkt 1	odnośnik do tytułu	1) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43 oraz Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 155);	Zmiana o charakterze technicznym
2.	art. 1 pkt 2	art. 1	Art. 1. Ustawa określa: 1) zasady i tryb przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu; 2) warunki wykonywania działalności gospodarczej przez niektóre instytucje obowiązane.	Doprecyzowanie zakresu przedmiotowego ustawy o p.p.p.f.t.
3.	art. 1 pkt 3	art. 2 ust. 1 pkt 8, art. 44 ust. 2 pkt 3, art. 47 ust. 4 pkt 2, art. 111 ust. 1, 2 i 7 i art. 112 ust. 3	użyte w art. 2 w ust. 1 w pkt 8, w art. 44 w ust. 2 w pkt 3, w art. 47 w ust. 4 w pkt 2, w art. 111 w ust. 1, 2 i 7 i w art. 112 w ust. 3, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „państwo członkowskie Unii Europejskiej” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „państwo członkowskie”	Dyrektywa 2015/849 jest aktem prawnym o znaczeniu dla EOG. Zmiana ma na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych.

4.	art. 1 pkt 4 lit. a tiret drugie	art. 2 ust. 1 pkt 16	w pkt 16 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424)	Zmiana o charakterze technicznym.
5.	art. 1 pkt 4 lit. b tiret piąte	art. 2 ust. 2 pkt 19a	19a) rozporządzeniu 910/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73);	Zmiana o charakterze technicznym.
6.	art. 1 pkt 5 lit. b	art. 12 ust. 5	5. Generalny Inspektor realizuje zadania jednostki analityki finansowej w rozumieniu dyrektywy 2015/849.;	Zmiana redakcji przepisu ustawy o p.p.p.f.t. o charakterze doprecyzującym.
7.	art. 1 pkt 11 lit. a	art. 35 ust. 1 pkt 2 lit. c oraz pkt 3	c) z wykorzystaniem waluty wirtualnej o równowartości 1000 euro lub większej – w przypadku instytucji obowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12;” – w pkt 3 wyrazy „w art. 2 ust. 1 pkt 23” zastępuje się wyrazami „w art. 2 ust. 1 pkt 21–23	Zmiany redakcji przepisu ustawy o p.p.p.f.t. doprecyzowująca katalog przypadków, w których instytucje obowiązane stosują środki bezpieczeństwa finansowego.
8.	art. 1 pkt 12 lit. a	art. 36 ust. 1 pkt 1 lit. d	d) NIP, a w przypadku braku takiego numeru – państwa rejestracji, nazwy właściwego rejestru oraz numeru i daty rejestracji,	Zmiana redakcji przepisu ustawy o p.p.p.f.t. doprecyzowująca zakres danych gromadzonych przez instytucje obowiązane w związku ze stosowaniem środków bezpieczeństwa finansowego.
9.	art. 1 pkt 12 lit. b	art. 36 ust. 2	2. Identyfikacja beneficjenta rzeczywistego obejmuje ustalenie danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, w przypadku posiadania informacji przez instytucję obowiązaną – również danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b–e.	Zmiana redakcji przepisu ustawy o p.p.p.f.t. doprecyzowująca zakres danych gromadzonych przez instytucje obowiązane w związku ze stosowaniem środków bezpieczeństwa finansowego.
10.	art. 1 pkt 16	art. 42 ust. 2	a) w pkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie: „d) rezydentem państwa członkowskiego,”	Zmiana o charakterze technicznym związana ze zmianą definicji „państwa członkowskiego”.

			b) w pkt 6 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) państwem członkowskim.”;	
11.	art. 1 pkt 17 lit. a tiret trzecie	art. 43 ust. 2 pkt 9	9) objęcie stosunkami gospodarczymi lub transakcjami nowych produktów lub usług albo oferowanie produktów lub usług przy wykorzystaniu nowych kanałów dystrybucji lub nowych rozwiązań technologicznych;	Zmiana redakcji przepisu ustawy o p.p.p.f.t. o charakterze doprecyzowującym.
12.	art. 1 pkt 24	art. 50	a) w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Wewnętrzna procedura instytucji obowiązanej podlega bieżącej weryfikacji oraz w razie potrzeby aktualizacji.”, b) w ust. 2 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 i 11 w brzmieniu: „10) zasad odnotowywania rozbieżności między informacjami zgromadzonymi w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych a informacjami o beneficjentach rzeczywistych klienta ustalonymi w związku ze stosowaniem ustawy; 11) zasad dokumentowania utrudnień stwierdzonych w związku z weryfikacją tożsamości beneficjenta rzeczywistego oraz czynności podejmowanych w związku z identyfikacją jako beneficjenta rzeczywistego osoby fizycznej zajmującej wyższe stanowisko kierownicze.”, c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Wewnętrzna procedura instytucji obowiązanej lub jej aktualizacja, przed wprowadzeniem do stosowania, podlega akceptacji przez kadre kierowniczą wyższego szczebla.”;	Zmiana redakcji przepisu ustawy o p.p.p.f.t. o charakterze doprecyzowującym.

13.	art. 1 pkt 30	art. 55	Art. 55. Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych, zwany dalej „Rejestrem”, jest prowadzony przy użyciu systemu teleinformatycznego i służy do przetwarzania informacji o beneficjentach rzeczywistych podmiotów wymienionych w art. 58 oraz informacji o osobach, o których mowa w art. 61 ust. 1.	Zmiana redakcji przepisu ustawy o p.p.p.f.t. o charakterze doprecyzowującym.
14.	art. 1 pkt 31 lit. a i lit. b tiret pierwsze	art. 57 ust. 1 i ust. 2 pkt 2	a) w ust. 1 wyraz „zgrupowanych” zastępuje się wyrazem „przetwarzanych”, b) w ust. 2: – pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) przetwarzanie informacji o beneficjentach rzeczywistych podmiotów wymienionych w art. 58 oraz informacji o osobach, o których mowa w art. 61 ust. 1;	Zmiana redakcji przepisu ustawy o p.p.p.f.t. o charakterze doprecyzowującym.
15.	art. 1 pkt 33 lit. a tiret pierwsze	art. 59 pkt 1	– we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „spółek” zastępuje się wyrazem „podmiotów”,	Zmiana redakcji przepisu ustawy o p.p.p.f.t. o charakterze doprecyzowującym.
16.	art. 1 pkt 36	Art. 61 ust. 1 - 1a	w art. 61: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zgłoszenia do Rejestru dokonuje osoba ustawowo uprawniona do reprezentacji podmiotu wymienionego w art. 58 pkt 1–5 i 7–13 albo powiernik lub osoba zajmująca stanowisko równoważne w podmiocie, o którym mowa w art. 58 pkt 6.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Osoba, o której mowa w ust. 1, dokonując zgłoszenia, podaje: 1) imię i nazwisko; 2) obywatelstwo; 3) państwo zamieszkania;	Zmiana redakcji przepisu ustawy o p.p.p.f.t. o charakterze doprecyzowującym.

			4) numer PESEL albo datę urodzenia – w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL; 5) funkcję uprawniającą do dokonania zgłoszenia.”;	
17.	art. 1 pkt 40	art. 65	uchyla się art. 65	Uchylenie art. 65 związane ze zmianą przepisów o ochronie danych osobowych.
18.	art. 1 pkt 41	art. 68	art. 68 otrzymuje brzmienie: „Art. 68. Domniemywa się, że dane wprowadzone do Rejestru są prawdziwe. Osoba dokonująca zgłoszenia lub aktualizacji informacji, o których mowa w art. 59, i zgłoszenia informacji, o których mowa w art. 61 ust. 1a, ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną zgłoszeniem do Rejestru nieprawdziwych danych, a także niezgłoszeniem w ustawowym terminie danych i zmian danych objętych wpisem do Rejestru, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą osoba dokonująca zgłoszenia informacji o beneficjentach rzeczywistych i ich aktualizacji nie ponosi odpowiedzialności.”;	Zmiana redakcji przepisu ustawy o p.p.p.f.t. o charakterze doprecyzowującym.
19.	art. 1 pkt 42	art. 69	w art. 69 wyrazy „o beneficjentach rzeczywistych” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 59”;	Zmiana o charakterze technicznym.
20.	art. 1 pkt 43	art. 70	w art. 70 wyrazy „o beneficjentach rzeczywistych” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 59”;	Zmiana o charakterze technicznym.
21.	art. 1 pkt 44	art. 71a	Art. 71a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, organ Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania	Przepis upoważniający do wydania rozporządzenia przekazującego do wykonania przez określony organ KAS zadań organu właściwego w sprawach CRBR.

			zadań organu właściwego w sprawach Rejestru określając zakres tych zadań, mając na względzie przygotowanie techniczne i organizacyjne urzędu obsługującego ten organ.	
22.	art. 1 pkt 46	art. 97 ust. 8	w art. 97 uchyla się ust. 8;	Zmiana o charakterze technicznym mająca na celu uchylenie przepisu.
23.	art. 1 pkt 47	art. 98 ust. 2 i 5	2. Generalny Inspektor przekazuje Sądowi Okręgowemu w Warszawie, w okresach półrocznych, informacje o liczbie wystąpień do instytucji obowiązanych z żądaniem przekazania lub udostępnienia posiadanych informacji lub dokumentów zawierających dane telekomunikacyjne, o których mowa w art. 76 ust. 1 pkt 5. 5. Do informacji przekazywanych na podstawie ust. 2 i 3 przepisu art. 99 ust. 7 nie stosuje się, z wyjątkiem przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 742).	Zmiana podyktowane zwiększeniem efektywności kontroli sprawowanej przez Sąd Okręgowy w Warszawie.
24.	art. 1 pkt 50	art. 105 ust. 2 pkt 3 oraz ust. 5 i 6	w art. 105: a) w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej – na warunkach określonych w art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.”, b) w ust. 5 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2019 r. poz. 742)”, c) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Generalny Inspektor może odmówić udostępnienia posiadanych	Zmiana redakcji przepisu ustawy o p.p.p.f.t. o charakterze uzupełniającym stanowi podstawę do udostępniania przez GIIF Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informacji, o których mowa w art. 72, a więc informacji o tzw. „transakcjach ponadprogowych” na zasadach analogicznych do tych przewidzianych dla Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

			<p>informacji podmiotom, o których mowa w ust. 1–4, jeżeli ich udostępnienie:</p> <p>1) mogłoby negatywnie wpłynąć na proces analizowania przez Generalnego Inspektora informacji dotyczących wartości majątkowych, co do których powzięto podejrzenie, że mogą mieć związek z przestępstwem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu;</p> <p>2) mogłoby narazić na niewspółmierną szkodę osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej;</p> <p>3) byłoby nieistotne z uwagi na cel, dla którego złożono wniosek.</p>	
25.	art. 1 pkt. 56	Art. 120 ust. 8	w art. 120 w ust. 8 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 695)”	Zmiana redakcji przepisu ustawy o p.p.p.f.t. o charakterze doprecyzującym.
26.	art. 1 pkt 61	art. 147	<p>w art. 147:</p> <p>a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) wyznaczenia osoby odpowiedzialnej za wykonanie obowiązków określonych w ustawie, o którym mowa w art. 7 i art. 8,”</p> <p>b) w pkt 13 dodaje się przecinek oraz dodaje się pkt 14–17 w brzmieniu:</p> <p>„14) zachowania w tajemnicy informacji o planowanym wszczęciu oraz o prowadzeniu analiz dotyczących prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, o którym mowa w art. 54 ust. 1,</p> <p>15) wykonania zaleceń pokontrolnych wydanych przez Generalnego Inspektora,</p> <p>16) uzyskania zezwolenia na utworzenie oddziału lub przedstawicielstwa w państwie trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie</p>	Zmiana redakcji przepisu ustawy o p.p.p.f.t. o charakterze doprecyzującym.

			delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849, o którym mowa w art. 44b ust. 1, 17) zastosowania się do decyzji Generalnego Inspektora albo KNF, o której mowa w art. 44b ust. 4 i 5 oraz art. 44c ust. 1	
27.	art. 1 pkt 64	art. 153a i 153b	Art. 153a. Podmiot prowadzący działalność na rzecz spółek lub trustów, który wykonuje tę działalność bez uzyskania wpisu do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów, podlega karze pieniężnej do wysokości 100 000 zł. Art. 153b. Podmiot prowadzący działalność w zakresie walut wirtualnych, który wykonuje tę działalność bez uzyskania wpisu do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, podlega karze pieniężnej do wysokości 100 000 zł.	Przepis wprowadzający karę administracyjną (pieniężną) dla podmiotów wymienionych w art. 58 pkt 1–5 i 7-13 ustawy o p.p.p.f.t. oraz osób, o których mowa w art. 58 pkt 6 ustawy o p.p.p.f.t, które nie dopełniły obowiązku zgłoszenia informacji do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych
28.	art. 5	art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych	Art. 5. W ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2094) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Osoby fizyczne będące współnikami (akcjonariuszami) spółki prowadzącej działalność w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1–3, reprezentujące co najmniej 10% kapitału zakładowego, oraz członkowie zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej lub prokurenci, lub beneficjenci rzeczywistości w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, 875, 1086, 2320) takiej spółki powinni posiadać nienaganną opinię, w szczególności nie mogą być osobami	Doprecyzowanie określonego w przepisach ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych katalogu osób, których dotyczą tzw. wymogi w zakresie kompetencji i reputacji.

			skazanymi za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”.	
29.	art. 6	art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych	Art. 6. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 796) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, Szef ABW koordynuje czynności analityczno-informacyjne podejmowane przez służby specjalne, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, oraz wymianę informacji przekazywanych przez Policję, Straż Graniczną, Straż Marszałkowską, Służbę Ochrony Państwa, Państwową Straż Pożarną, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Krajową Administrację Skarbową, Żandarmerię Wojskową i Rządowe Centrum Bezpieczeństwa, dotyczących zdarzeń o charakterze terrorystycznym oraz danych o osobach, o których mowa w art. 6 ust. 1, przez ich gromadzenie, przetwarzanie i analizowanie..	Zmiana redakcji przepisu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych o charakterze doprecyzowującym.
30.	art. 7	art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej	Art. 7. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505, 568, 695, 1087, 1106 i 2320) w art. 46 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Administrator zbioru danych, o którym mowa w ust. 2, udostępnia organom KAS w drodze teletransmisji informacje zgromadzone w zbiorze danych bez konieczności składania	Zmiana redakcji przepisu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej dająca podstawę prawną do pozyskiwania przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej danych zgromadzonych w zbiorach danych organów i podmiotów, o których mowa w art. 46 ust. 2 tej ustawy, w tym informacji od Generalnego Inspektora o tzw. „transakcjach ponadprogowych” bez konieczności składania każdorazowo pisemnych wniosków o udostępnienie takich danych

			<p>każdorazowo pisemnych wniosków o udostępnienie danych, jeżeli organ KAS będący odbiorcą informacji spełnia łącznie następujące warunki:</p> <p>1) posiada urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;</p> <p>2) posiada zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;</p> <p>3) specyfika lub zakres wykonywanych zadań uzasadnia takie udostępnienie.”.</p>	
31.	art. 9	-	Art. 9. Informacje, o których mowa w art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zamieszcza się po raz pierwszy w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 14 ust. 1, ustawy zmienianej w art. 1, za rok 2021.	Przepis dostosowujący.
32.	art. 10	-	Art.10. Pierwszym rokiem kalendarzowym, za który podmioty, o których mowa w art. 130 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, przekazują do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej posiadane informacje, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 16 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest rok 2021.	Przepis dostosowujący.
33.	art. 11	-	Art. 11. Generalny Inspektor Informacji Finansowej przekazuje Komisji Europejskiej po raz pierwszy sprawozdanie, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, sporządzone za rok 2020.	Przepis dostosowujący.
34.	art. 12	-	Art. 12. Generalny Inspektor Informacji Finansowej przekazuje krajową ocenę ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania	Przepis dostosowujący.

			terroryzmu Komisji Europejskiej, państwom członkowskim oraz europejskim urzędom nadzoru, po akceptacji, o której mowa w art. 30 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	
35.	art. 13	-	Art. 13. Pierwszym rokiem kalendarzowym, o którym w art. 35 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest rok 2021.	Przepis przejściowy
36.	art. 14	-	Art. 14. Podmioty, o których mowa w art. 58 pkt 6–13 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zgłaszają informacje o beneficjentach rzeczywistych do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 1 pkt 32.	Przepis przejściowy
37.	art. 15	-	Art. 15. W przypadku gdy beneficjent rzeczywisty lub członek organu, lub wspólnik uprawniony do reprezentowania spółek, o których mowa w art. 58 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, posiada obywatelstwo, które nie zostało zgłoszone do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych, właściwa spółka zgłasza taką informację do tego Rejestru w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 1 pkt 33.	Przepis przejściowy
38.	art. 16	-	Art. 16. Przedsiębiorcy, którzy w dniu wejścia w życie art. 1 pkt 58, wykonują działalność, która nie wymagała przed dniem wejścia w życie art. 1 pkt 58 uzyskania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 129a lub art. 129m ustawy zmienianej w art. 1, są obowiązani dostosować swoją działalność odpowiednio do wymogów określonych w art. 129a–129c	Przepis przejściowy

			ustawy zmienianej w art. 1 albo do wymogów określonych w art. 129m–129o ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 1 pkt 58.	
39.	art. 17	-	Art. 17. Przedsiębiorcy, którzy w dniu wejścia w życie art. 2 prowadzą działalność w zakresie określonym w art. 179a ustawy zmienianej w art. 2, są obowiązani dostosować swoją działalność do wymogów określonych w art. 180a ustawy zmienianej w art. 2 w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 2.	Przepis przejściowy
40.	art. 18	-	Art. 18. Przedsiębiorcy, którzy w dniu wejścia w życie art. 3 prowadzą działalność w zakresie określonym w art. 11 ustawy zmienianej w art. 3, są obowiązani dostosować swoją działalność do wymogów określonych w art. 12 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 3.	Przepis przejściowy
41.	art. 19	-	Art. 19. Przedsiębiorcy, którzy w dniu wejścia w życie art. 5 prowadzą działalność w zakresie określonym w art. 6 ust. 1–3 ustawy zmienianej w art. 5, są obowiązani dostosować swoją działalność do wymogów określonych w art. 12 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 5.	Przepis przejściowy
42.	art. 20	-	Art. 20. 1. Obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy umowy o prowadzenie anonimowych skrytek sejfowych wygasają z mocy prawa po upływie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	Przepis przejściowy

			2. Warunkiem dostępu do anonimowych skrytek sejfowych jest zastosowanie przez instytucje obowiązane środków bezpieczeństwa, o których mowa w art. 34 ustawy zmienianej w art. 1.	
43.	art. 21	-	Art. 21. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 46 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 7, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 46 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 7, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	
44.	art. 22	-	Art. 22. 1. W latach 2021–2030 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi 6 220 tys. zł, w tym w: 1) 2021 r. – 1 903 tys. zł; 2) 2022 r. – 2 327 tys. zł; 3) 2023 r. – 323 tys. zł; 4) 2024 r. – 221 tys. zł; 5) 2025 r. – 226 tys. zł; 6) 2026 r. – 232 tys. zł; 7) 2027 r. – 238 tys. zł; 8) 2028 r. – 244 tys. zł; 9) 2029 r. – 250 tys. zł; 10) 2030 r. – 256 tys. zł. 2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, stosuje się mechanizm korygujący, polegający na ograniczeniu wydatków na koszty związane z obsługą Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych.	Przepis wprowadzający regułę wydatkową

			3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.	
45.	art. 23	-	Art. 23. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: 1) art. 1 pkt 4 lit. a tiret pierwsze, trzecie i czwarte, pkt 29 lit. b tiret drugie–czwarte, pkt 45 i pkt 51–55, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia; 2) art. 1 pkt 2, pkt 10–28, pkt 29 lit. a i lit. b tiret pierwsze, pkt 32–39, pkt 41 i pkt 57–64 oraz art. 2–5, art. 8 i art. 14–19, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.	Przepis o wejściu w życie

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW, FUNDUSZY I POLITYKI
REGIONALNEJ ¹⁾

z dnia

**w sprawie wykazu krajowych stanowisk i funkcji publicznych będących
eksponowanymi stanowiskami politycznymi ²⁾**

Na podstawie art. 46c ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, 875, 1086 i 2320 oraz z 2021 r. poz....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wykaz krajowych stanowisk i funkcji publicznych będących eksponowanymi stanowiskami politycznymi, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 11 lit. a–g, i oraz lit. j ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

§ 2. Wykaz, o którym mowa w § 1, obejmuje następujące krajowe stanowiska i funkcje publiczne:

- 1) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Prezes Rady Ministrów;
- 3) wiceprezes Rady Ministrów;
- 4) minister;
- 5) sekretarz Stanu;
- 6) podsekretarz Stanu;
- 7) poseł;
- 8) senator;

¹⁾ Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej (Dz. U. poz. 1719).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, z późn. zm.).

- 9) poseł do Parlamentu Europejskiego;
- 10) członek organu reprezentującego na zewnątrz partię polityczną zgłoszoną do ewidencji partii politycznych, prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Warszawie;
- 11) członek organu uprawniony do zaciągania zobowiązań majątkowych partii politycznej zgłoszonej do ewidencji partii politycznych, prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Warszawie;
- 12) sędzia Sądu Najwyższego;
- 13) sędzia Trybunału Konstytucyjnego;
- 14) sędzia Naczelnego Sądu Administracyjnego;
- 15) sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego;
- 16) sędzia Sądu Apelacyjnego;
- 17) Prezes Najwyższej Izby Kontroli;
- 18) zastępca Prezesa Najwyższej Izby Kontroli;
- 19) Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego;
- 20) zastępca Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego;
- 21) członek Komisji Nadzoru Finansowego;
- 22) Prezes Narodowego Banku Polskiego;
- 23) członek Zarządu Narodowego Banku Polskiego;
- 24) członek Rady Polityki Pieniężnej;
- 25) Ambasador;
- 26) Chargés d'affaires;
- 27) wyższy oficer sił zbrojnych, przez którego należy rozumieć oficera zajmującego stanowiska służbowe zaszeregowane do stopni generalskich (admiralskich):
 - a) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego,
 - b) Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych,
 - c) Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych,
 - d) Dowódca Komponentu Wojsk Specjalnych,
 - e) Dowódca Garnizonu Warszawa,
 - f) Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej,
 - g) Dowódca Wojsk Obrony Terytorialnej,
 - h) Szef Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych,
 - i) I Zastępca Sztabu Generalnego Wojska Polskiego,
 - j) I Zastępca Dowódcy Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych,

- k) Asystent Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego,
- l) Zastępca Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego,
- m) Zastępca Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej,
- n) Zastępca Dowódcy Wojsk Obrony Terytorialnej,
- o) Zastępca Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych,
- p) Zastępca Dowódcy Komponentu Wojsk Specjalnych,
- q) Rektor wyższej uczelni wojskowej,
- r) Dowódca Dywizji,
- s) Zastępca Dowódcy Dywizji,
- t) Szef Sztabu Dywizji,
- u) Dowódca Brygady,
- v) Dowódca,
- w) Zastępca Dowódcy,
- x) Szef Sztabu,
- y) Zastępca Szefa Sztabu,
- z) Szef Zarządu,
- za) Zastępca Szefa Zarządu,
- zb) Inspektor Wojsk Lądowych,
- zc) Inspektor Sił Powietrznych,
- zd) Inspektor Marynarki Wojennej,
- ze) Inspektor Rodzajów Wojsk,
- zf) Szef Pionu,
- zg) Dyrektor Departamentu,
- zh) Zastępca Dyrektora Departamentu,
- zi) attaché obrony (wojskowego, morskiego, lotniczego),
- zj) Dowódca Centrum Operacji Lądowych,
- zk) Dowódca Centrum Operacji Powietrznych,
- zl) Dowódca Centrum Operacji Morskich,
- zm) Zastępca Dowódcy Centrum Operacji Lądowych,
- zn) Zastępca Dowódcy Centrum Operacji Morskich,
- zo) Zastępca Szefa Inspektoratu,
- zp) Polski Przedstawiciel Wojskowy,
- zq) Zastępca Dowódcy Korpusu,

- zr) Dyrektor,
 - zs) Zastępca Dyrektora,
 - zt) Szef Inspektoratu Ministerstwa Obrony Narodowej ds. Bezpieczeństwa Lotów,
 - zu) Dowódca Centrum,
 - zv) Dowódca Flotyli,
 - zw) Dyrektor Wojskowego Instytutu Medycznego,
 - zx) Szef Inspektoratu Uzbrojenia,
 - zy) Radca Koordynator,
 - zz) Szef Pionu Operacyjnego ds. NATO,
 - zza) Zastępca Szefa Sztabu ds. Zabezpieczenia,
 - zzb) Szef Zespołu,
 - zzc) Zastępca Szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego,
 - zzd) Inspektor Szkolenia,
 - zze) Wiceprezes do spraw Obronnych oraz pełnomocnik Ministra Obrony Narodowej -
powołany na podstawie odrębnej decyzji Ministra Obrony Narodowej;
- 28) dyrektor, prezes przedsiębiorstwa państwowego lub inne stanowisko równoważne;
 - 29) prezes zarządu spółki z udziałem Skarbu Państwa, w której co najmniej połowa akcji albo udziałów należy do Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych;
 - 30) członek zarządu spółki z udziałem Skarbu Państwa, w której co najmniej połowa akcji albo udziałów należy do Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych;
 - 31) przewodniczący rady nadzorczej;
 - 32) członek rady nadzorczej spółki z udziałem Skarbu Państwa, w której co najmniej połowa akcji albo udziałów należy do Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych;
 - 33) dyrektor generalny urzędu naczelnego;
 - 34) dyrektor generalny urzędu centralnego;
 - 35) dyrektor generalny urzędu wojewódzkiego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER FINANSÓW, FUNDUSZY
I POLITYKI REGIONALNEJ**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie wykazu krajowych stanowisk i funkcji publicznych będących eksponowanymi stanowiskami politycznymi, stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego art. 46c ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Zgodnie z powołanym przepisem, minister właściwy do spraw finansów publicznych został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia wykazu krajowych stanowisk i funkcji publicznych będących eksponowanymi stanowiskami politycznymi, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 11 lit. a-g, i oraz lit. j, mając na uwadze charakter wykonywanych zadań oraz ich znaczenie dla przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Projekt rozporządzenia stanowi implementację do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, z późn. zm.).

Projektowane rozporządzenie wprowadza wymogi wynikające z art. 20a ust. 1 ww. dyrektywy, zgodnie, z którym każde państwo członkowskie zobowiązane zostało do opracowania oraz publikacji listy tzw. „krajowych PEP-ów”, a więc osób, które zgodnie z przepisami krajowymi kwalifikowane są, jako osoby zajmujące eksponowane stanowiska polityczne. Wydając przedmiotowe rozporządzenie projektodawca opiera się na informacjach dotyczących funkcjonowania poszczególnych organów administracji, i tak w zakresie określenia katalogu stanowisk i funkcji publicznych będących eksponowanymi stanowiskami politycznymi dotyczącymi wyższych oficerów sił zbrojnych opierał się na opinii Ministra Obrony Narodowej z dnia 20 września 2018 r. nr 104/161/18.¹

¹ Link do strony Generalnego Inspektora Informacji Finansowej na której zamieszczona jest przedmiotowa opinia MON https://mf-arch2.mf.gov.pl/web/bip/ministerstwo-finansow/dzialalnosc/giif/komunikaty/-/asset_publisher/8KnM/content/interpretacja-pojecia-%E2%80%9Ewyzszych-oficerow-sil-zbrojnych%E2%80%9D-o-ktorym-mowa-w-art-2-ust-2-pkt-11-lit-f-ustawy-z-dnia-1-marca-2018-r-o-przeciwdzialaniu-praniu-pieniedzy-oraz-finansowaniu-terroryzmu-dz-u-poz-723-z-pozn-zm?redirect=https%3A%2F%2Fmf-arch2.mf.gov.pl%2Fweb%2Fbip%2Fministerstwo-finansow%2Fdzialalnosc%2Fgiif%2Fkomunikaty%3Fp_p_id%3D101_INSTANCE_8KnM%26p_p_lifecycle%3D0%2

W § 1 projektu rozporządzenia wskazano zakres przedmiotowy projektowanego rozporządzenia.

§ 2 projektu stanowi enumeratywnie określony wykaz krajowych stanowisk i funkcji publicznych będących eksponowanymi stanowiskami politycznymi.

W § 3 projektu określono termin wejścia w życie rozporządzenia. Zaprojektowano go z 14-dniowym okresem vacatio legis.

Projekt rozporządzenia nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców oraz MŚP.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42 - Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 z późn.zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu: Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie wykazu krajowych stanowisk i funkcji publicznych będących eksponowanymi stanowiskami politycznymi</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Tadeusz Kościński – Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Marcin Stec – Dyrektor Departamentu Informacji Finansowej w Ministerstwie Finansów tel. 22-694-30-60 sekretariat.if@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 29.12.2020</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe Art. 46c ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</p> <p>Nr ___ w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego art. 46c ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. z 2020 r. poz. 971 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Zgodnie z powołanym przepisem, minister właściwy do spraw finansów publicznych został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia wykazu krajowych stanowisk i funkcji publicznych będących eksponowanymi stanowiskami politycznymi, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 11 lit. a-g, i oraz j ustawy, mając na uwadze charakter wykonywanych zadań oraz ich znaczenie dla przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Zgodnie z art. 20a ust. 1 dyrektywy 2015/849¹ w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, każde państwo członkowskie zobowiązane zostało do opracowania oraz publikacji listy tzw. „krajowych PEP-ów”, a więc osób, które zgodnie z przepisami krajowymi kwalifikowane są jako osoby zajmujące eksponowane stanowiska polityczne.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie wprowadza wymogi wynikające z art. 20a ust. 1 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, poprzez wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego art. 46c ustawy. W rozporządzeniu przedstawiono enumeratywny wykaz krajowych stanowisk i funkcji publicznych będących eksponowanymi stanowiskami politycznymi.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Wszystkie kraje członkowskie UE dostosowały lub są na etapie dostosowania swoich przepisów krajowych do regulacji dyrektywy 2015/849, w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843.

Przepisy Dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, obligują państwa członkowskie do opracowania oraz publikacji listy tzw. „krajowych PEP-ów”, jednakże to od poszczególnych państw zależy, w jaki sposób lista będzie opublikowana.

Nie przewiduje się odstępstw od wymogów przewidzianych w Dyrektywie 2015/849, z tego też względu należy przyjąć, iż rozwiązania przyjęte w innych państwach członkowskich są analogiczne do zaproponowanych w projekcie

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
banki krajowe (w tym banki spółdzielcze), oddziały instytucji	613	www.knf.gov.pl (30.05.2019 r.)	Ułatwienie instytucjom obowiązany realizacji obowiązków wynikających z ustawy

¹ Tj. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L nr 141 z 05.06.2015 r., str. 73).

kredytowych, oddziały banków zagranicznych			poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa	35	www.knf.gov.pl (30.05.2019 r.)	Ułatwienie instytucjom obowiązującym realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
instytucje finansowe mające siedzibę na terytorium RP oraz oddziały instytucji finansowych niemających siedziby na terytorium RP w rozumieniu <i>ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe</i>	-	brak danych	Ułatwienie instytucjom obowiązującym realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
firmy inwestycyjne, oddziały zagranicznych firm inwestycyjnych w rozumieniu <i>ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi</i> prowadzące działalność na terytorium RP, zagraniczne osoby prawne prowadzące na terytorium RP działalność maklerską oraz towarowe domy maklerskie	57	www.knf.gov.pl (30.05.2019 r.)	Ułatwienie instytucjom obowiązującym realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
spółki prowadzące rynek regulowany – w zakresie, w jakim prowadzą platformę aukcyjną, o której mowa w art. 3 pkt 10a <i>ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi</i> .	1	wg własnych danych	Ułatwienie instytucjom obowiązującym realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
zakłady ubezpieczeń wykonujące działalność, o której mowa w dziale I załącznika do <i>ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej</i> , w tym krajowe zakłady ubezpieczeń, główne oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń z	34	www.knf.gov.pl (30.05.2019 r.)	Ułatwienie instytucjom obowiązującym realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.

siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim UE oraz oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń mających siedzibę w innym niż RP państwie członkowskim UE			
pośrednicy ubezpieczeniowi wykonujący czynności pośrednictwa ubezpieczeniowego w zakresie ubezpieczeń wymienionych w dziale I załącznika do <i>ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej</i> oraz oddziały zagranicznych pośredników wykonujących takie czynności mające siedzibę na terytorium RP	-	brak danych	Ułatwienie instytucjom obowiązanych realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
przedsiębiorcy prowadzący działalność kantorową w rozumieniu <i>ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. - Prawo dewizowe</i> , inni przedsiębiorcy świadczący usługę wymiany walut lub usługę pośrednictwa w wymianie walut, niebędący innymi instytucjami obowiązany, oraz oddziały przedsiębiorców zagranicznych prowadzących taką działalność na terytorium RP	co najmniej 2 651	na podstawie danych NBP (wskazana liczba dot. przedsiębiorców prowadzących działalność kantorową wg stanu na 31.12.2018 r.)	Ułatwienie instytucjom obowiązanych realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
fundusze inwestycyjne, alternatywne spółki inwestycyjne, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, zarządzający ASI, oddziały spółek zarządzających oraz oddziały zarządzających z UE znajdujące się na terytorium RP, w rozumieniu <i>ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi</i>	63 TFI, 108 zarządzający ASI + ok 900 funduszy	dane dot. TFI i zarządzających ASI - www.knf.gov.pl (30.05.2019 r.), funduszy inwestycyjnych wg stanu na 31.12.2018 r. było 878 wg danych ze <i>Sprawozdania z działalności Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego oraz Komisji Nadzoru Finansowego w 2018 roku</i>	Ułatwienie instytucjom obowiązanych realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
krajowe instytucje płatnicze, krajowe instytucje pieniądza elektronicznego, oddziały unijnych instytucji	1 431	www.knf.gov.pl (30.05.2019 r.)	Ułatwienie instytucjom obowiązanych realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie

płatniczych, oddziały unijnych i zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, małe instytucje płatnicze, biura usług płatniczych oraz agenci rozliczeniowi w rozumieniu <i>ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych</i>			listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. (KDPW) oraz spółka, której KDPW przekazał wykonywanie czynności z zakresu, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 <i>ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi</i>	2		Ułatwienie instytucjom obowiązującym realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
podmioty prowadzące działalność gospodarczą poprzez świadczenie usług w zakresie: wymiany pomiędzy walutami wirtualnymi i środkami płatniczymi, wymiany pomiędzy poszczególnymi walutami wirtualnymi, przechowywania na rachunkach w rozumieniu ustawy danych identyfikacyjnych, zapewniających klientom dostęp do jednostek walut wirtualnych oraz korzystanie z nich zgodnie z zasadami przewidzianymi dla danego rodzaju waluty wirtualnej	-	brak danych	Ułatwienie instytucjom obowiązującym realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
notariusze	3 593	https://www.krn.org.pl/1193 , 15.03.2019 r. (dane na koniec 2018 r.)	Ułatwienie instytucjom obowiązującym realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
radcy prawni	36 492	http://kirp.pl/wyszukiwarka-radcow-prawnych/ , 18.03.2019 r. (na 18.03.2019 r.)	Ułatwienie instytucjom obowiązującym realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.

adwokaci, prawnicy zagraniczni	19 347 adwokatów wykonujących aktywnie swój zawód, a także 107 prawników zagranicznych świadczących pomoc prawną	Krajowy Rejestr Adwokatów i Aplikantów: http://rejestradwokatow.pl/adwokat/ewidencja , http://rejestradwokatow.pl/prawnikzagraniczny/ewidencja , 18.03.2019 r. (na 18.03.2019 r.)	Ułatwienie instytucjom obowiązującym realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
biegłi rewidenci	5 901 biegłych rewidentów oraz 1 512 firm audytorskich.	https://www.pibr.org.pl/pl/search/auditor?firmy=1 , 19.03.2019 r. (na 19.03.2019 r.)	Ułatwienie instytucjom obowiązującym realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
doradcy podatkowi	8 929	https://krdp.pl/doradcy.php , 18.03.2019 r. (na 18.03.2019 r.)	Ułatwienie instytucjom obowiązującym realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
przedsiębiorcy w rozumieniu <i>ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców</i> , niebędący innymi instytucjami obowiązującymi, świadczący usługi polegające na: <ul style="list-style-type: none"> • tworzeniu osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, • pełnieniu funkcji członka zarządu lub umożliwianiu innej osobie pełnienia tej funkcji lub podobnej funkcji w osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, • zapewnianiu siedziby, adresu prowadzenia działalności lub adresu korespondencyjnego oraz innych pokrewnych usług osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej 	-	brak danych	Ułatwienie instytucjom obowiązującym realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.

nieposiadającej osobowości prawnej, działania lub umożliwieniu innej osobie działania jako powiernik trustu, który powstał w drodze czynności prawnej, działania lub umożliwieniu innej osobie działania jako osoba wykonująca prawa z akcji lub udziałów na rzecz podmiotu innego niż spółka notowana na rynku regulowanym podlegającym wymogom dotyczącym ujawniania informacji zgodnie z prawem UE lub podlegająca równoważnym standardom międzynarodowym;			
podmioty prowadzące działalność w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych	-	brak danych	Ułatwienie instytucjom obowiązanych realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
pośrednicy w obrocie nieruchomościami	18 548	Wg danych GUS dot. podmiotów wskazujących na prowadzenie działalności w zakresie określonym kodem PKD – 6831Z (na 31.12.2018 r.)	Ułatwienie instytucjom obowiązanych realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
operatorzy pocztowi w rozumieniu <i>ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe</i>	289	https://archiwum.uke.gov.pl/marta/index.php , 18.03.2019 r. (dane na 31.12.2018 r.)	Ułatwienie instytucjom obowiązanych realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
podmioty prowadzące działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach w rozumieniu <i>ustawy z dnia 19 listopada</i>	158	Na podstawie: <i>Informacji o realizacji ustawy o grach hazardowych w 2018 r.</i> , opublikowanej przez Ministerstwo Finansów (na 31.12.2018 r.)	Ułatwienie instytucjom obowiązanych realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących

2009 r. o grach hazardowych			stanowiskami eksponowanymi politycznie.
fundacje ustanowione na podstawie <i>ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach</i> , w zakresie, w jakim przyjmują lub dokonują płatności w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro, bez względu na to, czy płatność jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się ze sobą powiązane	-	brak danych co do liczby fundacji spełniające te kryteria (zgodnie z danymi GUS, wg stanu na 31.12. 2018 r. było 26 567 fundacji)	Ułatwienie instytucjom obowiązanych realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
stowarzyszenia posiadające osobowość prawną, utworzone na podstawie <i>ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach</i> , w zakresie, w jakim przyjmują lub dokonują płatności w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro, bez względu na to, czy płatność jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się ze sobą powiązane	-	brak danych co do liczby fundacji spełniające te kryteria (zgodnie z danymi GUS, wg stanu na 31.12. 2018 r. było 114 687 stowarzyszeń i organizacji społecznych)	Ułatwienie instytucjom obowiązanych realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
przedsiębiorcy w rozumieniu <i>ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców</i> , prowadzący działalność polegającą na udostępnianiu skrytek sejfowych oraz oddziały przedsiębiorców zagranicznych prowadzące taką działalność na terytorium RP	-	brak danych	Ułatwienie instytucjom obowiązanych realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
instytucje pożyczkowe w rozumieniu <i>ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim</i>	-	brak danych	Ułatwienie instytucjom obowiązanych realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.

przedsiębiorcy w rozumieniu <i>ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców</i> , w zakresie, w jakim przyjmują lub dokonują płatności za towary w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro	-	brak danych	Ułatwienie instytucjom obowiązanych realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.
Przedsiębiorcy w rozumieniu <i>ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców</i> , prowadzący działalność polegającą na: a) obrocie lub pośrednictwie w obrocie dziełami sztuki, przedmiotami kolekcjonerskimi oraz antykami w rozumieniu art. 120 ust 1 pkt 1-3 <i>ustawy z dnia z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług</i> , w tym gdy działalność taka prowadzona jest w galeriach sztuki lub domach aukcyjnych, b) przechowywaniu, obrocie lub pośrednictwie w obrocie dziełami sztuki, przedmiotami kolekcjonerskimi oraz antykami w rozumieniu art. 120 ust 1 pkt 1-3 <i>ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług</i> , gdy działalność taka prowadzona jest przez wolne porty.	-	brak danych	Ułatwienie instytucjom obowiązanych realizacji obowiązków wynikających z ustawy poprzez przedstawienie listy stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony Biuletynie Informacji Publicznej na Portalu gov.pl. Dodatkowo projekt zostanie opublikowany także na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.
Konsultacje publiczne zostaną przeprowadzone w trakcie trwania uzgodnień międzyresortowych przedmiotowego projektu rozporządzenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2020 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0 ²	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

² Przyjęto, że 2020 r. jest rokiem „0”.

pozostałe jednostki (składki na ubezpieczenie społeczne - ZUS)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki zdrowotne - NFZ)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na FP – państwowy fundusz celowy)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Wydatki ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Saldo ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na ubezpieczenie społeczne - ZUS)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki zdrowotne - NFZ)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na FP – państwowy fundusz celowy)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

Źródła finansowania	Projektowane rozporządzenie nie spowoduje zmniejszenia dochodów podmiotów sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, nie spowoduje również zwiększenia wydatków jednostek sektora finansów publicznych w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.
---------------------	---

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2019 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodzin, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegółowo w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	
+Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
<p>Komentarz:</p> <p>Projekt określa listę stanowisk i funkcji publicznych będących stanowiskami eksponowanymi politycznie, co wpłynie na ułatwienie funkcjonowania instytucji obowiązanych, poprzez uproszczenie ustalania statusu klientów pod kątem pełnienia przez nich funkcji eksponowanych politycznie.</p>		
9. Wpływ na rynek pracy		
Nie przewiduje się, aby projektowane przepisy rozporządzenia mogły wpłynąć na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie z 14 dniowym <i>vacatio legis</i> .		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Proponowane w projekcie rozporządzenia rozwiązania wynikają ze znowelizowanych przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. W związku z tym ewaluacja nie dotyczy przepisów rozporządzenia.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW, FUNDUSZY I POLITYKI
REGIONALNEJ ¹⁾

z dnia

w sprawie odbierania zgłoszeń dotyczących działań o charakterze represyjnym wobec pracowników lub osób działających na rzecz instytucji obowiązyanych ²⁾

Na podstawie art. 53a ust. 4 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, 875, 1086 i 2320 oraz z 2021 r. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób odbierania zgłoszeń przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej od pracowników instytucji obowiązyanych lub innych osób, które wykonują czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązywane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy, dotyczących kierowanych wobec tych osób działań o charakterze represyjnym lub wpływających na pogorszenie ich sytuacji prawnej lub faktycznej lub działań polegających na kierowaniu wobec tych osób gróźb, a także sposób postępowania ze zgłoszeniami i ich przechowywania oraz sposób informowania o działaniach, jakie mogą być podejmowane po przyjęciu zgłoszenia.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) Generalnym Inspektorze – rozumie się przez to Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy;
- 2) osobie zgłaszającej – rozumie się przez to pracownika instytucji obowiązywanej, lub inną osobę, działającą na rzecz instytucji obowiązyanych, wykonującą czynności związane z

¹⁾ Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej (Dz. U. poz. 1719).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, z późn. zm.).

realizacją przez instytucje obowiązane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy, dokonujących zgłoszenia działań o charakterze represyjnym Generalnemu Inspektorowi;

- 3) instytucji obowiązanej – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy;
- 4) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 5) zgłoszeniu – rozumie się przez to zgłoszenie dotyczące działań o charakterze represyjnym wobec pracowników lub osób, które działają na rzecz instytucji obowiązanych, wykonujących czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy lub wpływających na pogorszenie ich sytuacji prawnej lub faktycznej lub polegających na kierowaniu wobec nich gróźb.

§ 3. 1. Generalny Inspektor zapewnia możliwość odbierania zgłoszeń dokonywanych:

- 1) w postaci elektronicznej pod wskazany przez Generalnego Inspektora adres poczty elektronicznej Generalnego Inspektora;
- 2) w postaci papierowej pod wskazany przez Generalnego Inspektora adres do korespondencji.

2. Osoba zgłaszająca w treści zgłoszenia może wskazać adres korespondencyjny lub adres poczty elektronicznej, zwany dalej „adresem do kontaktu”.

3. Przyjęte przez Generalnego Inspektora środki komunikacji na potrzeby odbierania zgłoszeń i działań, jakie mogą być podejmowane przez Generalnego Inspektora po odebraniu zgłoszenia, co najmniej:

- 1) są niezależne od sposobów komunikacji wykorzystywanych w ramach zwykłej działalności Generalnego Inspektora;
- 2) zapewniają poufność, integralność i dostępność informacji, w tym ich zabezpieczenie przed odczytaniem przez osoby nieuprawnione;
- 3) umożliwiają przechowywanie zgłoszeń w sposób zapewniający prowadzenie przez Generalnego Inspektora działań następczych.

§ 4. Generalny Inspektor może zwrócić się do osoby zgłaszającej o wyjaśnienia w zakresie przekazanych informacji, jakie mogą być w posiadaniu osoby zgłaszającej, z wykorzystaniem adresu do kontaktu.

§ 5. Generalny Inspektor wyznacza, spośród pracowników komórki organizacyjnej, o której mowa w art. 12 ust. 2 ustawy, osoby uprawnione do odbierania zgłoszeń oraz ich obsługi, oraz podejmowania działań następczych związanych z tymi zgłoszeniami, umożliwiającymi podjęcie przez Generalnego Inspektora czynności określonych w ustawie.

§ 6. 1. Generalny Inspektor przechowuje dokumenty pisemne i elektroniczne odebranych zgłoszeń w sposób zapewniający ochronę danych osobowych.

2. Generalny Inspektor zapewnia dostęp do przechowywanych dokumentów pisemnych i elektronicznych odebranych zgłoszeń wyłącznie pracownikom komórki organizacyjnej, o której mowa w art. 12 ust. 2 ustawy, którym taki dostęp jest niezbędny do wypełniania obowiązków służbowych.

§ 7. 1. Zgłoszenia są przekazywane pracownikom komórki organizacyjnej, o której mowa w art. 12 ust. 2 ustawy z zachowaniem poufności danych osobowych osoby zgłaszającej i osoby, której dotyczy zgłoszenie.

2. Generalny Inspektor przyjmuje procedury przekazywania informacji związanych ze zgłoszeniem na potrzeby ochrony danych osobowych osoby zgłaszającej i osoby, której dotyczy zgłoszenie.

§ 8. W przypadku przekazania przez osobę zgłaszającą adresu do kontaktu Generalny Inspektor przekazuje na ten adres osobie zgłaszającej informacje na temat działań, jakie mogą być podejmowane po przyjęciu zgłoszenia, w terminie nie dłuższym niż 30 dni roboczych od dnia odebrania zgłoszenia.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER FINANSÓW, FUNDUSZY
I POLITYKI REGIONALNEJ**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie odbierania zgłoszeń dotyczących działań o charakterze represyjnym wobec pracowników lub osób działających na rzecz instytucji obowiązków stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 53a ust. 4 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, z późn zm.), zwanej dalej „ustawą”. Zgodnie z powołanym przepisem, minister właściwy do spraw finansów publicznych został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia sposobu odbierania zgłoszeń, o których mowa w ust. 3 tego przepisu, postępowania ze zgłoszeniami i ich przechowywania, a także informowania o działaniach, jakie mogą być podejmowane po przyjęciu zgłoszenia, mając na względzie zapewnienie odpowiedniej ochrony, w tym ochrony danych osobowych, osoby dokonującej zgłoszenia.

Obowiązek zapewnienia ochrony osobom wskazanym w przepisie art. 53a ustawy ma istotne znaczenie dla prawidłowości realizacji przez instytucje obowiązane ich obowiązków związanych z raportowaniem podejrzeń popełnienia przestępstwa prania pieniędzy, finansowania terroryzmu i innych przestępstw lub przestępstw skarbowych. . Ochrona jaką ma zapewnić instytucja obowiązana swoim pracownikom oraz innym osobom działającym na jej rzecz wiąże się między innymi z koniecznością zapewnienia odpowiednich procedur, czy też ochroną informacji w zakresie danych osób dokonujących zgłoszeń, by zneutralizować ryzyka wystąpienia działań o charakterze represyjnym. W tym zakresie art. 53a ustawy uzupełnia zakres ochrony danych osobowych pracowników oraz innych osób działających na rzecz instytucji obowiązków, wynikający z art. 102 ustawy. Art. 53a ust. 3 ustawy stwarza pracownikom oraz innym osobom działającym na rzecz instytucji obowiązków przy wykonywaniu obowiązków przewidzianych w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy, którym nie zapewniono właściwej ochrony przed działaniami o charakterze negatywnym, podstawę prawną do zgłaszania takich przypadków bezpośrednio Generalnemu Inspektorowi.

Projekt rozporządzenia stanowi implementację do polskiego porządku prawnego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji

2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, z późn. zm.) (zwana dalej „Dyrektywą”).

Projektowane rozporządzenie wprowadza wymogi wynikające z art. 38 Dyrektywy w brzmieniu nadanym mu przez art. 1 pkt 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniająca dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE.

Projektowane przepisy stanowiąc mają procedurę dokonywania zgłoszeń do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej przez pracowników instytucji obowiązanych lub innych osób, które wykonują czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy, informacji dotyczących kierowanych wobec nich działań o charakterze represyjnym lub wpływających na pogorszenie ich sytuacji prawnej lub faktycznej lub działań polegających na kierowaniu wobec nich gróźb, a także sposób postępowania ze zgłoszeniami i ich przechowywania oraz tworzyć mają rozwiązania ochronne dla tych osób.

W § 1 projektu rozporządzenia wskazano zakres przedmiotowy projektowanego rozporządzenia.

W celu wyeliminowania wielokrotnie powtarzających się określeń w § 2 projektu zdefiniowano pojęcia najczęściej używane w rozporządzeniu tj. Generalny Inspektor, osoba zgłaszająca, instytucji obowiązanej, zgłoszenie oraz ustawa.

W § 3 projektu rozporządzenia zamieszczono regulacje określające sposób odbierania zgłoszeń przez GIIF. Projekt przewiduje możliwość odbierania zgłoszeń dokonywanych w postaci elektronicznej lub papierowej pod wskazane adresy poczty elektronicznej lub adres do korespondencji. Projekt rozporządzenia zobowiązuje GIIF do przyjęcia procedury przekazywania informacji związanych ze zgłoszeniem na potrzeby ochrony danych osobowych osoby zgłaszającej i osoby, której dotyczy zgłoszenie. Zastrzeżono przy tym, że środki komunikacji dedykowane do przyjmowania zgłoszeń i realizacji działań, podejmowanych przez GIIF po przyjęciu zgłoszenia, mają co najmniej być niezależne od sposobów komunikacji wykorzystywanych w ramach zwykłej działalności GIIF oraz zapewniać mają poufność, integralność i dostępność informacji, w tym ich zabezpieczenie przed odczytaniem przez osoby nieuprawnione, a także umożliwiać przechowywanie zgłoszeń w sposób zapewniający prowadzenie przez GIIF działań następczych. Do odbioru zgłoszeń uprawnieni są wyznaczeni

przez GIIF pracownicy komórki organizacyjnej wyodrębnionej w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych (§ 5 projektu rozporządzenia).

W § 6 projektu rozporządzenia zawarto regulację dotyczącą sposobu przechowywania otrzymywanych zgłoszeń oraz dostępu do tych dokumentów. Projektodawca proponuje, że w celu zapewnienia ochrony danych osobowych osób zgłaszających oraz osoby, której dotyczy zgłoszenie, GIIF wprowadzi procedurę w zakresie przekazywania informacji związanych ze zgłoszeniami na potrzeby ochrony danych osobowych osoby zgłaszającej i osoby której dotyczy zgłoszenie a także procedurę obsługi zgłoszeń (§ 7 ust. 2). W § 8 projektu określono sposób przekazywania osobie zgłaszającej, informacji na temat wyników zgłoszenia naruszenia.

W § 9 projektu określono termin wejścia w życie rozporządzenia. Zaprojektowano go z 14-dniowym okresem vacatio legis..

Projekt rozporządzenia nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców oraz MŚP.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42 - Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 z późn.zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu: Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie odbierania zgłoszeń dotyczących działań o charakterze represyjnym wobec pracowników lub osób działających na rzecz instytucji obowiązkowych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Tadeusz Kościński - Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Marcin Stec – Dyrektor Departamentu Informacji Finansowej w Ministerstwie Finansów tel. 22-694-30-60 sekretariat.if@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 29.12.2020</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe Art. 53a ust. 4 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</p> <p>Nr ___ w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia ma na celu wprowadzenie zasad postępowania ze zgłoszeniami rzeczywistych lub potencjalnych działań o charakterze represyjnym podejmowanych wobec pracowników albo innych osób, które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązkowe obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. z 2020 r. poz. 971, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Pracownicy instytucji obowiązkowych albo inne osoby, które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązkowe obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy, muszą mieć możliwość zgłaszania informacji o podejmowanych wobec nich działaniach o charakterze represyjnym, co wynika z art. 38 dyrektywy 2015/849¹ w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843.

Proponuje się aby projektowane rozporządzenie uregulowało sposób odbierania przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej zgłoszeń o podejmowanych wobec nich działaniach o charakterze represyjnym, postępowania z odebranymi zgłoszeniami, ich przechowywania oraz ewentualnego dalszego przekazywania informacji o zgłoszeniu.

Projekt rozporządzenia określa sposób:

- odbierania przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej (GIIF) zgłoszeń, o których mowa w art. 53a ust. 3 ustawy,
- postępowania z tymi zgłoszeniami,
- przechowywania tych zgłoszeń,
- informowania o działaniach, jakie mogą być podejmowane po przyjęciu zgłoszenia.

Zgodnie z projektem rozporządzenia osoba uprawniona przez GIIF będzie odbierała zgłoszenia zarówno w postaci papierowej jak i elektronicznej. Wskazano uprawnienie GIIF dot. zwracania się do osoby zgłaszającej o wyjaśnienia w zakresie przekazanych informacji, posiadane przez osobę zgłaszającą.

Ponadto projekt rozporządzenia zobowiązuje GIIF do przyjęcia procedury przekazywania informacji związanych ze zgłoszeniem na potrzeby ochrony danych osobowych osoby zgłaszającej i osoby, której dotyczy zgłoszenie.

Zastrzeżono przy tym, że środki komunikacji dedykowane do przyjmowania zgłoszeń i realizacji działań, podejmowanych przez GIIF po przyjęciu zgłoszenia, mają co najmniej być niezależne od sposobów komunikacji wykorzystywanych w ramach zwykłej działalności GIIF oraz zapewniać poufność, integralność i dostępność informacji, w tym ich zabezpieczenie przed odczytaniem przez osoby nieuprawnione, a także umożliwiać przechowywanie zgłoszeń w sposób zapewniający prowadzenie przez GIIF działań następczych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

¹ Tj. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L nr 141 z 05.06.2015 r., str. 73).

Wszystkie kraje członkowskie UE dostosowały lub są na etapie dostosowania swoich przepisów krajowych do regulacji dyrektywy 2015/849, w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843.

Przepisy Dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, obligują państwa członkowskie UE do zapewnienia, by „osoby fizyczne, które są narażone na groźby, odwetowe lub wrogie działania lub negatywne działania lub dyskryminację w kontekście zatrudnienia w związku ze zgłoszeniem podejrzeń co do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w ramach swoich struktur wewnętrznych lub jednostce analityki finansowej, były uprawnione do złożenia skargi do odpowiednich właściwych organów w bezpieczny sposób”. Jednak to od poszczególnych państw zależy, jak będą wyglądały mechanizmy informowania o podejmowanych działaniach o charakterze represyjnym.

Nie przewiduje się odstępstw od wymogów przewidzianych w Dyrektywie 2015/849, z tego też względu należy przyjąć, iż rozwiązania przyjęte w innych państwach członkowskich są analogiczne do zaproponowanych w projekcie

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
banki krajowe (w tym banki spółdzielcze), oddziały instytucji kredytowych, oddziały banków zagranicznych	613	www.knf.gov.pl (30.05.2019 r.)	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązanych, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.
spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa	35	www.knf.gov.pl (30.05.2019 r.)	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązanych, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.
instytucje finansowe mające siedzibę na terytorium RP oraz oddziały instytucji finansowych niemających siedziby na terytorium RP w rozumieniu <i>ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe</i>	-	brak danych	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązanych, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.
firmy inwestycyjne, oddziały zagranicznych firm inwestycyjnych w rozumieniu <i>ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi</i> prowadzące działalność na terytorium RP,	57	www.knf.gov.pl (30.05.2019 r.)	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązanych, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86,

zagraniczne osoby prawne prowadzące na terytorium RP działalność maklerską oraz towarowe domy maklerskie			art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.
spółki prowadzące rynek regulowany – w zakresie, w jakim prowadzą platformę aukcyjną, o której mowa w art. 3 pkt 10a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.	1	wg własnych danych	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązanych, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.
zakłady ubezpieczeń wykonujące działalność, o której mowa w dziale I załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, w tym krajowe zakłady ubezpieczeń, główne oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim UE oraz oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń mających siedzibę w innym niż RP państwie członkowskim UE	34	www.knf.gov.pl (30.05.2019 r.)	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązanych, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.
pośrednicy ubezpieczeniowi wykonujący czynności pośrednictwa ubezpieczeniowego w zakresie ubezpieczeń wymienionych w dziale I załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej oraz oddziały zagranicznych pośredników wykonujących takie czynności mające siedzibę na terytorium RP	-	brak danych	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązanych, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.
przedsiębiorcy prowadzący działalność kantorową w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. - Prawo dewizowe, inni przedsiębiorcy świadczący	co najmniej 2 651	na podstawie danych NBP (wskazana liczba dot. przedsiębiorców prowadzących działalność kantorową wg stanu na 31.12.2018 r.)	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązanych, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez

usługę wymiany walut lub usługę pośrednictwa w wymianie walut, niebędący innymi instytucjami obowiązanymi, oraz oddziały przedsiębiorców zagranicznych prowadzących taką działalność na terytorium RP			instytucje obowiążane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.
fundusze inwestycyjne, alternatywne spółki inwestycyjne, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, zarządzający ASI, oddziały spółek zarządzających oraz oddziały zarządzających z UE znajdujące się na terytorium RP, w rozumieniu <i>ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi</i>	63 TFI, 108 zarządzający ASI + ok 900 funduszy	dane dot. TFI i zarządzających ASI - www.knf.gov.pl (30.05.2019 r.), funduszy inwestycyjnych wg stanu na 31.12.2018 r. było 878 wg danych ze <i>Sprawozdania z działalności Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego oraz Komisji Nadzoru Finansowego w 2018 roku</i>	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiążanych, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiążane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.
krajowe instytucje płatnicze, krajowe instytucje pieniądza elektronicznego, oddziały unijnych instytucji płatniczych, oddziały unijnych i zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, małe instytucje płatnicze, biura usług płatniczych oraz agenci rozliczeniowi w rozumieniu <i>ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych</i>	1 431	www.knf.gov.pl (30.05.2019 r.)	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiążanych, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiążane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.
Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. (KDPW) oraz spółka, której KDPW przekazał wykonywanie czynności z zakresu, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 <i>ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi</i>	2		Umożliwienie pracownikom instytucji obowiążanych, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiążane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.
podmioty prowadzące działalność gospodarczą poprzez świadczenie usług w zakresie: wymiany pomiędzy walutami wirtualnymi i środkami płatniczymi, wymiany pomiędzy poszczególnymi	-	brak danych	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiążanych, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiążane obowiązków, o których

walutami wirtualnymi, przechowywania na rachunkach w rozumieniu ustawy danych identyfikacyjnych, zapewniających klientom dostęp do jednostek walut wirtualnych oraz korzystanie z nich zgodnie z zasadami przewidzianymi dla danego rodzaju waluty wirtualnej			mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.
notariusze	3 593	https://www.krn.org.pl/1193 , 15.03.2019 r. (dane na koniec 2018 r.)	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązanych, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.
radcy prawni	36 492	http://kirp.pl/wyszukiwarka-radcow-prawnych/ , 18.03.2019 r. (na 18.03.2019 r.)	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązanych, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.
adwokaci, prawnicy zagraniczni	19 347 adwokatów wykonujących aktywnie swój zawód, a także 107 prawników zagranicznych świadczących pomoc prawną	Krajowy Rejestr Adwokatów i Aplikantów: http://rejestradwokatow.pl/adwokat/ewidencja , http://rejestradwokatow.pl/prawnikzagraniczny/ewidencja , 18.03.2019 r. (na 18.03.2019 r.)	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązanych, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.
biegły rewidenci	5 901 biegłych rewidentów oraz 1 512 firm audytorskich.	https://www.pibr.org.pl/pl/search/auditor?firmy=1 , 19.03.2019 r. (na 19.03.2019 r.)	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązanych, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązane obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy

			dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.
doradcy podatkowi	8 929	https://krdp.pl/doradcy.php , 18.03.2019 r. (na 18.03.2019 r.)	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązanym, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązanym obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.
przedsiębiorcy w rozumieniu <i>ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców</i> , niebędący innymi instytucjami obowiązanymi, świadczący usługi polegające na: <ul style="list-style-type: none"> • tworzeniu osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, • pełnieniu funkcji członka zarządu lub umożliwianiu innej osobie pełnienia tej funkcji lub podobnej funkcji w osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, • zapewnianiu siedziby, adresu prowadzenia działalności lub adresu korespondencyjnego oraz innych pokrewnych usług osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, • działaniu lub umożliwieniu innej osobie działania jako powiernik trustu, który powstał w drodze czynności prawnej, • działaniu lub umożliwieniu innej osobie działania jako osoba wykonująca prawa z akcji lub udziałów na rzecz podmiotu innego niż spółka notowana na 	-	brak danych	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązanym, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązanym obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.

ryнку regulowanym podlegającym wymogom dotyczącym ujawniania informacji zgodnie z prawem UE lub podlegająca równoważnym standardom międzynarodowym;			
podmioty prowadzące działalność w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych	-	brak danych	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązków, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.
pośrednicy w obrocie nieruchomościami	18 548	Wg danych GUS dot. podmiotów wskazujących na prowadzenie działalności w zakresie określonym kodem PKD – 6831Z (na 31.12.2018 r.)	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązków, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.
operatorzy pocztowi w rozumieniu <i>ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe</i>	289	https://archiwum.uke.gov.pl/marta/index.php , 18.03.2019 r. (dane na 31.12.2018 r.)	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązków, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.
podmioty prowadzące działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach w rozumieniu <i>ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych</i>	158	Na podstawie: <i>Informacji o realizacji ustawy o grach hazardowych w 2018 r.</i> , opublikowanej przez Ministerstwo Finansów (na 31.12.2018 r.)	Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązków, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.

<p>fundacje ustanowione na podstawie <i>ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach</i>, w zakresie, w jakim przyjmują lub dokonują płatności w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro, bez względu na to, czy płatność jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się ze sobą powiązane</p>	-	<p>brak danych co do liczby fundacji spełniające te kryteria (zgodnie z danymi GUS, wg stanu na 31.12. 2018 r. było 26 567 fundacji)</p>	<p>Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązków, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.</p>
<p>stowarzyszenia posiadające osobowość prawną, utworzone na podstawie <i>ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach</i>, w zakresie, w jakim przyjmują lub dokonują płatności w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro, bez względu na to, czy płatność jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się ze sobą powiązane</p>	-	<p>brak danych co do liczby fundacji spełniające te kryteria (zgodnie z danymi GUS, wg stanu na 31.12. 2018 r. było 114 687 stowarzyszeń i organizacji społecznych)</p>	<p>Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązków, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.</p>
<p>przedsiębiorcy w rozumieniu <i>ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców</i>, prowadzący działalność polegającą na udostępnianiu skrytek sejfowych oraz oddziały przedsiębiorców zagranicznych prowadzące taką działalność na terytorium RP</p>	-	<p>brak danych</p>	<p>Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązków, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.</p>
<p>instytucje pożyczkowe w rozumieniu <i>ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim</i></p>	-	<p>brak danych</p>	<p>Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązków, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.</p>

<p>przedsiębiorcy w rozumieniu <i>ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców</i>, w zakresie, w jakim przyjmują lub dokonują płatności za towary w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro</p>	-	brak danych	<p>Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązków, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.</p>
<p>Przedsiębiorcy w rozumieniu <i>ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców</i>, prowadzący działalność polegającą na: a) obrocie lub pośrednictwie w obrocie dziełami sztuki, przedmiotami kolekcjonerskimi oraz antykami w rozumieniu art. 120 ust 1 pkt 1-3 <i>ustawy z dnia z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług</i>, w tym gdy działalność taka prowadzona jest w galeriach sztuki lub domach aukcyjnych, b) przechowywaniu, obrocie lub pośrednictwie w obrocie dziełami sztuki, przedmiotami kolekcjonerskimi oraz antykami w rozumieniu art. 120 ust 1 pkt 1-3 <i>ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług</i>, gdy działalność taka prowadzona jest przez wolne porty.</p>	-	brak danych	<p>Umożliwienie pracownikom instytucji obowiązków, oraz innym osobom które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy dokonania zgłoszenia o którym mowa w art. 53a ust. 3 ustawy.</p>
GIIF	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	<p>Zwiększenie obowiązków związanych ze zgłaszaniem rzeczywistych lub potencjalnych działań o charakterze represyjnym podejmowanych wobec pracowników albo innych osób, które wykonywały czynności związane z realizacją przez instytucje obowiązków, o których mowa w art. 74, art. 86, art. 89 i art. 90 ustawy, obsługą ww. zgłoszeń oraz</p>

			koniecznością wyznaczenia odpowiednich osób zajmujących się przyjmowaniem zgłoszeń.
--	--	--	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony Biuletynie Informacji Publicznej na Portalu gov.pl. Dodatkowo projekt zostanie opublikowany także na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Konsultacje publiczne zostaną przeprowadzone w trakcie trwania uzgodnień międzyresortowych przedmiotowego projektu rozporządzenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2020 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0 ²	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na ubezpieczenie społeczne - ZUS)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki zdrowotne - NFZ)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na FP – państwowy fundusz celowy)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Wydatki ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Saldo ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na ubezpieczenie społeczne - ZUS)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki zdrowotne - NFZ)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na FP – państwowy fundusz celowy)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przepisy projektu rozporządzenia mają wpływ na całość kosztów związanych z funkcjonowaniem komórki organizacyjnej o której mowa w art. 12 ust. 2 ustawy związanych z nowymi zadaniami związanymi z obsługą zgłoszeń dotyczących potencjalnych działań o charakterze represyjnym. Te koszty zostały przedstawione w OSR ustawy.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
duże przedsiębiorstwa							

² Przyjęto, że 2020 r. jest rokiem „0”.

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2019 r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe (dodaj/usuń)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe (dodaj/usuń)	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodzin, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

+Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

Projekt określa sposoby odbierania przez GIIF zgłoszeń, o których mowa w art. 53a ust. 3 ustawy, postępowania z tymi zgłoszeniami, przechowywania tych zgłoszeń i informowania o działaniach, jakie mogą być podejmowane po przyjęciu ww. zgłoszeń.

Ponadto projekt rozporządzenia zobowiązuje GIIF do przyjęcia procedury przekazywania informacji związanych ze zgłoszeniem na potrzeby ochrony danych osobowych osoby zgłaszającej i osoby, której dotyczy zgłoszenie.

9. Wpływ na rynek pracy

Nie przewiduje się, aby projektowane przepisy rozporządzenia mogły wpłynąć na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne: ...

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Nie dotyczy.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie z 14 dniowym *vacatio legis*.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Proponowane w projekcie rozporządzenia rozwiązania wynikają ze znowelizowanych przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. W związku z tym ewaluacja nie dotyczy przepisów rozporządzenia.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW, FUNDUSZY I POLITYKI
REGIONALNEJ¹⁾

z dnia

**w sprawie określenia sposobu i trybu składania wniosku o wpis do rejestru działalności
na rzecz spółek lub trustów²⁾**

Na podstawie art. 129f ust. 5 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, 875, 1086 i 2320 oraz z 2021 r. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób i tryb składania wniosku o wpis do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów zwanego dalej „Rejestrem”.

§ 2. 1. Wniosek o wpis do Rejestru składany jest za pośrednictwem strony internetowej, której identyfikator URI jest zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Wniosek jest szyfrowany w sposób automatyczny w systemie teleinformatycznym wykorzystywanym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych do przyjmowania wniosków.

§ 3. 1. Urzędowe poświadczenie odbioru wniosku jest wydawane za pomocą systemu teleinformatycznego wykorzystywanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych do przyjmowania zgłoszeń, po przeprowadzeniu z wynikiem pozytywnym

¹⁾ Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej (Dz. U. poz. 1719).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, z późn. zm.).

weryfikacji struktury logicznej w zakresie zgodności ze wzorem dokumentu elektronicznego i spójności danych oraz ważności kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu zaufanego albo podpisu osobistego.

2. Struktura logiczna urzędowego poświadczenia odbioru zgłoszenia jest udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 4. W sprawach dotyczących zmian wpisu i wykreślenia z Rejestru stosuje się odpowiednio przepisy § 2 i § 3.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER FINANSÓW, FUNDUSZY
I POLITYKI REGIONALNEJ**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie określenia sposobu i trybu składania wniosku o wpis do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów (zwanego dalej „rejestrem”), stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego art. 129f ust. 5 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Zgodnie z powołanym przepisem, minister właściwy do spraw finansów publicznych został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu i trybu składania wniosku o wpis, o którym mowa w art. 129f ust. 1 ustawy, mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpiecznego i sprawnego składania tego wniosku.

Projekt rozporządzenia stanowi implementację do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, z późn. zm.).

Projektowane rozporządzenie wprowadza wymogi wynikające z art. 47 ust.1 Dyrektywy w brzmieniu nadanym mu przez art. 1 pkt 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającej dyrektywę 2009/138/WE i 2013/36/UE.

Przepisy dotyczące objęcia działalności na rzecz spółek lub trustów obowiązkiem uzyskania wpisu do rejestru, a także przepisy regulujące funkcjonowanie rejestru, zostały przewidziane w art. 129a-129l, art. 129y-129z ustawy. Projektowane przepisy rozporządzenia stanowiąc mają procedurę składania wniosku o wpis do rejestru przez podmioty zamierzające prowadzić działalność na rzecz spółek lub trustów.

W § 1 projektu rozporządzenia wskazano zakres przedmiotowy projektowanego rozporządzenia.

§ 2 ust. 1 projektu wskazuje, iż wniosek o wpis do rejestru składany ma być za pośrednictwem strony internetowej, której identyfikator URI będzie zamieszczony w Biuletynie Informacji

Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. W § 2 ust. 2 sprecyzowano, iż wniosek o dokonanie wpisu do rejestru będzie automatycznie szyfrowany w systemie teleinformatycznym wykorzystywanym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych do przyjmowania wniosków. Rozwiązanie to ma zapewnić ochronę danych przesyłanych we wniosku przed nieuprawnionym dostępem.

W § 3 ust. 1 wskazano, iż urzędowe poświadczenie odbioru wniosku o wpis do rejestru jest wydawane za pomocą systemu teleinformatycznego wykorzystywanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych do przyjmowania zgłoszeń, po przeprowadzeniu z wynikiem pozytywnym weryfikacji struktury logicznej w zakresie zgodności ze wzorem dokumentu elektronicznego i spójności danych oraz ważności kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu zaufanego albo podpisu osobistego. Wydanie urzędowego poświadczenia odbioru wniosku jest istotne dla wnioskodawcy ze względu między innymi na uzyskanie potwierdzenia złożenia prawidłowego pod względem struktury logicznej wniosku, co jest kluczowe dla nadania sprawie biegu. Jednocześnie w art. 129f ust. 3 ustawy, organ właściwy w sprawach rejestru dokonuje wpisu do tego rejestru, w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o którym mowa art. 129f ust. 2 ustawy. Uzyskanie urzędowego poświadczenia odbioru wniosku jest dla wnioskodawcy istotne z punktu widzenia ustalenia końca biegu terminu na dokonanie wpisu wnioskodawcy do tego rejestru. W § 3 ust. 2 projektu sprecyzowano, iż struktura logiczna urzędowego poświadczenia odbioru zgłoszenia zostanie udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

W § 4 projektu wskazano, iż w sprawach dotyczących zmian wpisu i wykreślenia z rejestru stosuje się odpowiednio przepisy § 2 i 3.

W § 5 projektu określono termin wejścia w życie rozporządzenia Zaprojektowano go z 14-dniowym okresem *vacatio legis*.

Projekt rozporządzenia wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców oraz MŚP.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w

sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42 - Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 z późn.zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu: Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie określenia sposobu i trybu składania wniosku o wpis do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Tadeusz Kościński - Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Marcin Stec – Dyrektor Departamentu Informacji Finansowej w Ministerstwie Finansów tel. 22-694-30-60 sekretariat.if@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 29.12.2020</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe Art. 129f ust. 5 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</p> <p>Nr ___ w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego art. 129f ust. 5 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. z 2020 r. poz. 971, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Zgodnie z powołanym przepisem, minister właściwy do spraw finansów publicznych został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia sposobu i trybu składania wniosku o wpis do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 dyrektywy 2015/849¹ w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, każde państwo członkowskie zobowiązane zostało do objęcia działalności na rzecz spółek lub trustów obowiązkiem uzyskania zezwolenia lub rejestracji. Przepisy regulujące funkcjonowanie rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów zostały przewidziane w art. 129a-129l, art. 129y-129z ustawy. Przepisy projektowanego rozporządzenia stanowiąc mają procedurę składania wniosku o wpis do rejestru przez podmioty zamierzające prowadzić działalność na rzecz spółek lub trustów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia określa w szczególności:

- sposób składania wniosku o wpis do rejestru,
- sposób szyfrowania wniosku o wpis do rejestru,
- sposób wydawania urzędowego poświadczenia odbioru wniosku.

Wniosek o wpis do rejestru będzie przekazywany za pośrednictwem strony internetowej, której identyfikator URI jest zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Do przekazywania wniosków o wpis do rejestru, zgodnie z art. 129f ust. 4 ustawy, będzie stosowany wzór formularza wniosku o wpis, udostępniony na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Wszystkie kraje członkowskie UE dostosowały lub są na etapie dostosowania swoich przepisów krajowych do regulacji dyrektywy 2015/849, w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843.

Przepisy Dyrektywy 2015/849 obligują państwa członkowskie UE do objęcia działalności na rzecz spółek lub trustów obowiązkiem uzyskania zezwolenia lub rejestracji, jednak to od poszczególnych państw zależy, jaką formę reglamentacji działalności gospodarczej przyjmą.

Nie przewiduje się odstępstw od wymogów przewidzianych w Dyrektywie 2015/849, z tego też względu należy przyjąć, iż rozwiązania przyjęte w innych państwach członkowskich są analogiczne do zaproponowanych w projekcie

¹ Tj. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L nr 141 z 05.06.2015 r., str. 73).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
przedsiębiorcy w rozumieniu <i>ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców</i> , niebędący innymi instytucjami obowiązanymi, świadczący usługi polegające na: <ul style="list-style-type: none">• tworzeniu osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej,• pełnieniu funkcji członka zarządu lub umożliwianiu innej osobie pełnienia tej funkcji lub podobnej funkcji w osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej,• zapewnianiu siedziby, adresu prowadzenia działalności lub adresu korespondencyjnego oraz innych pokrewnych usług osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej,• działaniu lub umożliwieniu innej osobie działania jako powiernik trustu, który powstał w drodze czynności prawnej,• działaniu lub umożliwieniu innej osobie działania jako osoba wykonująca prawa z akcji lub udziałów na rzecz podmiotu innego niż spółka notowana na rynku regulowanym podlegającym wymogom dotyczącym ujawniania informacji zgodnie z prawem UE lub podlegająca równoważnym standardom międzynarodowym;	-	brak danych	Nałożenie obowiązku uzyskania wpisu do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów przez podmioty prowadzące działalność w tym zakresie, zgodnie z art. 129a ustawy.
minister właściwy do spraw finansów publicznych	1		Prowadzenie rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów, w związku z pełnieniem

													funkcji organu właściwego w sprawach rejestru, zgodnie z art. 129d ustawy.
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji													
W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony Biuletynie Informacji Publicznej na Portalu gov.pl. Dodatkowo projekt zostanie opublikowany także na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny. Konsultacje publiczne zostaną przeprowadzone w trakcie trwania uzgodnień międzyresortowych przedmiotowego projektu rozporządzenia.													
6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z 2020 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0 ²	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na ubezpieczenie społeczne - ZUS)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki zdrowotne - NFZ)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na FP – państwowy fundusz celowy)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Wydatki ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Saldo ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na ubezpieczenie społeczne - ZUS)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki zdrowotne - NFZ)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na FP – państwowy fundusz celowy)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przepisy projektu rozporządzenia mają wpływ na całość kosztów związanych z funkcjonowaniem komórki organizacyjnej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w której właściwości pozostanie prowadzenie rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów. Zwiększenie kosztów wiąże się z nowymi zadaniami wynikającymi w szczególności z obsługi wniosków o wpis do rejestru. Te koszty zostały przedstawione w OSR ustawy.												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)						
duże przedsiębiorstwa													

² Przyjęto, że 2020 r. jest rokiem „0”.

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2019 r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodzin, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

+Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

Projekt wprowadza procedurę uzyskania wpisu do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów, co wiąże się ze zwiększeniem liczby procedur koniecznych do stosowania przez przedsiębiorców zajmujących się działalnością w tym zakresie. Niemniej zakres regulacji wynika wprost z prawa UE i w tym zakresie nie nakłada obowiązków większych niż niezbędnie wymagane.

9. Wpływ na rynek pracy

Nie przewiduje się, aby projektowane przepisy rozporządzenia mogły wpłynąć na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne: ...

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Nie dotyczy.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie z 14 dniowym *vacatio legis*.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Proponowane w projekcie rozporządzenia rozwiązania wynikają ze znowelizowanych przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. W związku z tym ewaluacja nie dotyczy przepisów rozporządzenia.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW, FUNDUSZY I POLITYKI
REGIONALNEJ¹⁾

z dnia

**w sprawie określenia sposobu i trybu składania wniosku o wpis do rejestru działalności
w zakresie walut wirtualnych²⁾**

Na podstawie art. 129r ust. 5 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, 875, 1086 i 2320 oraz z 2021 r. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób i tryb składania wniosku o wpis do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych zwanego dalej „Rejestrem”.

§ 2. 1. Wniosek o wpis do Rejestru składany jest za pośrednictwem strony internetowej, której identyfikator URI jest zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Wniosek jest szyfrowany w sposób automatyczny w systemie teleinformatycznym wykorzystywanym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych do przyjmowania wniosków.

§ 3. 1. Urzędowe poświadczenie odbioru wniosku jest wydawane za pomocą systemu teleinformatycznego wykorzystywanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych do przyjmowania zgłoszeń, po przeprowadzeniu z wynikiem pozytywnym

1) Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej (Dz. U. poz. 1719).

2) Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, z późn. zm.).

weryfikacji struktury logicznej w zakresie zgodności ze wzorem dokumentu elektronicznego i spójności danych oraz ważności kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu zaufanego albo podpisu osobistego.

2. Struktura logiczna urzędowego poświadczenia odbioru zgłoszenia jest udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 4. W sprawach dotyczących zmian wpisu i wykreślenia z Rejestru stosuje się odpowiednio przepisy § 2 i § 3.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER FINANSÓW, FUNDUSZY
I POLITYKI REGIONALNEJ**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie określenia sposobu i trybu składania wniosku o wpis do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych (zwanego dalej „rejestrem”), stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego art. 129r ust. 5 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Zgodnie z powołanym przepisem, minister właściwy do spraw finansów publicznych został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu i trybu składania wniosku o wpis, o którym mowa w art. 129r ust. 1 ustawy, mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpiecznego i sprawnego składania tego wniosku.

Projekt rozporządzenia stanowi implementację do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, z późn. zm.).

Projektowane rozporządzenie wprowadza wymogi wynikające z art. 47 ust.1 Dyrektywy w brzmieniu nadanym mu przez art. 1 pkt 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającej dyrektywę 2009/138/WE i 2013/36/UE.

Przepisy dotyczące objęcia działalności w zakresie walut wirtualnych obowiązkiem uzyskania wpisu do rejestru, a także przepisy regulujące funkcjonowanie rejestru, zostały przewidziane w art. 129m-129z ustawy. Projektowane przepisy rozporządzenia stanowiąc mają procedurę składania wniosku o wpis do rejestru przez podmioty zamierzające prowadzić działalność w zakresie walut wirtualnych.

W § 1 projektu rozporządzenia wskazano zakres przedmiotowy projektowanego rozporządzenia.

§ 2 ust. 1 projektu wskazuje, iż wniosek o wpis do rejestru składany ma być za pośrednictwem strony internetowej, której identyfikator URI będzie zamieszczony w Biuletynie Informacji

Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. W § 2 ust. 2 sprecyzowano, iż wniosek o dokonanie wpisu do rejestru będzie automatycznie szyfrowany w systemie teleinformatycznym wykorzystywanym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych do przyjmowania wniosków. Rozwiązanie to ma zapewnić ochronę danych przesyłanych we wniosku przed nieuprawnionym dostępem.

W § 3 ust. 1 wskazano, iż urzędowe poświadczenie odbioru wniosku o wpis do rejestru jest wydawane za pomocą systemu teleinformatycznego wykorzystywanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych do przyjmowania zgłoszeń, po przeprowadzeniu z wynikiem pozytywnym weryfikacji struktury logicznej w zakresie zgodności ze wzorem dokumentu elektronicznego i spójności danych oraz ważności kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu zaufanego albo podpisu osobistego. Wydanie urzędowego poświadczenia odbioru wniosku jest istotne dla wnioskodawcy ze względu między innymi na uzyskanie potwierdzenia złożenia prawidłowego pod względem struktury logicznej wniosku, co jest kluczowe dla nadania sprawie biegu. Jednocześnie w art. 129r ust. 3 ustawy, organ właściwy w sprawach rejestru dokonuje wpisu do tego rejestru, w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku o wpis wraz z oświadczeniem, o którym mowa art. 129r ust. 2 ustawy. Uzyskanie urzędowego poświadczenia odbioru wniosku jest dla wnioskodawcy istotne z punktu widzenia ustalenia końca biegu terminu na dokonanie wpisu wnioskodawcy do tego rejestru. W § 3 ust. 2 projektu sprecyzowano, iż struktura logiczna urzędowego poświadczenia odbioru zgłoszenia zostanie udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

W § 4 projektu wskazano, iż w sprawach dotyczących zmian wpisu i wykreślenia z rejestru stosuje się odpowiednio przepisy § 2 i 3.

W § 5 projektu określono termin wejścia w życie rozporządzenia. Zaprojektowano go z 14-dniowym okresem *vacatio legis*.

Projekt rozporządzenia wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców oraz MŚP.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w

sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42 - Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 z późn.zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu:</p> <p>Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie określenia sposobu i trybu składania wniosku o wpis do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące:</p> <p>Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu:</p> <p>Tadeusz Kościński - Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu:</p> <p>Marcin Stec – Dyrektor Departamentu Informacji Finansowej w Ministerstwie Finansów tel. 22-694-30-60 sekretariat.if@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 29.12.2020</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe Art. 129r ust. 5 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</p> <p>Nr ___ w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego art. 129r ust. 5 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. z 2020 r. poz. 971, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Zgodnie z powołanym przepisem, minister właściwy do spraw finansów publicznych został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia sposobu i trybu składania wniosku o wpis do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 dyrektywy 2015/849¹ w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, każde państwo członkowskie zobowiązane zostało do objęcia działalności w zakresie walut wirtualnych obowiązkiem rejestracji. Przepisy regulujące funkcjonowanie rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych zostały przewidziane w art. 129m-129z ustawy. Przepisy projektowanego rozporządzenia stanowiąc mają procedurę składania wniosku o wpis do rejestru przez podmioty zamierzające prowadzić działalność w zakresie walut wirtualnych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia określa w szczególności:

- sposób składania wniosku o wpis do rejestru,
- sposób szyfrowania wniosku o wpis do rejestru,
- sposób wydawania urzędowego poświadczenia odbioru wniosku.

Wniosek o wpis do rejestru będzie przekazywany za pośrednictwem strony internetowej, której identyfikator URI jest zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Do przekazywania wniosków o wpis do rejestru, zgodnie z art. 129r ust. 4 ustawy, będzie stosowany wzór formularza wniosku o wpis, udostępniony na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Wszystkie kraje członkowskie UE dostosowały lub są na etapie dostosowania swoich przepisów krajowych do regulacji dyrektywy 2015/849, w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843.

Przepisy Dyrektywy 2015/849 obligują państwa członkowskie UE do objęcia działalności w zakresie walut wirtualnych obowiązkiem rejestracji.

Nie przewiduje się odstępstw od wymogów przewidzianych w Dyrektywie 2015/849, z tego też względu należy przyjąć, iż rozwiązania przyjęte w innych państwach członkowskich są analogiczne do zaproponowanych w projekcie

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
-------	----------	---------------	---------------

¹ Tj. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L nr 141 z 05.06.2015 r., str. 73).

podmioty prowadzące działalność gospodarczą poprzez świadczenie usług w zakresie: wymiany pomiędzy walutami wirtualnymi i środkami płatniczymi, wymiany pomiędzy poszczególnymi walutami wirtualnymi, przechowywania na rachunkach w rozumieniu ustawy danych identyfikacyjnych, zapewniających klientom dostęp do jednostek walut wirtualnych oraz korzystanie z nich zgodnie z zasadami przewidzianymi dla danego rodzaju waluty wirtualnej	-	brak danych	Nałożenie obowiązku uzyskania wpisu do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych przez podmioty prowadzące działalność w tym zakresie, zgodnie z art. 129m ustawy.
minister właściwy do spraw finansów publicznych	1		Prowadzenie rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, w związku z pełnieniem funkcji organu właściwego w sprawach rejestru, zgodnie z art. 129p ustawy.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony Biuletynie Informacji Publicznej na Portalu gov.pl. Dodatkowo projekt zostanie opublikowany także na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Konsultacje publiczne zostaną przeprowadzone w trakcie trwania uzgodnień międzyresortowych przedmiotowego projektu rozporządzenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2020 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0 ²	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na ubezpieczenie społeczne - ZUS)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki zdrowotne - NFZ)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na FP – państwowy fundusz celowy)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Wydatki ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Saldo ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

² Przyjęto, że 2020 r. jest rokiem „0”.

JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na ubezpieczenie społeczne - ZUS)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki zdrowotne - NFZ)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na FP – państwowy fundusz celowy)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Przepisy projektu rozporządzenia mają wpływ na całość kosztów związanych z funkcjonowaniem komórki organizacyjnej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w której właściwością pozostanie prowadzenie rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych. Zwiększenie kosztów wiąże się z nowymi zadaniami wynikającymi w szczególności z obsługi wniosków o wpis do rejestru. Te koszty zostały przedstawione w OSR ustawy.										

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2019 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodzin, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...

+Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
<p>Komentarz:</p> <p>Projekt wprowadza procedurę uzyskania wpisu do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, co wiąże się ze zwiększeniem liczby procedur koniecznych do stosowania przez przedsiębiorców zajmujących się działalnością w tym zakresie. Niemniej zakres regulacji wynika wprost z prawa UE i w tym zakresie nie nakłada obowiązków większych niż niezbędnie wymagane.</p>	
<p>9. Wpływ na rynek pracy</p>	
<p>Nie przewiduje się, aby projektowane przepisy rozporządzenia mogły wpłynąć na rynek pracy.</p>	
<p>10. Wpływ na pozostałe obszary</p>	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
<p>Omówienie wpływu</p>	<p>Nie dotyczy.</p>
<p>11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego</p>	
<p>Przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie z 14 dniowym vacatio legis.</p>	
<p>12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?</p>	
<p>Proponowane w projekcie rozporządzenia rozwiązania wynikają ze znowelizowanych przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. W związku z tym ewaluacja nie dotyczy przepisów rozporządzenia.</p>	
<p>13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)</p>	

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

MINISTER DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ

Konrad Szymański

Sygn. DPUE.920.155.2021.RS(19)
dot.: RM-0610-3-21 z 11.01.2021 r.

Pan Łukasz Schreiber
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Konrad Szymański
Minister do Spraw Unii Europejskiej
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:

Pan Tadeusz Kościński
Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej